

4. Bibliographie der Schriften

Testamentum Novum <griech.>

Francke, August Hermann

Halle, 1710

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

θεῖς σωθήσεσθε)· ὁ δὲ ἀπισήσας, κατακελεύθει.

πλοῦτη, γέλι σωθή· κὴ ὅποι·
Ⓞ δὲν πισύσῃ, γέλι κατακελεύθει.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πισύσασιν ταῦτα παρακολούθησθ· Ἐν τῷ ὀνόματι μὲ δαιμόνια ἐμβαλέσθ· γλώσσας λαλήσασιν κωνῶσ·

17 Καὶ σημεῖα ὅπῃ πισύσασιν, ἐτέτα τὰ σημεῖα γέλι τὰς ἀκολούθησθ· εἰς τὸ ὄνομα μὲ γέλισιν ὀρθάλη δαιμόνια· γλώσσας γέλισιν συντύχῃ κωνῶσ·

18 Ὅφεις ἀρῶσιν· κἂν θανάσιμον τι πῶσιν, εἰ μὴ αὐτὰς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρῶσας χεῖρας ἐπήσασιν, κἂν καλῶσ ἐξέσθ·

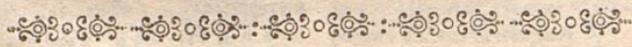
18 Φεῖδια γέλιεν πῶσθ· κἂν φαρμάκι θανάσιμον πῶσθ, δὲν γέλι τὰς βλάψῃ· ἀπάνω εἰς ἀρῶσας γέλισιν βάλῃ τὰ χεῖράσ, κὴ γέλισιν ἰατῶσθ.

19 Ὅ μὲν οὖν Κύριε Ⓞ μὲν γέ λαλήσασιν αὐτοῖς, ἀνελήφθῃ εἰς τὸ ἔρανον, κἂν ἐκάσθισεν ἐν δεξιῶν Ψ Θεῶ.

19 Ὅ Κύριε Ⓞ λοιπὸν ἀφόνθῃ τὰς ἐσώτῃσ· ἂν λόγια ἐτέτα, ἀνελήφθῃ εἰς τὸ ἔρανον, κὴ ἐκάσθισεν ἐν δεξιῶν Ψ Θεῶ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχῶ, τῶ Κυρίε σμωρεγῆντⓄ, ἐ τὸ λόγον βεβαίωσιντⓄ Δλφ· τὸ ἐπικολεθῶντων σημεῖων.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ὀρθῶντες ἐκήρυξαν εἰς κἂθε τόπον τὸ λόγον, σμωρεγῆντⓄ Ψ Κυρίε, ἐ βεβαίωσιντⓄ τὸ λόγον Δλφ· μῆσθ τὸ σημεῖων ὅπῃ τὰς ἀκολούθῶσθ.

Τὸ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπιχειρήσασιν ἀνατάξασθαι διήγησιν ὡσθ τὸ πῶπληροφρημένων ἐν ἡμῖν ὡσθιγμάτων,

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιχειρήσασιν τὰ βάλῃσιν εἰς ὧσιν τῶν διήγησιν τὸ πῶπληροφρημένων, τῶν ὅπῃ ἐπῶπληροφρησῃσιν,

2 Καθῶσ πικρέδασιν ἡμῖν οἱ

2 Καθῶσ μᾶσ ὡ ἐπικρέδασιν οὐ

οὐ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπ) καὶ ὑπὴ-
 ρέτη γινόμενοι ἔλογε·

3 Ἐδοξε καὶ μοι, παρήκο-
 λεθικῶτι ἀνάσθεν πᾶσιν ἀκρι-
 βῶς, καθεξῆς σοὶ γράψαι,
 κράτις Θεοφιλε·

4 Ἴνα ἐπιγνώσῃς περὶ ὧν κα-
 τηγήθης λόγων τῶν ἀσφάλει-
 ων.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις Ἡρώδης Ἐβασι-
 λείως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις ὀνο-
 ματι Ζαχαρίας, ἐξ ἑφημερῆ-
 ας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῆς
 θυγατέρας Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνο-
 μα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν ἡ δίκαιοι ἀμφοτέ-
 ροι ἐνάπιον τῷ Θεῷ, πορευόμε-
 ναι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ
 δικαίωμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμα-
 πῶι.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον,
 κατότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα,
 καὶ ἀμφοτέροι παρβεβηκότες
 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο ἡ ἐν τῷ ἱερουτεύ-
 εν αὐτοῦ ὅτι τάξει τῆς ἑφημε-
 ρίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερο-
 τείας, ἔλαχε τῷ θυμιάσαι,
 εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυ-
 ρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν
 λαῶν

καὶ οἰεῖνοι ὅτι ἔειδαν μὲ τὰ
 μακάριους διὰ τῶν ἁγίων καὶ
 ἔμην ὑπερέταυ ἔλογε·

3 Ἐφάνη καὶ ἐν ἡμέρᾳ, ὅτι
 ἀκολούθηται διὰ τῶν ἁγίων εἰς
 ὅλα, ὃ κρύπτει Θεοφιλε, καὶ
 σὺ ἔγραψαι καθέλκπτως κω-
 τιπέξιν·

4 Διὰ τὰ γυναικῶν τῶν βέ-
 βαιον ἐκεῖνῶν τῶν πραγμάτων
 ὅτι ἔειδὲς ἁγίως.

5 Ἐἰς ταῖς ἡμέραις Ἡρώ-
 δῆς Ἐβασιλείως τῆς Ἰου-
 δαίας, ἦτον κάποιος ἱερεὺς,
 τὸ ὄνομά τε Ζαχαρίας, διὰ
 τῶν ἑφημεριῶν τῆς Ἀβιά· καὶ
 ἡ γυναῖκά τε ἦτον διὰ ταῖς θυ-
 γατέρας τῆς Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνο-
 μῆτός ἦτον Ἐλισάβετ.

6 Καὶ ἦταν καὶ οἱ δύο τῶν
 δίκαιοι ὁμοιωσῶν εἰς τὸ Θεόν,
 καὶ ἐπαθῆνῶσαν εἰς ὅλας ταῖς πα-
 ρουρηλαίαις καὶ εἰς τὰ δικαίωμα-
 τὰ τοῦ Κυρίου χωρὶς καμίν
 κατηρείων.

7 Καὶ δὲν εἶχαν παιδίον,
 διὰ τὴν ἡ Ἐλισάβετ ἦτον στείρα·
 καὶ οἱ δύο τῶν ἦταν παρβεβηκοί
 διὰ τὸ καιρὸν τῶν.

8 Καὶ ἐκεῖ ὅτι αὐτὸς ἱερο-
 τεύων εἰς τὴν τάξιν τῆς ἑφημε-
 ρίας τε ὁμοιωσῶν εἰς τὸ Θεόν,

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς
 ἱεροτείας, ἔλαχε ναὶ θυμιάσει
 ἐμβέωντας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυ-
 ρίου.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν
 λαῶν

λαῖς τῶν παροδουχοῦντων ἔξω τῆ
ἄραις ἔθυσμαίμαί.

11 Ὁφθῆ ἢ αὐτῶ ἄγγελος
Κυρίου, εἰσὶς ἐν δεξιῶν ἔθυσια-
σθῆρις ἔθυσμαίμαί.

12 Καὶ ἐπαρέχθη Ζαχαρί-
ας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτόν.

13 Εἶπε ἢ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγ-
γελος· Μὴ φοβῆ Ζαχαρία·
διότι εἰσηκούσῃ ἡ θεὸς σε· καὶ
ἡ γυνὴ σε Ἐλισάβετ θήσεται
ἕν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρὴ σοι καὶ
ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ
θνήσκει αὐτῆς χαρήσονται.

15 Ἔσται ἢ μέγας ἐνάπιον
ἔθυσμαί· καὶ οἶνον καὶ σίκερα ἔ-
μῃ πῆ καὶ πνεύματός· ἁγίος
παροδησεται ἐπὶ ἐν κοιλίας
μητρὸς αὐτῆς.

16 Καὶ πολλὰς τῶν ἡσῶν
Ἰσραὴλ ἐπῆρέσει ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς ὡσελεύσεται
ἐνάπιον αὐτῆς ἐν πνεύματι καὶ
δυνάμει Ἡλίου, ἐπῆρέσει κα-
ρίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ
ἀπειθεῖς ἐν φρονήσκει δικαίων, ἐ-
τοιμάσει Κυρίου λαὸν κατε-
ποδουαυμένον.

λαῖς ἢ ἔξω ὅπως ἐπαρῆσε-
τον εἰς τῶν ἄραις ἔθυσμαί-
μαί.

11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγ-
γελος Κυρίου, σκαῖμαί· διὰ
τῶν δεξιῶν μερῶν ἔθυσιασθ-
ρις ἔθυσμαίμαί.

12 Καὶ ὡσπὴν ἢ εἶδεν ὁ Ζα-
χαρίας, ἐπαρέχθη καὶ φόβος
μεγάλος ἢ ἐπαλάσσει.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔειπε·
μὴ φοβῶσθαι Ζαχαρία· διότι
ἀκούσῃ ἡ θεὸς σε· καὶ ἡ γυνὴ
σε Ἐλισάβετ θήσεται σε θνή-
σκει ἕν σοι, καὶ θήσεται καλέσει τὸ
ὄνομα ἡς Ἰωάννην.

14 Καὶ θήσεται σε εἶδοι χα-
ρῆ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ
θήσεται χαρῆς εἰς τῶν θνήσκει
τα.

15 Διὰ τὴν θήσεται εἶδοι μέγας
ὁμοιωσῶ εἰς τὸ Θεόν· καὶ κρασί
καὶ σίκερα καὶ μὴ πῆ· καὶ θή-
σεται θήσεται διὰ πνεῦμα ἁγίου,
ἀκόμι διὰ τῶν κοιλίων τῆς μή-
τρας ἡς.

16 Καὶ θήσεται θήσεται πολλὰς
διὰ τῶν ἡσῶν ἔθυσμαί ἔθυσμαί
αὐτῆς τῶν Θεοῦ.

17 Καὶ αὐτὸς θήσεται ἐνά-
πιον ὁμοιωσῶ ἡς με πνεῦμα καὶ
δυνάμει Ἡλίου, καὶ θήσεται θή-
σεται ταῖς καρδίαις τῶν πατέρων
εἰς τῶν παιδία, καὶ τῶν ἀπειθεῖς
εἰς τῶν φρονήσκει τῶν δικαίων,
ταῖς κατεποδουαυμένον ἔθυσμαί
εἰς τὴν αὐτῆς τῶν Θεοῦ.

18 Καὶ Κ 7

18 Καὶ

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσεται τὸτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβυτῆς, καὶ ἡ γυναῖκά μου ἀσθενήκουσα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ ὁ παρεστηκὸς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπετάλλω λαλήσαι πρὸς σε, καὶ σύ αγγελισαδάσαι σοὶ ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼς, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ ἀνάνηκεν λαλήσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται πῦθ' αὐτῷ ὡς ἔσθ' ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες ἀπρηραγήσονται εἰς τὴν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἰὼς ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν ἡ σὺν ἡδυάτω λαλήσεται αὐτοῖς· καὶ ἐπέρνωσαν ἐπὶ ὀπισθίαν ἑώρακον ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἰὼς ἀγενῶν αὐτοῖς· καὶ διέειπε καφίς.

23 Καὶ ἦλθε ὡς ἐπαγγέθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ· ἀπέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ τὴν βουτῆν αἱ ἡμέρας συνελάβειν Ἐλισάβετ ἡ γυναῖκ' αὐτοῦ· καὶ ἐκεκρυβέντα ἑαυτῷ μῆνας πέντε, λέγουστος·

25 Ὅτι ἔπαυμαι πεποιθήκειν· Ἐκείνη δὲ ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέει-

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Ὅπως γὰρ τὸ γνώσεται τὸτο; Διὰ τί ἐγὼ εἰμαι γέρωνος, καὶ ἡ γυναῖκά μου περσομένη ἀπὸ τῆς καιροῦτης.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Γαβριήλ ὁ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐστάθηκα νὰ λαλήσω εἰς ἐσένα, καὶ νὰ σὲ ἀγγελοῦμαι ἐν ταῖς.

20 Καὶ ἰδὼς, ὅπως θέλεις εἶσαι βυβός, ἐνὰ μῶν ἡμωρῆς νὰ σωτύχης, ἕως τῶν ἡμῶν ἐκεῖνου ὅπως νὰ γένων ἐτέπει· Διὰ τί δὲν ἐπίστευσας τὰ λόγια μου, καὶ ὅποια θέλουν τελεωθῆναι εἰς τὸν καιρὸν μου.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐπέκειον καὶ ἀνάνηκεν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον πῶς δόξασε μέσα εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ ὡσὸν ἄγγελος δὲν ἡμωρῆσε νὰ τὴν σωτύχη· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπισθίαν εἶδον μέσα εἰς τὸν ναόν. Καὶ αὐτὸς τὸς ἔνευε· καὶ ἀπόμεινε βυβός.

23 Καὶ ὡσὸν ἐτελεώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἐπέβη εἰς τὸ σπίτι αὐτοῦ.

24 Καὶ ὡσὸν ἀπὸ ἐκεῖνης αἱ ἡμέραι συνελάβειν ἡ Ἐλισάβετ ἡ γυναῖκ' αὐτοῦ· καὶ ἐκρυβέντα ἑαυτῷ μῆνας πέντε, λέγουστος·

25 Ὅτι τέτοιαις λόγοις με ἐκαμῆν ὁ ἀγγέλιος μου εἰς ταῖς ἡμέ-

δεν

ἡμέ-

δεν ἀφελῆν τὸ ὄνειδος με ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν ᾧ τῷ μίαι τῷ ἔκτω ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμνησθῆναι ἀνδρὶ ὃ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριστημένη· ὁ Κύριός μετὰ σέ· δύλοσθηδύνη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδῶσα διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἶναι ὁ ἀσπίσμος ἕτερος.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβῆσαι Μαριάμ· ἔσθαι ἡμεῖς χάριν παρὰ τοῦ Θεοῦ.

31 Καὶ ἰδὼς, συλλήβηεν αὐγασθῆναι, καὶ τέξῃ ἡνίκα καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ ἦσεν ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, ὅτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὅτις ἔσται τέλος.

34 Εἶπεν

ἡμέραις ταῖς ὁποίαις ἐπέβλεψεν εἰς ἔρῃμα καὶ οὐράνην τὸ ὄνειδος με ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἐστὶν Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρραβωνιασθῆναι με ἀνδρὶ, τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

28 Καὶ ὡσπὲν ἐμβήκει ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· χαῖρε κεχαριστημένη· ὁ Κύριός μετὰ σέ· ἐσὺ εἶσαι δύλοσθηδύνη ἀνάμεσα εἰς τὰς γυναικας.

29 Καὶ ἐμνήθη αὐτὴν ὅτι εἶδεν ἐσσημειωθῆναι εἰς τὸ λόγιόν τε· καὶ ἐσυλλογίζετο, τί λογίος ἐνεῖναι ἕτερος ὁ χαίρεισμός.

30 Καὶ λέγει τῆς ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβῆσαι Μαριάμ· διὰ τὸ ἔσθαι ἡμεῖς χάριν σημεῖα εἰς τὸ Θεόν.

31 Καὶ ἰδὼς ἐκστασθεῖσθαι, ὅτι καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Ἐστῆν· θέλει εἶδαι μέγας, καὶ θέλει καλεσθῆναι ὑψίστου· καὶ αὐθεντικὸς ὁ Θεὸς θέλει δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὅτις ἔσται τέλος.

34 Καὶ

34 Εἶπε ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον Πῶς ἔσται τὸ ἔθ' ἐπὶ ἀνδρα ἔ γενῶμαι;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος· ἔειπεν αὐτῇ πνεῦμα ἅγιον ἐπέλευσέν σου, καὶ δυνάμεις ὑψίστης ἐπισκιάσει σοί· διὰ καὶ τὸ ζήνοιόν σου ἐστὶ ἅγιον, καὶ κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὲ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, ἔσται σωματευφύσια υἱόν σου ζήσασα αὐτῆς· καὶ ἔτι μὴ ἐκείνη ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλυμνῆ στήθεσιν.

37 Ὅπως ἂν ἀδυνατήσῃ παρὰ τῶ Θεοῦ πᾶν ῥήμα.

38 Εἶπε ἡ Μαριάμ· Ἰδὲ ἡ δόξα Κυρίου ζήσασα μοι καὶ ἔσται ῥῆμά σου. Καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστῶσα ἡ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεντιν μετὰ αὐτοῦ, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσάσασατο τῷ Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐζήνητο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσασμόν τῆς Μαρίας, ἐστίθησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐωλόθη πνεύματός· ἄγιος ἡ Ἐλισάβετ.

42 Καὶ

34 Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς θέλει εἶδαι ἐστὶν, ὅπως ἔσται ἀνδρα ἐ γενῶμαι;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος· ἔειπεν τῇ πνεῦμα ἅγιον θέλει εἶδαι εἰς ἐσέναι, καὶ δυνάμεις ὑψίστης θέλει σε ἐπισκιάσει· διὰ τὸ ζῆνόν σου ἔσται ἅγιον, καὶ κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὲ, ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, ὅπως σωματευφύσει αὐτῇ υἱόν εἰς τὸ ζῆσασα τῆς· καὶ μετὰ τὸν τὸ μῆνα ἔχει ἐξ ἡμερῶν ἐξωσπρωμένη, αὐτῇ ὅπως ἔσται στήθεσιν.

37 Διατί σημά εἰς τὸν Θεόν καίνα αὐτοῦ γὰρ δὲν ἐσται ἀδυνατον.

38 Καὶ εἶπε Μαριάμ· ἰδὲ ἡ δόξα τῆ Κυρίου καὶ ὡς με ζήσασα ἔσται λόγον σου. ἔστίθη ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεντιν καὶ ἡ Μαριάμ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ὄρεντιν μετὰ αὐτοῦ, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸν οἶκον τῆ Ζαχαρίου, καὶ ἠσάσασατο τῷ Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὡσάν ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσασμόν τῆς Μαρίας, ἐστίθησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐωλόθη πνεύματός· ἄγιος ἡ Ἐλισάβετ.

42 Καὶ

42 Καὶ ἀνεφώνησε Φωνὴ μεγάλη, ἧ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τῆς ἐναντίας ἐλθῆ ἡ μήτηρ ἧ Κυρίου μου ὡς με;

44 Ἰδοὺ ἦν, ὡς ἐρῆυστο ἡ Φωνὴ ἧ ἀσπασμῆ σου εἰς τὰ ἄνω μὲν, ἐσπίρτησεν ἐν ἀγαλλιᾶσι τὸ βρέφῃ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρίζῃ ἡ πιστεύουσα ὅτι ἐστὶ τελείως ἧς λεκλημῆμοῖς αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλιώει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

47 Καὶ ἠγαλιάσατο τὸ πνεύμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου.

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτῆς· Ἰδοὺ ἦν, δὴ τὸ νῦν μακαριστὴ μου πᾶσι αἰσιν.

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτῆς.

50 Καὶ ἠέλει αὐτῆ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβερίοις αὐτῶν.

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

42 Καὶ ἐξεφώνησε Φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν· εὐλογημένη εἶμι ἐν μέσῳ εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ εὐλογημῆ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ δὴ τὸ πῆ μῆ εἶναι ἐναντίας ἐλθῆ ἡ μήτηρ ἧ αὐθέντη μου εἰς ἐμένα;

44 Διὰ τὸ δούλος ὅτι ἐκλήθη ἡ Φωνὴ ἧ χαρμηλομῆ σου εἰς ἐναντία μου, τὸ βρέφῃ ἐπήδησεν δὴ τὸν χαραγῆ μου εἰς τὴν κοιλίαν μου.

45 Καὶ καλοῖσυχῃ εἶναι ἐναντίον ὅτι ἐπίσασεν ὅτι θέλωσιν τελειωθῆ ἐμένα ὅτι ἐλελήθησαν εἰς ἐναντίον δὴ τῆς Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλιώει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

47 Καὶ τὸ πνεύμα μου ἠγαλιάσεν ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου.

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτῆς· καὶ νῦν, δὴ τὸ νῦν ἐκαστῶν θέλων με καλοτυχῆσαι ὅλας αἰγενεαῖς.

49 Διὰ τὸ δυνατὸς ἔκαρδον εἰς ἐμένα μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομά μου εἶναι ἄγιον.

50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τε εἶναι εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνας ὅτι πῆ τὸν φοβερίων.

51 Ἐκαμὲ δυνάμιν με τὸ κράτος· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους με τὴν διανοίαν τῆς καρδίας αὐτῶν.

52 Καθίλε δυνάσται δ' ἀπὸ
θεσβων, καὶ ὑψώσε βασιλεύς.

53 Πεινῶντας ἐπέσκησεν ἀ-
γαθῶν, καὶ πλετύνει ἐξαπέ-
σειλε κενύς·

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ
παιδὸς αὐτοῦ, μνηστῆναι ἔλεος,

55 (Καθώς ἐλάλησε πρὸς
τὸς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβρα-
άμ, καὶ τῷ ἀπέριματι αὐτοῦ) εἰς
τὸν αἰῶνα.

56 Ἔμενε ἡ Μαριάμ σὺν
αὐτῇ ὡσαύτῃς τρεῖς καὶ ὑπέ-
σπευεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δ' Ἐλισάβετ ἐπέλεσθη
ὁ χροῖον τῷ τεκεῖν αὐτὴν· καὶ
ἐβλήθησεν ἦόν.

58 Καὶ ἦκουσαν οἱ παρρη-
κοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι
ἐμεγάλυνε Κύριον· καὶ ἔλεος
αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ συνηκα-
σον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐβλήθησεν ἐν τῇ ὀγδοῇ
ἡμέρᾳ ἦλθον παρρημέν τῷ παι-
δίον· καὶ ἐκάλεν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τῷ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχα-
ρειαν.

60 Καὶ ἀπεκρίθησιν ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ
κλητήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν·
Ὅτι ἐδοξείσιν ἐν τῇ συγγενείᾳ
σε ὅς καλεῖται τῷ ὀνόματι
τῷ.

52 Ἐκατίβασε δυνάσται ἀ-
πὸ τῶ θεσβιῶντες, καὶ ὑψώσε
ταπεινός.

53 Τὸς πεινασμένους ἐχορήγα-
σεν ἀγαθὰ, καὶ τοὺς πλεθύνει δὲ-
χαλεῖ τὸς ἐσειλε δ' ἀκαρπύς·

54 Ἐβοήθησεν τὸν Ἰσραὴλ τὸ
παιδί τῷ, καὶ ἐνημνήθη τὴν ἐ-
λημοσιῶν τῷ.

55 (Καθὼς τὸ εἶπε εἰς τοὺς
πατέρας μῶν, εἰς τὸ Ἀβραάμ
καὶ εἰς τὸ ἀπέριμα τῷ) εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριάμ ἔμενε
μαζὺ μετὴν Ἐλισάβετ ἕως τρεῖς
μῆνες· καὶ ὑπέσπευεν εἰς
τὸ σπηλιῶν.

57 Καὶ ἐπέλεσθησεν ὁ καιρὸς
τῷ Ἐλισάβετ καὶ βλήθησεν καὶ ἐ-
βλήθησεν ἦόν.

58 Καὶ ἀκούσαντο οἱ γειτό-
νοι καὶ οἱ συγγενεῖς τῷ, ὅτι
ἐμεγάλυνε Κύριον· τὸ ἔλεος τῷ
μετ' αὐτῷ καὶ τὴν ἐσυνηκα-
ρον.

59 Καὶ εἰς ταῖς ὀκτῶ ἡμέ-
ραις ἦλθον καὶ περιμήσθησιν τὸ
παιδίον, καὶ τὸ ἐκράζον εἰς τὸ ὄνο-
μα τῷ πατρὸς τῷ Ζαχαρειαν.

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μάνα
τῷ, καὶ εἶπεν ὅτι Ζαχαρείας· ἀλλὰ
καὶ Ἰωάννης θηλεὶ καλεσθῆναι.

61 Καὶ λέγων τῷ ὅτι κα-
νεῖς δὲν εἶναι εἰς τὴν συγγενείαν
σε, ὅτι καλεῖται μετ' αὐτῷ τὸ ὄνομα
τῷ.

62 Ἐνένδον ἦ τῷ πα-
τρὶ αὐτῷ, τὸ πᾶν ἡλοὶ καλεῖ-
σθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακί-
διον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐ-
στὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμα-
σαν πάντες.

64 Ἀνεάχθη ἡ τὸ σῆμα
αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσ-
σα αὐτοῦ καὶ ἐλάλει σύλογον τὸν
Θεόν.

65 Καὶ ἐχρῆστο ἐπὶ πάσης
φύσῃ τὰς ἀπεικῆντας αὐ-
τῆς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρειῇ τῆς
Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἐφῆτο πάντες οἱ ἀ-
κήσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν,
λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τῷ
τοῦτο ἔσται; Καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν
μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐπαλήθη πνευματικῶς ἅγιος
καὶ ἀσφῆτιστος, λέγων·

68 Ευλογητός Κύριος ὁ
Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο
καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ.

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτη-
ρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῷ
παιδὸς αὐτοῦ.

70 Καθὼς ἐλάλησε Δαβὶδ σά-
ματικῶς τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶ-
νων ἀσφῆτων αὐτοῦ.

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡ-
μῶν,

62 Καὶ ἐνόησαν καὶ τὸν πατέ-
ρα αὐτοῦ, ὅτι ἡλοὶ ναὶ τὸ καλεῖσθαι.

63 Καὶ ἐζητήσθη πινακίδα, καὶ
ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐ-
στὶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμα-
σαν ὅλοι.

64 Καὶ παραχρῆμα ἀνοίχθη
τὸ σῆμα τῷ Ζαχαρίᾳ, καὶ ἡ
γλῶσσά αὐτοῦ καὶ ἐλάλει καὶ ἔνευεν
τῷ Θεῷ.

65 Καὶ φόβῳ ἦλθεν εἰς ὅ-
λους ὅπως ἐκατοικῆσαν τετυγ-
ραῖες καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρη τῆς
Ἰουδαίας ἐδιελαλήθη ὅλα τὰ
λόγια ἐκείνα.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλλον
μέσσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅσοι
τὰ ἤκουσαν, καὶ ἔλεγαν· τί ἄρα
θίλει εἶδομα τὸ παιδίον ἐκεῖνο;
καὶ τὸ χεῖρ τῷ Κυρίῳ ἦτον μετ'
αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ
αὐτοῦ ἐπαλήθη πνεύμα ἅγιον ὅτι
ἐασφῆτιστος, λέγων·

68 Ἄς εἶναι σύλογητικῶς
Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι
ἐπεσκέψατο καὶ ἔκαμε λύτρω-
σιν εἰς τὸ λαόν αὐτοῦ.

69 Καὶ ἐσηκώσε δῶμα ἡ
σωτηρίας εἰς τὸ σπῆν τῷ Δαβὶδ
τῷ παιδὸς αὐτοῦ.

70 Καθὼς τὸ εἶπε Δαβὶδ μέ-
σσω τῶν σάματικῶν τῶν ἁγίων
τῶν ἀπ' αἰῶνων ἀσφῆτων
τῶν αὐτοῦ,

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τῶν ἐχ-
θρῶν

μῶν, καὶ ὁ χεὶρὸς πάντων τῶν
μισέντων ἡμᾶς·

72 Ποῖσσι ἔλεθ' μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ κηθοῖναι
Διεθήκης ἀγίας αὐτοῦ·

73 Ὁρκοὶ ὃν ὤμοσε πατὴρ Ἀβ-
ραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τῷ
δύναμ ἡμῶν,

74 Ἀφόβως, ἐκ χερός τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν ἰουδαίας, λα-
τρεύειν αὐτῶν,

75 Ἐν ἐσπίτη καὶ δικαιοσύ-
νῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσις ἕως ἡ-
μέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, παρ-
φύτης ὑλίσσε κληθήσῃ· παρ-
εβούση ἢ παρὰ παρὰ πνεύματος Κυρίου,
ἰτιμάσθαι ὅπως αὐτοῦ,

77 Τῷ δύναι γνώσιν σπιτη-
ας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁ-
μαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ ἀπλάγχθῃ ἐλέες
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐποπέψατο
ἡμᾶς ἀναβλήν ἐξ ὑψέως·

79 Ἐπιφάνει τοῖς ἐν σκότει
καὶ σκία θανάτου κατημένοις,
ἵνα καταλύσθαι τὰς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ ἵ παιδίον ἠύξανε
καὶ ἐδυναμάνετον πνεύματι· καὶ
ὡς ἐν ταῖς ἐρημίαις ἕως ἡμέ-
ρας

θεῶς μας, καὶ ἀπὸ τὸ χεῖρ ἰ-
λωνῶν ἐμενῶν ὅπως μας μι-
εῖσι·

72 Νὰ κάμῃ ἔλεθ' μετὰ
τῶν πατέρων μας, καὶ νὰ ἐθου-
κηθῇ τ' ἀγίας τοῦ Διεθήκης·

73 Τὸν ὄρκο ἐπείνον ὅπως
ὤμοσεν εἰς τ' Ἀβραάμ τ' πατέ-
ρα μας, νὰ μετ' ὁδοῦ,

74 Νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἐ-
μῆς χερός φόβου ἀπὸ τὰ χε-
ρια τῶν ἐχθρῶν μας, νὰ τ' λα-
τρεύωμεν,

75 Μὲ ἀγισιοσύνη καὶ δικαι-
οσύνη ὁμαρτυροῦμεν, εἰς ὅλας
ταῖς ἡμέραις τ' ζωῆς μας.

76 Καὶ ἐσύ, παιδίον, θέλεις
καλεσθῆ παρὰ φύτης· ἢ ὑψέως·
Διετὶ θέλεις ὑπάγει ὁμαρτυροῦ
εἰς τὸ παρὰ πνεύματος Κυρίου, νὰ ἐ-
τιμάσθης ταῖς ἐπιτάχαις τοῦ,

77 Νὰ δώσης γνώσιν σπι-
τηρίας εἰς τ' λαόν τοῦ, εἰς ἀφε-
σιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ,

78 Διὰ τὴν ἀπλάγχθῃαν
τ' ἐλεημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν, με-
τὰ ὅποια μας ἐποπέψεν ἡ ἀ-
ναβλήν ἀπὸ ὑψέως·

79 Νὰ φέξῃ εἰς ἐπείνας ὅ-
πως ἀθάνατον εἰς τὸ σκότει καὶ
εἰς τὴν σκία θανάτου, νὰ
σιάσῃ τὰς πόδας μας εἰς τὴν
ἐπιτάχαι τ' εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ἠύξανε,
καὶ ἐδυναμάνετον καὶ τὸ πνεύ-
ματι καὶ ἦτον εἰς ταῖς ἐρημίαις
ἕως

ρας ἀναδείξωσιν αὐτῷ ὡς τὸν
Ἰσραήλ.

ἕως τῆς ἡμέρας ὅπῃ ἔφρασε τὴν
Φανερωθῆ ἕως τῆς Ἰσραήλ.

Κεφ. Β'. 2.

Εγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα
πρὸς Καίσαρος Αὐγύστου, ἀπο-
γραφῆσαι πᾶσαν τὴν οἰκωμέ-
νην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη
ἐγένετο ἡγεμονίου τοῦ τῆς Συ-
ρίας Κυρηνίου.)

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀ-
πογραφῆσαι, ἕκαστος εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, εἰς πόλιν Να-
ζαρεθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πό-
λιν Δαβὶδ ἧς καλεῖται Βηθλε-
ἐμ, (διότι τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴ-
κου καὶ πατρῴας Δαβὶδ.)

5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μα-
ριάμ τῇ μενησευμνῇ αὐτοῦ
γυναικί, ὡς ἐγκυμῶν.

6 Ἐβλήθη δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐ-
τὸς ἐκεῖ, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέ-
ραι τῆς τεκνείας αὐτοῦ.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς.
τὸν ἀσφατότοκον, καὶ ἔσκαρ-
ζάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν
αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι σὺν
αὐτῷ αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ κατα-
λύματι.

8 Καὶ

Καὶ ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέρας
ἐκείναις, καὶ ἀνῆκεν ὀρι-
σμός ἀπὸ τοῦ Καίσαρος τοῦ Αὐγύ-
στου, νὰ ἀπογραφῆ ὅλη ἡ οἰκω-
μένη.

2 (Ἐτέτη ἡ ἀπογραφή ἔγινεν
πρῶτη, ἀφ' ἡγεμονίου τοῦ Κυ-
ρηνίου τῆς Συρίας.)

3 Καὶ ἐπήρσαν ὅλοι νὰ ἀ-
πογραφῆσθαι, πᾶσα ἕκαστος
τὴν ἰδικίαν πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσήφ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἀπὸ τῆς
πόλεως τῆς Ναζαρεθ, εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τῆς Δα-
βὶδ ἧς ὀνομάζεται Βηθ-
λεἐμ, (μετὰ τὸ νὰ εἶναι αὐτὸς ἀπὸ
τοῦ οἴκου καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως
τοῦ Δαβὶδ.)

5 Νὰ ἀπογραφῆ κατὰ τὴν με-
νησευμνίαν ὅπως τὴν εἶχεν
ἀρραβωνιασμένην ἡ γυναῖ-
κά του, ἧς ὀνομάζοντο ἐγκυμῶ-
μένη.

6 Καὶ ὅταν ἦσαν αὐτοῖς ἐκεῖ,
ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι νὰ
γεννηθῆ αὐτῆ.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν
ἀσφατότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε, καὶ
τὸν ἐπλαγίασεν εἰς τὸ παχνί·
διότι σὺν αὐτῷ αὐτοῖς τόπον εἰς
το καταλύματι.

8 Καὶ

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλῶντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτός ἐπὶ τῷ ποιμένῳ αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὼς ἄγγελος Κυρίου ἐπεση αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβέσθε· ἰδὼς γάρ, διαγελίζομαι ὑμῖν χάραν μεγάλην, ἣς οὐκ ἔστι καὶ ἰσχυρῶς λαῶν.

11 Ὅτι ἐπέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ.

12 Καὶ τῷ ὄντι ὑμῖν τὸ σιμῖον· Εὐηγήσετε βρέφους ἰσχυροὺς καὶ ἀσπληγῶν, καὶ κείθων ἐν τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐβλήθη ἐν τῷ ἀγγέλῳ πλήθος στρατιῶν ἑβραίων, ἀνέντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶν, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις ἀσδοκία.

15 Καὶ ἐβλήθη, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἑβραϊστὴν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἀνθρώποι· οἱ ποιμένες εἶπεν αὐτοῖς ἀλλήλους· Διαλέξωμεν δὴ εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἰδοὺμεν τὸ ἄρμα τῆτο τὸ γεροντός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ

8 Καὶ ἦσαν καὶ ποιμένες ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ὅπως ἐμάσαν ἕξαις ἑκατάσταται, ἐφύλαγαν τῷ νύκτα τὸ κοπιόδιτας.

9 Καὶ παρῶντος ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτούς, καὶ δόξα Κυρίου ἐλάμψε περιγύρω τους· καὶ ἐφοβήθησαν μέγαν φόβον.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τους εἶπε· μὴ φοβάσθε· διὰ τὸς οὐκ ἀσφελίζω χάραν μεγάλην, ἣ ὅποια ἔχει εἰσὶν εἰς ὅλον τὸ λαόν·

11 Ὅτι σῶς ἐβλήθη σήμερον σωτήρ, ὃ ὅποιος ἐναι Χριστός αὐθέντης, εἰς τὴν πόλιν τῆ Δαβὶδ.

12 Καὶ τῷ ὄντι ἐναι τὸ σημάδι· ὅτι θέλετε ὄρεαι βρέφους τυλιμῶν, καὶ κείτῃαι μέσσα εἰς τὸ παχνή.

13 Καὶ παρῶντος μαζί με τὸ ἄγγελο δόρηθη πλήθος στρατιῶν ἑβραίων, ὅπως ὑμῶσσω τὸ Θεόν, καὶ ἐλεγαν·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶν, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις ἀσδοκία.

15 Καὶ ὡσπὲν ἐπῆρασαν ἀπ' αὐτούς οἱ ἄγγελοι καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ ἑβραϊστὴν, οἱ ποιμένες· εἶπαι ἀνάμειπότες· γὰρ εἰς πᾶσιν λοιπὸν εἰς τὴν Βηθλεέμ, καὶ εἰδοὺμεν τὸ ἄρμα τῆτο ὅπως ἐγινε, τὸ ὅποιο ὁ Κύριος ἐκάμα να γνωρίσωμεν.

16 Καὶ

16 Καὶ ἦλθον ἀπόσταντες,
καὶ ἀνύσαν τὴν τε Μαριάμ καὶ
τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφους κεί-
νον ὡς τῆ φάτην.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρι-
σαν αὐτὴ τῆ ἡμέρας τῆ λαλη-
θείας αὐτῆς ὡς τῆ παιδὸς
τῆς.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούςαντες
ἐθαύμασαν ὡς τῶν λαληθέντων
ὑπὸ τῶν ποιμένων ὡς αὐτῆς.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα σιω-
πῆσαι τὰ ἡμέρας ταύτας, συμ-
βάλκασα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμέ-
νες, δοξάζοντες καὶ αἰνῶντες τὸν
Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν ἑπι-
δόν, καθὼς ἐλαλήθη ὡς αὐτῆς.

21 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν ἡ-
μέρας ὀκτὼ ἔπαλειμὴν τὸ παι-
δίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Ἰησοῦς, το κληθὲν ὑπὸ τῆ ἀλ-
γέλης ὡς τῆ συκκηφθῆναι αὐ-
τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ
ἡμέραι τῆ καθαρισμῆ αὐτῆς,
καὶ τὸν νόμον Μωυσέως, ἀνήγαγον
αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλυμα, παρα-
στῆσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νό-
μῳ Κυρίου Ὅτι πᾶν ἄρσεν Δαυ-
νοῦρον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ
κληθήσεται)

24 Καὶ τῆ δέσσει θυσίαν,
καὶ τὸ εἰρηιδρόν ἐν νόμῳ Κυ-
ρίου,

16 Καὶ ἐπήγαγον γλήθρα, καὶ
εὐρεκκαν τὴν Μαριάμ καὶ τὸν
Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφους ὅπως ἐ-
κείτετον εἰς τὸ παλιν.

17 Καὶ ὡσάν εἶδον ἀψήμη-
σαν τὸ λόγον ὅπως τῆς εἶπαν
Δαυτὸ παιδί ἐτῆθ.

18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἤκουσαν
ἐθαύμασαν εἰς ἐνεῖα ὅπως τῆς
εἶπαν οἱ ποιμένες.

19 Καὶ ἡ Μαριάμ ἐφύλατ-
τεν ἐτῆτα ὅλα ἑα λόγια, βάλ-
λοντες ἑα μέσσο εἰς τὴν καρδί-
ανης.

20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρι-
σαν, δοξάζοντες καὶ ὑμνῶντες
τὸ Θεὸν εἰς ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ
εἶδαν, καθὼς τῆς ἐλαλήθη.

21 Καὶ ὡσάν ἐπληρώθησαν
ὀκτὼ ἡμέραις νὰ παρτιμίσθη-
σι τὸ παιδίον, καὶ τὸ ὀνομασαν
Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ἀνόμασαν ὁ ἀλ-
γελθῆς ὡς νὰ συκκηφθῆ αὐ-
τὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅταν ἐτελέθηθησαν
αἱ ἡμέραις τῆ καθαρισμῆς,
καὶ τὸν νόμον τῆ Μωυσέως, τὸ ἀ-
νέβασαν εἰς ἑα Ἱερουσόλυμα,
νὰ τὸ παραστήσαν εἰς τὸ Θεόν,

23 (Καθὼς εἶναι γεγραμ-
μῆρον εἰς τὸ νόμον τῆ Κυρίου ὅ-
τι καθε ἄρσενικὸν ὅπως ἀνοίγη
μήτραν, ἡλεῖ καλεσθῆ ἅγιον
εἰς τὸ Θεόν)

24 Καὶ νὰ δώσσει θυσίαν,
καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸ νόμον ἑ
Θεῶ,

εις, ζῆλος τρυφῶναι, ἢ δύο νεοσ-
σας πιστεῖραν.

25 Καὶ ἰδὼς ἕν ἄνθρωπον ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἄ ὄνομα Συμεὼν καὶ
ὁ ἄνθρωπος ἔστ' ἰκαίος καὶ
εὐλαβὴς, πρὸς δεξιὴν πα-
ράκλησιν ἔ' Ἰσραήλ· καὶ πνεῦμα
ἅγιον ἔ' ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἕν αὐτῶ κεκρημαπι-
σθῆμον ὑπὸ τῷ πνεύματι ἔ' ἀ-
γίης, μὴ ἰδεῖν ἴνα τον πρὸν ἢ ἰδῆ
τοῦ Χριστοῦ Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύ-
ματι εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐν τῷ εἰς-
αγαγεῖν τὰς θουεῖς τὸ παιδίον
Ἰησοῦν, τὴ ποιῆσαι αὐτὰς καὶ
τὸ εἰδοσθῆμον τῷ νομῷ πατρὸς αὐ-
τοῦ.

28 Καὶ αὐτὸς ἰδιόξατο αὐτό
εἰς πρὸς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλό-
γησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Νεῦ δόπουεις τὸν δόλον
σε, δέσποτι, καὶ τὸ ῥημά σε, ἐν
εἰρήμῃ·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μα τὸ σωτήριόν σε,

31 Ὅ ἡθίμασας καὶ πρὸς-
ωποι πάντων τῶν λαῶν·

32 Πῶς ἐν δόποι ἀλυψί ἐ-
θνῶν, ἔ δόξαν λαῶ σε Ἰσραήλ.

33 Καὶ ἕν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ ἐθαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λα-
λοκίμοις πατρὸς αὐτοῦ.

34 Καὶ

Θεῶ, ἐνὰ ζῆλόμα τρυφῶναι, ἢ
δύο πιστεροπτελῖα.

25 Καὶ τότε ἐπνεῖνον τ' και-
ρῶν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ τὸ ὄνομα Συμε-
ὼν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔστ' ἰκαίος
ἦτον ἰκαίος καὶ εὐλαβὴς, καὶ
ἅπαντες παρερηρίαν τ' Ἰσ-
ραήλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦτον
εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτόν πρὸς-
φητοσθῆμον ὑπὸ τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον, νὰ μὴ εἰδῆ ἴνα τον, αὐτὸ
τ' ἐνὰ εἰδῆ τ' Χριστοῦ Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν
κινεῖμον ὑπὸ τὸ πνεῦμα καὶ
ἐπνεῖ ὡς ἐμθάζοντες οἱ θουεῖς
τ' παιδίον τ' Ἰησοῦν, νὰ κάμῃ
αὐτὸ καὶ τὴν ποιῆσαι τῷ νομῷ
δὲ αὐτοῦ.

28 Καὶ αὐτὸς τὸ εἰδοσθῆ-
σαι εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ
εὐχαρίστησε τ' Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Τῶρα ἐλάθησας τ'
δόλον σε, αὐθέντη, με εἰρήμῃ,
καὶ τ' λόγον σε·

30 Διὰ τὸ πὰ μάθιαμα εἰ-
δαν τὸ σωτήριόν σε,

31 Τὸ ὅποιον ἐθίμασας ἁμ-
πρὸς εἰς τὸ πρὸςωποῖν ὅλαν τῶν
λαῶν·

32 Πῶς νὰ φαίση πὰ ἐ-
θνη, καὶ δόξαν τῶ λαῶ σε τῶ Ἰσ-
ραήλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέ-
ρα αὐτοῦ ἐθαυμάζοντες εἰς ὅποινα ὁ-
πρὸς ἐλέγετο δὲ αὐτό.

34 Καὶ

34 Καὶ δὴ λόγησεν αὐτῆς Συμεῶν, ὃ εἶπε ὡς Μαριὰμ τῷ μητέρι αὐτῆς· Ἰδοὺ, ἔτι κείται εἰς πᾶσιν καὶ ἀνάσσει πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεζάνου·

35 (Καὶ σὲ ὃ αὐτῆς τῷ ψυχῷ διελεύσεται βροφαῖα) ὅπως ἂν δόξα καλυφθῶσιν ἐν πολλῶν καρδιῶν διλογισμοί.

36 Καὶ τῷ Ἄννα πρεσβυτέρῳ θυγατρὶ Φανουλῆ, ἐκ Φυλῆς Ἀσηρ· αὐτὴ πρεσβυτέρικα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρῶν ἐκ τῶ δόξῃ τῆς παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὐτὴ χήρα ὡς ἑπτὼν ὀγδοήκοντα τοσάρων, ἢ ὅση ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστίας καὶ δεήσασα λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν·

38 Καὶ αὐτὴ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπίστατο ἀνθρολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει παρὶ αὐτῆς πᾶσι τοῖς πρεσβερχομένοις λυτῶσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα ταῦτα τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε, ὃ

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τῆς δὴλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τῷ μητέρι· τὰ νῦν, ἔτι κείται εἰς πίσμον καὶ ἀνάσσει πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ὅπως ἐναντιεῖται·

35 (Ἀμὴν ἔσται, ὃ μέσα εἰς αὐτῷ τῷ ψυχῷ σὲ θέλει προσέτι σαχαδί) Δὶα, νὰ ξεσκεπαθῶσι διλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ (τότε) ἦσαν καὶ ἡ Ἄννα ἡ πρεσβυτέρικα θυγατρὶς τοῦ Φανουλῆ, ἀπὸ τῆς Φυλῆς τῆς Ἀσηρ· καὶ αὐτὴ πρεσβυτέρικα πολλῶν χρόνων, ἑσθίας νὰ ζήσῃ ἐπὶ χήρας μετὰ ἀνδρῶν ἀφόντις ἐπιειδίωθη.

37 Καὶ ἔτι τῇ ἡλικίᾳ ἑπτῶν ὀγδοήκοντα τοσάρων χρόνων, ἢ ὅποια ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, ἑσθίας νὰ λατρεύῃ τὸ Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν με νηστίας καὶ με δεήσας·

38 Καὶ ἔτι τῇ ἑσθίας νὰ ἐλάλει ἐκείνη τῶν ὥρων ἀνταπεκρινόμενη ἐδόξαζε τὸ Θεόν, καὶ ἐλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλους οἰκείους ὅπως ἀναιδίωσιν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ὡς ἅπαν ἐτέλεισαν ὅλα ἐκεῖνα ὅπως ἔταξεν καὶ τὸ νόμον τοῦ Κυρίου, ἐστρέψαν ὅπισθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τῆς τῶν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ἠύξανε, καὶ

ἐκραταιῶτο πνεύματι, πληρώ-
σθων σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ
ᾧ ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ ἑρῆ-
αῖτες κατ' ἐπίθεον εἰς Ἰερουσαλήμ
τῆ ἑορτῆ τῆ πάχα.

42 Καὶ ὅτε ἐξήλυθε ἐπὶ τῶν δώ-
δεκῶν, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἰε-
ρουσαλήμ καὶ τὸ ἔθος τῆς ἑορ-
τῆς.

43 Καὶ τελειωσάντων ταῖς ἡ-
μέραις, ἐν ταῖς ὑποπέφεν αὐτοῖς,
ὑπέμενε Ἰησοῦς οὗ παῖς ἐν Ἰε-
ρουσαλήμ καὶ σὺ ἔγνω Ἰωσήφ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

44 Νομίσαντες ὅ αὐτὸν ἐν
τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἤλθον ἡμέ-
ρας ὀδόν· καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν
ἐν ταῖς συγγενεῖ καὶ ἐν ταῖς
γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλήμ, ζη-
τούντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐξήλυθε, μεθ' ἡμέ-
ρας τρεῖς εὗρον αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ
καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδα-
σκάλων, ἐ ακρόντα αὐτῶν, καὶ
ἐπερωτῶντά αὐτοῖς.

47 Ἐξίστατο ὅ πάντες οἱ
ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ σοφίᾳ
καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτόν ἐξε-
πλάγησαν καὶ αὐτὸς αὐτὸν ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ εἶπε· Τίνον, τί ἐποίη-

καὶ ἐδυναμάνετον καὶ τὸ πνεύ-
μα, ἐ ἐπληρέτο σοφίας· ἐ χά-
ρις δὲ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41 Καὶ ἐπήλθον οἱ ἑρῆ-
αῖτες κατ' ἐπίθεον εἰς τὴν Ἰε-
ρουσαλήμ εἰς τὴν ἑορτήν τῆ
πάχα.

42 Καὶ ὅταν ἔμνε δώδεκα
ἡμερῶν, ἀνέβηκαν εἰς τὴν Ἰε-
ρουσαλήμ καὶ τὴν συνήθειαν τῆ
ἑορτῆς.

43 Καὶ τελειώνοντες ταῖς ἡ-
μέραις, οὐκ ἔπει ἐμύλιζαν ἐ-
κείνοι, ἀπέμνε το παιδίον ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ καὶ
ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα Ἰησοῦ
τὸ ἕξδραυ.

44 Αὐτὸ λομαζοντες πῶς
νά ἐνεμ με τὴν συνοδίαν, ἤλ-
θον μιᾶς ἡμέραις τράταν καὶ τὴ
ἀναζητήσαν εἰς τὰς συγγενεῖς
καὶ εἰς τὰς γνωστοῖς.

45 Καὶ με τὸ νά μιλὴ τὸ εὐ-
ρεν, ἐμύλιζαν εἰς τὴν Ἰερουσα-
λήμ, γινεοντες τον.

46 Καὶ ὅταν ἐπερῶσαν τρεῖς
ἡμέραις, τὸ εὐρήκαν μεσσε εἰς τὸ
ἱερόν· οὐκ ἔκαθε τον ἀνάμσει
εἰς τὰς διδασκαλῆς, καὶ τὰς ἀ-
κουε, καὶ τὰς ἐρωτά.

47 Καὶ ἐσταμάζαν ὅλοι ὁ-
σοι τὸ ἴκισαν, εἰς τὴν γνῶσιν
Ἰησοῦ καὶ εἰς τὰς ἀποκρίσεῖς Ἰη-
σοῦ.

48 Καὶ ὅταν τὸ εἶδαν ἐξε-
πλάγησαν καὶ λέγει Ἰησοῦ ἡ μη-
τέρα Ἰησοῦ· Παιδί μου, τί ἐποίη-

σοῖς

καμοῖς

σας ἡμῖν ἔτας; ἰδὲ ὁ πατήρ σε
καρῶ ὀδυνώδηροι ἐζητήσαυ σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸς· τί
ὅτι ἐζητεῖτέ με; ὅτι ἤθετε ὄν
ἐν τοῖς ἔ πατέρας με δεῖ εἶναι
με;

50 Καὶ αὐτοὶ ἐ σιωπήσαν τῷ
ῥῆμα ὁ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν,
καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἠὲ
ὑπότασάμενος αὐτοῖς, καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ διατήρει πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς παρέκοπτε σο-
φία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι
παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

καμει ἔτι; νὰ, ὁ πατήρ σε ὁ
ἐρῶ λυπέδηροι σε ἐμεδωμένω.

49 Καὶ εἰπὼν τῷ· τί με
ζητεῖτε; δὲν ἔθετε πῶς
καμει χρεῖα νὰ εἶμαι εἰς τὰ
παιδιάματα ἔ πατέρας με;

50 Καὶ ἐταῖ δὲν ἐσώτηθη-
σαν τὸ λόγον ὅτι τὸς εἶπε.

51 Καὶ ἐκατέβη μαζύτους,
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ ἡ
τὸς ὑποτάσασετον, καὶ ἡ μήτηρ
ἐκ ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ἐ-
τάτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν
ἡς.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέκοπτε
καὶ αὔξασεν καὶ εἰς τὴν σοφίαν
καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν
χάριτι σημεῖα εἰς τὸ Θεὸν καὶ εἰς
τὸς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ ἔτει ἢ πεντηκονταετα
τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου
Καίσαρος, ἡγεμονοῦντος Πον-
τιε Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ
τετραρχῶν τῆς Γαλιλαίας
Ἡρώδης, Φιλίππε ἢ ἀ-
δελφῆ αὐτοῦ τετραρχῶν τῆς
Ἰτρυαίας καὶ Τετραχωνίδου
χωρῶς, καὶ Λυσανίε τῆς Ἀβι-
λιωνῆς τετραρχῶν,

2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ
Καϊάφας, ἐβαστο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ
Ἰωάννη τὸν ἔ Ζαχαρίου υἱόν,
ἐν τῇ ἐρημῷ.

ΚΑΙ εἰς τὸς δεκαπέντε χρό-
νους τῆ αὐθεντίας ἔ Τι-
βερίου Καίσαρος, ὅταν αὐ-
γίνεσεν ὁ Ποῦλος ὁ Πιλάτος
τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὅταν ὁ Ἡ-
ρώδης ἦεν τετραρχὸς τῆ Γαλι-
λαίας, καὶ ὁ ἀδελφός τῆ ὀ Φί-
λιππος τετραρχὸς τῆ Ἰτρυαί-
ας καὶ Τετραχωνίδου χωρῶς,
καὶ Λυσανίας τετραρχὸς τῆ Ἀ-
βιλιωνῆς,

2 Εἰς τὸ καιρὸν τῶν Ἀρχιε-
ρέων Ἄννα καὶ Καϊάφας, ἦλθε
λόγος Θεοῦ εἰς τὸ Ἰωάννη τὸ
υἱὸν ἔ Ζαχαρίου μέσα εἰς τὴν ἐ-
ρημον.

3 Καὶ

L 2

3 Καὶ

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν
περίχωρον ἔξ Ἰορδάνου, κηρύσσων
βάπτισμα μετάνοιᾶς εἰς ἅ-
πασιν ἁμαρτιῶν·

4 Ὡς γεγραπται ἐν βίβλῳ
λογῶν Ἠσαΐου ἔτι παρῶν
λέγει· Ὁ Φωνὴ βοᾶντοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε ὡς τρι-
βυς αὐτοῦ.

5 Πᾶσαι φάραγγες πληρωθή-
σονται, καὶ πᾶν ὄρη καὶ θινὸς
ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ
ὄρη καὶ εὐφραίνονται, καὶ αἱ τρα-
χεῖαι εἰς ὁδὸν λείαι·

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγε γὰρ ἐν τοῖς ἑσπερο-
ποητοῖς ὁ λαὸς βαπτισθῆναι ἰω-
άννην· γεννηματὰ ἐρημῶν, τίς
ἰστέθεικεν ὑμῖν φυγὴν ἀπὸ τῆς
μετάνοιᾶς ὁργῆς;

8 Ποιήσατε ἔτι καρπὸς ἀ-
ξίους τῆς μετάνοιᾶς· καὶ μὴ ἀρ-
ξήδητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέ-
ρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω
ἡμῖν, ὅτι διὰ ταῦτα ὁ Θεὸς ἐπι-
πέσει ἐπὶ τὰς λίθων τρίτων ἐγγίρει τέκνα
τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἦδη ἔτι καὶ ἡ ἀξίη παρὸς
τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κείται·
πᾶν ἔν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν
κα-

3 Καὶ ἐπὶ ἦλθεν εἰς ἄλλαν τὴν
περίχωρον ἔξ Ἰορδάνου, καὶ κη-
ρύσσει βάπτισμα μετάνοιᾶς εἰς
ἅπασιν ἁμαρτιῶν·

4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον
εἰς τὸ βιβλίον τῶν λογῶν ἔτι
παρῶν ἔτι παρῶν λέγει· Ὁ φωνὴ
βοᾶντοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας πο-
ιεῖτε ὡς τριβυς αὐτοῦ, κάμψατε
τοὺς ὄρους τῆς ἐρήμου.

5 Κάθε λαγκαθὸν θέλει γε-
μίσει, ἐκάθε ὄρη καὶ θινὸν θέ-
λει ταπεινωθῆναι· καὶ τὰ ὄρη
θελούσιν ἰσχυροῦναι, καὶ ἡ κακοπι-
εραία τῆλαι σπλάλαι θέλουσιν ἰσχυ-
ροῦναι.

6 Καὶ κάμψα ἀνδραποδοῦ θέ-
λει εἶδῃ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὀ-
χλοὺς ὅτι· εὐφραίνονται γὰρ βαπτί-
σθαι ἀπὸ αὐτοῦ· παιδία δὲ
ἔχοντες, τίς σῶσιν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
φύρατος; ἀπὸ τῆς ὄργης ὅτι· μέλλει
γὰρ εἶδῃ;

8 Κάμψατε τὸ λοιπὸν καρ-
πὸς ὅτι· γὰρ εἶναι ἀξίαι μετάνο-
ιᾶς· καὶ μὴ δοχεῖσθε γὰρ λέ-
γετε ἀνάμεσάσας· ἐμεῖς ἔχο-
μεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· ἀλλὰ
σῶσιν ὑμᾶς λέγει ὁ Θεὸς διὰ ταῦτα
ἀπὸ τῆς πέτρας ἐγγίρει τέκνα
ἀπὸ τῆς πέτρας εἰς τὸν Ἀβ-
ραάμ.

9 Καὶ γὰρ καὶ τὸ πελέκι ὅτι·
καὶ εἰς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων·
κάμψα δένδρον ὅτι· δὲν κάμψα
κα-

καλόν, ἐκκόπτει), καὶ εἰς πῦρ
βάλλει).

10 Καὶ ἐπιράττων αὐτὸν οἱ
ὄχλοι, λέγοντες· Τί ἐν ποιή-
σοιμι;

11 Ἀποκριθεὶς ἡ λέγει αὐ-
τοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, με-
ταδώτω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔ-
χων βρώματα, ὁμοίως ποιεί-
τω.

12 Ἦλθον ἡ καὶ τελευτῶσαι
βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιή-
σοιμι;

13 Ὁ ἡ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μὴδὲν πλέον παρὰ τὸ Διαιτε-
ταγμένον ὑμῖν προσέσχετε.

14 Ἐπιβέβησαν ἡ αὐτὸν καὶ
φρατευσόμενοι, λέγοντες· Καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσοιμι; καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· Μὴδὲνα Διαιτεί-
σητε, μηδὲ συκοφαντήσητε·
καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὄψωνιαις ὑ-
μῶν.

15 Προσδοκῶντος ἡ τῶ λαῷ,
καὶ Διαιλογιζομένων πάντων ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν πρὸς τῷ Ἰ-
ωάννῃ, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ
Χριστός,

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης,
ἀπασιν λέγων· Ἐγὼ μὴ ὑδάτι
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχε) ἡ ὁ ἰσ-
χυρότερός με, ἡ ἔσσι ἐμὶ ἰκανός
λύσαι τὸν ἰμάντα ἡ ὑποδημά-
των αὐτῶ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτί-
σει

καλὸν καρπὸν, κόπτει), καὶ
βάλλει) εἰς τὴν Φαίλα.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι ἡ ἐρωτῶ-
σαν, καὶ τῷ ἔλεγον· τί νὰ κά-
μωμι λοιπόν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρί-
θη, καὶ λέγει τῶ· ἐκεῖν) ὅπῃ
ἔχει δύο φορέματα, ἡς δώσῃ
τὸ εἶνα ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν ἔχει· τὸ
αὐτὸ ἡς κάμη καὶ ἐκεῖν) ὅπῃ
ἔχει Φαργῆά.

12 Καὶ ἦλθαν ἡ οἱ τελευτῶσαι
νὰ βαπτισθῶσι, καὶ λέγουν τῷ
διδάσκαλε, τί νὰ κάμωμι;

13 Καὶ τῶ εἶπε· ἡ ἴπότες
προσιώτερον μὴν ζητῶτε ἔξω
ἀπὸ τὸ Διαιτεῖσθαι σου.

14 Ἐρωτῶσάντων ἡ οἱ φρα-
πῶται, καὶ ἔλεγον· ἀμὴ ἡμεῖς
τί νὰ κάμωμι; καὶ εἰπέντες·
κανένα νὰ μὴν Διαιτείσητε, μὴ
ἡ νὰ συκοφαντήσητε· ἡ νὰ εἶδῃ
δύχαρησιμῶι εἰς τὴν βίαν
σου.

15 Καὶ ἐλπίζωντας ὁ λαός,
καὶ Διαιλογιζόμενοι ἄλλοι μέσσα
τῶ Διδῶ ἡ Ἰωάννῃ, μήπως
καὶ ἡ ἦτελεν εἶδῃ αὐτὸς ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς
ὄλους, καὶ εἶπεν· ἐγὼ οὐκ ἔχω
πίσω με νερόν· ἀμὴ ἔρχε) ὁ
δυνατώτερός με, ἡ ὅποιός ἐγὼ
δὲν εἶμαι ἀξί) νὰ λύσω τῶ λυ-
εῖον ἡ ὑποδημάτων τῶ αὐ-
τῶ

σει ἐν πνεύματι ἀγίῳ, καὶ
πυρὶ.

17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χει-
ρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀποκαθαρεῖ τὴν
ἀλάνα αὐτῆς· καὶ συναΐξει τὸ σί-
τον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ
ἄχρον κατακαύσει πυρὶ ἀ-
σβέστῳ.

18 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἕτερα
παρηκαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν
λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετραρ-
χης, ἐλεγχομένου αὐτοῦ, αὐτῶν,
ὡς Ἡρωδίδος τοῦ γερμανικοῦ Φι-
λίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ
ὡς πάντων ἂν ἐποίησε ποιητῶν
ὁ Ἡρώδης,

20 Προέβηκε καὶ ταῦτο ἐπὶ
πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰω-
άννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς βαπτί-
σθῆσιν ἀπάντα τὸν λαόν, καὶ
Ἰησοῦς βαπτισθέντος, καὶ
ᾤψεσσευχομένῳ, ἀνερχθῆναι
τὸν ἔρανον.

22 Καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδες,
ὡς ἐπεριεστῶν, ἐπ' αὐτόν· καὶ
φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέ-
γουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός, ἐν σοὶ ἠδούκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ἄ-
σεί ἐπ' αὐτῶν ἰσχυροῦς ἀ-
σβέστῳ (ὡς ἐνομιμάζετο) υἱὸς Ἰωσήφ,
τοῦ Ἡλίου,

τὸς θελοῦσας βαπτισθῆναι με πνεῦ-
μα ἅγιον, καὶ με φωτίαν.

17 Εἰς τὸ ὅποιον τὸ χεῖρ εἶναι
τὸ πτύον· καὶ θελὸν καθαροῦ
τὸ ἀλάνα τῆς· καὶ θελὸν μαζῶσθαι τὸ
σίτον εἰς τὸ ἐμπῆρα τῆς· καὶ τὸ
ἄχρον θελὸν τὸ κατακαῦσθαι με
φωτίαν ὅτι δὲν σβέσι ποτὲ.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρη-
καλῶν εὐαγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετραρ-
χης, ἔσταναι γὰρ ἐλέχσταν ἀπὸ
αὐτῶν, ἀπὸ τῶν Ἡρωδιδῶν
τῶν γνωσθῶν τῶν ἀδελφῶν τῶν
Φιλίππων, καὶ ἀπὸ τῶν ὅλων εὐεῖνα
ὡς κακῶν ὅτι ἐκαμῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπέβησεν καὶ ταῦτο ἀπὸ
να εἰς ὅλα, καὶ ἐσφάλησεν τὸ Ἰω-
άννην μεσση εἰς τὴν φυλακῶν.

21 Καὶ ὅταν ἔβαπτιζέσταν
ὅλον τὸν λαόν, ὅκει ὅτι ἐδα-
πλήσθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔσσεσθ-
χέσταν, ἀνοίχθησταν οἱ ἔσσανοι.

22 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ὅταν ἐκατέβη με σωματικῶν εἶδος,
ὡς ὅταν ἐπεριεστῶν, ἀπάναν εἰς
αὐτόν· καὶ γὰρ, καὶ ἦλθε φωνὴ
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἐλάθη·
ἐσθ εἶσα ὁ υἱὸς μου ὁ ἡγαπημέ-
νῳ, εἰς ἐσταν ἀναπαύομαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦν
ὡς ὅταν γὰρ ἀρχίζετο τελῶναι χρο-
νῶν. κατὰ εἰσλογιάζεσταν γὰρ εἶναι
υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσήφ
τοῦ Ἡλίου.

24 Τῷ

24 Καὶ

24 Τῷ Ματθαίῳ, τῷ Λε-
υϊ, τῷ Μελχί, τῷ Ἰαννά, τῷ
Ἰωσήφ,

25 Τῷ Ματθαίῳ, τῷ Ἀ-
μώς, τῷ Ναεμ, τῷ Ἐσλί, τῷ
Ναγγαί,

26 Τῷ Μααθ, τῷ Ματθαί-
θίῳ, τῷ Σεμί, τῷ Ἰωσήφ,
τῷ Ἰεδα,

27 Τῷ Ἰωανᾶ, τῷ Ρησά,
τῷ Ζοργβάβελ, τῷ Σαλαδηήλ,
τῷ Νηρί,

28 Τῷ Μελχί, τῷ Ἀδδί, τῷ
Κωσάμ, τῷ Ἐλμωδάμ, τῷ
Ἡρ,

29 Τῷ Ἰωσή, τῷ Ἐλιέ-
ζερ, τῷ Ἰωρείμ, τῷ Ματ-
θαί, τῷ Λευϊ,

30 Τῷ Συμεών, τῷ Ἰεδα,
τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰανάν, τῷ Ἐλ-
ιακείμ,

31 Τῷ Μελεᾶ, τῷ Μαϊνάν,
τῷ Ματθαίῳ, τῷ Ναθαν, τῷ
Δαβίδ,

32 Τῷ Ἰεσοῖ, τῷ Ὠβήδ,
τῷ

24 Καὶ ὁ Ἠλί τῷ Ματθαίῳ
καὶ ὁ Ματθαίῳ τῷ Λευϊ· καὶ ὁ Λε-
υϊς τῷ Μελχί· καὶ ὁ Μελχίς τῷ
Ἰαννά· καὶ ὁ Ἰαννά τῷ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσήφ τῷ Ματθαί-
θίῳ· καὶ ὁ Ματθαίθιος τῷ Ἀμώς·
καὶ ὁ Ἀμώς τῷ Ναεμ· καὶ ὁ Ναεμ τῷ
Ἐσλί· καὶ ὁ Ἐσλίς τῷ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαί τῷ Μααθ·
καὶ ὁ Μααθ τῷ Ματθαίῳ· καὶ ὁ
Ματθαίθιος τῷ Σεμί· καὶ ὁ Σε-
μείς τῷ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσήφ τῷ
Ἰεδα.

27 Καὶ ὁ Ἰεδαίς τῷ Ἰωανᾶ·
καὶ ὁ Ἰωανᾶίς τῷ Ρησά· καὶ ὁ Ρη-
σᾶίς τῷ Ζοργβάβελ· καὶ ὁ Ζοργβά-
βελ τῷ Σαλαδηήλ· καὶ ὁ Σα-
λαδηήλ τῷ Νηρί.

28 Καὶ ὁ Νηρίς τῷ Μελχί·
καὶ ὁ Μελχίς τῷ Ἀδδί· καὶ ὁ Ἀδ-
δίς τῷ Κωσάμ· καὶ ὁ Κωσάμ τῷ
Ἐλμωδάμ· καὶ ὁ Ἐλμωδάμ τῷ Ἡρ.

29 Καὶ ὁ Ἡρ τῷ Ἰωσήφ· καὶ ὁ
Ἰωσήφ τῷ Ἐλιέζερ· καὶ ὁ Ἐλιέζερ
τῷ Ἰωρείμ· καὶ ὁ Ἰωρείμ τῷ Ματ-
θαί· καὶ ὁ Ματθαί τῷ Λευϊ.

30 Καὶ ὁ Λευϊ τῷ Συμεών· καὶ ὁ
Συμεών τῷ Ἰεδα· καὶ ὁ Ἰεδαίς
τῷ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσήφ τῷ Ἰανάν·
καὶ ὁ Ἰανάν τῷ Ἐλιακείμ.

31 Καὶ ὁ Ἐλιακείμ τῷ Με-
λεᾶ· καὶ ὁ Μελεᾶίς τῷ Μαϊνάν·
καὶ ὁ Μαϊνάν τῷ Ματθαίῳ· καὶ ὁ
Ματθαίθιος τῷ Ναθαν· καὶ ὁ Να-
θαν τῷ Δαβίδ.

32 Καὶ ὁ Δαβίδ τῷ Ἰεσοῖ·
καὶ ὁ Ἰεσοῖ τῷ Ὠβήδ· καὶ ὁ Ὠβήδ

τῆ Βοόζ, τῆ Σαλμών, τῆ
Ναιασών,

33 Τῆ Ἀμιναδάβ, τῆ Ἀ-
ρῆμ, τῆ Ἐσρώμ, τῆ Φαρές,
τῆ Ἰδα,

34 Τῆ Ἰακώβ, τῆ Ἰσαάκ,
τῆ Ἀβραάμ, τῆ Θάρα, τῆ
Ναχαρ,

35 Τῆ Ζερούχ, τῆ Ρα-
γαῦ, τῆ Φαλέκ, τῆ Ἐβερ,
τῆ Σαλά,

36 Τῆ Καϊνάν, τῆ Ἀρφα-
ξάδ, τῆ Σήμ, τῆ Νῶε, τῆ
Λάμεχ,

37 Τῆ Μαθουάλα, τῆ Ἐ-
νώχ, τῆ Ἰάρεθ, τῆ Μαλελε-
ήλ, τῆ Καϊνάν,

38 Τῆ Ἐνῶς, τῆ Σηθ, ἔ
Ἀδάμ, τῆ Θεῶ.

τῆ Βοόζ. Ἐ Βοόζ τῆ Σαλμών.
Ἐ Σαλμών τῆ Ναιασών.

33 Καὶ Ναιασών τῆ Ἀμι-
ναδάβ. Ἐ Ἀμιναδάβ τῆ Ἀρῆμ.
Ἐ Ἀρῆμ τῆ Ἐσρώμ. Ἐ Ἐσρώμ
τῆ Φαρές. Ἐ Φαρές τῆ Ἰδα.

34 Καὶ Ἰδας τῆ Ἰακώβ. Ἐ
Ἰακώβ τῆ Ἰσαάκ. Ἐ ὁ Ἰσαάκ
τῆ Ἀβραάμ. Ἐ Ἀβραάμ τῆ
Θάρρα. Ἐ Θάρρα τῆ Ναχαρ.

35 Καὶ Ναχαρ τῆ Σερέχ.
Ἐ Σερέχ τῆ Ραγαῦ. Ἐ Ραγαῦ
τῆ Φαλέκ. Ἐ Φαλέκ τῆ Ἐβερ.
Ἡ Ἐβερ τῆ Σαλά.

36 Καὶ Σαλά τῆ Καϊνάν.
Ἐ Καϊνάν τῆ Ἀρφαξάδ. Ἡ
Ἀρφαξάδ τῆ Σήμ. Ἡ Σήμ
τῆ Νῶε. Ἡ Νῶε ἔ Λάμεχ.

37 Καὶ Λάμεχ τῆ Μαθου-
άλα. Ἡ Μαθουάλα τῆ Ἐ-
νώχ. Ἡ Ἐνώχ τῆ Ἰάρεθ. Ἡ
Ἰάρεθ τῆ Μαλελεήλ. Ἡ Μα-
λελεήλ τῆ Καϊνάν.

38 Καὶ Καϊνάν τῆ Ἐνῶς. Ἡ
Ἐνῶς ἔ Σηθ. Ἡ Σηθ τῆ Ἀ-
δάμ. Ἡ Ἀδάμ τῆ Θεῶ.

Κεφ. δ'. 4.

Ἰησῆς ὁ πνεύματος ἁγίου
πλήρης ὑπέβηκεν διὰ τῆ
Ἰορδάνου. καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύ-
ματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Διαβόλου.
καὶ οὐκ ἔφαγεν ἕδεν ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἐκείναις. καὶ συντελε-
σθει-

Καὶ ὁ Ἰησῆς γεμάτος
Πνεῦμα ἄρην ἐμῆλθεν
διὰ τὴν Ἰορδάνου. καὶ ἐφέρετο
διὰ μέσσω τῆ πύματός ἐν
τῷ ἔρημῳ,

2 Καὶ ἐπειράζετο διὰ τὸν
Διάβολον σαράντα ἡμέραις. καὶ
ἄποτος δὲν ἔφαγεν οὐκ ἔμελλεν ταῖς
ἡμέραις. καὶ ὡσὲν ἐτελειώθη-

στω

δεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπέειπα-
σε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Διάβολος·
Εἰ ἦός ἐστι τῶ Θεοῦ, εἰπέ τῷ
λίθῳ τέτω ἵνα γένη ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγραπ-
ται, ὅτι κ' ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζή-
σε¹ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παν-
τὴ ρήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ
Διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔ-
δειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λείας τῆ οὐρανόθεν ἐν στιγμή
ῶν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Διάβολος·
Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δό-
ξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέ-
δο², καὶ ἅ ἐὰν θέλω, δίδωμι
αὐτήν.

7 Σὺ ἂν εἶναι προσκυνήσης
ἐνώπιόν μου, ἔσται σε πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπίσω
μου σατανᾶ· γέγραπ³ γάρ·
Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θε-
όν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
σεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερυγίον τῶ ἱερῶ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ ἦός ἐστι Θε-
οῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κά-
τω·

10 Γέγραπ⁴ γάρ· Ὅτι τοῖς
ἀγγέ-

σαν αὐταῖς αἱ ἡμέραις, ὕστερον
ἐπέειπας.

3 Καὶ λέγεις ὁ Διάβολος·
ἂν εἶσαι ἦός τῶ Θεοῦ, εἰπέ τῆς
πίττας ἐτέτης να ἄλλυ φάμι.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν· εἶνα γέγραμ-
μένον, ὅτι ὄχι μόνον με φωμί
να ζῆ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ με
κάθε λόγον Θεοῦ.

5 Καὶ ἀνεβάξων⁵ τον ὁ δι-
άβολος εἰς ἓνα ὑψηλόν ὄρε⁶,
τῶ ἔδειξεν ὅλαις ταῖς βασιλείαις
τῆ κόσμου εἰς μιαν στιγμήν καιρῶ.

6 Καὶ εἶπεν τῶ ὁ Διάβολος·
ἔσενα θέλω δώσῃ ἐταύτην τὴν
ἐξουσίαν ὅλην, καὶ τὴν δόξαν
αὐτῶν· ὅτι ἐμῶ ἐπαρρόθη, καὶ
ὁ π⁷ θέλω, τὴν δίδω.

7 Ἐὰν εἶναι λοιπὸν με προσ-
κυνήσης ὁμωσῶ⁸ μου, θέλων
εἶδ⁹ ὅλα ἐδικά σου.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν τῶ· Ὑπαγε ὀπίσω μου σα-
τανᾶ· ἀλλ' εἶνα γέγραμμένον·
θέλης προσκυνήσῃ τῷ ἀληθίνῳ
τῷ Θεόν σου, καὶ αὐτὸν μόνον θέ-
λης λατρεύσῃ.

9 Καὶ ἔφερέτον εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἔστησεντον ἀπὼνα
εἰς τὴν ἀκρῆν τῶ ἱερῶ· καὶ εἶ-
πέντῳ· εἶναι εἶσαι ἦός τῶ Θεοῦ,
ρίξῃ τῶ λόγους ἀπ' ἐδῶ κάτω·

10 Διαπ¹⁰ εἶνα γέγραμμένον·
L 5 ὅτι

ἀγγέλους αὐτῷ ἀπελθεῖν) ἀπεῖ
σε, τῷ Διδ. Φυλάξαι σε.

ὅτι θέλει ἀπεσταλέναι τὰς ἀγγέλους
τε Διδ. λόγους σε, να σὲ Διδ. Φυ-
λάξεν.

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χερῶν ἄρε-
σί σε, μήποτε ἀποκάψῃς ὡς
λίθου τῶν ποδῶν σε.

11 Καὶ να σὲ φέρην ἀπάνω
εἰς τὰ χερά σου, Διδ. να μὴ
σπονταψῇ εἰς τὴν πέτραν τὸ
ποδί σου.

12 Καὶ ἀπεκρίθη, εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁμοίῃ) Οὐκ
ἐπιπεράσει Κύριον τὸ Θεοῦ σε.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ λέγει τε· ἐλαλήθη· δὲν θέλει
δοκιμάσει Κύριον τὸ Θεοῦ σε.

13 Καὶ συντελέσας πάντα
πειρασμοὺς ὁ Διδ. Φολος, ἀπέ-
στη ἀπ' αὐτῷ ἀρχῆς καιρῷ.

13 Καὶ τελειώνωντας καθε
πειρασμοὺς, ὁ Διδ. Φολος ἐμα-
κρῶν ἀπ' αὐτὸν ἕως τὸ (δια-
κριθῆναι) καιρῷ.

14 Καὶ ὑπέσπεφεν ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῇ δυνάμει τῷ πνεύματος εἰς
τὴν Γαλιλαίαν καὶ φήμη ἐξήλ-
θη κατ' ὅλης τῆς ἀρχαίας ἀπὸ
αὐτῷ.

14 Καὶ ἐγίνετο ὁ Ἰησοῦς
μὲ τὴν δυνάμει τῷ πνεύματι
εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἡ φήμη
ἐξήκειν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαί-
αν Διδ. λόγους τε.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξα-
ζομένη ὑπὸ πάντων.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς
ταῖς συναγωγαῖς ταῖς, δοξαζόμε-
νη ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ἣ ἦν πατριάρχου· ἐ-
κείνη ἦν τὸ πατρὸς αὐτοῦ, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς σταθῆτον, εἰς
τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀ-
ναγνῶναι.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ἐκεῖ ὅπου ἦτο ἀνατρι-
άρχου· καὶ ἐμάθηκε καὶ τὴν συνη-
θειῶν τε τὴν ἡμέραν τῆς σταθῆ-
τον εἰς τὴν συναγωγὴν· ἐπιπαύ-
θη να διαπάση.

17 Καὶ ἐπαδόθη αὐτῷ βι-
βλίον Ἠσαίας τῷ ἀποφῆτε καὶ
ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε
τὸ τόπον ἃ ἦν γεγραμμένον·

17 Καὶ εἶδεν τὸ βιβλί-
ον τῆς Ἠσαίας τῷ ἀποφῆτε· ἐ-
ἀνοίγωντας τὸ βιβλίον, εὗρε
τὸ τόπον ὅπου ἦτο γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ,
καὶ ἐπέκειν ἐξέτισέ με· εὐαγγελί-
ζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με,
ἰασσάσθαι τὰς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν, κηρύξαι ἀρχμα-
λώτητις

18 Τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίου ἀ-
πάνω εἰς ἐμέ, καὶ διὰ τῷ με ἐ-
πέτισε καὶ με ἐπέσταλκε Διδ. να δὲ
ἀγγελίσθαι τὰς πτωχοῦς, να ἰα-
τρεῖσθαι σπῆνους ὅπου ἔχον καρ-
δίαν

δὲν

λώτοις ἄφρων, καὶ τυφλοῖς ἀνάθραξιν, ἀποπέλαι τε θραυσμένους ἐν κήφῃσιν,

διὰν βαρυσώδην, καὶ κηρύξω ἐλπίθειαν εἰς τὸς σκληρομήδεις, ἔξανάθραξιν εἰς τὸς τυφλοὺς, καὶ πέμψω με συγχώρησιν τὸς πληρωμένους,

19 Κηρύξαι ἐν αὐτὸν Κυεῖς δεκτὸν.

19 Να κηρύξω χρόνον Κυεῖς στερετόν.

20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀπόδυσ τὸ ὑπηρετήν, ἐκάθισε, καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ἐφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

20 Καὶ σφαλῶντος τὸ βιβλίον, καὶ δίδωντος τὸ ὑπηρετήν, ἐκάθισε· καὶ τα μάτια ὁλωνῶν ὅπως ἦταν εἰς τὸ συναγαγε ἀτενίζαν εἰς αὐτόν.

21 Ἠρέξατο ἢ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωθῶ ἢ γραφῇ αὐτῇ ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν.

21 Καὶ ἄρχισεν αὐτὸς λέγειν· Ὅτι σήμερον ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ἐν τῇ εἰς τὰ ὠτία σας.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῷ χαρίτος, τοῖς ἐμπροσθενομένοις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἕτος ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτυροῦσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἐθαύμαζον εἰς τὰ λόγια τῷ χαρισμαθῆνα, ὅπως εὐχρησάτο διὰ τὸ σῶμα τε, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἰναί ἐστὶν ὁ υἱὸς τῷ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τί τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτὸν· ὅσα ἡκίστα μὴ γινόμενα ἐν τῇ Καπερναεὺν, ποιήσῃ καὶ ὡδε ἐν τῇ πατριδί σας.

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐξάπαντος θέλει μὲ εἰπεῖν τὴν παραβολὴν ἐκείνην· Ἰατρὲ, θεράπευσε τὴν λόγους σου· ὅσα ἀκίστα μὴ ὅπως ἐγίναν εἰς τὴν Καπερναεὺν, καὶ με ταὶ καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατριδα σας.

24 Εἶπε δὲ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐδὲς ἀσθενήτης δεκτός ἐστι ἐν τῇ πατριδί αὐτοῦ.

24 Καὶ εἶπε· βέβαιον σοῖς λέγω, ὅτι ἐ ἡ κανέναι ἀσθενήτης εἰναί δεκτός εἰς τὴν πατριδα σας.

25 Ἐπ' ἀληθείας ἢ λέγω ὑμῖν, ποταῖς χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐπλήρωθῆ ὁ θρανός

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σοῖς λέγω, ποταῖς χῆραις ἦταν εἰς τὸ καιρὸν τῷ Ἡλίῳ εἰς τὸ Ἰσραήλ, ὅταν ἐσφάλλοιεν

ἐπὶ

L 6

ὁ ἴ

ἐπὶ ἑπτὰ τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πάσαι τῷ γῆν.

26 Καὶ πρὸς ἑδμεῖον αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τὸ Σιδῶνος, ὡς γυναικα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίῃς ἔπροφήτε ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἑδείς αὐτῶν ἐκαθάρίσθη, εἰ μὴ Νεεμῶν ὁ Σύρου.

28 Καὶ ἐπληθύνθησαν πάντες θυμῶ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆ πόλεως· καὶ ἤρρασαν αὐτὸν ἕως τῆ ὄφρου τῶ ὄρους, εἰς τὸ ὅποιον αὐτῶν ἀκοδόμηθη, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν Δαμάσκῳ μέσσω αὐτῶν, ἐπαρεύετο.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναὺμ πόλιν τῆ Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτὸς ἐν τοῖς συναγωγαῖς.

32 Καὶ ἐξεπλήθυνοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐκκλῆσιᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων· Ἐὰν τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἢ ἄλλοτις ἀποστόλος ἐσὶ;

ὁ ἄσπυτος πρὸς ἡμῖσι χεῖρας, εἰς τί σοι ὁ πῶς ἔρχομαι μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26 Καὶ εἰς τὴν καμίαν ἀπὸ αὐταῖς ἐτάλη ὁ Ἡλίας, παρὰ εἰς Σάρεπτα τὸ Σιδῶνος, εἰς γυναικα χήρα.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέρας ἔπροφῆτε ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἑδείς αὐτῶν ἐκαθάρίσθη, παρὰ Νεεμῶν ὁ Σύρου.

28 Καὶ ὅλοι ἐγένισαν θυμῶν εἰς τὴν συναγωγῇ, ἀκούοντες τὰ λόγια ἐταῦτα.

29 Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τῆ πόλεως· καὶ ἤρρασαν αὐτὸν ἕως τῆ ὄφρου τῶ ὄρους, εἰς τὸ ὅποιον ἦν ἡ πόλις τῶν κησιδῶν, Δαμάσκῳ τὸν ἔκρημνίσαν.

30 Ἀπὸ αὐτοῦ ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν μέσσω τῶν, καὶ ἐδίεσεν.

31 Καὶ ἐκατέστη εἰς τὴν Καπερναὺμ ἡ ὁποία εἶναι πόλις τῆ Γαλιλαίας· καὶ τὰς ἐδίδασκε εἰς τὰ συναγωγαῖς.

32 Καὶ ἐξεπλήθυνοντο εἰς τὴν διδαχῇ τε· ὅτι ἐν τοῖς λόγοις ταῖς ἦν ἐκκλῆσιᾳ.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε μετὰ μεγάλῃ φωνῇ,

34 Καὶ εἶπεν· ἄρα εἰς τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἢ ἄλλοτις ἀποστόλος ἐσὶ;

πολί-

μέ

πολέσαι ἡμᾶς; οἰδᾶσε τίς εἶ
ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξ-
ελθε ἐξ αὐτῶν. Καὶ ῥίψαι αὐτὸν
τὸ δαίμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῶν, μηδὲν βλάψαι
αὐτῶν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ
πάντες· καὶ συνελάλην πρὸς
ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λό-
γος ἔστω, ὅτι οὐ ἐξουσία καὶ δυνά-
μει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις
πνεύμασι, καὶ ἐξέρχον;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἡχος
πᾶσι αὐτῶν εἰς πάντα τόπον τῆς
περιχώρου.

38 Ἀναστὰς ὁ δὲ τὴν συναγω-
γῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
Σίμωνος· ἣ πενθερὰ δὲ τῷ Σί-
μωνος ἦν συνεχωμένη πυρετῷ
μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
πᾶσι αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιτάσας ἐπάνω αὐ-
τῆς, ἐπέμνησε τῷ πυρετῷ, καὶ
ἠφῆκεν αὐτῆν. παρεσχῆμα δὲ
ἀναστὰσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοτος δὲ τῶν ἡλίων,
πάντες ὅσοι εἶχον ἀδενεῖντας
νόσους παικίλαις, ἤραρον αὐτὸς
πρὸς αὐτόν· ὃ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐ-
τῶν τὰς χεῖρας ἐπιτάσας, ἐθε-
ράπευσεν αὐτὰς.

41 Ἐξῆρχετο δὲ καὶ δαιμό-
νια

μὲ τῶν λόγους; ἔλθεις γὰρ μᾶς
χαλάσσης; ἐξούρα πῶς εἶσαι·
ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν·
ἀποστράσσε, καὶ εὗρα ἀπ' αὐ-
τόν. καὶ τὸ δαίμόνιον τὸ ἐβίβηεν εἰς
τὴν μέσον, ἐβίβηκεν ἀπ' αὐτόν,
καὶ δὲν τὸ ἔβλαψε τίποδες.

36 Καὶ μεγάλη θαυμάσια
τῶς ἐπίτασεν ἄλλος· καὶ ἐσυντύχε-
νον ἀνάμεσούτους, καὶ ἔλεγον· ἢ
εἴναί ἐγένετο τὸ πνεύμα, ὅτι
μὲ ἐξουσία ἐδύναμι προσηύσα
τὰ ἀκαθάρτα πνεύματα, ἐδύ-
νασαι;

37 Καὶ ἡ φήμητα εὐβίβηκεν
εἰς ὅλοι τὸ τόπον τῶ περιχώρου.

38 Καὶ σηκωνάειν δὲ πᾶσι
τὴν συναγωγῆν, ἐμῆκεν εἰς τὸ
σῆναι τῷ Σίμωνος· ἐπὶ πενθε-
ρὰ τῷ Σίμωνος ἐσυνελάλητο δὲ πᾶσι
μεγάλῳ θέρμῃ· ἐπαρακά-
λεσάσιν τοὺς αὐτῆν.

39 Καὶ ἐσπίτας γὰρ πᾶσι
ἀπάνω τῆς κεφαλῆς, ἐθεράπευσε
τὴν θέρμῃν, καὶ ἀφῆκεν αὐτῆν· καὶ
παρεσχῆκεν εἰσῆκῆν ἐ τῶς ὑπε-
ρέτω.

40 Καὶ ὅταν ἐθασιλῶσεν ὁ
ἡλιος, ὅλοι ὅσοι εἶχον ἀδενε-
νημῆδες δὲ πᾶσι διάφοροις ἀδενε-
ταις, τῶς ἐφῆκεν εἰς αὐτόν· καὶ
αὐτῶς βράννοντας ἀπάνω εἰς κα-
θῆνα τὸ χεῖρῃν, τῶς ἰάτερος.

41 Καὶ εὐβίβηκεν καὶ πᾶσι
δαί-
L 7

νια δὲ πολλῶν, κρείζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν σὺν αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης ἡ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτην αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατήχον αὐτὸν ἵνα μὴ πορεύσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελισθεῖσθε· με δεῖ τῆν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τὸ ἄπειραλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν Γαλιλαίᾳ συναγωγαῖς τῆ Γαλιλαίας.

δαίμονια δὲ πολλὰς, ὅπως ἐκρίζαν καὶ ἔλεγον· Ὅτι εὐεπιστάς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ με οργίζω τὸ ἐπὶ σφραῖς, καὶ δεῖ τοῦ ἀφίεναι λαλεῖσιν, ὅτι ἔδωκεν πᾶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός.

42 Καὶ ὡσαν εἰς ἡμέρας ἐξελθὼν καὶ εἰς ἔρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸ ἐζήτει, καὶ ἐπῆγγαυ ἕως αὐτοῦ· καὶ τὸ ἐμπαδίξαι να μὴ παρήγη ἀπ' αὐτοῦ.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· ὅτι καὶ εἰς ταῖς ἀλλὰς πόλεις καμὴν χρεῖα να διαγγεῖλαι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι δεῖ τὸ εἰσαλθῆκα.

44 Καὶ ἐκηρύττειν εἰς ταῖς συναγωγαῖς τῆ Γαλιλαίας.

Κεφ. 5. 5.

Ἐγένετο ἡ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τὸ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐσθὲς παρὰ τῆν λίμνην Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῆα παρὰ τῆν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάλλοντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίχτυα.

3 Ἐμβὰς ἡ εἰς ἐν τῶ πλοίῳ ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, κηρώτησεν αὐτὸν δὲ τὸ γῆς ἐπιναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτὸν τὰ πλοῖα τὸς ὄχλους.

Καὶ ὅταν ὁ ὄχλος τὸ ἐπὶ ἀκούσει να ἀκούη τὸ λαλεῖν τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐσεκείθων εἰς τῆν λίμνην τῆ Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο μονόξυλα ὅπως ἐπέκεινταν εἰς τῆν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες ἀγγύοντες δὲ τῶ μονόξυλα ἐξέπλυναν αὐτὰ δίχτυα.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς εἶνα δὲ τῶ μονόξυλα, τὸ ὅπου οἱ ἦν τῶ Σίμωνος, καὶ τὸ ἐπιναγαγεῖσθαι τὸ μακροῦν ὀλίγον δὲ τῶ γῆν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν τὸς ὄχλους δὲ τὸ μονόξυλα.

4 Ὅτε

4 Καὶ

4 Ὡς ἡ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπαγκύμαγε εἰς τὸ βῆθος, καὶ χαλάσετε τὰ δίχτυα ὑμῶν εἰς ἄβυσσον.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιῶσάντων, ἔδεν ἐλάβομεν· ἐπὶ ἡ τῷ ῥήματι σὺ χαλάσω τὸ δίχτυον.

6 Καὶ τῆτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολὺ· διεμήνυτο δὲ τὸ δίχτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τῶ ἐλθόντας συλλαβεῖσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλήσαν ἀμφοτέρω τε πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, ἀπεσέπασα τοῖς γόνασι τῷ Ἰησοῦ λέγων· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνήρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβος ἦν ἀείσχων αὐτῶν καὶ πάντας τὴν σὺν αὐτά, ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῶν ἰχθύων ἢ συνελαβόν.

10 Ὁμοίως δὲ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβῆ· ἀπὸ τῶν νῦν ἀνδραπέτες ἔσθε ζαωγῶν.

4 Καὶ ὡς αὐτὸν ἐπαύσε νὰ λαλῆ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα· πᾶντα βυθίζετε, καὶ ἐκλύετε τὰ δίχτυα ὑμῶν εἰς τὸ βῆθος.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ λέγει τῷ· διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιῶσάντων, καὶ δὲν ἐλάβομεν τίποτες· ἀλλὰ ἡ τῶν ῥημάτων σου νὰ ἐκλύω τὸ δίχτυον.

6 Καὶ ὡς αὐτὸν ἐκαμῶν ἐτῆτο, ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ψαριῶν, ὅπως τὸ δίχτυον τὴν ἐξέλιεν.

7 Καὶ ἐνεψῆσαν τὴν σωτηρίαν τὴν ἄλλο μονόξυλον, νὰ ἔλθωιν νὰ τὴν βοηθήσωιν· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλήσαν αὐτὰ δύο μονόξυλα, τὴν ὅπως ἦν ἐλαυνὴν νὰ βολίσκωιν.

8 Καὶ ὡς αὐτὸν εἶδεν ἐτῆτο ὁ Σίμων Πέτρος, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν λέγωντας· ἀφένθη, εὐχὰ ἀπὸ ἐμοῦ, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.

9 Διαπὴ τὴν ἐπίστασιν τῶν μαθητῶν, καὶ αὐτῶν τὸν Πέτρον καὶ τὴν ἄλλων ὅλων ὅπως ἦσαν μαζῶντες, ἀπὸ τῶν κινήσιν τῶν ψαριῶν ὅπως ἐπίσταν.

10 Ὁμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τὴν υἱὸν τῶν Ζεβεδαίου, οἳ ὅποιοι ἦσαν σὺν τῶν ἄλλων τῶν Σιμωνίων. καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· μὴ φοβῆσθαι· ἀπὸ τῶν νῦν ὄψεσθε ἰσχυροὺς ἄνθρωπος ζωντανούς.

II Καὶ

II Καὶ

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ πλιήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸ Ἰησοῦν, πρὶν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδήθη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐάν θελῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

13 Καὶ στείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτῶν, εἰπὼν· Θέλω, καθαρίσθῃ. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρεθήλει αὐτῷ μηδὲν εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δέξου σεαυτὸν πρὸς ἱερεῖ, καὶ προστενεγκε πρὸς τῶν καθαρισμῶν σε, καθὼς προσέταξε Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μάλλον ὁ λόγος πρὸς αὐτῶν· καὶ συνέχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκεῖν, καὶ θεωροῦντες αὐτῶν διὰ τῶν ἀδυνειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχαιρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ ἐπισυρόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθηήμενοι Φαρισσαῖοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐπιλυφτετε ἐν πάσης κόμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰσθαίας καὶ Ἰερουσα-

11 Καὶ ὡσὰν εὐγαλίαν τὰ μονόξυλα εἰς τὴν γῆν, τὰ ἀφικανόλα, καὶ τῶν ἀκολούθησαν.

12 Καὶ μίαν φοράν ὄρισε σκόδιον εἰς μίαν πόλιν, ἦλθεν ἑνὸς ἀνθρώπου γεμάτος λέπρας· καὶ ὡσὰν εἶδε τὸ Ἰησοῦν, ἔπασσε πρὸς αὐτόν, καὶ τὸ ἔπαρκαλεῖ, λέγων· αὐθέντι, ἐάν θελῃς, δύνασαι νὰ με καθαρίσῃς.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπλωσε τὸ χεῖρην, καὶ τὸ ἔπαρσε, καὶ εἶπε· θέλω, καθαρίσῃς. καὶ παρῶντος ἀγγήκεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τῶν ἐπιθελήγει νὰ μὴν εἰπῆ κανενὸς ἡποτες· ἀλλὰ τῶν εἶπε· πύργου δέξου τῶν λόγων εἰς τὸ ἱερεῖον, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου διὰ τὸ καθαρισμὸν σε, καθὼς ἐπέταξε ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

15 Καὶ ἡ φήμη ἡ αἰσιόπερον ἐπύργησε τεύχερα· καὶ ἐμαζάνοντο ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκεῖν, καὶ νὰ ἰατρεύον· ἀπ' αὐτοῦ διὰ τῶν ἀδυνειῶν τες.

16 Ἀμὴν αὐτὸς ἐπισυρόμενος εἰς ἐρημίας, καὶ ἐπισυρόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἐκάθοντο οἱ φαρισσαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ὅποιοι ἦλθον διὰ κάθε τόπον τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰσθαίας καὶ Ἰερουσαλὴμ· καὶ δύνα-

ρησαλίμ· καὶ δύναμις Κυρίε
ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτάς.

18 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες φέρον-
τες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν
παράλελυμῆ· καὶ ἐζήτην
αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, ὅθινα ἐνώ-
πιον αὐτῷ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες Δι-
ποίας εἰσενεγκασιν αὐτὸν, Δι-
τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ
δάμα, Δι. τὸ κερσῶμαν καθή-
καν αὐτὸν συν τὰ κλινίδια εἰς τὸ
μέσον ἑμπαθεῖεν τῷ Ἰησῷ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν αὐ-
τῶν, εἶπεν αὐτῶν· Ἄνθρωπε, ἀ-
φένωτά σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἤρξαντο Δι. λογιζε-
σθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστὶν ὁ θεὸς
ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύ-
ναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ
μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐπιγινῶς δὲ ὁ Ἰησοῦς τῶς
Δι. λογισμοῦς αὐτῶν, διποκρι-
θεις εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί Δι-
λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν;

23 Τί ἐστὶν εὐκολώτερον, εἶ-
πεῖν· Ἀφένωτά σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἐγειρεθὺ καὶ
περιπάτει;

24 Ἴνα ᾗ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἐπὶ τῷ
γῆς

δύναμις τῷ Κυρίῳ ἦτον εἰς τὸ νὰ
ἰατρεύων αὐτοί.

18 Καὶ νὰ, καὶ (ἔρχον)
ἄνδρες καὶ ἐσήκωναν ἄνθρωπον
ἀπάνα εἰς κρεβάτι, ὁ ὅποι-
ος ἦτον παράλυτος· καὶ ἐγί-
ρσαν νὰ τὸ ἐμβάσκει μέσα, καὶ
νὰ τὸ βάλων ὀμπαθεῖται.

19 Καὶ ἐπόντες νὰ μὴ εὐρον
διποτῶν νὰ τὸ ἐμβάσκει, Δι. τὸ
ὄχλον, ἀνέθηκαν ἀπάνα εἰς τὸ
δάμα, καὶ διποτῶν κεραμιδία τὸ
ἐκπαύσασθαι μαζί με τὸ κρεβ-
βάτι εἰς τὴν μέσην καὶ ἐπαλλάξαντο
ὀμπαθεῖται εἰς τὸ Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁσῶν εἶδε
τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸ
παράλυτον· ἄνθρωπε, σὺ εἶσαι
συγχαρηθῆναι ἢ ἁμαρτίας σου.

21 Καὶ ἀρχισαν οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι νὰ Δι. λο-
γίζων, καὶ νὰ λέγων· τίς ἐστὶν
ὁ θεὸς ὁ ὅποιος βλασφημῶν; τίς δύ-
ναται συγχαρῆσαι ἁμαρτίας,
παρὰ μόνος ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων
τῶς Δι. λογισμοῦς τῶς, ἀπε-
κρίθη, καὶ τῶς εἶπε· τί διαλογί-
ζεσθε μέσα εἰς τῶς καρδίας
αὐτοῦ;

23 Τί ἐστὶν εὐκολώτερον,
νὰ εἰπῆ τινὰς· σὺ εἶσαι συγχα-
ρηθῆναι ἢ ἁμαρτίας σου· ἢ νὰ
εἰπῆ· σηκώ ἀπάνα καὶ περιπά-
τει;

24 Ἀλλὰ Δι. νὰ εἰδῆτε ὅ-
τι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν
νὰ

γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ) Σοὶ λέγω, ἐγείραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύε εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀνάστās ἐνώπιον αὐτῶν, κῆρις ἰφ' ἧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸ οἶκόν αὐτῆ, δαξάξαν τὸ Θεόν.

26 Καὶ ἕκαστος ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸ Θεόν καὶ ἐπλήθυνον φόβου, λέγοντες Ὅτι εἶδομεν πικρὰ δόξα σημερον.

27 Καὶ μετ' αὐτῶν ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο τελωνῆν ὀνομαζόμενον Λευνὸν, καθήμενον ἐπὶ τῷ τελωνίῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀκολούθει μοι.

28 Καὶ καθελόντων ἀπαντῶν, ἀνάστās ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λεὺς αὐτῷ ὃν φῆσιν οἱ κῆρὸς αὐτῆ καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολλῶν, καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἰγὸν ἔβρον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς τὰς μωθητάς αὐτῆ, λέγοντες Ὅτι ἐπὶ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐδίστε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πῶς αὐτοῖς Ὅτι χρεῖαν ἔχουσιν οἱ υγιαινοντες ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλεῖσθαι δικαίους

να συχαρῆ ἀμαρτίας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, (λέγει εἰς τὸ παραλελυτὸν) ἴσθαι λέγω, σῆκα, καὶ σηκωνῆσαι τὸ κρεβάτι σου, ὅπως εἰς τὸ σπῆσῃ σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἐσηκῶθη ὁ παραλελυτὸς, καὶ ἐσηκῶσεν ἐκείνα ὅπως ἐκείτερον μέσσι, καὶ ἐπήλθον εἰς τὸ σπῆσῆναι τὸν οἶκόν αὐτοῦ, δαξάξαν τὸ Θεόν.

26 Καὶ ἐδοξάζον ὅλοι, καὶ ἐδόξαζον τὸ Θεόν. καὶ ἐπλήθυνον ὅλοι φόβου, λέγοντες ὅτι σήμερον εἶδομεν πικρὰ δόξα.

27 Καὶ ἕσταν ὄχλον ἐξῶν, καὶ εἶδεν ἕνα κερματωτὴν, τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λεὺς, ὅπως ἐκείτερον εἰς τὸ κερματῆν, καὶ ἐπῆλθον αὐτῷ ἀκολουθῆσαι.

28 Καὶ ἐκείτων ἀπάντων ὅλα, ἐσηκῶθη καὶ τὸ ἀκολουθῆσαι.

29 Καὶ ὁ Λεὺς ἔθηκε μεγάλην φιλιαν εἰς τὸ σπῆσῆναι τὸν οἶκόν αὐτοῦ ὄχλον πολλῶν κερματωτῶν, καὶ ἄλλων οἱ ὅποιοι ἐκείτερον εἰς τὸ κερματῆν μετ' αὐτοῖς.

30 Καὶ ἰγὸν ἔβρον οἱ γραμματεῖς τῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰς τὰς μωθητάς τῶν καὶ ἐλογίζοντο ὅτι ἐπὶ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῶν εἶπεν Ὅτι χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἀδυνατοῦντες, ἀλλ' οἱ ἀδυνατοῦντες.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθον ναὶ καλεῖσθαι

δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ ᾧ ἔειπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννη νηστεύουσιν πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιῶν; ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ οὐκ ἐστὶν ἰσχυροὶ καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε τὰς ἡγίας τῶν υἱῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἐπεὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μετὰ αὐτῶν ἐστὶ, φαγεῖν καὶ πίνειν;

35 Ἐλεῦσόν τινες τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὅταν ἀπαρῶν ἀπὸ αὐτῶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, τότε νηστεύουσιν ἐν ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὰν πρὸς αὐτούς· Ὅτι ὡσεὶ ἐπίβλημα ἰματίου καινῆ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν ρήξει, καὶ τὰ παλαιὰ ἐμφανῆ ἐπιβλήμα τὸ ἄλλο τῶν καινῶν.

37 Καὶ ὡσεὶ βάλανος οἶνον νέον εἰς ἀσκίον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τὸν ἀσκόν, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολεῖν.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸν καινὸν βλητέον· καὶ ἁμφοτέροις συντηρεῖν.

39 Καὶ ὡσεὶ πῶν παλαιόν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γὰρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ.

τῶν δικαίων, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτωλοῦς, καὶ μετανόησάν.

33 Καὶ ἐκείνοι τῷ εἶπαν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννη νηστεύουσιν πυκνὰ, καὶ κήρυκτον δεήσεις, καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Φαρισαίων ὁμοίως, καὶ οἱ ἐδουλοῦν φαγεῖν καὶ πίνειν;

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῶς εἶπε· μὴ δύνασθε τὰς ἡγίας τοῦ οὐρανοῦ, ἐπεὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μετὰ αὐτῶν;

35 Ἀλλὰ θέλωσιν ἔλθῃ ἡμέραις ὅταν παρῶν ἀπὸ αὐτῶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τότε ἐκείνοις ταῖς ἡμέραις θέλωσιν νηστεύειν.

36 Καὶ εἶπεν τῶς καὶ μίαν παραβολὴν· ὅτι καινὸς ἀνδραγαθὸν δὲν βάλαν μπιλάωμ καινῶρον εἰς φάριον παλαιόν· εἰ δὲ μή, καὶ τὸ καινῶρον ρήξει, καὶ εἰς τὸ παλαιόν δὲν συμφανῆ τὸ μπιλάωμ τὸ καινῶρον.

37 Καὶ μὴ ᾧ καινὸς βάλανος καινῶρον νέον εἰς ἀσκίον παλαιόν· εἰ δὲ μή, τὸ νέον καινῶρον καὶ τὸ ἀσκίον φέλι σπασί, καὶ τὸ καινῶρον φέλι χυθῆ, καὶ τὰ ἀσκίον χαλεῖσιν.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον καινῶρον καινῶρον ἀσκίον· ἀλλὰ καὶ φουλαχθῆσιν καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μὴ ᾧ καινὸς ὅπως πῶν παλαιόν καινῶρον, εὐθέως φέλι καινῶρον· ἀλλὰ λέγει· ὁ παλαιός ἐστιν καλλίτερος.

Κεφ.

Κεφ. 5. 6.

Ε ἤλθετο ἢ ἐν σαββάτῳ δου-
περῶσθαι Δε, πρὸς
αὐτὸν Δε τῶν αἰσθημάτων
καὶ ἐπίδοι οἱ μαθηταὶ αὐτῆ
τὰς σάχνας, καὶ ἠδίων, ψά-
χοντες ταῖς χερσίν.

2 Τινὲς ἢ τῶν Φαρισαίων ἐ-
πον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὁ σάββ-
εσι ποιεῖν ἐν ταῖς σάββασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τὰς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τὸ
ἀνέγνωτε ὁ ἐπίσκοπος Δαβὶδ, ὅπο-
τε ἐπέτασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Θεοῦ, ἐ τὰς ἄρτας τῆς ἁγί-
οῦ εἶλατο, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔ-
δωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ
ὡς σάββεσι φαγεῖν εἰ μὴ μό-
νως τὰς ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς· Ὅτι
κύριός ἐστι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐ
τοῦ σαββάτου.

6 Ἐβλήθη ἢ ἐ ἐν ἑτέρῳ
σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν
καὶ ἠδίων ἀνθρώπων, καὶ ἡ
χεὶρ αὐτοῦ δεξιὰ ἠὲ ἔκρη.

7 Παραστήκεν ἢ αὐτὸν οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει

Κ αὶ τὸ πρῶτον σάββατον,
καὶ τὸ τῶν δευτέρων ἡμέ-
ρας τοῦ πάχα, ἔτυχε καὶ ἐπι-
νῆσαν ἀπὸ μίση ἀπὸ τῆ ἀγαρ-
τῆ καὶ οἱ μαθηταὶ τὴ ἀνα-
σῶσαν σάχνας, καὶ ἐ ἐτρίδαν
μετὰ χεῖράδας, καὶ ἔτρωγαν.

2 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν Φα-
ρισαίων τὰς εἶπαν· Διὰ τί κά-
μιετε σάββον ὅτι δὲν πρέπει να
ἀνέλατ τὸ σάββατον;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ
τὰς εἶπεν· Ἐδὲ τί το δὲν ἀνεγρά-
στετε, τὸ ὅποιον ἐκαμῆν ὁ Δαβὶδ,
ὅταν ἐπέτασεν αὐτὸς καὶ ἐμεί-
νοι ὅτι τῶν μαζούτων;

4 Πῶς ἐμῆκεν εἰς τὸ ἀγῆ-
πῆ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφαγε καὶ
ἔδωκε καὶ ἐ ἀνθρώπων, καὶ ἐ-
δωκε καὶ εἰς ἐμείνας ὅτι τῶν
μαζούτων τὰ ὅποια δὲν εἶχαν ἐξ-
εστῆσαν να τὰ φασὶν ἄλλοι παρα-
μοναχῶ οἱ ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγε τὰς ὅτι ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀνθρώπου καὶ
τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββα-
τον ἔτυχε να ἐμβῆ μίση εἰς τὴν
συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκεν
καὶ ἦτον ἐμεί ἕνας ἀνθρώπων,
καὶ τὸ ἐνάτε τὸ χεῖρ τὸ δεξιὸν
ἦτον ἐκρη.

7 Καὶ τὸ ἐπαραφύλαξαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ἐν τῷ ἰατρῆσθ τὸ σάββατον

116

116

ἵνα ὄρασι κατηρηθῆσαν αὐτοί.

8 Αὐτὸς ἦ ἤδει τὸς Διδουλο-
γισμὸς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀν-
θρώπῳ τῷ ξηρῶν ἔχοντι τὴν
χείρην· Ἐγειραι, ἔστηθι εἰς τὸ
μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν ἔν ὃ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι· Ἐξ-
εσι τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆ-
σαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχῶν
σωταί, ἢ δόλοῦσαι;

10 Καὶ ἀπεβλεψάμενος
πάντας αὐτούς, εἶπε τῷ ἀνθρώ-
πῳ· Ἐκλίηναι τὴν χεῖρά σου. Ὁ
ἦ ἐπίησεν ἔπειτα καὶ δόποκατε-
στάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὕγιης ὡς ἡ
ἄλλη.

11 Αὐτοὶ ἦ ἐπλήθησαν ἀ-
νοίας· καὶ διελάλην πρὸς ἀλ-
λήλους, τί ἀνποιήσονται τῷ Ἰη-
σοῦ.

12 Ἐρχέτο ἦ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄ-
ρος πρὸς σούζαλα· ἐν δὲ Διδου-
λορεῦναι ἐν τῇ πρὸς σενυχτὶ ἦ ὄσεν.

13 Καὶ ὅτε ἔρχετο ἡμέρας,
πρὸς φάνησε τὸς μαθητὰς αὐ-
τοῦ καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐ-
τῶν δώδεκα, ἔς καὶ δώποτολως
ἠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ἠνόμα-
σε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰω-
άν-

Διδὸνὰ εὔρεν κατηρηθῆσαν ἐκταν-
θῆσαι.

8 Ἀμὴν αὐτὸς ἔδρασε τὸς
Διδουλογισμῶν, καὶ εἶπεν εἰς
τὸν ἄνθρωπον ὅτι εἶχε τὴν χεῖρα
τῷ ξηρῶν· στήκω ἀπαινοῦν, στήκω
εἰς τὴν μέσον. Ἐ στήκω σι-
κωνώμενος ἔστάθη.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τὸς
εἶπε· θέλω νὰ σοῦς ἐρωτήσω ἕνα
λόγον· τί πρέπει τὰ σάββατα,
νὰ κάμνη κανεῖς, καλὸν, ἢ κα-
κόν; νὰ σώσῃ ψυχῶν, ἢ νὰ
τὴν χαλάσῃ;

10 Καὶ σηκωνάνας τὰ μά-
τια νὰ εἶδῃ ὅλους τεθυμένους,
εἶπε εἰς τὸν ἄνθρωπον· ἐκλίηναι
ἀπλωσε τὴν χεῖρα σου. καὶ ἐπέ-
νευσε τὸ ἀπλωσε καὶ ἀπεκατε-
στάθη τὴν χεῖρα ἡγερον ὡσάν καὶ
τὸ ἄλλον.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγένευσαν μα-
νίαν· καὶ ἐσωτύχησαν ἀνάμε-
σότητος, ἢ νὰ ἤτελαν κἀμὴ τὸ
Ἰησοῦν.

12 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐμεί-
νας ὄρχηκεν εἰς τὸ ὄρος· νὰ
πρὸς σενυχτὶ καὶ ἐκτανθῆσαν εἰς
τὴν πρὸς σούζαλα ἦ ὄσεν.

13 Καὶ ὅταν ἐξῆμερυσεν,
ἐλάλησε τὸς μαθητὰς ἑκα-
τὸν καὶ ἐκλεξέεν ἀπ' αὐτῶν δώ-
δεκα, τὸς ὁποῖους καὶ δώποτολως
ἠνόμασε·

14 (Σίμωνα, τὸ ὁποῖον ἠνό-
μασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν ἑαυτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰω-
άν-

άνην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαίον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν Ἰσκαριώτου, καὶ Σίμωνα τὸν καλέμνον Ζηλωτὴν·

16 Ἰδὼν Ἰακώβου, καὶ Ἰεδὼν Ἰσκαριώτου, ὅς ἐστιν ὁ πωδότης·

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπον πεδινῶν· καὶ ὄχλῳ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθῳ λαῶν διὰ πείσης τῆς Ἰεσοῦ καὶ Ἰερουσαλήμ, ἐκ τῆς σαρρακίης Τύρου ἐκ Σιδωνῶν, οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι διὰ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὄχλοι αὐτοῦ ἐκ τῶν πεδινῶν ἀκατάστῳν καὶ ἐρησαπενοντο.

19 Καὶ πῶς ὁ ὄχλος ἐζήτησε ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι διώματις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰατο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τὰς ὀφθαλμίδας αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάραιοι οἱ πτωχοὶ ὅτι ὑμεῖσθε ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάραιοι οἱ πεινῶντες νῦν ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάραιοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε.

άνην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαίον·

15 Ματθαῖον ἐκ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν Ἰσκαριώτου, καὶ Σίμωνα τὸν ὁποῖον ἱεροῦζαν ζηλωτῆν·

16 Ἰδὼν τὸν υἱὸν Ἰακώβου, καὶ Ἰεδὼν τὸν Ἰσκαριώτου, ὁ ὁποῖος ἔγινε πωδότης·

17 Καὶ κατεβηνῶνας μετ' αὐτοῦ, ἐστάθη εἰς ἓνα τόπον ὅπου ἦν κάμπος· ἐκ δὲ τῶν μαθητῶν ἦν, καὶ πλῆθος λαῶν διὰ ὅτιον τῶν Ἰεσοῦ καὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ διὰ τὸ πικράλιον τῶν Τύρων καὶ τῶν Σιδωνῶν, οἱ ὁποῖοι ἦλθον νὰ αὐτοῦ ἀκούσαι, καὶ νὰ ἰατρωθῶσιν διὰ τῶν ἰσχυρῶν αὐτοῦ·

18 Καὶ ἐκείνοι ὅπου ἐπειροῦσθησαν διὰ πνεύματι ἀκατάστῳν ἠερχεθῶν καὶ ἐρησαπενονθῶν.

19 Καὶ ὄχλος ὁ ὄχλος ἐζήτησε νὰ τὸν πιάσῃ ὅτι διώματις ἐξήρχετο ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἰατρωσθῶσιν ὄλους.

20 Καὶ αὐτὸς σπείνανθῶνας ἐμάπα ἦν εἰς τοὺς μαθητὰς ἦν, ἔλεγε· καλότυχοι ἐσῆτε οἱ πτωχοὶ ὅτι ἐδικήσατε ἐν ἐμῷ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Καλότυχοι ἐσῆτε ἐσῆτε ὅτι πεινᾶτε τῶσθε ὅτι θέλετε χορταῖσθαι. καλότυχοι ἐσῆτε ἐσῆτε ὅτι κλαίετε τῶσθε ὅτι θέλετε γελάσθαι.

22 Μακάριοι ἐστέ ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὄντων ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίωσι, ἔτι ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρῶν, ἕνεκα τοῦ ἔτι ἄνθρώπων.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιθήσατε ἰδὲ ἡδύ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ ἔσθην· καὶ ταῦτα ἡδύ ἐποίησεν τοῖς ἀσθενοῦσι οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν καὶ ὑμῖν τοῖς πτωχοῖς ἔτι ἀπέχετε τὴν περισκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενήθησθε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς ἐπάωπι πάντες οἱ ἄνθρωποι· καὶ αὐτὰ ἡδύ ἐποίησεν τοῖς ψευδοασθενοῦσι οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκέραις· Ἀγαπήτε τὸς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισέσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τὸς καταρωμένους ὑμῖν καὶ ἀσσεύοντες ὑπὲρ τῶν ἐπηραζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ ὑπτόνῳ σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, παρέχε καὶ τὴν ἄλλαν· καὶ ὅπου ἔτι ἀκούσῃ σε τὸ ἡμέ-

22 Καλοῦχοι θέλετε εἰδῆ, ὅταν σᾶς μισῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἔτι ὅταν σᾶς ἀφορίωσιν καὶ σᾶς ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομά σας ὡς κακῶν, διὰ τὸ ἔτι ἄνθρώπων.

23 Χαίριτε ἐκεῖνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ πηῶτε· διὰ τὸ νᾶ, ἡ ἀπρημῆ σας εἶναι πολλὴ εἰς τὸ ἔσθην· διὰ τὸ ὅμοια ἕκαμαν οἱ πατέρες ἱεσ εἰς τὸς ἀσθενοῦσι.

24 Ὅμοια ἀειλύμονοι εἰς ἐσῆς τὸς πτωχοῦσι, ὅτι ἐπήρησε τὴν περισρηρίωνσι.

25 Ἀειλύμονοι εἰς ἐσῆς τὸς χορτάταις· ὅτι θέλετε πηῶσι. ἀειλύμονοι εἰς ἐσῆς ὅπῃ γελάτε τῶσιν· ὅτι θέλετε λυπητῆ καὶ θέλετε κλαύσει.

26 Ἀειλύμονοι εἰς ἐσῆς ὄντων σᾶς καλολογῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· διὰ τὸ ὅμοια ἕκαμαν εἰς τὸς ψευδοασθενοῦσι οἱ πατέρες ἱεσ.

27 Ἀλλὰ λέγω εἰς ἐσῆς ὅπῃ ἀκέραι· ἀγαπήτε τὸς ἐχθροὺς σας· κάμνετε καλὸν εἰς ἐκείνους ὅπῃ σᾶς μισῶσιν.

28 Εὐλογεῖτε ἐκείνους ὅπῃ σᾶς καταρωῖναι· περισκαλεῖτε διὰ ἐκείνους ὅπῃ σᾶς πηῶσιν.

29 Ἐκεῖν· ὅπῃ σᾶ κτυπήσει εἰς τὸ ἕνα μάγουλον, γύλασε ἔτι τὸ ἄλλον· καὶ ὅπου πει-

μέ-

πει-

ιμάποι, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης.

30 Παῦλι ἢ τὰ αἰτήνιά σε, διδὲ καὶ διὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἕως οὗ, μὴ ἀπαύτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τὰς ἀγαπήνας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ ἢ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὰς ἀγαπήνας αὐτὰς ἀγαπᾶσι.

33 Καὶ εἰ ἀγαθοποιεῖτε τὰς ἀγαθοποιήσας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ ἢ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖσι.

34 Καὶ εἰ ἀν δανείζετε πᾶρ ἂν ἐλπίζετε ἀπολαύσειν, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ ἢ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τοῦ ἴσου.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεται ὑοὶ τῶν ἑνίστα· οὐ αὐτὸς χρεὸς ἐστὶν ἐπὶ τὰς ἀχαρίστους καὶ πονηρὰς.

36 Γίνεσθε ἕν οἰκτιρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτιρμῶν ἐστὶ.

37 Καὶ

πᾶρει τὸ φόρημά σε, ἀφῆσιν καὶ τὸ πεκαμίσειν σε.

30 Καὶ εἰς καθ' ἕνα ὅπως σὺ ζητᾶς διδὲ καὶ διὰ τοῦ ἑαυτοῦ ἕως οὗ πᾶς πέρει τὰ ἐδικὰ σε; μὴ τὰ ζητᾶς ὅπως.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἀφῆσιν καὶ πᾶς κέρων οἱ ἄνθρωποι, ἐτὶ κἀμνετε καὶ ἐστὶς εἰς ἐκείνους.

32 Καὶ ἀν ἀγαπᾶτε ἐκείνους ὅπως σὺς ἀγαπᾶσι, ἢ χάριν ἔχετε; ἀφῆσιν καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπᾶσι ἐκείνους ὅπως τὰς ἀγαπᾶν.

33 Καὶ ἀν κἀμνετε καλὸν εἰς ἐκείνους ὅπως σὺς κἀμνετε καλὸν, πὶ χάριν ἔχετε; ἀφῆσιν καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ αὐτὸ κἀμνεσι.

34 Καὶ εἰ ἀν δανείζετε εἰς ἐκείνους διὰ τὰς ὁποίας ἔχετε φάρμακον, καὶ ἕως οὗ πάλιν, πὶ χάριν ἔχετε; ἀφῆσιν καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλὺς δανείζουσιν, ἀφῆσιν καὶ ἀπολαύσειν τὰ ἴσου.

35 Ἀλλὰ ἐστὶς ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς σας, καὶ κἀμνετέ τις καλὸν, καὶ δανείζετε καὶ μὴ ἐλπίζετε ὑπέρες διὰ τῆτο καὶ θέλει εἰδῆ ἢ πληρομήσας πολλή, καὶ θέλετε ἡμεῖς ὑοὶ τοῦ ἑνίστα ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀχαρὸς εἰς τὰς ἀχαρίστους καὶ πονηρὰς.

36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ ἐστὶς ἐλεήμονες, καθὼς εἶναι ἐλεημῶν καὶ ὁ πατήρ σας.

37 Μὴ

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ἔμὴ κερήνη· καὶ καθοδικάζετε, καὶ ἔμὴ καθοδικαδῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεθε.

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλόν, πιπτεσμῆρον καὶ σσεισμῆρον καὶ ὑπερεκχωρόμηρον δώσωσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν τὰ ἢ αὐτῶ μέτρον ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρήθησεται ὑμῖν.

39 Εἶπε ἡ παραβολῆ αὐτοῖς· Μὴ δυνάσται τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖν; ἐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθρων πεσῆσται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτῶ· καθηγησάμενος ἢ πῶς ἔστι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῶ.

41 Τί ἢ βλέπετε τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ σῶ· τὴν ἢ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἔκατανοεῖς;

42 Ἡ πῶς δυνάσται λέγειν τῷ ἀδελφῷ σῶ· Ἀδελφέ, ἀφες ἐκβάλω τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σῶ· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σῶ δοκὸν ἔβλεπων; Ἰποκρίσει, ἐκβαλε παρῶ τὸν τῷ δοκὸν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σῶ.

37 Μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θελάτε κερήνη· καὶ μὴ κατακρίνετε, καὶ δὲν θελάτε καθοδικαδῆ συγχωρεῖτε, καὶ θελάτε συγχωρεῖν.

38 Δίνετε, καὶ θελεῖ σῶς δοθήν· μέτρον καλόν, καὶ πιπτεσμῆρον καὶ σσεισμῆρον, καὶ ὅπῃ νὰ χύνηται θελεῖ σῶς δώσει εἰς τὸν κόλπον σῶς· Ἀλλὶ μετὸ αὐτὸ μέτρον ὅπῃ μετρεῖτε, θελεῖ μετρήθη καὶ εἰς ὑμῶς.

39 Καὶ εἶπεν ἰσὺ καὶ μίαν παραβολῆν· μὴνα ἡμπορεῖ ὁ τυφλὸς νὰ δειχῆν τῷ σῶ τῷ τυφλῷ; δὲν θελάσι πῶς καὶ αἱ δύο εἰς τὸ λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παρηγησάμενος ἀπὸ τῷ διδάσκαλῳ ἰσὺ ἀμὴ καὶ ἡ μαθητὴς τελειώμενος, θελεῖ εἶσθαι ὡτῶν ὁ διδάσκαλος ἰσὺ.

41 Καὶ τί βλέπετε τὸ ξυλαράκι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ μάτι τῷ ἀδελφῷ σῶ· καὶ τὸ πύλακι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ μάτι σῶ δὲν τὸ βάνεις εἰς τὸ νοῦ σῶ;

42 Ἡ πῶς ἡμπορεῖς νὰ εἶπῆς τῷ ἀδελφῷ σῶ· ἀδελφέ, ἀφες με νὰ δειχῶ τῷ ξυλαράκι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σῶ· καὶ εἰ δὲν βλέπετε τὸ πύλακι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σῶ; ἰποκρίσει, δειχάτω παρῶ τὸν πύλακι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σῶ· καὶ ὕ-

σκ' ἐπὶ τότε ἀποβλέψεις ἄνω-
λέν τὸ κάρφον τὸ ἐν τῷ ὀ-
φθαλμῷ ἢ ἀδελφῶ σκ.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον κα-
λόν, ποιεῖν καρπὸν σααῶν· ἐδὲ
δένδρον σααῶν, ποιεῖν καρπὸν
καλόν.

44 Ἐκαστον ἢ δένδρον ἐν
ἑῖδός καρπῶ γνώσκειται· ἢ
ἢ ἐξ ἀκωνίων συλλέγεται σῦ-
κα, ἐδὲ ἐν βάτεσ τετυγῶσι τε-
φυλί.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπου
ἐν ἑ ἀγαθῶ ἡστυερῶ τῆς καρ-
δίας αὐτῶ παρφέρει τὸ ἀγα-
θόν· ὁ πονηρὸς ἀνθρώπου ἐν
τῶ πονηρῶ ἡστυερῶ τῆς καρδι-
ας αὐτῶ παρφέρει τὸ πονηρόν·
ἐν ἢ τῶ παρσιόσυματῶ τῆς
καρδίας λαλεῖ τὸ σῆμα αὐτῶ.

46 Τί δὲ με καλεῖτε, Κύ-
ριε, Κύριε· καὶ ἢ ποιεῖτε ἄ-
λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενου παρὸς
με, καὶ ἀκούει με τῶν λόγων, καὶ
ποιεῖν αὐτῶ, ὑποδείξω ὑμῖν ἢ-
νι ἐστὶν ἔμοιου.

48 Ὅμοιος ἐστὶν ἀνθρώπου
οἰκοδομητῆ οἰκίαν, ὡς ἔκαψε
καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε ἡμε-
λιον ἐπὶ τῶν πέτρων· πηλι-
μύρας ἢ ἡλιωμῆς, παρσέρ-
ρήξεν ὁ ποταμὸς τῆ οἰκία ἐ-
κείνη, ἢ σὸν ἔχουσε σκαλοῦσι
αὐτῶ· πετμελιωῶ ἢ ἐπὶ τῶν
πέτρων.

σκα θελεῖς εἰδῆ νὰ οὐράλης τὸ
ξύλαρῶκι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ μάπ
ἢ ἀδελφῶ σκ.

43 Διατὶ δὲν εἶναι κανένα
δένδρον καλόν, ὅπῃ νὰ κάμνη
καρπὸν σάπιον· μὴ ἢ δένδρον
σάπιον, ὅπῃ νὰ κάμνη καλόν
καρπὸν.

44 Διατὶ κάθε δένδρον ἀ-
πὸ τῆ καρπὸντε γνωρίζεται·
ἀπὸ τῆ ἀκωνία τὰ ἀγκάθια δὲν μα-
ζωνται σύκα, ἢ ἢ ἀπὸ τῶς βά-
τες τετυγῶσι τεφυλία.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπου
ἀπὸ τῆ καλὸν ἡστυερῶν τῆς καρ-
διάς τε οὐράνει τὸ ἀγαθόν· καὶ
ὁ πονηρὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τῆ πον-
ηρὸν ἡστυερῶν τῆ καρδιάς τε
οὐράνει τὸ πονηρόν· ἀπὸ τῆ
ἢ παρσιόσυματῶ τῆ καρδίας
λαλεῖ τὸ σῆμα.

46 Τί με καλεῖτε, αὐθῆ-
τη, αὐθῆτη· ἢ σκεῖνα ὅπῃ λέ-
γω δὲν κάμνετε;

47 Κάθε ἀνθρώπου ὅπῃ
ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ ἀκούει ἢ
λόγια με, καὶ ἢ κάμνει, νὰ
σῶς δείξω πᾶν ὁμοιάξ.

48 Εἶναι ὁμοίου με ἀν-
θρώπου ὅπῃ οἰκοδομᾷ ἀπῆτι, ὁ
ὅποιου ἔκαψε καὶ ἐβάθυνε,
καὶ ἐβάλλε ἡμελιον ἀπάνω εἰς
τῶν πέτρων· ὅταν ἔρχετο πηλι-
μύρας, ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς τὸ
ἀπῆτι ἐκεῖνο, ἢ δὲν ἦμπορεσε νὰ
τὸ σκαλεῖ· ἀπὸ τῆ ἦτον ἡμε-
λιωμῶν εἰς τῶν πέτρων.

49 Ὁ

49 Ἀμὲν

49 Ὁ ἄκροσος ἐμὴ ποιή-
σαις ὁμοίος ἐστὶν ἀνδράπων οἰ-
κοδομήσασκε οἰκίαν ἐπὶ τλίω
γλίω χωρὶς θεμελίω· ἢ ὡσεὶ ῥή-
ξεν ὁ ποταμός· καὶ ὄψως
ἔπισε, ἔ ἐρήξεν τὸ ῥήγμα τῆς
οἰκίας ἐκείνης μέγα.

49 Αὐτὸ ἐκεῖνο ὅτῃ αὐ-
κῆσαι καὶ ἐν κῆμαις, ὁμοίω
ἐν ἀνδρῶπων ὅτῃ ἐκῆσε τὸ
σῆπῆς ἀπάνω εἰς τλίω γλίω
χωρὶς θεμελίω. τὸ ἔποιο τὸ
ἐκτύπησεν ὁ ποταμός· καὶ πα-
ρθῆς ἔπισε, καὶ τὸ πῆσμον
ἔ σῆπῆς ἐκεῖνος ἔγνε μαγα-
λον.

Κεφ. 7.

Ε Πεί ἢ ἐωλήρωσε πάντι
πᾶ ῥήματι αὐτῷ εἰς τὰς
ἀκοὰς ἔ λαῶ, εἰσῆλθεν εἰς Κα-
πριναῖμ.

Κ Αἰ ἐπειδὴ ἐτελεῶσεν ὁ-
λα τὰ ῥήματα εἰς τὰς ἀ-
κοὰς ἔ λαῶ, ἐμβῆεν εἰς τὴν
Καπριναῖμ.

2 Ἐκατητάρχω δὲ πῆ-
δῆλ· κακῶς ἔχαν, ἤμελλε τε-
λῶσῆν ὅς ἴω αὐτῷ ἐντιμῷ.

2 Καὶ κῆποιω ἐκατῶταρ-
χω δῆλ· ἦτον ἀρῶστος, καὶ
ἔμελλε νὰ δῶσῆν, τὸ ἔποιο
εἶχεν ὁ αὐτῆς ἰς πολλῶ ἀ-
κῆσῶν.

3 Ἀκροσος ἢ ὡεῖ ἔ Ἰη-
σοῦ, ἀπέσειλε ὡεῖς αὐτὸν πῆσο-
βυτέρω τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν
αὐτὸν, ὅπως ἔλθῶν Διδάσῆ τὸν
ῥῆλοι αὐτῷ.

3 Καὶ ὡσῶν ἀκροσος Διδ· τῷ
Ἰησοῦ, ἐσειλεν εἰς αὐτὸν τῆς
πῆσοβυτέρω τῶν Ἰουδαίων, νὰ
τῷ πῆσοκαλῆσῆν, Διδ· νὰ
ἰσῶσῆ νὰ βοηθῆσῆ τῷ δῆ-
λῶν ἰς.

4 Οἱ ἢ πῆσοβυτέρω ὡεῖς
τὸν Ἰησοῦ, πῆσοκῆλῶν αὐτὸν
σῆσοδῶσῆς, λέγοντες, ὅτι ἀξίω
ἐστὶν ἢ πῆσοβῆ τῆτο·

4 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσῶν ἐπῆ-
σαν εἰς τὸν Ἰησοῦ, τῷ πῆσοκα-
λῆσαν με μεγάλω σῆσοδῶν, λέ-
γοντες, ὅτι ἐστὶν ἀξίω· νὰ τῷ
καμῆς τὴν καλωσῆν αὐτῆν·

5 Ἀραπαῖ ῥ τὸ ἔδν· ἢ-
μῶν, καὶ τλίω σῆσοαρωγλίω αὐτῶς
ἀποδομήσῆν ἢμῶν.

5 Διατῶ ἀραπαῖ τὸ ἔδν·
μας, καὶ τὸ σῆσοαρωγῆ μας αὐτῶς
τὸ ἔκῆσῆ.

6 Ὁ ἢ Ἰησοῦς ἐπῆρῶσῆ σῆ-
αὐτῆς, ἦδν ἢ αὐτῷ ἔ μακρῶν
ἀπέχοντ· δῶ τῆς οἰκίας, ἢ
πεμ-

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆρῶσῆ μα-
κρῶ μετ' αὐτῆς· καὶ χῆσῶν δῆν
ἦτον μακρῶ δῶ τὸ σῆπῆ, καὶ
Μ 2 ἐπέμ-

πεμφθε αὐτὸν ὁ ἑκατόν-
ταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ·
Κύριε, μὴ σούχῃς· ἔγώ εἰμι
ικανὸς ἵνα ὑπὸ τῷ σέλιῳ μου
εἰσέλθῃς·

7 Διὸ ἔδδ' ἐμῶν ἠξιώσω
αὐτὸς εἰσελθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγων,
καὶ ἰαθῆσεαι ὁ ποῖς μου·

8 Καὶ ἦν ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι
ὑπὸ ἐξέσῃαι πικροδύμου, ἔχων
ὑπὸ ἐμῶν ἰσπρατιώτας· καὶ
λέγων ταῦτα· Πηροδύμη, καὶ πο-
ροδύμαι· καὶ ἄλλω· Ἐρχε, καὶ
ἔρχεαι· καὶ τῷ δέλω μου· Ποίη-
σον ταῦτο, καὶ ποιεῖ·

9 Ἀκούσας ἡ ταῦτα ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ
εφράφει, τῷ ἀκολουθεῖν αὐ-
τῷ ὄχλῳ· εἶπε· Λέγω ὑμῖν,
ἔδδ' ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτου
πίσιν εἶσιν·

10 Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ
πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εἶσιν
τὸν ἀδενεῖνα δέλον ὑγαίνον-
τα·

11 Καὶ ἐλθόντο ἐν τῇ ἐξῆς,
ἐπερεύετο εἰς πόλιν καλιμαθίῳ
Ναῖν· καὶ σιωπερεύοντο αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἱκανοὶ, καὶ
ὄχλος πολυς·

12 Ὡς ἡ ἠγγισε τῇ πύλῃ
τῆς πόλεως, καὶ ἰδὼς, ἐξεκομί-
ζετο

ἐπεμψεν ἄλλους φίλους ὁ ἑκατόν-
ταρχος, λέγων αὐτοῖς· αὐθεντη
μὴ περοδύσεαι· Διὰ δὲν εἰ-
μαι ἠξίος· ναῖ ἐλθῆς εἰς τὸ
σπῆτι μου·

7 Διὰ ταῦτο ἔῃ ἡ λόγων
μου δὲν ἐκεῖνα ἠξίον· ναῖ ἐλθῶ εἰς
εἶσιν· ἀλλὰ εἶπε μοναχῶ λό-
γων, καὶ θέλει ἰαθῆσθῆ ὁ δε-
λότης μου·

8 Διὰ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄν-
θρωπος ὅπως εἶμαι δὲν κάτω
εἰς ἐξέσῃαι ὑποπικροδύμου, καὶ
ἔχω καὶ ἐγὼ δὲν κάτω μου πρα-
τιώτας· καὶ λέγων εἰς ταῦτα· σύρε,
καὶ περοδύει· καὶ εἰς ἄλλον· ἐλα,
καὶ ἔρχεαι· καὶ εἰς τὸ δελότη
μου· κάμε ταῦτο, καὶ τὸ
κάμεν·

9 Καὶ ὡσὲν ἀκούσεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐταῦτα, τὸ ἐθαύμασε· καὶ
ἐθαύμασεν εἰς τὸ πῶθῃ ὅπως
ἡ ἀκολουθεῖ, καὶ εἶπεν· λέγω
σας, ὅτι ἔῃ εἰς τὸ γῆθῃ τὸ
Ἰσραὴλ δὲν εἶσιν τοσαῦτα με-
γάλλου πίσιν·

10 Καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω οἱ
ἀπεσταλμένοι εἰς τὸ σπῆτι, καὶ
εἶσιν τὸν ἀδενεῖνον δέλον
γρόν·

11 Καὶ τῷ ἄλλω ἡμέρῃ
ἐπῆλθον εἰς μίαν πόλιν ὅπως τῷ
ἐλεγαν Ναῖν· καὶ μαζῶ μετ' αὐ-
τὸν ἐπάγησαν καὶ μαθητῶδες
δουκαῖ, καὶ ὄχλος πολυς·

12 Καὶ ὡσὲν εἰσημῶσεν εἰς
τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως, ναῖ, καὶ
εἶσιν

ζετο τεθνηκώς, ἕως μονοχῆυς τῇ μητρὶ αὐτῆ, καὶ αὕτη χήρα καὶ ὄχλῳ τῆς πόλεως ἰκανὸς ἰὼ σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.

14 Καὶ παρυσελθὼν ἠψατο τῆς σαρῆ, (οἱ δὲ βασιλεύοντες ἔστησαν) καὶ εἶπε· Νεανίσκη, σὺ λέγεις, ἐγένητι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτῆ.

16 Ἐλαβε δὲ φόβῳ ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι παρσφίτης μέγας ἐγένηρται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπισκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος αὐτοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ παρὶ αὐτῆ, καὶ ἐν πόσῃ τῇ περικύρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ παρὶ πάντων τέττων.

19 Καὶ παρσκαλεσάμενθ' ἄλλο πᾶς πᾶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἐπέμψεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐσχόλας, ἢ ἄλλον παρσδοκῶμεν;

δύνασιν ἕνα ἀπεταμιθῶν, ὁ ὅπου ἦτον ἕως μονοχῆυς τῆς μητρὶ αὐτῆ, καὶ ὄχλῳ τῆς πόλεως ἦτον μαζῶ μετ' αὐτοῦ.

13 Καὶ ἰδὼν τὴν εἶδον ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ λέγει τῆς μητρὶ κλαίε.

14 Καὶ ἐπῆλθον κανῶν καὶ ἐτίασεν τὸ κρεββάτι, (καὶ ἐκείνοι ὅπου τὸ ἐβασῆσαν ἐστάθησαν) καὶ εἶπε εἰς τὸ ἀπεταμιθῶν· ἦ νεανίσκη, ἐστὲνα λέγω, σὴκω ἀπάνω.

15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισεν, καὶ ἄρχισεν νᾶ λαλεῖν. καὶ ἔδωκεν τὸν τῆς μητρὶ αὐτῆ.

16 Καὶ φόβῳ μεγάλῳ τὸς ἐπίσταν ἄλλοι, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· ὅτι μέγας παρσφίτης ἐσηκώθη εἰς τὸν γένος μας, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο τὸν λαόν τῆς.

17 Καὶ ἡ φήμη ἐτέθη ἀγγήκεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν διὰ λόγους, καὶ εἰς ὅλα τὰ περικύρῳ.

18 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταῖδες τῆς διὰ ὅλα ἐτέτα.

19 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπαρσκαλεσε δύο διὰ τὸς μαθητάδες τῆς, καὶ τὸς ἐπέμψεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, νᾶ τῆ εἶπεν· εἰσὶν εἰσὶν ἐσὶν ὅπου μέλει νᾶ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπάντέχομεν;

20 Παροχθόνιοι ἢ πῶς
αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡ-
μας πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος ἢ ἄλλον πρὸςδοκί-
μῳ;

21 Ἐν αὐτῇ ἢ τῇ ὥρᾳ ἐθε-
ράτωσε πολλὰς δὲ νόσων καὶ
μασίων καὶ πνομάτων πονη-
ρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχα-
ρίσκατο το βλέπειν.

22 Καὶ ἀπεκρίθης ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ποροθύεις ἀπ-
αχρίστατε Ἰωάννη ἃ εἶδετε καὶ
ἤκουσατε· ὅλα τυφλοὶ ἀναβλέ-
πισσι, χωλοὶ περπατοῦσι, λε-
πτοὶ κηρρίζονται, κωφοὶ ἀκού-
ουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ
εὐαγγελίζονται·

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὁς ἐ-
άν μὴ σκανδαλιθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων ἢ τῶν ἀγ-
γέλων Ἰωάννης ἤρξατο λέγειν
πρὸς τὸς ὄχλους πρὸς Ἰωάννης·
Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρη-
μον θεοσινασαι; κἀλαμον ὑπὸ
ἀνέμῳ σαλευόμενον;

25 Ἀλλὰ ἢ ἐξεληλύθατε ἰ-
δεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς
ἡμαθίοις ἡμφιεσμένον; ἰδὲ, οἱ
ἐν ἡμαθισμῷ ἐνόησαν καὶ τρυ-
φῆ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασι-
λείοις ἐστίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰ-
δεῖν;

20 Καὶ παροχθόντες οἱ ἄν-
δρες εἰς αὐτὸν, ἔειπαν· ὁ Ἰω-
άννης ὁ βαπτιστὴς, μαρτὴ εἰσεν
εἰς ἡμᾶς, καὶ λέγει· σὺ εἶσσι
οὐκ εἶσσι ἢ ἄλλον πρὸςδοκίμῳ;
ἢ ἄλλον ἀπαντεχοῦν;

21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν
ἰατρούσε πολλὰς δὲ ἀσθενει-
ας καὶ δὲ μασίγιμα καὶ δὲ
πνεύματου ἀκάθαρτου καὶ πολ-
λὰς τυφλὰς τὰς ἐχάρασε τὸ
φῶς τὰς.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν τὰς· σὺρτε ἔ εἶπέτε εἰς
τὸ Ἰωάννην εἰσέναι ὅτῃ εἶδετε,
καὶ ἤκουσα ὅτῃ ἀκούσατε· ὅλα
τυφλοὶ βλέπωσι, κωφοὶ πε-
ρπατοῦσι, λεπτοὶ κηρρίζον-
ται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ
ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγ-
γελίζονται.

23 Καὶ καλότυχοι εἶνα
ἐκεῖν ὅτῃ δὲν σκανδαλιθῇ
εἰς ἐμῶν.

24 Καὶ ὡσὸν ἐδιέβηκαν οἱ
μαρτὰφοροι ἢ Ἰωάννης, ἄ-
ρξασε νὰ λέγη εἰς τὸ ὄχλον λέ-
τὸ Ἰωάννην· τί εὐρήκατε εἰς
τὴν ἔρημον νὰ εἶδητε, καλάμι
ὅτῃ κινιέτον δὲ τὸ ἀνεμον;

25 Ἀλλὰ τί εὐρήκατε νὰ εἰ-
δῆτε; ἄνθρωπον ἐνδυμένον μὲ
μαλακὰ φορέματα; καὶ οὐκ
εἶσσι φορεῖσιν ὁμορφα φορέ-
ματα καὶ τρυφῶσιν, ἐνεμ εἰς ἃ
ἀπῆται τῶν βασιλείων.

26 Ἀλλὰ τί εὐρήκατε νὰ εἰ-
δῆτε;

δεῖν; ἀπεφήτω; καὶ λέγω ὑμῖν, καὶ ὁ πατριάρχης ἀπεφίητε.

27 Οὗτός ἐστι ὁ πατριάρχης ἡμεῖς ἔρχομεθα πρὸς τὸν ἀγγελοῦ μου ἀπεφίητε σε, ὅς καταπορεύσεται τὴν ὁδὸν σε ἐμπεσοῦν σε.

28 Λέγω ἡμεῖς ὑμῖν, μείζων ἐν Ἰερουσαλήμ ἢ ἡμεῖς ἀπεφίητε Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἔδειξεν ἔστιν ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ ὁ Θεοῦ, μείζων αὐτῷ ἔστι.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελαῖται, ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

30 Οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπὸ αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι ἐν ὁμοίᾳ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἡμετέρας ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδοῖς τοῖς ἐν ἀγορῇ κατηιδίοις, ἢ ἀπεσφωμένοις ἀλλήλοις, ἢ λέγουσιν Ἡλιόσταυρον ὑμῖν, καὶ σὺν ἀρχιερεῖσι ἐβρῶν ἡμεῖς ὑμῖν, καὶ σὺν ἐκκλησίᾳ.

33 Ἐλήλυθε ἡμεῖς Ἰωάννης ὁ βα-

πτιστὴς; ἀπεφίητε; καὶ οὐκ ἔλαλθα καὶ ὁ πατριάρχης ἀπεφίητε.

27 Ἐστὶν ἡμεῖς ἔρχομεθα πρὸς τὸν ἀγγελοῦ μου ἀπεφίητε σε, ὅς καταπορεύσεται τὴν ὁδὸν σε ἐμπεσοῦν σε.

28 Διατὶ οὐκ ἔλαλθα, ἔπι εἰς ἡμεῖς ἔρχομεθα πρὸς τὸν ἀγγελοῦ μου ἀπεφίητε σε, ὅς καταπορεύσεται τὴν ὁδὸν σε ἐμπεσοῦν σε.

29 Καὶ ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελαῖται, ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, μὴ τὸν ἑαυτοῦ βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

30 Ἀλλὰ οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἀθέτησαν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰς ἑαυτούς, καὶ μὴ βαπτισθέντες ὑπὸ αὐτοῦ.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· μετὰ τί λοιπὸν ἡμεῖς ὁμοιάσει τῶν ἀνθρώπων τῆς ἡμετέρας ταύτης; καὶ τί ὁμοιάσεις;

32 Ὅμοιάσεις παιδοῖς ἐν ἀγορῇ καὶ ἀλλήλοις ἀπεσφωμένοις, καὶ λέγουσιν Ἡλιόσταυρον ὑμῖν, καὶ σὺν ἀρχιερεῖσι ἐβρῶν ἡμεῖς ὑμῖν, καὶ σὺν ἐκκλησίᾳ.

33 Διατὶ ἦλθεν ἡμεῖς Ἰωάννης ὁ

βαπτισθῆς μήτε ἄρτυν ἐθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἀνθρώπου τοῦ φαύλου καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλου καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία αὐτοῦ πᾶν τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἦρώτα δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισσαίων ἢ τῆς Φαρίγγου μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισσαίου, ἀνεκλήθη.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἧς υἱὸς ἁμαρτωλός, ἐπιγινῶσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισσαίου, νομίσασα λαβαστὸν ἑαυτῆς·

38 Καὶ εὗρετα παρὰ τὰς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίοντα, ἢ ἔλαθ' βρέχειν τὰς πόδας αὐτῆς ὄχις δακρυῶν· καὶ ταῖς θεαζέσθαι τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, κατεφίλει τὰς πόδας αὐτῆς, καὶ ἤλειφε τὰ ὑπόδημα.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισσαῖος ὁ καλίσσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὐκ ἔστι, εἰ υἱὸς ἀσεφῆτης, ἐγνώσκων ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἧς ἄπτεται αὐτῆς· ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι.

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, εἶπε

ὁ βαπτισθῆς, μή δὲ τρώγωντας ψωμί, μή δὲ πίνοντας κρασί· καὶ λέγετε· δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἠλέθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τρώγων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· ναὶ, ἀνθρώπου τοῦ φαύλου καὶ οἰνοπότης, φίλου καὶ ἁμαρτωλῶν καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Ἀλλὰ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα τῆς τῶν παιδία.

36 Καὶ κάποιος ἀπὸ τῶν Φαρισσαίων τὸ ἐπιπροκαλεῖ ναὶ τῆς Φαρίγγου μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπιῆλθε εἰς τὸ σπίτι τοῦ Φαρισσαίου, καὶ ἐκάθητο.

37 Καὶ ναὶ, καὶ μία γυνὴ καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ ὀπίσω ἦτον ἁμαρτωλὴ, καὶ ἐμαθὲ πῶς ἐκάθητο εἰς τὴν πόδα τοῦ Φαρισσαίου, καὶ ἐπῆρε ἕνα καὶ ὑπόδημα.

38 Καὶ εὗρετα ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐκλαμινε καὶ ἄρχιστε ναὶ θεαζέσθαι τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ μετὰ δακρυῶν, καὶ μετὰ ταῖς μαλλίαις τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰησοῦ βρέχει, καὶ ἐκατεφίλει τὰς πόδας αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑπόδημα αὐτοῦ.

39 Καὶ ὁ Φαρισσαῖος ἐκείνος ὁ καλίσσας αὐτὸν εἰς τὸ σπίτι τοῦ, ὡσάν εἶδεν, εἶπε μίσους τῆς λέγωντος· ἐστὶν ὁ ἀνθρώπου, ἂν ἦτον ἀσεφῆτης, ἢ ἐλεγε γινώσκων ποῖα εἶναι καὶ τί λογίζῃς γινώσκων εἶναι ὅτι πᾶν ὅτι εἶναι ἁμαρτωλὴ.

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ

εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοι τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, εἶπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῆντι· ὁ εἰς ἄφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενήκοντα.

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδῆναι, ἀμφοτέροις ἐχάρισεν ὁ· τίς ἐν αὐτῶν, εἶπε, ᾧ εἶπον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ἰπολαμβάνω ὅτι ὡς τὸ ᾧ εἶπον ἐχάρισεν ὁ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὴν γυναικα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις αὐτὴν τὴν γυναικα; οἴσθηλον σε εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπί τὰς πόδας με σκεῖ ἕδωκας· αὐτὴ δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξε με τὰς πόδας, καὶ τοῖς θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι σκεῖ ἕδωκας· αὐτὴ δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, ἐδίλιπε καὶ ἀφιλοῦσά με τὰς πόδας.

46 Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν με σκεῖ ἠλείψας· αὐτὴ δὲ μύρον ἠλείψε με τὰς πόδας.

47 Οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφίων-

καὶ λέγεις τῷ ὁ Σίμων, καὶ ἔχω γὰρ σε εἰπεῖν. λέγεις ὁ Σίμων· διδάσκαλε, εἶπες.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν χρεωστῆσαν κάποιε δανειστῷ· ὁ εἷνας ἐχράσσει πεντακόσκι δηνάρια· καὶ ὁ ἄλλο πενήκοντα.

42 Καὶ λέγει· γὰρ μὴν ἔχον καὶ οἱ δύο γὰρ ἀποδῆναι, τὰ ἐχάρισεν καὶ τῶν δύο· εἶπέ μου λοιπόν, ποῖον ἀπό τῶν δύο τῶν θείλει τὸ ἀγαπήσει περισσότερο;

43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπε· λογιάζω ὅτι εἰμένος εἶ ὅποιε αὐτὸς ἐχάρισεν τὸ περισσότερο. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· καλῶ τὸ ἔκρινας.

44 Καὶ γραφίζωνίλας εἰς τὴν γυναικα, λέγει εἰς τὸ Σίμονα· βλέπεις ἐτέ τὴν τὴν γυναικα; ἐγὼ ἐμβῆκα εἰς τὸ ἀπή σῶ, καὶ (καὶ) νερόν εἰς αὐτὰ ποδάριά μου δὲν ἐχυσες, καὶ ἐτάτη με αὐτὰ δάκρυα τῆς ἐβρεξε αὐτὰ ποδάριά μου, καὶ με τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς τῆς αὐτὸ ἐσφύργισε.

45 Ἐσὺ δὲν με ἐφίλησες· καὶ ἐτάτη, ἀπὸ τὴν ὕδωρ ὅπως ἐμβῆκα, δὲν ἔλειψες γὰρ φιλῆ αὐτὰ ποδάριά μου.

46 Ἐσὺ με λάδι τὸ κεφάλι μου δὲν τὸ ἀλείψες· καὶ ἐτάτη ἀλείψες με μύρον τὰ ποδάριά μου.

47 Διὰ τῆ τὴν τὴν ἀφορμὴν

Φιωνας αι αμαρτιας αυτης αι
πολλαι, οτι ημαρτησε πολυ· ο
δολιγην αφισταμ, ολιγην αγα-
πη.

48 Ειπε δ αυτη Αφειωναι
σε αι αμαρτιας.

49 Και ηρξαντο οι σωμα-
νακειμοι λεγειν ου εαυτοις·
Τις ετος ειν ος και αμαρτιας
αφιστην;

50 Ειπε δ παθς τω γυναι-
κα· Η πιστις σε σεσωκε σε· πο-
ρως εις ειρημην.

μω σε λεγω, ειναι συγχωρη-
μας αι αμαρτιας της αι πολ-
λαις, οτι αγαπησεν πολυ· αμα-
ρτιων· συγχωραται ολιγην, ο-
λιγην αγαπη.

48 Καθ ειπεν της συγχω-
ρημας ειναι αι αμαρτιας
σε.

49 Καθ αρχσαν εκεινοι ο-
πε ενιθισαν μαζυ να λεγει
μισο της· τι ανθρωπο· ειναι
ετστ· οπε συγχωρε αμαρ-
τιας;

50 Καθ εις τω γυναικα ε-
πεν η πιστις σε σε εσωσε· ουτε εις
το καλον.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ΕΡΧΕΤΟ ΟΥ ΤΩ ΚΑΘ-
ΕΗΣ, ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΔΙΔΑΧΕ
ΕΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΚΑΜΙΝ, ΚΗΡΥΣ-
ΣΤΗΝ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΛΙΖΟΜΕΝΟΝ ΤΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΩΝ ΤΩ ΘΕΩ· ΚΑΙ ΟΙ ΔΩ-
ΔΕΚΑ ΟΥΚ ΑΥΤΩ,

2 Καθ γυναικες πρες αι η-
σαν τετραποδωμων δαπο πιδυ-
ματων ποτηρων και αδενειων·
Μαρια η καλημην Μαγδα-
λινη, αφ ης διαμονια επτα
εξεληλυθει,

3 Καθ Ιωαννα γυνη Χεζα
επιτησθη Ηραδς, και Συσαν-
να, και ετεροι πολλαι, αι πρες
διηκονον αυτω δαπο των ιωαρ-
χωντων αυταις.

4 Σιμε-

ΚΑΙ ΟΥΤΩΝ ΔΑΠΟ ΤΕΤΟ ΕΠ-
ΟΡΚΗΤΕΣ ΔΑΠΟ ΠΟΛΙΝ ΗΣ
ΠΟΛΙΝ, ΚΑΙ ΔΑΠΟ ΧΩΡΑΝ ΕΙΣ ΧΕ-
ΡΗΝ, ΚΑΙ ΟΥΚΗΡΥΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕ-
ΛΙΖΕ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΩΝ ΤΩ ΘΕΩ· ΚΑΙ
ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕΖΥ
ΤΕ,

2 Καθ καιποιαις γυναικεις,
αι οποιας ιατε εβησαν δαπο
πιδυματω ποτηρω η αδενειαις·
η Μαρια οπε ενιθιστο Μαγ-
δαλινη, δαπο τω οποια εβη-
κασιν επτα διαμονιας,

3 Καθ η Ιωαννα η γυναι-
κα Χεζα, η οποιο· η τον ε-
πιτησθη Ηραδς, και η Συ-
σαννα, και αιθικαις πολλαις, αι
οποιας ε εδιακονεσαν δαπο τα
ωρε· γυναικεις.

4 Καθ

4 Σιωπῶντες ὁ ὄχλος πολ-
λὸς, ἔτι τῶν κτῆσιν ἐπιπο-
ροῦσάντων αὐτῶν, εἶπε Δι-
αποστολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείραν ἔσπει-
ραι τὸν ἀπόρον αὐτῶν, ἔτι οὐ τῶν
σπείραν αὐτῶν, ὁ μὲν εἶπε πα-
ροῦ τῶν ὁδῶν, καὶ κατεπατήθη, ἔτι
τῶν πετεινῶν ἔβραυνε κατεφα-
ρῆσεν αὐτῶν·

6 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν ἐπὶ τῶν
πίτταν, ἔτι φυνὲν ἐξεραίνθη, Δι-
αποστολῆς τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·

7 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν ἐν μέ-
σῳ τῶν ἀκαθῶν, καὶ συμφυσῆ-
σαι αἱ ἀκαθῆσαι ἀπέπριξαν
αὐτό·

8 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν ἐπὶ τῶν
γλῶττων ἀκαθῶν, καὶ φυνὲν ἐ-
ποίησε καρπὸν ἑκατονταπλα-
σίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνη· Ὁ
ἔχων ἄρα ἀκύν, ἀκύντω.

9 Ἐπρώτων δὲ αὐτῶν οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· ὡς εἴη ἡ
παραβολὴ αὐτῆ.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δεδο-
ται γινῶσθαι τὰ μυστήρια τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς
ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες
μὴ βλέπωσι, ἔτι ἀκούοντες μὴ
συνώσων.

11 Ἐστὶ δὲ αὕτη ἡ παραβο-
λή·

4 Καὶ ἔσπασεν τὰ σπείραν-
τα πολὺς ὄχλος, καὶ τὰ πε-
ροῦσεν εἰς αὐτῶν ἄπορον αὐ-
τῶν ὅτις ἦσαν εἰς ταῖς πόλεις
εἶπε με παραβολῶν·

5 Εὐρήσεν ἔξω ὁ ἀπόρος
Διὰ τὸ σπείρειν τὸν ἀπόρον τῶν κτῆ-
σιν ὅτις ἔσπασεν, ἀλλο ἔπεισεν
εἰς τῶν ὁδῶν, καὶ ἐκατεπα-
τήθη, ἔτι πετεινὰ ἔβραυνε τὸ
ἐκατεφαρῆσεν·

6 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν εἰς τῶν
πίτταν, καὶ ἀφύντης ἐφύτταν-
ται ἐξεραίνθη, με τὸ μὴ ἔχειν
ἰκμάδα·

7 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν μέσῳ εἰς
τῶν ἀκαθῶν, καὶ με τὸ μὴ φυ-
τῶσεν καρπὸν ἔτι ἀκαθῶν τὸ
ἐπριξαν·

8 Καὶ ἄλλο ἔπεισεν εἰς τῶν
γλῶττων ἀκαθῶν, καὶ ἐφύττανται
καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλα-
σίονα. ἐπὶ ταῦτα διδάσκων ἐφώνη-
σεν· ὅποιος ἔχει ἄκύν Διὰ
τὸ ἔχειν, ὡς ἀκύν·

9 Καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν ἑ-
πρώτων, καὶ ἔλεγον· ὡς εἴη
ἡ παραβολὴ αὐτῆ·

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἰσῶς
ἰδοὺ τὰ μυστήρια τῆς βασι-
λείας τοῦ Θεοῦ· ἀ-
λλο εἰς τοῖς λοιποῖς λαλοῦ με
παραβολαῖς· Διὰ τὸ μὴ ἐλέ-
πωσιν βλέποντες, καὶ ἀκούοντες
μὴ συνώσων.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ αὐτῆ
εἶναι·

λή· Ὁ πόρος, εἰς ὃ λόγος ἔ
 Θεῶ.

12 Οἱ ἃ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν
 οἱ ἀκούσας· εἴτε ἐρχέται ὁ Διδά-
 βολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ
 τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πι-
 στευσωτὶς σωθῶσιν.

13 Οἱ ἃ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ
 ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρῆς δέ-
 χονται τὸν λόγον· καὶ ἔτι βί-
 ζουσιν ἐχουσιν, οἱ αὐτὸς καιρὸν
 πισύωσι, καὶ ἐν καιρῷ στε-
 θασκῶ ἀφίστανται.

14 Τὸ ἃ εἰς τὰς ἀκαθάρ-
 τας, ἔτι εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες,
 καὶ αὐτὸ μερμυῶν καὶ πλῆ-
 τε καὶ ἡδονῶν ἔβια πορεύο-
 μθοι συμπιγνῆται, καὶ ἔτε-
 λεοφορῶσι.

15 Τὸ ἃ ἐν τῇ καλῇ γῆ, ἔ-
 τοί εἰσὶν οἱ πλεοὺς ἐν καρδίᾳ καλῇ
 καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λό-
 γον, κατέχουσιν, καὶ καρποφορῶ-
 σιν ἐν ἰσπομονῇ.

16 Οὐδεὶς ἃ λύχνου ἀφῶσι,
 καλύπτει αὐτὸν σκεδῆς, ἢ ἰσπο-
 κάτω κλίνας πύγισιν· ἀλλ' ἐπὶ
 λυχνίας ἐπιθήσιν, ἵνα οἱ εἰσ-
 πορεύομθοι βλέπωσι τὸ φῶς.

εἶνα· ὁ πόρος, εἶνα ὁ λόγος
 Θεῶ.

12 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ εἶνα
 παρηρῆμοι εἰς τὸν ἑράταν, εἶ-
 να ἐκείνοι ὅπῃ ἀκούσας· ἔπειτα
 ἐρχέται ὁ Διδάβολος, καὶ σκώ-
 ρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας
 τῆς, διὰ ἵνα μὴ πισύωσιν καὶ
 σωθῶσι.

13 Καὶ οἱ ἀλλοὶ ὅπῃ εἶνα εἰ-
 παρηρῆμοι εἰς τὴν πέτραν, εἶνα
 ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκούσωσι,
 μετὰ χαρῆς δέχονται τὸν λόγον·
 αἶμα ἔτι βίζουσιν δὲν ἔχουσιν, οἱ
 ὁποῖοι εἰς ὁλίαν καιρὸν πισύω-
 σιν, ὅταν ἔλθῃ πρῶτος μα-
 κρῶσι.

14 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἔπειτα
 εἰς τὰς ἀκαθάρτας, εἶνα ἐκείνοι
 ὅπῃ ἀκούσωσι τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ
 τῆς φρογνῆδες ἔβια πορεύο-
 μθοι, καὶ ἔτι πλῆτε, καὶ ἡδονῶν
 ἔβια πύγισιν, καὶ ἔτε-
 λεοφορῶσι.

15 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἔπειτα
 εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶνα
 ἐκείνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούσωσι τὸν λό-
 γον Θεῶ, καὶ τὸ καρτερῶσι μέ-
 σα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν
 ἐ ἀγαθῆν, καὶ μετὰ τὴν ἰσπομονὴν
 καρποφορῶσι.

16 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει τὸ
 λύχνον, καὶ τὸ σκεπάζει μετὰ ἀγ-
 γῆσιν, ἢ τὸ βάλει ἀπὸ κάτω εἰς τὴν
 κλίνας ἀλλὰ τὸ βάλει εἰς τὸ λυ-
 χνοστάτιον, διὰ ἵνα βλέπωσι τὸ
 φῶς ἐκείνοι ὅπῃ ἐμβάσιν.

17 Οὐ

17 Διαβ

17 Οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτόν ὃ ἔφανερὸν γένησθε· ἡ δὲ ἀποκρυφόν ὃ ἔγνωσθήσε, καὶ εἰς φανερόν ἐλθῆ.

18 Βλέπετε ἔν πῶς ἀκούετε· ὅς ἢ ἂν ἔχη, δοθήσε) αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσε) ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγένοντο ἡ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸ ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλει αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε ἐθήκασι ἕξαι, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Οἱ ἡ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, ἕτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιῶντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ὡν μίση τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐπέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆ λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

23 Πλεόντων ἡ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαλαῶσά φένας εἰς τὴν λίμνη· καὶ συναπληρώητο, καὶ ἐκινδύνευσεν.

24 Προσελθόντες ἡ δίηγειρον

17 Διατί δὲν εἶναι κανένα κρυφόν ὅτις νὰ μὴ φανερωθῆ· ἡ δὲ ἀποκρυφόν ὅτις νὰ μὴ γνωρισθῆ, καὶ νὰ εὐγγεῖς τὴ φανερόν.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· εἴτε· ἀλλὰ ὅποιος ἔχει (πῶς-τες χάρισμα), γέλει τὴ δοθῆ καὶ ἄλλο πρὸς ὅσους· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει (χάρισμα), καὶ σκεῖτο ὅτις φαίνεται πῶς νὰ ἔχη, γέλει παρεθῆ ἀπ' αὐτόν.

19 Καὶ ἐπήρασαν εἰς αὐτόν ἡ μάνα τῆ καὶ οἱ ἀδελφοί τῆ, καὶ δὲν ἠμπορεῖσαν νὰ τὴ συνίξην διὰ τὸ πλῆθος.

20 Καὶ κάποιος τὴ εἶπεν· ὅτι ἡ μάνα σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε σέκων) ἕξαι, καὶ γέλει νὰ σε εἰδῶν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῆς ἡ μάνα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου, ἐγὼ τοῖ εἶναι ὅτις ἀκούον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴ κάμνουν.

22 Καὶ μίση τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐπέβη μέσα εἰς καράκι, καὶ οἱ μαθητὰδες τῆ μαζί· καὶ εἶπεν τῆς· ἄς περῶσωμεν πέρα διὰ τῆν λίμνη. Ἐσοκώηκαν.

23 Καὶ σκεῖτο ὅτις ἐκινδύνευσεν ὁ Ἰησοῦς ἐκκοιμήθη· καὶ ἐκατέβη ἀνεμοσπρόφητος εἰς τῆν λίμνη· καὶ τὸ καράκι ἐγέμιζε καὶ ἐκινδύνευσεν.

24 Καὶ οἱ μαθητὰδες ἐπή-
Μ 7 γου

ραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστά-
τα, ἐπιστάτα, δοσιδύμεθα. Ὁ
ᾧ ἐγενεῖς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ
καὶ τῷ κλύδωνι· Ἐὐάτω· καὶ
ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλή-
νη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῶς εἰσι
ἢ κρίσις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐ-
θαύμασαν, λέγοντες ὡς αὐ-
τῶν· Τίς ἄρα ὁτός ἐστιν, ὅτι
καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ
τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούσιν αὐ-
τῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν
χώραν τῆς Γαδαρηνῶν, ἣτις ἐστὶν
ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθὼν δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τὴν γῆν, ὑπήνησεν αὐτῷ ἀνὴρ
τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαι-
μόνια ἐν χροῶνι ἰκανῶν, καὶ
ἱμάτιοι οὗτοι ἐνεδιδύσκοντο, καὶ
ἐν οἰκίᾳ ἔκειμεν, ἀλλ' ἐν τοῖς
μνήμασι.

28 Ἰδὼν δὲ τὸ Ἰησοῦν, καὶ ἀ-
νεκράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, ἔ-
φωνε μεγάλη εἶπε· Τί ἔμοι καί
σοι, Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ υἱοῦ
δαομά σου με βασιλείης.

29 Παρήρησε δὲ τῶ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
διὰ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοὶς δὲ
χροῶνι συνεστράκει αὐτὸν· καὶ
ἐδεσμέετο ἀλύσει καὶ πέδαις
φυλασσόμενος· καὶ ἀγαθήσ-
των

ραν κοντῶ καὶ τὸ ἐξύπνουσαν,
λέγοντες· διδάσκαλε, διδά-
σκαλε, χανόμεσθε. καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς ἐσηκώθη καὶ ἐαυτοῦ εἶπε· Ἐ
ἀνεμοὶ καὶ τὸ κλύδωνι τῶ νε-
ρῷ· καὶ ἐπαύσαν, καὶ ἐγενε
γαλήνη.

25 Καὶ εἶπεν τοῖς· πῶς εἶνα
ἢ κρίσις σου; καὶ διὰ τὸ φόβον
τοῦ ἐθαύμασαν, λέγοντες
ἀνάμυσά τοῦ· ἵς εἶνα λοιπόν
ἐπὶ τῷ, ὅτι ὡς ἐπέταξε καὶ τῶ
ἀνέμῳ καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ἔτα-
κούσιν;

26 Καὶ ἐκατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῆς Γαδαρηνῶν, ἣ
ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλι-
λαίας.

27 Καὶ ὡσπὲν ἐσηκώθη ἐξῆλ-
θεῖς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἀνήνησεν αὐτῷ
ἄνθρωπος ἐκ τῆς πόλεως, ὃ
ὅποιος εἶχε δαιμόνια ἐν πολλοῖς
χροῶνι, καὶ ἱμάτια δὲ ἐνεδιδύ-
σκοντο, καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐκειμεν, ἀλλ'
ἐν τοῖς μνήμασι.

28 Καὶ ἰδὼν αὐτὸν εἶπε τὸ Ἰησοῦν,
ἐφώνεζε, καὶ ἐπέπεσεν αὐτῷ, ἔ-
φωνε μεγάλη εἶπε, ἔμοι καί σοι,
Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ υἱοῦ
τοῦ βασιλείου σου με βασιλείης.

29 Διαπαραρήρησε δὲ τὸ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ να ἐξελθεῖν
διὰ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς δὲ
χροῶνι συνεστράκει αὐτὸν· καὶ
ἐδεσμέετο με ἀλύσει καὶ με πέ-
δαις φυλασσόμενος· καὶ ἀγαθήσ-
των

σαν τὰ δαίμονα, ἠλευνέτο ὑπὸ
 τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπρωτόησε ἢ αὐτὸν ὁ
 Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστὶν ὀ-
 νομα; Ὁ ἦ εἶπε· Λεγεών· ὅ-
 τι δαίμονια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς
 αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
 ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
 ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν ἢ σκεῖ ἀγγέλι χοίρων
 ἰκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει·
 καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα ἐπι-
 τρέψῃ αὐτοῖς εἰς σκῆνας εἰσελ-
 θεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντες ἢ τὰ δαιμό-
 νια διὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν
 εἰς τὴν χοίρεν· καὶ ἄρμησεν ἢ
 ἀγγέλι κτλ. ἢ κρημνὸς εἰς τὴν λί-
 μνην· καὶ ἀπεπήγην.

34 Ἰδόντες ἢ οἱ βοσκοῦντες
 τὸν γερανήμενον, ἔφυγον· καὶ
 ἀποθλόντες ἀπήγειλαν εἰς τὴν
 πόλιν καὶ εἰς τὴν ἀγρὸν.

35 Ἐξῆλθον ἢ ἰδεῖν τὸν γερα-
 νὸς· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν,
 καὶ εὐρον καθημένον τὸν ἄνθρωπον
 ἀφ' οὗ τὰ δαίμονια ἐξεληλύθει,
 ἡματισμένοι καὶ σωφρονεῖντα
 παρὰ τὴν πόδα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ
 ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγειλαν ἢ αὐτοῖς
 καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ
 δαίμονισθεὶς.

37 Καὶ

ἢ ἐκοπτε τὰ δαίμονα, ἐδί-
 ὠχνητον διὰ τὸ δαίμονα εἰς τὴν
 ἐρήμους (τόπος).

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐρώτησε·
 καὶ εἶπε· τί εἶναι τὸ ὄνομα σου;
 καὶ ἐπεὶ εἶπε· λεγεών· ὅτι
 πολλὰ δαίμονια ἐμῆκαν εἰς
 αὐτόν.

31 Καὶ τὸ ἐπαρεκάλει νὰ μὴ
 τὴν ἀβυσσον εἰς τὴν
 ἄβυσσον.

32 Καὶ σκεῖ εἰς τὸ ὄρει ἢ
 τον ἀγγέλι τὸ χοίρων ὅτις ἐβο-
 σκεῖ καὶ τὸ ἐπαρεκαλεῖσαν νὰ τὴν
 δώσῃ ἀδειαν νὰ ἐμῶν εἰς σκῆ-
 νας, καὶ τὴν ἔδωκε.

33 Καὶ ὡσανύ δὲ ἦκαν τὰ
 δαίμονια διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἐμ-
 ῆκαν εἰς τὴν χοίρεν· καὶ ἐπί-
 ησεν ἢ ἀγγέλι σκῆνην διὰ τὸ
 εἰς κρημνὸν εἰς τὴν λίμνην· καὶ
 ἐπήγην.

34 Καὶ ὡσανύ εἶδαν οἱ βοσκοῦν-
 τες σκῆνην ὅτις ἐγενε, ἔφυγον· καὶ
 ἐπήγαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ
 χωράφια καὶ εἶπαν το.

35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲ ἦκαν
 καὶ νὰ εἶδαν σκῆνην ὅτις ἐγενε· ἢ
 ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲ ἦ-
 καν τὸν ἄνθρωπον ὅτις ἐκάθητον,
 διὰ τὸ ὅτιον δὲ ἦκαν τὰ δαι-
 μόνια, ἐκδυμένοι καὶ σωφρο-
 νισμένοι εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰη-
 σοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Καὶ ἐσώθη ὁ ἄνθρωπος
 καὶ εἶπαν εἰς αὐτοῦς, πῶς ὁ
 δαίμονισθεὶς ἐσώθη.

37 Καὶ

37 Καὶ ἤρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβου μεγάλου συνείχοντο· αὐτὸς ἰ ἐμβῆας εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέσπερψεν.

38 Ἐδίδετο ἰ αὐτῷ ὁ ἀνὴρ ἀφ' ἑ ἐξέκληλυθε βαρ δαιμόνια, εἶναι τὸν αὐτῷ· ἀπέλυσε ἰ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόσπερφε εἰς τὸ οἶκόν σου, καὶ διηγῶ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπήλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσειν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο ἰ ἐν τῷ ὑποσπερψαί τῷ Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν ἰ πάντες ἀσσοδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδὲ, ἦλθεν ἀνὴρ ὄνομα Ἰάειρ, καὶ αὐτὸς ἀρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρά τῶν ποδῶν τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μοι γενεῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκει. (Ἐν ἰ τῷ ὑπάγειν αὐτῶν οἱ ὄχλοι συνεπινοοῦν αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἱματός διὰ ἐτῶν δώδεκα, ἠπίε εἰς ἰατροὺς πῶσθαι κλωσά-

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλων τῶν φαρισαίων καὶ τῶν Γαδαρηνῶν ἐπαρεκάλει αὐτὸν Ἰησοῦν, νὰ εὔγη νὰ πάγη ἀπ' αὐτῶν, ὅτι εἶχαν μέγαν φόβον· καὶ αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐγένετο ὅπισθα.

38 Καὶ ὁ ἀνδραπὸς ἐκλήλυθε, διὰ τὸ ὅποιοι ἀγγῆκαι τὴν δαιμόνια, ἐπαρεκάλει τὸν Ἰησοῦν, νὰ εἶναι μαζί του· ἀμὴ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπέλυσε, λέγωντας·

39 Γύνεστε εἰς τὸ σπῆτί σου, καὶ διηγῶ ὅσα σὺ ἔκαμψ ὁ Θεός. καὶ ἐπήρην εἰς ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἐκήρυξεν ὅσα σὺ ἔκαμψ ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅταν ἐγένετο ὁ Ἰησοῦς, τὸ ἐδέχθηκεν ὁ ὄχλος· διὰ τὸ ὅλοι τὸ ἀνάμψιν.

41 Καὶ ἐκείνου τῶν ἄρχων ἦλθεν εἷνας ἀνδραπὸς τὸ ὄνομα του Ἰάειρ, καὶ αὐτὸς ἦτον ἀρχωντας τῆς συναγωγῆς· καὶ ἐπίσεν εἰς τὰ πόδια του Ἰησοῦ, καὶ τὸν ἐπαρεκάλει νὰ πάγη εἰς τὸ σπῆτί του·

42 Ὅτι εἶχε μίαν θυγατέρα μοι γενεῆς, ἕως δώδεκα χρονῶν, καὶ ἐκείνη ἀπέθανε. (Καὶ ὅποιοι ἐπάρην ὁ Ἰησοῦς τὸ πλῆθος· σὺ λαὸς τὸν ἐγενωχρῶσθαι.

43 Καὶ μία γυναικα ἡ ὅποια εἶχε κινήσιν αἱματός· δώδεκα χρόνους, καὶ ἐξοδάσθη ὅλον

σα ὄλον τὸν βίον, ὅτι ἔχουσι
καὶ οὐδένος θεραπευθῆναι·

τις τὸ βίον εἰς τὰς ἰατρὰς, καὶ
δὲν ἠμποροῦσεν ἀπὸ κανένα ναῖ ἰα-
τρῶν·

44 Προσελθούσα ὅπισθεν,
ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα
ἔστη ἡ ῥύσις τῶν αἱματῶν αὐτῆς.

44 Σημάνοντας ὀπίσω τῆς,
ἐπάσσε τὴν ἀκρῶν τῆς φορέματός
της· καὶ παραχρῆμα ἐστάθη τὸ τρέ-
ξιμον τῶν αἱματῶν της.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς
ὁ ἀψάμενός μεις; Ἀρνεμένων δὲ
πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος· καὶ
οἱ μετ' αὐτῶν· Ἐπιστάτα, οἱ
ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλί-
βουσι, καὶ λέγουσι· Τίς ὁ ἀψά-
μενός μεις;

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· ποῖ-
ος ἐναι κείνου ὅπως με ἐπάσσε,
καὶ ἐπέθῃ ὅλοι δένονταν, λέγει
ὁ Πέτρος· καὶ κείνου ὅπως ἦταν
μετ' τῆς Πέτρον· διδάσκαλε, οἱ
ὄχλοι σε σφίγγου καὶ σε στυγώ-
ρουσιν, καὶ λέγουσιν· ποῖος ἐναι
ὅπως με ἐπάσσε;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἡ-
ψατό με τις· ἐγὼ δὲ ἔγνωσα δύ-
ναμιν ἐξελεῖσθαι ἀπ' ἐμοῦ.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· κα-
ποῖος με ἐπάσσε· ἀλλὰ ἐγὼ
ἐγροίκησα δύναμιν ὅπως ἐλύθη-
κεν ἀπὸ λόγου μου.

47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι σὺν
ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ
προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰ-
τίαν ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγει-
λεν αὐτῷ ἐνώπιον παντός τῶν
λαῶν, ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

47 Καὶ ὡσάν εἶδεν ἡ γυναῖ-
κα ὅτι δὲν τὴν ἔλαθεν, ἦλθε τρε-
μασμένη, καὶ ἔπενεν εἰς τὸ πο-
δάριον τῆς Ἰησοῦ, καὶ ἀλλὰ ποῖου
ἀφορμῶν τὴν ἐπάσσε, τὸ εἶπεν
ὁμαρῶν εἰς ὄλον τὸ λαόν, καὶ
πῶς ἰατρῶν παρεθύς.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρ-
σει θυγατερ, ἡ πίστις σε σέσω-
κέ σε· πορεύε εἰς εἰρήνην.)

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· ὦ
θυγατερ ἔχε θάρρος, ἡ πίστις σε
σε ἐλάσσει· σύρε εἰς τὸ
καλόν.)

49 Ἐπ' αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυν-
αγωγῆς, λέγων αὐτῷ· Ὅτι
τίθεικεν ἡ θυγάτηρ σε· μὴ
συζητῆς τὸ διδάσκαλον.

49 Καὶ ὅταν ἀκούει ὁ Ἰησοῦς
ἔλεγε τὸ λόγον, ἔρχεται ἕνας
ἀπὸ τὸν ἀρχισυναγωγῶν, καὶ λέ-
γει τῷ ὅτι ἀπέθεικεν ἡ θυγατέ-
ρα σε· μὴ πηράξῃς τὸ διδά-
σκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
ἠπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ
φοβοῦ

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τὸ
ἤκουσεν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῷ
μὴ

φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν ἡ εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδέν, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆ παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαίον ἡ πάντες καὶ ἐνόησαν αὐτήν. Οἱ ἡ ἔπε· Μη κλαίετε· ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλὰ κηδεύετε.

53 Καὶ καταγέλασεν αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς ἡ ἐμβραδὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρε.

55 Καὶ ἐπέσπερε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ ἡ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

μὴ φοβᾶσθε· μόνον πίστευε, καὶ θείη γλυτώσῃ.

51 Καὶ ὡσὺν ἐκεῖθεν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἀφῆκε κανένα νὰ ἔμβῃ μέσα, παρὰ μόνον τὸ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆ κοροσίδας καὶ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἐκλαίον ὅλοι ἐἐνόησαν. ὁ ἡ Ἰησοῦς ἔπε· μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμάται.

53 Καὶ τὸ ἐκαταγέλασαν, ἰδούσθοντες πῶς ἀπέθανεν.

54 Καὶ αὐτὸς ἐμβραδὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησεν· ἡ κοροσίδα, στήκει ἀπάνα.

55 Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐγύσασεν εἰς αὐτήν, καὶ παραχρῆμα ἐσηκώθη· καὶ εἶπε νὰ τὸ δώσεν νὰ φαγεῖ.

56 Καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἐπεμαζῆσαν· καὶ ὁ ἡ Ἰησοῦς τὸς ἐπαρῆγγειλε νὰ μὴ εἰπῶσι κανενὸς ἐμῆνο ὅπε ἔγινε.

Κεφ. 9. 9.

ΣΥγκαλεσάμενοι ἡ τὸς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῆς, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῆς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τὸς ἀδενήντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Μηδεν

ΚΑὶ ὁ ἡ Ἰησοῦς ἀποκαλεσάμενος τὸς δώδεκα μαθηταῖς τῆς, τὸς ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ ὅλα τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ ἰατρούσων ἀδενήντας.

2 Καὶ τὸς ἐστῆλε νὰ κηρύττωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἰατρούσων τὸς ἀδενήντας.

3 Καὶ λέγει τὸς· μὴ σκεπτε

τετε

Μηδὲν αἰρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μή-
τε ῥάβδους, μήτε πῆρειν, μήτε
ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε
αἰὰ δύο χιτῶνας ἔχετε·

4 Καὶ εἰς ἣν ἀν οἰκίαν εἰσ-
έλθητε, ἐκεῖ μένετε, ἕως ἵνα
ἐξέρχῃσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἀν μὴ δέξων)
ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι διὰ τὴ πο-
λεως ἐκείνης, καὶ τὸν κοινορτόν
διὰ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινά-
ξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτῆς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχον-
το καὶ τὰς κώμας, εὐαγγελίζο-
μενοι καὶ θεραπεύοντες πανθρα-
κῆς.

7 Ἦκεσε δὲ Ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης τὰ γινόμενα ταῦτ' αὐτῷ
πύσθ'· καὶ διηπόρει, Διὰ τὸ
λέγεσθαι ταῦτ' ἰσθῆναι, ὅτι Ἰωάν-
νης ἐγγύς) ἐν νεκρῶν·

8 Ὑπὸ τινων δὲ, ὅτι Ἡλίας
ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι Ἐσφίθης
εἰς τὴ ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰω-
άννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ
ἐστιν ἐστὶν ὁ παῖς ἐγὼ ἀκούω τοι-
αῦτα; Καὶ ἐζήτησε ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ἀποστέψαντες οἱ
ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα
ἐποίησαν· καὶ προσλαβὼν αὐ-
τῆς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς
τόπον ἔρημον πόλεως καλεμένης
Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες ἠκο-
λύθησαν

νετε ὑποτες εἰς τὴν ἐρήμον,
μὴ δὲ ῥάβδον, καὶ δὲ σακκῆλι, μὴ
δὲ ψῆμι, μὴ δὲ ἀσῆμι· μὴ δὲ νὰ
ἔχετε διὰ δύο φορέματα·

4 Καὶ εἰς ὅποιον σῶπῃ ἐμ-
βῆτε, ἐκεῖ ἰδύετε, ἕως ἵνα
νὰ ἀγγύετε ἐξω.

5 Καὶ ὅσοι δὲν σῶς δεχθῆτε,
ἀγγύοντες διὰ τὴν πόλιν ἐκε-
κίαν, ἕως τὴ κοινορτόν ἰνάξατε
διὰ τὰ ποδάριά σας, να ἐνακα
Διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτῆς.

6 Καὶ ὅταν εὐγγέλιον ἐπαγγέ-
σαν διὰ μέσση διὰ τὴν κώμα,
κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον ἕως ἵνα
τεθύοντες εἰς κώμας τῶν.

7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης
ἤκεσεν ὅλα ἐκείνα ὅπως ἐγγύκων
ἀπ' αὐτὸν τὸ ἰσθῆναι· ἕως ἀπόρει·
Διὰ τὸ ἔλεγον κάποιοι, ὅτι ο
Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·

8 Καὶ κάποιοι, ὅτι ὁ Ἡλίας
ἐφάνη· ἕως ἄλλοι, ὅτι ἕνας Ἐσφ-
φίθης διὰ τῆς παλαιῆς ἀνα-
στάση.

9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· ἐγὼ
ἀπεκεφάλισα τὸ Ἰωάννην· ἕως
πύσθ' εἶνα ἐστὶν, Διὰ τὸ
ὅτι ἕνα ἐγὼ ἀκούω ταῦτα; καὶ ἐζή-
τησε νὰ τὸ εἰδῆ.

10 Καὶ ἀγγύοντες οἱ ἀπόστο-
λοι εἰς τὸ ἰσθῆναι τὸ ἐδιηγήθησαν
ὅσα ἐκαμῶν· καὶ ἐκείνη) τῆς
ἐπήρε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐξωχω-
ρῶν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον τὸν πόλε-
ως ὅπως ἐκαλεῖται Βηθσαϊδά.

11 Καὶ οἱ ὄχλοι γινόντες ἠκο-
λύθησαν

λήθουσι αὐτῶν, καὶ δεξάμενοι αὐτῆς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆ βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰατῶν.

12 Ἡ ἡμέρα ἤρξατο κλί- νειν ὡς σελθόντες ἢ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ Ἀπίλυσεν τὸ ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς οἶκους κύνων κώμας καὶ τὰς ἀγρούς, κα- ταλύσασι, καὶ εὐρασίην ἐπιστι- σμὸν ὅτι ὡς ἐν ἐρήμῳ τόπων ἐσμέν.

13 Εἶπε ὁ ὡς αὐτῆς Ἄο- τε αὐτοῖς ἡμεῖς φαγεῖν. Οἱ ἢ εἶπον Ὁὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μή τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀραξά- στωμεν εἰς πάντα τὸ λαὸν τῆτον βρώματα.

14 Ἦσαν ἦ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπε ὁ ὡς τὰς μαθητὰς αὐτῶν Κατακλίνατε αὐτῆς κλισίας ἀνά πενήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν ἕκαστος καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβάν ἢ τὰς πέντε ἄρ- τας καὶ τὰς δύο ἰχθύας, ἀνα- βλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλό- ησεν αὐτῆς καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδα τοῖς μαθηταῖς, πα- ρατίθεναι τῶ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορ- τώδησαν πάντες καὶ ἤρθη τὸ πλεονεῦσαι αὐτοῖς κλασμά- των, κόφινος δώδεκα.

ἐγνώρισαν, τὸ ἀκολέθησαν. ἔ- ἴσοντας ἡ τὰς δεχθῆναι, τὰς ἐλά- λει δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁμνεύς ὅτι ἐρηφάζονται θε- ραπείαν τὰς ἰατῆσιν.

12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἄρχισεν ἡν βασιλεύσῃ καὶ ἐρχομῶν οἱ δώ- δεκα, καὶ εἶπαν ὁ ἀπίλυσεν τὸ ὄχλον, δὲ ἵνα ὑπᾶσι τευγμεν εἰς οἶκους χωρῶν καὶ εἰς οἶα χωρά- φια, ἡν κατέκλασεν, καὶ ἡν εὐρασίην καὶ φαγητῶν ὅτι ἐδῶ ἡμεῶσιν εἰς ἐρημον τόπον.

13 Λέγει τῆς ὅτι τὰς ἰσῆς ἡν φῶσιν. καὶ ὁμνεῖται εἶπαν ὁ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ὡς ἰσῆσιν ἡν δὲ πέντε ψαμῖα καὶ δύο ψά- ρια, ἔξω παρὰ ἡν ὑπᾶσι, ἡν ἀραξάστωμεν φαγητῶν δὲ ὅλοι τὸ λαὸν ἐτῆτον.

14 Διαπὴ ἡσαν ἄνδρες ἡν πέντε χιλιάδες. καὶ εἶπεν εἰς τὰς μαθητᾶσιν τῆς βαλλέτε τὰς ἡς ὡξίν ἡν κατίσιν ἡν πέντητα.

15 Καὶ ἐτῆ ἔκαμαν ἡ τῆς ἐκάτισαν ὅλας.

16 Καὶ ὁ ἰσῆς πένωντας τὰ πέντε ψαμῖα καὶ ὡξίν δύο ψά- ρια, ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὰ εὐλόγησε καὶ τὰ εὐακό- ησε, καὶ ἐδίδεν ὡξίν εἰς τὰς μαθητᾶ- δες τῆς ἡν τὰ βάλλασιν εἰς τὸ ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγαν, ὡξίν ἔχορ- τῶσιν ὅλοι καὶ ἡσῆστων ὡξίν κομ- μάτια ὅτι ὡξίν εὐραξάστωσαν, δώ- δεκα κοφίνια.

18 Καὶ

18 Καὶ

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ὡς σευχομήλον καταμόνας, συήσων αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρεάτησεν αὐτὸς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ ἃ ἀπεκρίθητες, εἶπον· Ἰωάννην τὸ βαπτιστήν· ἄλλοι ἃ Ἠλίαν· ἄλλοι ἃ, ὅτι ὡς Φήτης τις τῶ ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε ἃ αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἃ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς ἃ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τῶ Θεῷ.

21 Ὁ ἃ ἐπιπλήσας αὐτοῖς, παρεήχετο μηδεὶ εἰπεῖν τῶτο·

22 Εἶπὼν· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ δοποδοκιμασθῆναι διὰ τῶ πνεσ-βυτέρας καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ δ' αποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἐλεγε ἃ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω με εἰθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν, καὶ ἀρσάτω τὸ σταυρὸν αὐτῶ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

24 Ὅς ἢ ἂν θέλη τῶ ψυχῷ αὐτῶ σώσασθαι, δ' ἀπολέσει αὐτῶ· ὅς δ' ἂν ἀπόλεση τῶ ψυχῷ αὐτῶ ἐνεκεν ἐμοῦ, ἔστος σώσει αὐτῶ.

25 Τί ἢ ἀφελεί) ἀνθρω-
πῶ

18 Καὶ ὅταν ἐὰς σευχομένον ἢ μόνος, ἦταν καὶ οἱ μαθη-ταῖδες τῶ· καὶ τῶς ἐρώτησε· ποῖον με λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ εἶμαι;

19 Καὶ ἐκείνοι ἀπεκρίθη-καν, καὶ εἶπαν· ἄλλοι λέγουσιν πῶς νὰ εἶσθα ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτί-σης· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἠλίας· καὶ ἄλλοι, ὅτι κανένας πρὸς Φήτης διὰ τῶς παλαιὰς ἀνεστάθη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτῶς· ἀμὴ ἐσῆς ποῖ) λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν· ὁ Χριστὸς τῶ Θεῷ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῶς ἐφοβῆ-ερασ, καὶ τῶς ἐπαρήχετο κανε-νὸς νὰ μὴ τὸ εἰπεῖσιν ἐτῶ.

22 Λέγωντας· ὅτι κανένας χρῆμα ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου νὰ πάθη πολλὰ, καὶ νὰ δοποδοκιμασθῆ διὰ τῶς πνεσβυτέρας καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ αποκτανθῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-ρᾳ νὰ ἀνασταθῆ.

23 Καὶ ἐλεγε ἢ εἰς ὅλους· εἰὼν κανένας θέλει νὰ εἰδη καὶ ὀπίσω με, ἀς ἀρνηθῆ τῶ λόγου τῶ, καὶ ἀς σηκώσῃ τὸ σταυρὸν τῶ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀς με ἀκολουθῶ.

24 Διαπῶ ὅποι) θέλει νὰ φυλάξῃ τῶ ζωῆν τῶ, θέλει τῶ χάσθ· καὶ ὅποι) χάσθ τῶ ζωῆν τῶ διὰ λόγου με, ἐτῶ-τ) θέλει τῶ κερδέσθ.

25 Δικῆ ἢ διὰ φορὸν εἶναι
εἰς τῶ

πῶς κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, εἰκόντων δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς;

26 Ὅς ἢ ἂν ἐπαυχυθῆμεν καὶ τὸς ἑμὲς λόγους, τῆτον ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπαυχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καὶ τὸς πατέρας, καὶ τὸ ἀγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω ἡμῖν ἀληθῶς, εἰσίντινες τῆ ὥδε ἐσηκόταν, οἱ ἔμῃ γενεῶν) θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο ἡμῖν τὸς λόγους σήμερας ὡσεί ημεῖραι ὀκτώ, καὶ πρισυλαβόν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρη προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πρῶσυχῶσιν αὐτὸν τὸ εἶδῶ τῆ πρῶσῶπι αὐτῆ ἕτερον, καὶ ὁ ἰματισμὸς αὐτῆ λευκὸς ἐξασπράττων.

30 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες δύο συνθάλαν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας.

31 Οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τῷ ἐξοδὸν αὐτῆ, ἢ ἔμελλε πληρῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνῶ. ἀπερηρησάμεντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτῆ, καὶ τὸς δύο ἄνδρας τὸς συνεστῶτας αὐτῆ.

εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἰάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ἔλογε τὸν γὰρ χάσῃ, ἢ γὰρ ζημιωθῆ;

26 Διατὸ ἔποιῶν ἐντραπῆ εἰς ἑμῶν καὶ εἰς τὸς λόγους μῆ, ἔο υἱὸς ἄνθρώπου γέμῃ ἐντραπῆ δι' αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρός τε, μαζὺ μὲ τὸς ἄγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινῶς, εἰναμάποιοι διὰ σήμερας ὅπῃ σέκην) ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν ἡλυσιν ἀποπέμψῃ, ἕως ὅπῃ γὰ εἶδῃσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὑστερα διὰ τὸς λόγους τῆς τῆς, ἕως ὀκτὼ ἡμεῖραι, ἐπῆρε τὸν Πέτρον ἔ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἔ ἀνέση εἰς τὸ ὄρη τὰ πρῶσῶσυχῶσιν.

29 Καὶ σήμε ὅπῃ ἐπρῶσῶσυχῶσιν, τὸ εἶδῶ τῆ πρῶσῶπι τε ἔγενεν ἄλλης λογῆς, καὶ ἔα φορέματῆ τε λευκῶ καὶ ἔσπράττων.

30 Καὶ γὰρ, ἔ δύο ἄνδρες τῆ ἐσυνώχωναι, οἱ ὅποιοι ἦταν ὁ Μωϋσῆς ἔ ὁ Ἡλίας.

31 Ὅπῃ ἐφάνηκαν μὲ δόξαν, ἔ ἔλεθον τὸ εἶραλλῆμα τῆ, τὸ ὅποῖον ἔμελλε γὰ πληρῶσῃ μῆσω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

32 Καὶ ὁ Πέτρος ἔ σήμενοι ὅπῃ ἦταν μαζὺ τε ἦταν βεβαρημένοι διὰ τὸ ὑπνῶν. ἔ ὡσάν ἐξύπνισαν εἶδαν τὴν δόξαν τε, ἔ τὸς δύο ἄνδρες ὅπῃ ἐστῆκνιταν

33 Καὶ μαζὺ τε.

33 Καὶ

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ Διδά-
σκειν αὐτὰς ἀπ' αὐτῶν· εἶπεν ὁ Πέτρος ὡς τ' Ἰησοῦν·
Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς
ὡς εἶναι· καὶ ποιῆσαι μὲν σκη-
νάς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ Μω-
σεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίῳ·
μη εἰδώς ὃ λέγεις.

34 Ταῦτα ἢ αὐτῶν λέγοντες,
ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπισκίασεν
αὐτούς· ἐφοβήθησαν ἢ ἐν τῷ
ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέ-
λην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐν τῇ
νεφέλῃ, λέγονσα· Οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῶν
ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τῶν
φωνῶν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος·
καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἔσπευ-
σάν ἀπήγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις ὅδεν ἂν ἐωράκασιν.

37 Ἐγένετο ἢ ἐν τῇ ἑξῆς
ἡμέρᾳ, κατεβόησαν αὐτῶν
διὰ τὸ ὄρος, συνιῶντησιν αὐτῶν
ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὼς αὐτὴν διὰ τῶν
ὄχλων ἀνεβόησε, λέγων· Δι-
δάσκαλε, δεομαί σε, ἐπί-
βλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μο-
νογενὴς ἐστὶ μοι.

39 Καὶ ἰδὼς πνεῦμα λαμ-
βάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαιφνης κρέ-
σσει, καὶ παραρᾶσσει αὐτὸν με-
τέωρον
ἀφ' οὐρανόθεν
ἀφ' οὐρανόθεν

33 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐχάριζαν
αὐτοὶ διὰ τ' Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ Πέ-
τρος εἰς τ' Ἰησοῦν· διδάσκαλε,
καλὸν εἶναι γὰρ ἡμῶσιν ἐμεῖς
εἶναι· καὶ θέλωμεν καὶ μὲν τρεῖς κα-
λύσασθαι, ἐσένα μίαν, καὶ Διδά-
σκῆ μίαν, καὶ Μωϋσῆ μίαν, καὶ Διδά-
σκῆ μίαν· μη εἰδόμενον ὃ λέγεις.

34 Καὶ λέγοντας ἐταῦτα ἔω-
λόγη ὁ Πέτρος, ἤλθεν ἕνα σμί-
νεφον, καὶ τρεῖς ἐσκέπασε καὶ οἱ μα-
θηταὶ ἐφοβήθησαν ὅταν ἐμ-
βῆσαν εἰσεῖναι μετὰ εἰς τὸ σμί-
νεφον.

35 Καὶ φωνὴ ἀκούσθη διὰ
μέσα διὰ τὸ σμίνεφον, ὅπῃ
ἔλεγε· Ἐστὸς ἐστὶν υἱὸς μου
ὁ ἀγαπητός, αὐτῶν ἀκούετε.

36 Καὶ ὅταν ἔργον ἢ φωνὴ,
εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μοναχός· καὶ
αὐτοὶ ἔσπευσάν ἐσιῶντησιν,
καὶ δὲν εἶ-
παν κανενὸς ἕποσιν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις διὰ ἐκεῖνα ὅπῃ
εἶδασιν.

37 Καὶ τῶν ἄλλων ἡμέρων,
ὅσων ἐκατεβῆσαν διὰ τὸ ὄρος,
τὸ ἀπάντησε πολὺς ὄχλος.

38 Καὶ ἰδὼς αὐτὸν ἕνα ἄνθρωπος
διὰ μέσα διὰ τὸ πλῆθος εὐρέθη-
σε, καὶ εἶπε· διδάσκαλε, πα-
ρακαλῶ σε, παραρᾶσθαι εἰς τὸν υἱόν
μου, ὅτι μὲν εἶναι μονογενὴς.

39 Καὶ πιάνας τὸν δαίμον-
ιον, καὶ παραρᾶσθαι κατέβη, καὶ τὸ
παραρᾶσθαι μετέωρον, καὶ μὲν
ἀφ' οὐρανόθεν
ἀφ' οὐρανόθεν

ἄφρα, καὶ μόγις ἀποχαρῆ
ἀπ' αὐτῶ, συντρέξον αὐτόν.

40 Καὶ εἰδὲθην τῶ μαθητῶν
σεῖνα σββάλλασιν αὐτό, καὶ
δοκῆδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν Ὁ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
σραμμένη, ἕως ποτε ἔσομαι
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν;
Προσάραγε ἄρα τὸ υἱόν σε.

42 Ἐπὶ τῷ προσερχομένῳ αὐ-
τῷ, ἐρῆξεν αὐτόν τὸ δαιμόνιον,
καὶ συνεστράξεν· ἐπιτίμητε
ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκα-
θάρατον, καὶ ἰάσατο τὸ παιδίον·
καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ
αὐτῷ.

43 Ἐξεπλήροστο ὁ πάντες
ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ.
πάντων ὁ θαυμαζόντων ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπε ὡς τὰς μαθητὰς αὐτῷ.

44 Θεοὶ ὑμεῖς εἰς τὰ ἄτα
ὑμῶν τὰς λόγους τέτυκ· ὁ ἦν
ἦος τοῦ ἀνθρώπου μέλει παραδί-
δοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ ὅτι ἠγνώσκον τὸ ῥήμα τῶ-
το, καὶ ἦν παρακαλυμμένον
ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθῶν
αὐτό· καὶ ἐφοβήντο ἐρωτήσασιν
αὐτόν περὶ τοῦ ῥήματος τῆτος.

46 Εἰσήλθε ὁ δόξολογισμὸς
ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἀν εἴη μέ-
ζων αὐτῶν.

47 Ὁ ὅτι Ἰησοῦς ἰδὼν τὸ δόξ-
ολογισμὸν τῶ κερδίας αὐτῶν,
ἐπι-

λις τὸν ἀφίη, σωτηρίσους
τοῦ.

40 Καὶ ἐπαρακάλεσε τὰς
μαθητάδας σε να τὸ δόξαλιν,
καὶ δὲν ἠμπορεσαν.

41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν Ὁ γενεὰ ἄπιστε καὶ διε-
σραμμένη, ἕως ποτε θέλω εἶδῃ
μετοῖς, ἕως ποτε θέλω σὺς
ἀπομῆρξ; Φέρε τον ἐδῶ τὸ υἱόν σε.

42 Καὶ ἐρχομένου ὁ ἦος τῶ
τὸ ἐπίασε τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐρχι-
σέν τον καὶ τὸ ἐπάρραξ· καὶ ὁ Ἰη-
σοῦς με ἐρῆξεν ἐπιτίμηξ τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἀκάθαρον, καὶ ἰάτησε
τὸ παιδίον· καὶ τὸ ἔδωκεν ἐπίσω
τοῦ πατρός τε.

43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήτηντων
εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. καὶ
ἔσαντας ὁ λαὸς να θαυμάζω εἰς
καίνα ὅπως ἕκαυθὸν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν εἰς τὰς μαθητάδας τῶ.

44 Τὰ λόγια ἐτῶ βαλετέ
κα μέσσα εἰς τὰ αὐτιά σας· διαπι
ἦος τοῦ ἀνθρώπου μέλει να παρα-
δοθῆ εἰς τὰ χεῖρα τῶ ἀνθρώπων.

45 Καὶ καίνοι δὲν ἐρῆωρ-
ξαν τὸ λόγον ἐτῶτον, καὶ ἦτον σκε-
πισμένοι ἀπὸ αὐτῶς, διὰ να
μὴ τὸ γροικῆσῶν· καὶ ἐφοβῶνταν
να τὸ ἐρωτήσῶν διὰ τὸ λόγον
ἐτῶτον.

46 Καὶ ἰδιαλογίζονταν εἰνας
με τὸ ἄλλον, καὶ τίς να εἶνα με-
ζαλίτερος ἀπὸ αὐτῶς.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔσαντας να
εἰδῆ τὰς δόξολογισμὰς τῶ κερ-
δίας

ἐπιλαβόμενος παιδί, ἔφησεν αὐτὸ παρ' ἐωπαῖ·

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς εἶν' ἀνάγκη τὸ τοῦ παιδίου ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δεῦρε· καὶ ὅς εἰν' ἐμὲ δεῦρε, δεῦρε τὸ δόξα εἰλαυτά μου· ὅτι μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπαρχων, ἕτος ἕσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς ἡ δὲ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἰδόμενον πᾶσι ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβαλλομένου πᾶσι δαιμόνια· καὶ ἐκαλωσάμενον αὐτὸν, ὅτι σὺν ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ καλύψετε· ὅς ἡρ σὺ ἐστὶ καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν.

51 Ἐγένετο ἡ δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τὴν ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρῶτον ἀπέστειλε τὸν περὺ εὐαγγεῖον εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς πρῶτον αὐτοῦ· καὶ περὺφέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμασθῆναι αὐτῶν.

53 Καὶ σὺν εἰδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἦν περὺ ὄμιλον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἴδόντες ἡ δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπαμεν ὑπὲρ κειβωθῆναι διὰ τῶν ἑβραίων, καὶ ἀνα-

θῆναι αὐτῶν, ἐπάσων ἕνα παιδί, ἕβρησέν τε καὶ ἕνα τε;

48 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· Ὅποιος δεχθῆναι ἐπὶ τῷ παιδίον Διὰ ὄνομά μου, ἐμὲ δεῦρε· ὅποιος δεῦρε, ἐμὲ δεῦρε, δεῦρε τὸ δόξα εἰλαυτά μου· ὅτι μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπαρχων, ἕτος ἕσται μέγας.

49 Καὶ ἔσθλησεν τὸν ἀποκριθεὶς ὁ Ἰωάννης, εἶπε· διδάσκαλε, εἰδόμενον καὶ πάντων ὁ ὅποιος μετὰ τὸ ὄνομά σου ἀγρᾶν δαιμόνια· καὶ τὸ ἐμποδισάμενον, Διὰ τὸ δὲν ἀκολουθεῖ μετεμῶνας.

50 Καὶ λέγει Ἰησοῦς· Μὴ ἐμποδίζετε· Διὰ τὸ ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μου, ἐκείνος εἶναι Διὰ τὸ λόγος μου.

51 Καὶ ὅταν ἐτελείωσεν αὐτὸν ἡμέρας τὴν ἀναλήψεως Ἰησοῦ αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ἐστρέψε τὸ πρῶτον ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἔστειλε μαθητὰς ὁμοιωσάμενος εἰς τὸ πρῶτον Ἰησοῦ καὶ ἐπήσαν καὶ ἐμβῆκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαρειτῶν, Διὰ τὸ νὰ ἐτοιμασθῆναι τῶν.

53 Καὶ δὲν τὸ εἰδέθησαν, ὅτι τὸ πρῶτον Ἰησοῦ ἦν τὸν νὰ πάτην εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

54 Καὶ ὡσάν εἶδαν οἱ μαθηταὶ Ἰησοῦ, ὁ Ἰακώβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· ἀδελφε, θέλεις νὰ εἰπάμεν νὰ κατέσθην Φωτῖα διὰ τῶν ἑβραίων.

ἀναλῶσαι αὐτὸς, ὡς καὶ ἕβρανόν, ἢ τὰς χαλᾶσθ, κατὰς Ἡλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς ᾗ ἐπέτιμῃσεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἶδατε οἷα πνεύματος ἔσε ὑμεῖς·

56 Ὁ ᾧ ἦ ἦ ὁ ἦ ἦ ἄνθρωπος σὸν ἦλθε ψυχᾶς ἀνθρώπων δολί- σται, ἀλλὰ σώσει. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἕτερον κώμην.

57 Ἐγένετο ᾗ πορευομένων αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀκολογήσω σοι ὅπως ἀν ἀπέρῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη- σὺς· Αἱ ἀλώπεκες Φωλιὰς ἔχουσι, καὶ τὰ πεπνυγῆ ἔρα- νῆ, κατασπινάσεις· ὁ ἦ ἦ ὁ ἦ ἦ ἄνθρωπος σὸν ἔχει πᾶν τὸ κε- φαλίον κλίην.

59 Εἶπε ᾗ πρὸς ἕτερον· Ἀ- κολοθεῖ μοι· Ὁ ἦ ἦ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρὸς τὸν θάψαι τὸ πατέρα μου.

60 Εἶπε ᾗ αὐτῷ ὁ Ἰησὺς· Ἄφες τὸς νεκρὸς θάψαι τὸς ἑαυτῶν νεκρῶς· σὺ ἦ ἦ ἀπελθὼν Διὰ ἡμέρας τῶν βασιλείων τῆ Θεῶ.

61 Εἶπε ᾗ καὶ ἕτερον· Ἀκο- λοθήσω σοι, Κύριε· πρὸς τὸν ᾗ ἐπίτρεψόν μοι διὰ ἡμέρας τῶν βασιλείων εἰς τὸ εἶδόν μου.

62 Εἶπε ᾗ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰη- σὺς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τῶν χεῖρα

ἕβρανόν, ἢ τὰς χαλᾶσθ, κατὰς ἕκαμε ἢ ὁ Ἡλίας;

55 Καὶ γενομένης ὁ Ἰησὺς πρὸς ἀνείδισε, καὶ εἶπε· δὲν ἔξε- ρετε τί λογῆς πρὸς ἡμῶν εἶθε εἶσε;

56 Διατὶ ὁ ἦ ἦ ὁ ἦ ἦ ἄνθρωπος δὲν ἦλθε νὰ χαλᾶσθ ψυχᾶς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσθ, καὶ ἐπῆσαν εἰς ἄλλῃ κώμην.

57 Καὶ ἐκεῖ ὅπως ἐπέτιμῃσεν εἰς τῶν ὁδῶν, τῆ εἶπε κάποιος ἀνήνῃ, θέλω σε ἀκολοθήσθ ὅπως εἰ ἀν πάγῃ.

58 Καὶ λέγει τῶ Ἰησὺς ἢ ἀλωπεκὸς ἔχουσι Φωλιὰς, καὶ πᾶν πεπνυγῆ ἔρα νῆ, κατασπινᾶ τῶν ἀμῆ ὁ ἦ ἦ ὁ ἦ ἦ ἄνθρωπος δὲν ἔχει πᾶν τὸ κεφάλιόν σου.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλῃ ἢ ἀκολοθεῖ μοι· καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ἀνήνῃ, συγχωρήσέ μου πρὸς τὸν νὰ πάγω νὰ θάψω τὸ πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησὺς τῆ εἶπεν· ἀφῆσε τὸς νεκρὸς νὰ θάψω τὸς ἑαυτῶν νεκρῶς· ἀμῆ εἰς σύ- ρε καὶ Διὰ ἡμέρας τῶν βασιλείων τῆ Θεῶ.

61 Καὶ ἄλλῃ εἶπεν· ἀνή- νῃ, θέλω σε ἀκολοθήσθ· ἀμῆ πρὸς τὸν νὰ με συγχωρήσῃς νὰ πάγω νὰ διποχωρηθῶ ἐκεῖνος ὅπως εἶναι εἰς τὸ πᾶν μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησὺς τῆ εἶπεν· Μη- δὲ κανένας ἐπιβαλὼν τῆ χεῖρα εἰς

χώρα αὐτῶ ἐπ' ἀρετρῶν, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὄπισθ, εὐθετὸς ἐστὶν εἰς τὴν βασιλείαν τῶ Θεῦ.

εἰς τὸ ἀλίεσι, καὶ βλέπει ὀπίσω, εἰς τὴν ἀλίεσι· Διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. 10.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρας ἐβδωμήκονται καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰς ἀνά δύο πρὸς πόλιν καὶ τόπον ἕκαστον αὐτῶν ἐρχομένων αὐτὸς ἐρχομένων.

Καὶ ὕστερον διὰ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐκείνησιν ἀπέστειλεν ἑβδωμήκονται μαθητῶδες, καὶ τὰς ἐπέστειλεν διὰ δύο ὁμοιωσάμενος εἰς τὸ ἀπέστειλέν τε, εἰς καθέπε πόλιν καὶ τόπον, ὅπερ ἔμελλεν αὐτὸς νὰ πάγη.

2 Ἐλεγεν ἔν πρὸς αὐτὰς· Ὁ μὲν θελοσμός πολὺς, οἱ δὲ ἔργα ὀλίγοι· δεήθητε ἔν τῷ Κυρίῳ καὶ θελοσμός, ὅπως ἐκβάλλη ἔργατος εἰς τὸν θελοσμόν αὐτῶ.

2 Καὶ τὰς ἔλεγε· ὁ θελοσμός εἶναι πολὺς, ἀλλὰ οἱ ἔργα ὀλίγα· παρακαλεσθε λοιπὸν τὸ ἀθένην καὶ θελοσμός, διὰ νὰ ἐκβάλλη ἔργατος εἰς τὸ θελοσμός.

3 Ὑπαγετε ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἀρνῶν ἐν μέσῳ λύκων.

3 Σύρτε, νὰ, ὅπερ οἶσιν πέμπω ὡσάν ἀρνῶν εἰς τὴν μέσῳ τῶ λύκων.

4 Μὴ βαστάξετε βαλεάνιον, καὶ μὴ πήραν, καὶ μὴ ὑποδήματα· καὶ μηδὲν ἄλλο τὴν ὁδὸν ἀσπασήσθε.

4 Μὴν βαστάτε πεζῶν, καὶ ἢ σακκέλι, καὶ ἢ ὑποδήματα· καὶ κανένα εἰς τὴν ὁδὸν νὰ μὴν τὸ χαιρετήσθε.

5 Εἰς ἢν δ' ἀν οἰκίαν εἰσερχήσθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τῷ.

5 Καὶ εἰς ὅποιον σπῆν ἐμβήτε, πρῶτον νὰ λέγετε· εἰρήνη εἰς τὸ σπῆν τῷ.

6 Καὶ εἰάν ἡμεῖς ἢ ἐκεῖ ὁ ἦος εἰρήνης, ἐπαναπαύσθε ἐπ' αὐτὸν ἢ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήτε, ἐπ' ὑμᾶς ἀνακάμψτε.

6 Καὶ εἰάν εἶναι ἐκεῖ ἦος εἰρήνης, θέλετε ἀναπαύθη ἀπαύω εἰς αὐτὸν ἢ εἰρήνησας· εἰ δὲ μή, θέλετε χεῖρος εἰς ἑσῶς.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐδοξίστε καὶ πίνοντες τὸ παρ' αὐτῶν· ἀλλὰ ἢ ὁ ἔργατος ἔμελλεν αὐτῶ ἐστὶν. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

7 Καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπῆν ἡμεῖς, καὶ πρῶτον καὶ πίνετε διὰ τὸ παρ' αὐτῶν τῶ· Διὰ τὸ ἄξιον εἶναι ὁ ἔργατος τὸ πηρωμῆς τῶ· μὴν μεταβαίνετε διὰ τὸ εἶναι σπῆν εἰς ἄλλο.

8 Καὶ εἰς ἄλλο. Ν 2 8 Καὶ

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δεχθῶν ὑμᾶς, ἐδιδίτε τὰ περιβλήμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τὰς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἠγήκεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δεχθῶν ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείαις αὐτῆς, ἐπιπατέ·

11 Καὶ τὸ κοινοῦ τὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐπὶ τὴν πόλεως ὑμῶν, ὑπομασσομέτωπα ὑμῖν· πλὴν τῆτο γινώσκειτε, ὅτι ἠγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαὶ σοι Χοραζὴν, καὶ σοι Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἰδυνάμεις αἰ γενέσθαι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν στίκκῳ καὶ σποδῶ καθήμηναι μετενοήσω.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναὺμ ἡ ἕως τῆ ἑραῖς ὑψωθείσι, ἕως καὶ καταβείθασθῃ.

16 Ὁ ἀκῶν ὑμῶν, ἐμὲ

8 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν εἰσβαίνετε, καὶ οὐκ δεχθῶν ὑμᾶς, ὅπως οὐκ εἰσέλθῃτε ἐκεῖ·

9 Καὶ ἰατρεύετε τὰς ἀσθενεῖας τῶν ἐν αὐτῇ πόλει, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐγγικεν ὑμῖν.

10 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν εἰσβαίνετε, καὶ μὴ δεχθῶν ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, ἐπιπατέ·

11 Καὶ τὸ κοινοῦ τὸν τὸν κολληθέντα ὑμῖν ἐπὶ τὴν πόλιν αὐτῆς, καὶ ἐπιπατέ, ὅτι ἠγγικεν ὑμῖν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγω σοι, ὅτι πόλις συμπαροῦς ἑλθῆναι ἐκεῖνῃ εἰς τὴν Σοδομῶν, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνῃ.

13 Αἰελύμονον εἰς ἐστὴν Χοραζὴν, αἰελύμονον εἰς ἐστὴν Βηθσαϊδᾶ· ὁμοίως ἂν ἐγένεσθαι εἰς τὴν Τύρῳ καὶ εἰς τὴν Σιδῶνι αἰδυνάμεις ὅπως ἐγένεσθαι εἰς ἐστὴν, ὅτι πολλὴν κοροῖν ἡ φελα μετενοήσῃ καθεζομένη με σαρκίᾳ καὶ με πάλαις.

14 Ὅμοιως πλεον συμπαροῦς φελα εἰδοῦν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν κρίσεως εἰς τὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι, πλεον εἰς ἐστὴν.

15 Καὶ σὺ Καπερναὺμ ὅπως ὑψώθῃς ἕως τῆ ἑραῖον, φελας καταβείθασθῃ ἕως τῆ ἄλλῃ.

16 Ἐκεῖνος ὅπως ἀκῶν ἐστὴν

ἐμὲ

ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸ δόσσειλαιωτά μου.

17 Ὑπερέψαν ἢ οἱ εβδομήκοντα μὲν χερσῶν, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσον ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρεον τὸ σάββατον, ὡς ἀσραπὴν, ἐν ᾧ ἔργον ἄσπιν ἀσραπῆς.

19 Ἰδὲ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τῶ πατεῖν ἐπάνω ὄφθων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν τῶ δυνάμιν ᾧ ἐχθρῶ καὶ ἕδεν ὑμᾶς ἔ μὴ ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τῷτῶ μὴ χαιρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσον· χαιρετε δὲ μακάριον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγραφέη ἐν τοῖς ἔργοις.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἤγαλλιάσθη τῶ πνευματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῶμαι σοι, πάτερ, κύριε, ἔργον καὶ τῆ γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπέκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· καὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἔτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμοὶ σκεῶδέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἕδεις γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱός, ἐμὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ, ἐμὴ

ἐδῆρα ἀκούει· καὶ ὅτι ἄθετεῖ ἐσῶς, ἐδῆρα ἀθῆτεῖ· καὶ ἐκένθη ὅτι ἄθῆτεῖ ἐδῆρα, ἀθῆτεῖ ἐκένθη ὅτι με ἐσεῖλε.

17 Καὶ ἐχούρησαν οἱ εβδομήκοντα μὲν χερσῶν, λέγοντες· αὐθέντη, καὶ τὰ δαιμόνια μᾶς ὑποτάσσον· ἀθῆ ὀνομά σου.

18 Καὶ εἶπεν Ἰησῶς· ἔδλεπα τὸ σάββατον, ὅτι ἔπασεν ἀπὸ τῆ ἔργον ἄσπιν ἀσραπῆς.

19 Να, ὅτι σῶς δίδω τὴν ἐξουσίαν νὰ παῖντε ἀπάνω εἰς τὰ φείδια καὶ εἰς τὰς σκορπίους, καὶ εἰς ὅλιν τὴν δυνάμιν ᾧ ἐχθρῶ· καὶ κανένα πωρῶμα δὲν θείη σῶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τῶτο μὴν χαιρετε, ὅτι σῶς ὑποτάσσον τὰ πνεύματα· ἀλλὰ χαιρετε, ἐμὴ τὰ ὀνόματα σας ἐγραφέηκαν εἰς τὸ ἔργον.

21 Ἐκένθη τὴν ἡμέραν ἐχάρισκε καὶ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ἀχαιρῶ σοι, πάτερ, αὐθέντη ἔργον καὶ τῆ γῆς· ὅτι ἐτάτα τὰ ἐκρυψες ἀπὸ τῶς σοφῶς καὶ γνωστικῶς, καὶ νὰ ἐφανέρωσες εἰς μικρὰ παιδία· καὶ βέβαια, ὅτι πάτερ· ὅτι ἐγὼ σῶς ἀρεσσῶ, καὶ μαρτίωντας εἰς τὰς μαθητάδες εἶπεν·

22 Ὅλη μὲν τὰ ἐπαράδωκεν ὁ πατήρ μου· ἐκανέναν δὲν μαρτίει τίς ἐστὶν ὁ υἱός, παρὰ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ, ἐμὴ

εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὧ ἐάν βέλῃ) ὁ
υἱός ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὰς
μαθητάς, κατ' ἰδίαν εἶπε·
Μακάριοι οἱ ὄφθαλμοὶ οἱ βλέ-
ποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ
ὡσεύῃ) καὶ βασιλεῖς ἠθέλη-
σαν ἰδεῖν αὐτοὺς βλέπετε, καὶ
οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι αὐτοὺς
εἶπε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼς, νομικὴς τις
ἀνέστη, ἐπερωτοῦσάν αὐτὸν, καὶ
λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσεις
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Οὗ ἔειπε πρὸς αὐτόν·
Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;
ἀναγνώσκεις;

27 Οὗ ἔδωκεν αὐτῷ, εἶπεν·
Ἀγαπήσεις Κύριον τὸ Θεόν σου
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δι-
ανοίας σου· καὶ τὸ πλησίον σου
ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε ἔτι αὐτῷ· Ὁρθῶς
ἀπεκρίθης· τὰς τοιαύτας, καὶ ζή-
ση.

29 Οὗ ἔτι, θέλων δικαιοῦν
ἐαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸ Ἰησοῦν·
Καὶ τίς ἐστὶν μετὰ πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν ἔτι ὁ Ἰησοῦς,
εἶ-

πρὸς ὁ υἱός, καὶ εἰς ὅποιον θέλει
ὁ υἱός να εἶ το ἀποκαλύψη.

23 Τότε ἐγύρισεν εἰς τὰς
μαθητάς, ξεχωριστῶς, καὶ τὰς
εἶπε· καλὸν τυχερὰ εἶναι ὅτι μάτρω
ὅπως βλέπεσιν ὁσείνα ὅπως βλέ-
πετε ἑσείς.

24 Διαλί σῶς λέγω, ὅτι
πολλοὶ ὡσεύῃ) καὶ βασιλεῖς ἐπι-
θύμησαν να εἶδον ὁσείνα ὅπως
ἑσείς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον·
καὶ να ἀκούσεν ὁσείνα ὅπως ἀκού-
τε, ὁ δὲν ἤκουσαν.

25 Καὶ πειρωτοῦσάν ἑσείῃ)
ἑνὸς νομοδιδάσκου, πειρω-
ζωῆσάν τον, ὁ λέγων· διδάσκαλε,
πνὰ κάμω να κληρονομήσω τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· εἰς
τὸ νόμον τί ἐγράφηκε; πῶς ἀνα-
γνώσκεις;

27 Καὶ ὁσείνος ἀπεκρίθης,
εἶπεν· να ἀγαπήσης Κύριον
τὸ Θεόν σου μετὰ ὅλων τῶν καρδι-
ων σου, μετὰ ὅλων τῶν ψυχῶν
σου, μετὰ ὅλων τῶν δυναμῶν σου,
καὶ μετὰ ὅλων σου τῶν διάνοιων· καὶ
τὸ πλησίον σου ὡσείνα ὅπως σεαυτόν.

28 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς·
καλῶ ἀπεκρίθης· ἐτὼς καμῆ,
καὶ θέλεις ζῆσθαι.

29 Καὶ ὁσείνος, θέλων
να δικαιοῦσθαι τῶν λόγων τῶν, εἶ-
πεν εἰς τὸ Ἰησοῦν· καὶ πῶς εἶναι
ὁ πλησίονός μου;

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπολαβὼν
εἶπεν τὸ λόγον, εἶπεν· ἑνὸς
εἶ-

εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαι-
 νεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὴν,
 καὶ ληστῆς παρέπιπτεν· οἱ καὶ
 ἐκώλυον αὐτόν, καὶ πολλὰς
 ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες
 ἡμιβαῖον τυγχάνοντα.

Ἄνθρωπος· ἰκατέβαινε δὲ ἀ-
 πὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἱερε-
 χῶν, καὶ ἔπιπτεν εἰς τὰ χεῖρα τῶν
 ληστῶν· οἱ ὅποιοι τὸ ἐξέγκω-
 σαν καὶ τὸ ἔδεσαν, καὶ τὸ ἀφί-
 σαν μισοποταμιδίων καὶ ἰδιό-
 θηκων.

31 Κατὰ συγκυρίαν ἡ ἱερεύς
 τις κατέβαινε ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεί-
 νῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπα-
 ρῆλθεν.

31 Καὶ κατὰ τύχην ἕνας ἱερέως
 ἰκατέβαινε εἰς τὴν ἐράτιαν
 ἐκείνην· καὶ βλέπων αὐτὸν, ἐπέ-
 ρασε ἀπαγνώστια.

32 Ὁμοίως ἡ καὶ λευίτης,
 γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἰδὼν
 ἔτι αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως καὶ κάποιος Λε-
 υίτης, παρῶντας ἀπὸ τὸν τόπον
 ἐκεῖνον, ἐπῆγε καὶ τὸ εἶδε, καὶ
 ἐπέρασσε ἀπαγνώστια.

33 Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύ-
 ον, ἦλθε κατὰ αὐτόν, καὶ ἰδὼν
 αὐτόν, ἰσπλαγχνίσθη.

33 Ἀμὴ κάποιος Σαμα-
 ρεῖτης παρέπιπτόντας τὴν ἐρά-
 τιαν ἐκείνην, ἐπῆλθε εἰς αὐτόν,
 καὶ ὡσὺν τὸ εἶδεν, τὸ ἰσπλαγχνί-
 σθη.

34 Καὶ ὡσεὶ θάψαν κατέδη-
 σε τὸ τεσσάρτα αὐτῶν, ἐπιχέ-
 ον ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας
 ἡ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, ἡ-
 ραγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον,
 καὶ ἐπιμελήθη αὐτῶν.

34 Καὶ ἐπῆγε κοντὴ καὶ ἔδε-
 σε ταῖς πληγαῖς αὐτοῦ, χενόντας
 ἀπὸ τοῦ λάδι καὶ κρασι· καὶ τὸ
 ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸ κτήνος
 αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐπῆλθε εἰς τὸ ξενοδο-
 χεῖον, καὶ τὸ ἐπιμελήθηκε.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ὄνου ἐξ-
 ελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια
 ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτῶν· καὶ
 ὁ, πᾶν ὡσεὶ διαπαντήσας, ἐγὼ
 ἐν τῷ ἐπιανεχέρταί με ἀποδώ-
 σω σοι.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ὄνου ὅταν
 ἀνῆκεν ἀπηλθὴν, εὐρησθε δύο
 δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ ξενο-
 dochon, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελή-
 σε ἐγὼ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐπὶ
 ἐξοδίασας πιασπᾶναι, ἐγὼ ὡ-
 σὺν γυρίσω θελω σὺν ἡμῶν.

36 Τίς ἐν τούτων τῶν τριῶν
 δοκεῖ σοι πλησιότερον γεγενῆσθαι τῷ
 ἐμπροσθέντι εἰς τὰς ληστεῖς;

36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τῶν
 τριῶν τῶν τριῶν σὺ φαίνεται· καὶ
 ἔλαβε γέγονας εἰς ἐκεῖνον ὅτι
 ἔπεσε εἰς τὰ χεῖρα τῶν ληστῶν;

37 Ὁ ᾧ εἶπεν Ὁ ποιῆσας
τὸ ἔλεος μετ' αὐτῶν. Εἶπεν ἔν
αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς Πορδῶν, καὶ
ἐν ποίῳ ὁμοίως.

38 Ἐρῴητο ᾧ ἐν τῷ πορδῶ-
νι αὐτῶν, καὶ αὐτὸς εἰσήλ-
θεν εἰς κἀμὲν πρῶτον· γυνὴ δὲ τις
ὀνόματι Μάρθα ἰσπεδέξατο αὐ-
τὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ κα-
λαμῆ Μαρία, ἣ καὶ παρο-
καλοῦσιν πυρὸς τὰς πόδας τοῦ
Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιπα-
τοῦσα πολλὰν διακονίαν ἐπι-
εῖασα ᾧ εἶπε Κύριε, ἢ μὲν
στίλβει ἡ ἀδελφὴ μου μόνω μου
κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε ἔν
αὐτῇ ἵνα μοι σιωπήσῃς).

41 Ἀποκριθεὶς ᾧ εἶπεν αὐ-
τῇ ὁ Ἰησοῦς Μάρθα Μάρθα,
μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ
πολλὰ.

42 Ἐνός δέ ἐστι χρεῖον. Μα-
ρία ᾧ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξ-
ελέξατο, ἣ ἵνα σὺν ἀφαιρεθῆ-
σῃ ἀπ' αὐτῆς.

37 Ὁ νομικὸς εἶπεν ἐξέ-
λασθε τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐλεησοῦ-
σίνω. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν σὺρε
λοιπὸν, καὶ ἐν κἀμὲ ὁμοίως.

38 Καὶ ὅταν ἐπήρθαι εἰς
τὴν πόλιν, ὁ Ἰησοῦς ἐμβήκει
εἰς μὲν χρεῖον καὶ κάποιον
γυναικῶν τὸ ὄνομα τῆς Μάρθα
τὴν ἐδέχθηκεν εἰς τὸν οἶκόν της.

39 Καὶ ἐτήθη εἶχεν ἀδελ-
φὴν ἑαυτῆς τὴν ἐλεγον Μαρίαν,
ἣ ὁποῖα ἐπήγα καὶ ἐμάθησε κοντῶ
εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
ἄκουε τὸν λόγον της.

40 Ἀμὴ ἡ Μάρθα ἐπι-
πατοῦσα πολλὰς διακονίας ἐ-
πηρεῖσται καὶ πύρρον ἐλέγηται
αὐτῆν, δὲν σε μὲν μόνω μου
ὅπως μὲ ἀφῆκεν ἡ ἀδελφὴ μου
μοναχῶν καὶ ἰσπερετῶ; εἶπες
της λοιπὸν καὶ μὲ βοήθησον.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν της Μάρθα, Μάρθα,
μεριμνᾷς καὶ συγχίζεσαι διὰ
πολλὰ.

42 Ἀλλὰ ἓνα κἀμὲν χρεῖον
ἀμὴ ἡ Μαρία ἐδιέλεξε τὸ κα-
λὸν μερικὸν, καὶ ὅποῖον δὲν ἔ-
λεγε παρῆν ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια'. II.

ΚΑὶ ἐρῴητο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν ἐν τῷ πᾶσι τοῖς
δουλοῦν, ὡς ἐπαύσατο, εἶ-
πε τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
αὐτόν· Κύριε, διδάξον ἡμᾶς
πρασυχομεῖν, καθὼς καὶ Ἰω-

ΚΑὶ μίαν φωνὴν ὅταν ἦτον
εἰς κάποιον τόπον καὶ ἐ-
πρασυχομετον, ὡς ἐπαύσατο,
λέγει τις ἐνας διὰ τὸς μαθητῶ-
δες ταῦ αὐτῆν, διδάξέ μας ἵνα
πρασυχομεθε, καθὼς καὶ ὁ

άντης ἐδίδαξε τὰς μαθητὰς αὐτῶν.

2 Εἶπε ἰ ἀὐτοῖς · Ὁμοιωθεὶς υἱοῦσι, λέγατε · ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν οὐρανοῖς, ἀγαθοῦται τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπίσταν δός ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 Καὶ ἄφεσις ἡμῶν πᾶσι ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ ἢ αὐτοὶ ἀφίεμην παντὶ ὀφειλόντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε αὐτοῖς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ πορευσεῖται πρὸς αὐτὸν μεσουκίνη, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρεῖσόν μοι περὶς ἀρετῆς·

6 Ἐπειδὴ φίλος με παρεγένετο ἐξ οὗτος πρὸς με, καὶ σὺν ἔχω ὁ παρεθνήσκω αὐτῷ·

7 Καὶ κείνος ἴσθωθεν ἀποκλειθεὶς εἶπῃ· Μὴ μοι κόπως πείρεχε· ἢ θῆ ἢ δύρα κέκλεισαι, καὶ ἅ παιδία με μετ' ἐμῆ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· καὶ δύναμαι ἀναστῆσαι δούλους σου.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ καὶ δώσει αὐτῷ ἀναστῆσαι, ἀλλὰ τὸ εἶναι αὐτῷ φίλον· ἀλλὰ γε τὴν ἀνάδειξαι αὐτῷ ἐχρεῖται δώσει αὐτῷ ὅσων χρεῖσται.

9 Καὶ

Ἰωάννης ἐδίδαξε τὰς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Καὶ λέγουσιν ὅταν παρούχοις, λέγατε· Ὁ πατήρ μου ὅστις ἐστὶ ἐν οὐρανῷ, ὡς ἀγαθῶν τὸ ὄνομά σου· ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ὡς βούληται θελήμα σου, καθὼς ἐστὶ ἐν οὐρανῷ, ἔτσι καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸ ψῆμί μας τὸ καθημερινὸν δός μας τὸ σήμερον·

4 Καὶ συγχωρεσέ μας ταῖς ἀμαρτίας μας· ἀλλὰ πᾶσι ἡμεῖς συγχωρεθῶμεν καθὼς εἶπα ὅστις μᾶς χρεῖσται· καὶ μὴ μᾶς βάλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλάττωσον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπεν τῶν πῶτι· δὲ πρὸς τὸν ναὸν ἤγγελον ἔχη φίλον, καὶ ναὸν ἤγγελο πρὸς αὐτὸν τὴν ὁδὸν μεσουκίνης, ναὶ εἴπῃ· ὦ φίλε, δάνυσέ με περὶ ψήμῃ·

6 Ἐπειδὴ φίλος με ἤγγελον δὲ πρὸς τὸν ναὸν, καὶ δὲν ἔχω πρὸς τὸν ναὸν μεσουκίνης, καὶ δὲν βάλω ὁμαρτίας σου·

7 Καὶ ἐπεὶ ναὸν ἤγγελον ἀποκλειθῆναι δὲ πρὸς τὸν ναὸν εἶπῃ· μὴ με πείρεχε, ὅτι πρὸς ἢ ψήμῃ με εἰσάγει, καὶ ἅ παιδία με κοιμῶν) μαζὺ με· καὶ δὲν ἡμᾶς ναὸν σκωθῆναι σε δούτο.

8 Λέγω σοι, ἂν καλῶ καὶ δὲν γέλω σκωθῆναι καὶ εἰ δώσει δὲ τὴν φιλίαν· ὅμως ἀλλὰ τὴν ἀδελφότητά σου γέλω σκωθῆναι καὶ εἰ δώσει ὅσων χρεῖσται).

N 5

9 Καὶ

9 Καὶ ἔγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· Ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοίξουσιν ὑμῖν.

10 Πᾶς ὃς αἰτᾷ λαμβάνει· καὶ ὁ ζητᾷ εὐρίσκει· καὶ πᾶς κρούει ἀνοίξουσιν αὐτῷ.

11 Τίνα ἂν ὑμῶν ἂν πατήρ αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἀνθρώπου, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθῦν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσῃ αὐτῷ;

12 Ἡ καὶ ἂν αἰτήσῃ ὄνον, μὴ ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ ἂν ὑμεῖς ποιητοὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πῶς μακρὸν ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανόσ, δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς καίτοις αὐτοῦ.

14 Καὶ ἦν ἐνθάδε δαίμωνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τὸ δαίμονιον ἐξελθόντων, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῷ δαίμονιον ἐμβαλκεῖ τὰ δαίμονια.

16 Ἄλλοι δὲ περιφρονῶντες, σημείαν παρ' αὐτοῦ ἐζητούντες ἐρεῖν.

17 Αὐτὸς δὲ ἐδίδως αὐτῶν τὰ σημεῖα, ἐπὶ αὐτοῖς·

Πᾶσι

9 Καὶ ἔγὼ πάντας λέγω· Ζητεῖτε, καὶ θέλει πάντας δοθῆναι ὑμῖν· κρούετε, καὶ θέλει πάντας ἀνοίξουσιν ὑμῖν.

10 Διατί ὅποιος ζητεῖ, πείνει· καὶ ὅποιος κρούει, δύσκολον· καὶ ὅποιος κρούει, θέλει τὸ ἀνοίξουσιν αὐτῷ.

11 Καὶ ὅτι πᾶσι πάντας τὰ ἢ ἦτον πατήρ, εἰ ἂν τὸ ζητῶν ὁ υἱὸς τὸ ψαμί, μή τινα ἢ θέλει δώσει πέτσαν; καὶ ἂν ἢ θέλει τὸ ζητῶν ψάμι, ἢ θέλει δώσει φεῖδι;

12 Ἡ καὶ ἂν ἢ θέλει ζητῶν ἀνθρώπον, μή τινα ἢ θέλει δώσει σκορπίον;

13 Ἄν τὸ λοιπὸν εἴησιν ὅτι εἴδοτε ποιητοὶ, εἰς ἀγαθὰ δόματα δίδοναι εἰς τὰ τέκνιστάς, πῶς μακρὸν ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανόσ θέλει δώσει Πνεῦμα ἅγιον εἰς πάντας ὅτις τὸ ζητῶσι;

14 Καὶ τότε εἶχεν δύναμις ἐνὶ δαίμονιον, τὰ ὅποια ἦτον βεβού· καὶ ὅταν εἰρήνη τὸ δαίμονιον, ἐλάλησεν ὁ βεβός· καὶ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτῶν εἶπον· μετ' Βεελζεβὺλ τὸ ἀρχόντων τῶν δαίμονιον δύναμις τῶν δαίμονια.

16 Καὶ ἄλλοι τὸ περιφρονῶντες, ἐζητούντων ἀπ' αὐτοῦ σημεῖα ὅτις τὸ ἐρεῖν.

17 Καὶ αὐτὸς παρέδιδως τὰς διαλογισμὰς τὰς, τὰς εἶπει·

κάτι

Πᾶσι βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθήσα ἐρημῶς, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ ἢ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμερισθῆ, πῶς σωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ἅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβὺλ ἐμβάλλειν μετὰ δαιμόνια.

19 Εἰ ἢ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐμβάλλω ἐν δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐμβάλλουσιν; Διὰ τῆτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ ἢ ἐν δακτύλῳ Θεῶν ἐμβάλλω μετὰ δαιμόνια, ἅρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπιζῆται φυλάσσει τὴν ἑκυτὴν αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἔστι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

22 Ἐπὰν ἢ ὁ ἰσχυρότερος αὐτῶν ἐπελθῶν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπίαν αὐτῶν αἶρει ἐφ' ἣ ἐπιποίει, καὶ τὰ σπύλα αὐτῶν Διὰ δίδασιν.

23 Ὅμη' ἂν μετ' ἐμῶν, κατ' ἐμῶν ἔστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῶν, σκορεπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέσχετο δι' ἀνδρῶν τύπων, ζητῶν ἀναπαυσίαν· καὶ μὴ εὐρίσκον, λέγει· Ἰππεύσω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

κάθε βασιλεία ὅπως νὰ διαιμερισθῆ εἰς τὴν λόγον της ἐρημώνας, καὶ τὸ σπῆτι (ἐν μοιρασθῆ) εἰς τὴν λόγον της πέφτει.

18 Καὶ ἂν ὁ σατανᾶς διμερισθῆ εἰς τὸν λόγον της, πῶς θέλει σωθῆ ἡ βασιλεία της; Διὰ λέγετε, ἐν Βεελζεβὺλ ἐμβάλλω ἐν δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐμβάλλω μετὰ τὴν δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας μετὰ τὴν δαιμόνια; Διὰ τῆτο αὐτοὶ θέλουν κρίνει κείνας.

20 Ἀμὴ ἂν ἐγὼ ἐν δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ ἐμβάλλω μετὰ δακτύλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς εἰς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἀρματωζῆται φυλάσσει τὴν αὐλήν της, ἐν εἰρήνῃ ἔστι τὰ ὑπάρχοντά της.

22 Ἀμὴ ὅποτεν ἔλθῃ ὁ δυνατύτερος της καὶ τὴν νικήσῃ, περιετὴ τὴν ἀρματωσίαν της, εἰς τὴν ὅποιαν ἠλπίζε, καὶ διαιμεριάζει τὰ κερσώματά της.

23 Ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσται μετ' ἐμῶν, ἐν εἰρήνῃ οἰκεῖ μετ' ἐμῶν ὅπου δὲν μαζωθῆ μετ' ἐμῶν, σκορεπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα εὐγῆ ἐξῶ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, περιετὴ ἀπὸ μίσει ἀπὸ ἀνδρῶν τύπων, καὶ μετὰ ἀναπαυσίαν· ἐάντι δὲν εὐρεθῆ, λέγει· ἄς μετ' ἴσω εἰς τὸ σπῆτι μου, ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἐξῆλθα.

25 Καὶ ἔλθον δύο ἄλλοι στα-
ραὶ μύρον καὶ κεκοσμημένοι.

26 Τότε πορεύεσθε καὶ πε-
ραλαμβάνετε ἐπὶ τὰ ἔργα πνεύ-
ματα ποιητότερα ἑαυτῶν, καὶ
ἐισελθόντα κατοικεῖσθε ἐκεῖ· καὶ
ζήνετε τὰ ἔργα τῶ ἀνθρώπου ἐ-
κεῖσε χεῖρονα τῶ πλάτων.

27 Ἐγένετο δὲ ὃν τῶ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα, ἐπαρσάσθης γε-
νή Φωνῆ ἐκ τῶ ὄχλου, εἶπεν αὐ-
τῶ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βα-
τασισσός σε, καὶ μασοὶ ἐς ἐθ-
λασος.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μεγαλε-
μακαριοὶ οἱ ἀκούοντες τὸ λόγον
τῶ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐ-
ταν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθεροι-
ζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γε-
νή αὐτῆ ποιητῆ ἐστὶ σημεῖον
ἐπιζητῆ, καὶ σημεῖον ἐδόθησε
τῶ αὐτῆ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰω-
νά τῶ προφήτη.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωάνης
σημεῖον τῶς Νινευίταις, ἕτως
ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου τῆ
γενεῶ ταύτη.

31 Βασιλεία νῦν ἐγερθή-
σεται ἐν τῆ κρίσει μὲν τῶ ἀνθρώ-
πῶ γενεῶς ταυτῆς, καὶ κατα-
κρινεῖ αὐτῶς· ὅτι ἦλθεν ἐν τῶν
περσῶν τῶ γῆς ἀκροσῶν τῶν σο-
φίω Σολομώντος· καὶ ἰδὲ,
πλεῖον Σολομώντος ἄδδ.

32 Ἄνδρες Νινευὶ ἀναστήσου-
ται

25 Καὶ ὡσὲν ἔλθῃ ὁ υἱὸς
σαραμῶν ὁ τελισμῶν.

26 Τότε πείθεσθε πείρα ἄλλα
ἐπὶ τὰ πνεύματα ποιητότερα
ἀπὸ λόγου τε, ὅ ἐργάζεσθε ἐμ-
βαίνον ἐν κατοικεῖν ἐκεῖ· ὅ ζήνε-
ται τὰ ὑστέρω τῶ ἀνθρώπου ἐκεῖ-
σε χεῖρότερα ἀπὸ τῶ πλάτων.

27 Καὶ ὅταν ἔλεγεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐταῦτα, μία γυναικί ἀπὸ
τῶ πλῆθους ἐσηκώσε Φωνῆ, ὅ
εἶπεν τε· καλότυχη ἡ κοιλία
ὅπως σὲ ἐβάσταξε, καὶ τὰ βυζία
ὅπως ἐβύζαστε.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· μάλ-
λον πελοσότερον καλότυχοι εἶ-
νεμαίκενοι ὅπως ἀκούον τὸ λόγον
τῶ Θεοῦ, ὅ τὸ φυλάττεν.

29 Καὶ συμμαζωνάμῳ τῶ
πλῆθους ἀρχιστο να τῶς λέγειν·
ἡ γενεῶ ἐταῦτη εἶνε ποιητῆ· καὶ
γενεῶ σιμαδι, καὶ σιμαδι δὲν
ἡλεῖ τῶ δοθῆ, παραμοιαχῶ τῶ
σιμαδι τῶ Ἰανὰ τῶ ἀρεφῆτη.

30 Διὰ τὸ καθὼς ἐγενεῖ ὁ Ἰω-
νάς σιμαδι εἰς τῶς Νινουίταις,
ἐτῆς ἡλεῖ εἰδὲ καὶ ὁ υἱὸς τῶ ἀν-
θρώπου εἰς τῶν γενεῶν ἐταῦτην.

31 Βασιλεία νῦν ἡλεῖ
σηκῶτῆ εἰς τῶν κρίσει με τῶς
ἀνθρώπου τῶ γενεῶς ἐταῦτης,
ὅ ἡλεῖ τῶς κατακρινεῖ ὅτι ἦλ-
θεν ἀπὸ τῶν ἀκροσῶν τῶς γῆς να
ἀκροσῆ τῶν σοφίω τῶ Σολο-
μώντῶ· καὶ να, εἰδὲ περισ-
σώτερον ἀπὸ τῶ Σολομώντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῶ Νινευὶ ἡλεῖ-
σται

ταυ τῆ κρίσει μετὰ τῆς ἡμετέρας
ταύτης, καὶ κατακρινέσθωσαν αὐ-
τῶν ὅτι μετενοήσαν εἰς τὸ κη-
ρυγμα Ἰωάνᾳ καὶ ἰδοὺ, πλεῖστον Ἰω-
νᾶ ἄδω.

33 Οὐδεὶς ὃ λύχνον ἀφ᾽ αὐ-
εἰς κρυπτικῶν πήσθω, εἰδὲ ὑπο-
πὸν μόδιον, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν λυ-
χνίων, ἵνα οἱ ἐπιπορευόμενοι τὸ
φῆσθω βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος ὃ σῶματός
εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὐδὲ ὁ ὀ-
φθαλμός σε ἀπολέσῃ, καὶ ὅλον
τὸ σῶμά σε φατενόν εἶναι ἐπιπὸν
ἢ πονηροῦ ἢ, καὶ τὸ σῶμά σε
σκοπτενόν.

35 Σκόπει οὐκ μὴ τὸ φῶς τὸ
ἐν σοί, σκοπῶ εἶναι.

36 Εἰ οὐκ τὸ σῶμά σε ὅλον
φατενόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκο-
πτενόν, εἶται φατενόν ὅλον, ὡς
ὅταν ὁ λύχνος τῆ ἀπραγῆ
φωλίσῃ σε.

37 Ἐν ἢ τῶ καλῆσαι ἡρώ-
τω αὐτὸν φαροποιός τις ὅπως
δραστήρη πᾶρ αὐτῶ· εἰσελθὼν ἢ
ἀνέπεσον.

38 Ὁ ὃ φαροποιῶν ἰδὼν ἐ-
φ᾽ αὐτὸν ὅτι οὐ φαροποιὸν εἶτα
πᾶρ αὐτῶ ὃ δρῆσθω.

39 Εἶπε N 7

σὺν ἀνασταθῆ εἰς τὴν κρίσιν με-
τὰ τῶν ἡμετέρων ἐτέτι, καὶ δε-
λὼν τῶν κατακρινέσθω ὅτι σκῆνοι
ἐμετανοήσαν εἰς τὸ κηρυγμα ὃ
Ἰωάνᾳ καὶ νᾶ, εἰδὼ περὶ σὸτε-
ρον δὲ τῶ Ἰωάνᾳ.

33 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει
λύχνον, ὃ τῶ βάνει εἰς κρυφόν
τύπον, εἰ ἢ τῶ βάνει δὲ κατω-
εἰς τὸ μόδι, καὶ τῶ σκεπάζει,
ἀλλὰ τῶ βάνει εἰς τῶ λυχνόσᾳ-
τικῶν, δι᾽ οὗ νᾶ βλέπων τὸ φῶς ἐ-
κῆνοι ὅτι ἐμφαίνεν μίσση.

34 Ὁ λύχνος ὃ κορμῆς
εἶναι τῶ μάτι· ὅταν εἶται τῶ μά-
τι σε κατακρινόν, καὶ ὅλον τὸ κορ-
μί σε εἶται φατενόν ἀμῆ ὅταν
εἶται διεφθαρμένον, ὃ τὸ κορ-
μί σε εἶται σκοπτενόν.

35 Στεχάσθω λοιπὸν, μή-
πως τὸ φῶς ὅτι εἶται εἰς εἶσῆνα,
εἶται σκοπῶ.

36 Ἐάν λοιπὸν ὅλον σε τὸ
κορμί εἶται φατενόν, καὶ δὲν ἔ-
χει κανένα μέρος σκοπτενόν, ἡ-
λεῖ εἰδοῦν ὅλον φατενόν, ἄσῆν
ὅταν ὁ λύχνος σε φῆσθω με-
τὰ λάμψῃν ἡ.

37 Καὶ ἄσῆν ἐλάλησε τῶ λό-
γον, ἵνα φαροποιῶν τῶ ἐπι-
ρωμάλει νᾶ πύγη νᾶ φάγη
μετ᾽ αὐτὸν, καὶ πληρῶσαι ἐ-
κάτισε.

38 Καὶ ὁ φαροποιῶν ὡ-
σᾶν τῶ εἶδεν ὅτι δὲν ἐνίφθη φαρο-
ποιὸν παρ᾽ ὃ νᾶ φάγη, ἐθῆ-
μασε.

39 Καὶ

39 Εἶπε ἡ ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξαθεν Ἐπιποθεῖς καὶ Ἐπίνακτος καθαρῖζετε τὸ ἡ ἔσωθεν ὑμῶν χάμει ἀρπαγῆς ἔπονηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξαθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν ταῖ ἐνόηται δότε ἐλεημοσιῶν καὶ ἰδοὺ παῖτα καθαρὰ ὑμῖν ἔστιν.

42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαῖοις, ὅτι δέκατεκατῆτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγαμον καὶ πᾶν λάχανον, ἔπιπέρεχεσθε τῷ κρείσιν καὶ τὴν ἀγάπῃν Ἐ Θεοῦ. ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, καὶ κενὰ μὴ ἀφίεναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαῖοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρῶτον καθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπισμῶς ἐν τοῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς ἔ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἔστε ὡς τῶ μνημόρια τα ἀθῆλαι, καὶ οἱ ἀνδρωποὶ οἱ ἀπειπιτιῶντες ἐπ' αὐὰ σὰ εἶδασιν.

45 Ἀποκρίθεις δέ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ ἡ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν ἐς αὐτὸν· ἔσθεις οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξα Ἐπιποθεῖς καὶ Ἐπινακίς παρῶβετε ἀμὴ τὸ μίσει σας ἐν καμῶντων δὲ ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας.

40 Ὡ ἀφρονες, ἐκεῖν ὁ πῶ ἔκαμει τὸ ἔξα, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μίσει;

41 Μὲ ὅλον τῶτο ἐκεῖνα ὁ πῶ ἔχετε δότε τα ἐλεημοσιῶν, καὶ ὅλα σας ἡλεει εἶδομαι καμῶν ἔξ.

42 Ἀλλὰ ἀειλύμονον εἰς ἔσθεις τῶς Φαρισαῖους, ὅτι δέκατεκατῆτε τὸ ἡδύοσμον ἔ τὸ πῆγαμον καὶ καὶ λάχανον, ἔ ἀφίνετε τῷ κρείσιν ἔ τῷ ἀγάπῃν Ἐ Θεῦ. ἔτῶ ἔπρεπε γὰ κάμει, καὶ ἐκεῖνα γὰ μὴ ἀφίνετε.

43 Ἀειλύμονον εἰς ἔσθεις τῶς Φαρισαῖους, ὅτι ἀγαπᾶτε τῷ πρῶτον καθεδρίαν εἰς τὰ συναγωγῆς, καὶ τῶς ἀσπισμῶς εἰς τῶς ἀγορῆς.

44 Ἀειλύμονον εἰς ἔσθεις γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἔσθε ὡς τῶ μνημόρια ὁπῶ δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἀνδρωποὶ ἀπειπιτῶσι ἀπῶνα καὶ δὲν ἔξοφῶσιν.

45 Ἀπεκρίθη ἕνας δὲ τῶν νομικῶς, καὶ λέγει τῷ· διδάσκαλε, ἐσὺ λέγωντας ἔτῶτα καὶ ἔμας ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀμῶν

νομικοῖς οὐαὶ ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτίαι δυσβάστακτοι, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν ἔσπασφάλλετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν ἀσφητῶν, οἱ ἧ πατέρες ὑμῶν ἀπέκλειαν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε ἔστω ἀδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκλειαν αὐτούς, ὑμεῖς ἧ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν ἔστω μνημεῖα.

49 Διὰ τὸτο καὶ ἡ σοφία ἔστω Θεὸς εἶπεν Ἀποστέλω εἰς ἀσφήτας, καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖσι καὶ ὀπιδιώξουσιν.

50 Ἴνα ἐζητηθῆ τὸ αἷμα πάντων τῶν ἀσφητῶν, τὸ ἐκχυμώδηρον ἀπὸ καθ' ἑαυτοῦ κόσμου, ἀπὸ τῆς γλυκασίας αὐτοῦ.

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ, εἰς τὸ αἷμα Ζαχαρίου, ἔστω πολομένη μετὰ τὸ ἔστω ασηεῖς καὶ ἔστω οἶκος ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γλυκασίας αὐτοῦ.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως αὐτοὶ ἔστω εἰσέλθετε, καὶ τὸς εἰσέρχομένους ἐκαλυπτετε.

53 Λέγων ἔστω αὐτὸ τῶν ἔστω

λύμονον ἔστω εἰς ἔστω τῆς νομικῆς, ἔστω φορτῶνετε τῆς ἀνθρώπων φορτία δυσκολοσηκωπα, καὶ ἔστω κανὴν μὴ ἧ ἐνὶ δακτύλων δὲν γέλετε ναὶ παγκρίζετε.

47 Ἀειλύμονον εἰς ἔστω, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν ἀσφητῶν, ἔστω οἱ πατέρες σῶς τὸς ἐσκότισαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, ἔστω συμφωνῶνε εἰς τὰ καμώματα τῶν πατέρων σῶς ὅτι αὐτοὶ τὸς ἐσκότισαν, καὶ ἔστω κπίζετε τὰ μνημεῖα ἔστω.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία ἔστω Θεὸς ἔστω γέλω σέλει εἰς αὐτούς ἀσφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ γέλων οιοτώσει ἀπὸ αὐτούς, καὶ γέλων διώξει.

50 Δια ναὶ ζητηθῆ τὸ αἷμα ὀλονῶν τῶν ἀσφητῶν, ὅτι πῦ ἐχύθη ἀπὸ τῆς δακτύλων ἔστω κόσμου, ἀπὸ τῆς γλυκασίας ἐστω τῶν,

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος ἔστω Ἄβελ ἔστω δικαίος, εἰς τὸ αἷμα ἔστω Ζαχαρίου, ὅτι ἐσκότισθη ἀνάμεισαι εἰς τὸ ἔστω ασηεῖον καὶ εἰς τὸ ἔστω αἶμα (ἔστω Θεὸς) βέβαια σῶς λέγω, ἀπὸ τῆς γλυκασίας ἐστω τῶν γέλει ζητηθῆ.

52 Ἀειλύμονον εἰς ἔστω τὸς νομικῆς, ὅτι ἐσκότισε τὸ κληδὶ τὸ γνώσεως καὶ ἔστω δὲν ἐμβήκετε, καὶ ὀμείνετε ὅτι ἐμβεναν τὸς ἐμποδίσετε.

53 Καὶ λέγων εἰς ἔστω ἔστω

πρὸς αὐτοὺς ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δευτῆς εὐχῆς, καὶ ἀποστοματίζεν αὐτὸν πρὸς πλεονίαν.

54 Ἐνεδεδύοντες αὐτὸν καὶ ζητοῦντες θηροῦσαι ἡ ἐκ τῆς μαλῆ αὐτοῦ, ἵνα καταρηρησῶσιν αὐτόν.

λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἀρχοῦσαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ τ' ἐχθροῦσθε πικρῶς, ἔ νὰ τ' ἐραλίεν διὰ πολλὰ, θέλοντες νὰ τ' παραδέψεν.

54 Καὶ ἐθύροσαν νὰ πιάεν διὰ τὸ σῆμα τοῦ λόγου, διὰ νὰ τ' καταρηρήσεν.

Κεφ. 13. 12.

ΕΝ οἷς ἐπισυναχθεῖσάν τῶν μυριάδων ἔρχε, ὡς καταπατεῖν ἀγέλας, ἤρξαντο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητοὺς αὐτοῦ. Πρῶτον ἀποστείχετε ἑαυτοῖς διὰ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἣς εἰσὶν ὑποκρισις.

2 Οὐδὲν ἔσθι συγκεκλυμένον εἰς ὃ σὺ ἀποκαλυφθήσῃ καὶ κρυπτῶν, ὃ οὐ γνωθίσεται.

3 Ἀλλ' ἂν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκροδησεται, καὶ ὃ πρὸς τὸ ἔσ ἐλαλήσεται ἐν ταῖς πυμίαις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων.

4 Λέγω ἔ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε διὰ τῶν ἀποκτενοῦντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων πνεῦσόν τεράν τι ποιῆσαι.

5 Ἰποδεξέσθ' ὑμῖν ἵνα φοβη-

ΑΝάμεσαι εἰς τῆτο (τὰ λόγια) ἐσυναχθῆσαν μυριάδες ὄχλου, εἰς τόσον ὅπῃ ἐκαταπαύσασαι ἑναὶ τ' ἄλλοι, καὶ ἀρχοῦσαι νὰ λέγη εἰς τοὺς μαθητοὺς τοῦ αὐτοῦ ἔχετε τ' ἴσασαι διὰ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, ἣ ὅποια εἶναι ὑποκρισις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κενά σκεπασμένων ὅπῃ νὰ μὴ ἔσκαπιδῆ ἔκρυφον, ὅπῃ νὰ μὴ γνωθιδῆ.

3 Διὰ τῆτο ὅσα εἶπατε εἰς τὰ σκοτεινά, θέλεσιν ἀκροῦθ' εἰς τὸ φῶς, καὶ κηρύξω ὅπῃ ἐλαλήσθη κρυφῶ εἰς τὰ αὐτὰ εἰς τοῖς καμαροῦσας, θέλει κηρυχθῆ εἰς τὰ δώματα.

4 Καὶ λέγω εἰς ἑσῆς τοὺς φίλους μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνων ὅπῃ σκοτώνεν τὸ κορμὴν καὶ ὕστερον δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμν ἵπποτες πνεῦσόν τεράν.

5 Ἀλλ' ἐγὼ νὰ σᾶς δεῖξω π-

βηθήτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ
 δάσκατέναι, ἔξουσίαν ἔχοντα ἐμ-
 βαλεῖν εἰς τὴν γένναν· καὶ λέ-
 γω ὑμῖν, τῆτον φοβήθητε.

καὶ νὰ φοβηθῆτε· φοβηθῆτε ἐ-
 κείνον ὅτι ἀφ' οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 ἔχει ἔξουσίαν νὰ βαλῆ εἰς τὴν
 γένναν· καὶ βέβαια οὐκ λέγω
 τῶν φοβηθῆτε.

6 Οὐκί πέντε σφραγία πω-
 λείται ἀποστασίαν δύο, καὶ ἐν ἑξ-
 αῦτων ὅσα ἔστιν ἐπιλελησμένον
 εὐαγγέλιον ἔ· Θεῶ·

6 Δὲν πωλεῖται πέντε σφρα-
 γία δύο φολακίαι, καὶ τὸ ἐνα ἀπ'
 αὐτῶν δὲν εἶναι ἀληθοσημαίνον·
 ὁμαρτυρεῖ εἰς τὸ Θεῶν.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τεύχεα τῆς
 κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσι κηρύττων-
 ται· μὴ οὐκ φοβεῖσθε· πολλῶν
 σφραγιῶν διαφέρετε.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τεύχεα τῆ
 κεφαλῆς σας ὅλας εἶναι κη-
 ρυττωμέναι· μὴ φοβηθῆτε λοι-
 πόν· διὰ πολλὰ περὶ διαφέ-
 ρεσθε.

8 Λέγω ἡ ὑμῖν· Πᾶς ὅς ἀν ὁ-
 μολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς ἔ· ἀν-
 θρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ
 ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ
 Θεοῦ.

8 Καὶ λέγω σας· ὅτι ὅποιος
 μὲ ὁμολογήσῃ ὁμαρτυρεῖ εἰς
 τὸς ἀνθρώπους, καὶ ὁ υἱὸς ἔ·
 ἀνθρώπου θέλει τὸ ὁμολογήσει
 ὁμαρτυρεῖ εἰς τὸς ἀγγέλους ἔ·
 Θεῶν.

9 Ὁ ἔ· δόξησθε μὲ ἐνώ-
 πιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρηγή-
 σεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων ἔ·
 Θεῶν.

9 Καὶ ἐπεὶ ὅτι μὲ δό-
 κησθε ὁμαρτυρεῖ εἰς τὸς ἀνθρώ-
 πους, θέλει τὸ δόξησθε καὶ ὁ υἱὸς
 ἔ· ἀνθρώπου ὁμαρτυρεῖ εἰς τὸς
 ἀγγέλους ἔ· Θεῶν.

10 Καὶ πᾶς ὅς ἐρεῖ λόγον εἰς
 τὸν υἱὸν ἔ· ἀνθρώπου, ἀφειθή-
 σεται αὐτῷ τῷ ἔ· εἰς τὸ ἅγιον
 πνεῦμα βλασφημῆσάν· ὅσα ἀ-
 φησεται.

10 Καὶ καθεὶνας ὅτι θέλει
 εἰπεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν ἔ· ἀνθρώ-
 πους, θέλει ἔ· συγχωρηθῆ· αὐτῷ
 ἐπεὶ ὅτι βλασφημῆσῃ εἰς
 τὸ πνεῦμα ἔ· ἅγιον δὲν θέλει
 συγχωρηθῆ.

11 Ὅταν ἔ· πρὸς φέρωσιν ὑ-
 μᾶς ἐπὶ τὰς συχωρηθῆς καὶ τὰς
 δόξαις καὶ τὰς ἐξουσίαις, μὴ με-
 ριμνῆτε πῶς ἢ ἔ· ἀπολογησθε,
 ἢ ἔ· εἰπήτε·

11 Καὶ ὅταν ἔ· φέρωσιν
 ὁμαρτυρεῖ εἰς τὰς συχωρηθῆς
 καὶ εἰς τὰς δόξαις ἔ· εἰς τὰς
 ἐξουσίας, μὴ ἔ· ἐργαζομαι πῶς
 ἢ ἔ· λογῆς νὰ ἀποκηρύχῃτε, ἢ τὸ
 θέλετε εἰπεῖ·

12 Το ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ἄρᾳ, ἃ ὁἱ εἶπεν.

13 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐν ἔχθρᾳ· Διδάσκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου μερισάσθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ ἦ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνδραπε, τίς με κατέστη δικάσιμῳ ἢ μεριστῷ ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσετε διὰ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περιουσίῳ ἐστιν ἡ ζωὴ αὐτῶν ἐστὶν ἐν τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.

16 Εἶπε ἡ παραβολὴ πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἀνδράπε πρὸς πῶς οὐκ εὐφρόνησεν ἡ χώρα.

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω πῶς σιωπῶ τὰς καρπῶν μου.

18 Καὶ εἶπε· Τῷ ποιήσω· καθελῶ με τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· ἢ σιωπῶ, ὅτι οὐκ ἔστι πάντα τὰ θνητῶν μου καὶ ἡ ἀγαθία μου.

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἐτή πολλά· ἀνάπαυε, φάγε, πίε, εὐφραίνε.

12 Διατὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς εἰς ἐπιένυ τῶν ἄρᾳ, ὅτι οὐκ ἔστι κἀμὴ χρεῖα νὰ εἰπῆτε.

13 Καὶ κάποιος διὰ τὴν ἐχθρὸν εἶπε· διδάσκαλε, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ μου νὰ μοιρῶσθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνδραπε, καὶ τίς με κατέστη δικάσιμῳ ἢ μοιρῶσθαι ἐς ὑμᾶς;

15 Καὶ λέγει Ἰησὺς· βλέπετε καὶ φυλάσσετε διὰ τῶν πλεονεξίας· διὰ τὴν ἀν καλῶ καὶ περιουσίῳ πρὸς τὸ ὑπαρχόντων· ἡ ζωὴ τῶν δὲν ἐστὶν ἐν τῶν ἐκείνων.

16 Καὶ εἶπεν Ἰησὺς μίαν παραβολὴν, λέγων· εἰς οὐκ εὐφρόνησεν ἡ χώρα καὶ εὐφραίνε.

17 Καὶ ἐδιελογίζετο ἐν ἑαυτῷ Ἰησὺς, εἶπεν· τί ποιήσω· ὅτι οὐκ ἔχω πῶς νὰ μαζεύω τὰς καρπῶν μου.

18 Καὶ εἶπεν· ἐπιούτω δέλω καμὴ· δέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκας μου, καὶ δέλω τὰς καμὴ μεγαλύτερας· καὶ δέλω μαζεύει ἐπὶ ὅλα τὰ θνητῶν μου καὶ τὰ ἀγαθία μου.

19 Καὶ δέλω εἶπεν εἰς τὴν ψυχῇ μου· ὦ ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ὅτι οὐκ ἔστι πάντα εἰς ἐτή πολλά· ἀνάπαυε, φάγε, πίε, εὐφραίνε.

20 Εἶπε ἡ αὐτὴ ὁ Θεός· Ἄφρον, αὐτὴ τῇ νυκτὶ τῶν ψυχῶν σε ἀπαιτῶσιν διότι σε ἢ ἢ ἡβρίμιας, ἢν ἔσαι;

21 Οὕτως ὁ ἡσυχάζων ἑαυτῶν, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλε- τῶν.

22 Εἶπε ἡ αὐτὴ τὰς μαθη- τὰς αὐτῶν· Διὰ τῶν ὑμῶν λέγω, μὴ μερμνῶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φανητέ μὴδὲ τῶ σώματι, ἢ ἐνδύσασθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, ἢ ἐνδύ- ματῶν.

24 Κατανοήσατε τὰς κό- ρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· εἰς ὅσα ἔστι βα- μείον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτὰς· πόσω μάλ- λον ὑμεῖς Δίε. Φέρετε τῶν πετει- νῶν;

25 Τίς ἡ ἐξ ὑμῶν μερμνῶν διώκειν ἀεθροῦσιν ἐπὶ τῶν ἡ- λικίων αὐτῶν πῆχυνά;

26 Εἰ οὐκ ἔστε ἐλάττω δυνά- τασθε, τί αὐτῶν λοιπῶν με- ρμνῶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς ἀνέξαντες οὐ κοπιᾶ, οὐδὲ νη- θεῖ· λέγω ἡ ὑμῶν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πύσει τῇ δόξῃ αὐτῶν περι- βάλετο ὡς ἐν τῶν.

20 Ἀμὴν ὁ Θεὸς ἢ εἶπεν· ἢ ἀγνασε ἀθροῦσι, ἐν τῶν τῶν νύκτι ζῆῖσι τὴν ψυχῶν σε διότι σενα· καὶ σενα ὅτι ἐβρίμιας, πῶν θελήσων εἶδαι;

21 Ἐτε, γίνεσθαι εἰς ἐκεί- νων ὅτι ἡσυχάζει εἰς τοῦ λόγου τῶ, καὶ δὲν πλετῆ εἰς ἢ Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τὰς μαθη- τὰς αὐτῶν· Δίε, τοῦτῶ τῶν λέγω, μὴ ἐγνοιάζεσθε Δίε, τῶν ζω- λῶν σας, τί να φάτε· μὴ ἡ Δίε, τῶ κορμῆ σας, τί να ἐνδύσασθε.

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι ἀεθροῦσιν- ρη διότι τὸ φανῆ, καὶ τὸ κορμῆ, διότι τὸ φῶρμα.

24 Καταλάβετε τὰς κόρα- κας, ὅτι οὐ ἡ σπείρουσιν, οὐ ἡ θε- ρίζουσιν· οἱ ὅποιοι οὐ ἡ κελάρη ἔχου, οὐ ἡ ἀμπαίει, ἢ ὁ Θεὸς τὰς τρέφει· πόσω μάλλον Δίε- φέρετε ἐστῆς διότι τὰ πετεινά;

25 Καὶ πῶν διότι τῶν φρο- νῆσιν, ἡμπορεῖ να βακίη παρὰ πάντα εἰς τῶν ἡλικίων τῶ καὶ μίαν πῆχυν;

26 Ἐάν τὸ λοιπὸν δὲν δυνά- σθε Δίε τὸ πολλὰ μικρῶν, ἢ ἐγνοιάζεσθε Δίε τὰ λοιπῶ;

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς ἀναθροῦσιν καὶ δὲν κοπιᾶ- ζουσιν, οὐ ἡ νηθεῖσι καὶ λέγου σας, οὐ ἡ ὁ Σολομῶν με ὄλλυτε τῶν δόξῃ ἐνδύθη ὡσάν εἶνα διότι τῶν.

28 Εἰ

28 Καὶ

28 Εἰ ἢ τὸν χρότον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὐριον εἰς κλίβανον θαλλοῦρμον, ὁ Θεὸς ἔσται ἀμφιένυσσι, πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε, καὶ μὴ μεταρρίζετε.

30 Ταῦτα ἢ πάντα τὰ ἔθνη ἔκ κόσμου ἐπιζητεῖ ὑμῶν ἢ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι ζητεῖτε ταῦτα.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἔτι πάντα παροστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῆ, τὸ μικρὸν πόμικτον ὅτι ἀδύκνησεν ὁ πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποίησατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιῶν, ἡσσανθὸν ἀνεκλείπτου ἐν τοῖς ἔρασιν ὅπως κλέπτῃς οὐκ ἐγγίξει, ἐδὲ σὴς ἀφ' ἑσθέρει.

34 Ὅπως γὰρ ἐστὶν ὁ ἡσσανθὸς ὑμῶν, οὕτως καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἐσπασαὶ ὑμῶν αἰσάντες παροστεθήσεται, καὶ οἱ λυχνιοὶ καὶ οἱ κωιδροί.

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις παροστεθήσεται τὸν κύριον ἑαυτῶν, ποτε ἀναλύσει ἐκ τῶν

28 Καὶ ἀνίστασ τὸ χορτάρι ἐπὶ ἑνα σήμερον εἰς τὸ χωράφι, καὶ αὐριον ἐβάλλουσιν εἰς τὸ φερον, ὁ Θεὸς ἔστι τὸ ἐκιδυει, πότω μᾶλλον ἑαυτῶν, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ἐστὶς μὴν γερούσει πὴνὰ φάτε, ἢ τί πὴνὰ πὴνὰ πὴνὰ ὑψηλοφρονεῖτε.

30 Διατὶ ἐτῆται ὅλα ἐκ ἔθνη ἔκ κόσμου ἐπιζητοῦσιν ἀμὴ ὁ πατέρως ὁ ἐδικὸς σας ἐξόρθη ὅτι πὴνὰ χρειάζονται ἐτῆται.

31 Μάλιστα ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτῆται ὅλα θέλων σας παροστεθή.

32 Μὴν φοβάσται, ὅτι μικρὸν πόμικτον ὅτι ὁ πατήρ σας ἠδέλησε πὴνὰ ἔκ δώση τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε ἐκ ὑπάρχοντα σας, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. κάμετε εἰς ἑλγος σας στανκῆλια ὅπως δὲν παλαιῶν, ἡσσανθὸν εἰς τὸ ἔρασιν ὅπου πὴνὰ μὴν λείπει ποτε ὅτι ὅπου οὐ ἔκλέπτῃς φθαίει, οὐ ἔκλεπτικὴ χαλᾶ.

34 Διατὶ ὅπου εἶται ὁ ἡσσανθὸς σας, οὕτως θέλει εἶται καὶ ἡ καρδία σας.

35 Ἄς εἶται ἡ μίσαις σας ἐκ στανκῆλιας, καὶ οἱ λυχνιοὶ σας ἀσ ἀνάπτειν.

36 Κάμετε καὶ ἐστὶς ὅπως τῆς ἀνθρώπων στανκῆλιας ὅπως ἀναλύσει τὸ ἀνέντιμους, ποτε πὴνὰ

γὰ-

γὰ-

ζάμων ἵνα ἔλθοντ^ε καὶ κρεί-
σαντος, ὁ δ' ἑὸς ἀνοίξωσιν αὐ-
τῶ.

37 Μακάριοι οἱ δῦλοι ἐκεί-
νοι, ἃς ἔλθῶν ὁ κύρι^{ος} ὀρήσει
ρηρηροῦντάς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὡς ἐξώσεται, ἔ ανακλιεῖ αὐ-
τὰς, καὶ παρελθῶν ἀμακαήσει
αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δου-
τέρῃ Φυλακῇ, ἔ ἐν τῇ τρίτῃ
Φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ ὄρη ἔτω
μακάριοί εἰσιν οἱ δῦλοι ἐκεί-
νοι.

39 Τῷ ᾧ γινώσκετε, ὅτι εἰ
ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία ἄρα
ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐρηγήσειεν
αὐν, καὶ σὺν αὐν ἀφήκε διορυγῆ-
σαι τὸν οἶκον αὐτ^{οῦ}.

40 Καὶ ὑμῖς οὐ γίνεσθε ἑ-
τοιμοί· ὅτι ἡ ἄρα ἔ δοκεῖτε, ὁ ἡ-
ρῆς ἔ ἀνδραπῆς ἔρχεται.

41 Εἶπε ᾧ αὐτῶ ὁ Πέτρο^ς
Κύριε, ὡς ἡμῶς τίω παρα-
βολῶν πᾶντίω λέγεις, ἢ ἔ ὡς
πάντας;

42 Εἶπε ᾧ ὁ Κύρι^{ος}· Τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονομ^{ος} ἔ
Φρονημ^{ος}, ὃν καταστήσει ὁ κύ-
ρι^{ος} ἐπὶ τῆς θρασεῖας αὐτ^{οῦ},
ἔ δίδωται ἐν καιρῶ τὸ σιτο-
μέτριον;

43 Μακάρι^{οι} ὁ δῦλ^{οι} ἐ-
κεί-
νοι.

γυρίσῃ ἀπὸ τὰς ζάμης· καὶ ὁ-
πόταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ τὰ ἔ
ἀνοίξῃν παροῦς.

37 Καλοτύχοι εἶναι ἐκείνοι
οἱ δῦλοι, τὰς ὁποῖας ὅταν ἔλθῃ
ὁ ἀνθέντης τὰς καὶ τὰς ὄρη ἔ-
πυτῆς· βέβαια ὡς λέγω, ὅτι
ἔλελει ὡς ἐξώσῃ, καὶ ἔλελει τὰς
καθήσει, καὶ ἔλελει περῆσει καὶ
τὰς ὑπερηστήσει.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν
δουτέρῃ φυλακῇ, καὶ εἰς τὴν
τρίτῃ φυλακῇ, καὶ τὰς ὄρη
ἔτω, καλοτύχοι εἶναι οἱ δῦλοι
ἐκείνοι.

39 Καὶ τῷ ᾧ ἔξοῦρετε, ὅτι
ἀν ἔξοῦρεν ὁ ἀνθέντης ἔ ἀπῆκε
ποῖαν ἄρα ὁ κλέπτης ἔρχε-
ται, ἢ ἔλελει ἀρηπῆσῃ, καὶ δὲν
ἢ ἔλελει ἀφίσῃ καὶ τρυπήσῃ τὸ
σῆπῆ.

40 Καὶ εἰς τοῖς λοιπὸν γίνεσθε
ἔτοιμοί· ὅτι τίω ἄρα ὡς δὲν
ἔαρῆτε, ἔρχεται ὁ ἡρῆς ἔ ἀν-
δραπῆς.

41 Καὶ ὁ Πέτρο^ς ἔ εἶπεν·
ἀνθέντη, Δί^ε λόγῃ μου λέγεις
τίω παραβολῶν ἐτέτῃ, ἢ καὶ
εἰς ὅλας;

42 Καὶ εἶπῆς ὁ Κύρι^{ος}
ποῖ^{οι} λοιπὸν εἶναι ἐκείν^{οι} ὁ
πιστὸς οἰκονομ^{ος} καὶ Φρονημ^{ος},
ἔ ὁποῖον ἔλελει κατήσει ὁ Κύ-
ρι^{ος} εἰς τὴν θρασεῖαν τὰς, καὶ
δίδῃ ἔ καθεὸς εἰς τὸ καιρὸν τὸ
μερικὸν τὸ ἀποφῆς τὰς;

43 Καλοτύχ^{οι} εἶναι ὁ δῦ-
λο^ι.

κεῖν, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτῶν
δύσῃσι ποιουῦναι ἕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῶν
καταστήσει αὐτὸν.

45 Ἐάν τις ἐπιβῇ ἐ-
κείνῳ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
Χορίζει ὁ κύριός με ἐρχομένῳ
καὶ ἀρξήται τύπτειν τὰς πα-
δας καὶ τοὺς παιδίσκας, ἐ-
σθίειν τε καὶ πίνεσιν καὶ μεθύ-
σασθαι.

46 Ἦξει ὁ κύριος ἔθ-
λα ἐκεῖνος ἐν ἡμέρᾳ ἧς ἀποδο-
κᾶ, καὶ ἐν ὧρῃ ἧ οὐ γνώσκει
καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ
μῖσθον αὐτῶν μετὰ τῶν ἀπίστων
ἦσται.

47 Ἐκεῖνος ἦ ὁ δὲ ἄλλος ὁ
γνῶς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ,
καὶ μὴ ἐτοιμάσας, μηδὲ ποιή-
σας πᾶσι τὸ θέλημα αὐτοῦ, διαρ-
σεται πολλάς.

48 Ὁ ἦ μὴ γνῶς, ποιήσας
ἢ ἀξία πολλῶν, διαρσεται ὀλί-
γας· παντὶ ἦ ἔδοθη πολὺ, πο-
λὺ ζητήσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ
ἔτι περισσότερον πολὺ, περισσότερον
αἰτήσονται αὐτόν.

49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἢ δὴ ἀ-
νήφθῃ;

λῶν ἐκεῖνος, τὸ ὅποιον ὅταν
ἔλθῃ ὁ ἀσθενής τις καὶ τὸ δύσ-
κον κάμῃ ἐπ' αὐτοῦ.

44 Ἀληθῶς λέγω, ὅτι
θέλει τὸ καταστήσει εἰς ὅλα τὰ ἔ-
κτα ὑπάρχοντα.

45 Ἀνὴρ ἂν ἐπιβῇ ὁ δὲ ἄλλος
ἐκείνῳ μέσα εἰς τὸ λογισμὸν
τῶν ὁ ἀσθενής με δύνῃσι καὶ ἔλ-
θῃ καὶ δόξῃσι καὶ δέσῃσι τὰς
δουλοῦσας καὶ τὰς δουλο-
τήτας, καὶ τῶν καὶ πῆρ, καὶ
καὶ μετὰ.

46 Θέλει ἔλθῃ ὁ ἀσθενής
ἔθλα ἐκεῖνος μίαν ἡμέραν ὁ-
πῶς δὲν ἀπαιτεῖται, καὶ εἰς ἄ-
ρα ὅπῃ δὲν γνωρίζεται καὶ θέ-
λει τὸ χωρῆσαι καὶ τὸ μέσῃσι
θέλει τὸ βάλλει με τὰς ἀπι-
στας.

47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δὲ ἄλλος
ὅπῃ γνωρίζεται τὸ θέλημα τοῦ ἀ-
σθενῆτος τῶν, καὶ δὲν ἐπιμασῇ τὸ λο-
γισμῶν καὶ τὸ κάμῃ, θέλει διαρ-
σῇ πολλαῖς (ἐκταῖς).

48 Ἀνὴρ ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν
τὸ γνωρίζεται, καὶ κάμῃσι παρ-
γματῶν ὅπῃ εἶναι ἀξία καὶ διαρ-
σῇ, θέλει διαρσῇ ὀλίγαις καὶ
κατ' ἐνὸς ὅπου ἔδοθη πο-
λὺ, θέλει ζητήσῃ καὶ πολὺ διὰ
λόγῃσι τῶν ἐκεῖνοῦ ὅπου ἀφῆ-
σαν πολὺ, θέλει τῶν ἐκταῖσι πε-
ρισσότερον.

49 Πῦρ ἦλθα καὶ βάλλω
εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, ἐπι-
δὴ ὅραμα ἄναψῃ τῶν;

50 Βάπτισμα ἢ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι εἰς ἐτέλειάν ἡ;

51 Δοκίμειτε ὅτι ἐξήλυθη παρὰ θεοῦ ἐξουσία ἐν τῇ γῆ; ἢ ἐχέτε λέγοντες ἡμῖν ἐκτὸν ἢ Διαμερισμον;

52 Ἔσονται ἦ δὲ δὸς Ἐ νῦν πέντε οὐ οἶκον ἐν Διαμερισμοῖς, τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρεῖσι.

53 Διαμερισθῆσεται πατήρ ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἦος ἐπὶ πατρὶ; μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ; καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ; πενθερὰ ἐπὶ τῷ νύμφῳ αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τῷ πενθερῷ αὐτῆς.

54 Ἐλεγε ἢ καὶ τοῖς ὄχλοις; Ὅταν εἶδητε τὸν νεφέλιον ἀναπέμψαντα δὲ δυοῖ μὲν, ἀφ' ἑαυτῶν λέγετε; Ὁμοῦρος ἐρχεται καὶ γίνεσθαι ἔσται.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε; Ὅτι καύσων ἔσται; καὶ γίνεσθαι.

56 Ἰππερευται, τὸ πῶς ἔσται πον τῆς γῆς καὶ Ἐ ἔρανος οἰδατε δοκιμάζειν τὸν ἢ καιρὸν τῶντων πῶς ἐδοκιμάζειτε;

57 Τί ἢ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐκρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς ἦ ὑπάγεις μετὰ Ἐ ἀνὸν σὲ ἐπὶ ἄρχοντι, ἐν

50 Καὶ ἔχω βάπτισμα ναὶ βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι εἰς ἐτέλειάν ἡ;

51 Δοκίμειτε ὅτι ἦλυθη παρὰ θεοῦ ἐξουσία ἐν τῇ γῆ; ἢ ἐχέτε λέγοντες ἡμῖν ἐκτὸν ἢ Διαμερισμον;

52 Διατί δὲ τῶρα καὶ ὁμοῦ ἔσται ἕλεον εἶδῶν πέντε εἰς ἓν οὐ ἀπὸ πᾶν χωρισθῆσιν; οἱ τρεῖς ἕλεον Φιλοσεικεῖ με τρεῖς δύο, καὶ οἱ δύο με τρεῖς τρεῖς.

53 Ὁ πατήρ ἕλεον χωρισθῆ δὲ τὸν ἦος, καὶ ὁ ἦος δὲ τὸν πατέρα; ἢ μήνα ἕλεον χωρισθῆ δὲ τῷ θυγατρῶν, καὶ ἡ θυγάτηρ δὲ τῷ μητρῶν ἢ πενθερὰ δὲ τῷ νύμφῳ, καὶ ἡ νύμφη δὲ τῷ πενθερῶν τῆς.

54 Καὶ ἔλεγε εἰς τρεῖς ὄχλους; ὅταν εἶδητε τὸν νεφέλιον ὁπῶς ἀναπέμψαι δὲ τῷ δυοῖν, πῶς ἀναπέμψαι λέγετε; ὅτι ἐρχεται θεοῦ καὶ ἔσται γίνεσθαι.

55 Καὶ ὅταν εἶδητε ὅπῃ φυσῶν ὁ νότον, λέγετε; ὅτι καύσων θάλασσας γένεσθαι καὶ ἔσται γίνεσθαι.

56 Ἰππερευται, τὸ πῶς ἔσται πον τῆς γῆς καὶ Ἐ ἔρανος ἐξοδῶν εἶδητε ναὶ δοκιμάζειτε; καὶ τὸ καιρὸν ἐπέσται πῶς δὲ τὸ δοκιμάζειτε;

57 Καὶ Διατί δὲ λόγος σὺς δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Διατί ὅταν ὑπάγεις μετὰ τὸ ἀνὸν σὲ εἰς τὸ ἄρχοντι, εἰς

ἐν τῇ ὁδῷ ὁδὸς ἐργασίαν ἀπὸ
λάτρηι ἀπ' αὐτῶν μήποτε κα-
τασύρη σε πρὸς τὸν κριτῆν, καὶ
ὁ κριτὴς σε παραδοῖ τῷ πρᾶ-
κτορι, καὶ ὁ πρᾶκτωρ σε βάλῃ
εἰς φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, ἂ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν ἕως ἢ καὶ τὸ ἔρχασθαι λε-
πτὸν ὑποδῶς.

εἰς τίνω σπᾶτι κάμε καθε λο-
γῆς τρόπον νὰ γλυτώσῃς ἀπ'
ἐκείνου μήπως καὶ σὲ ὑπάγῃ εἰς
τὸ κριτῆν, καὶ ὁ κριτὴς σε πα-
ραδοῖσῃ εἰς τὰ χεῖρα ἐκείνου ὁ-
ποῦ ζῆσὶ τὰ δικαίωματά, καὶ ἐ-
κεῖν σὲ βάλῃ εἰς τίνω φυλα-
κῆν.

59 Λέγω σοι πῶς δὲν θέλεις
θῆναι ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ἢ νὰ πη-
ρώσῃς τὸ χεῖρ σὲ ὅλον, ἕως
μίαν φύλαν.

Κεφ. ιγ. 13.

Πᾶρῃσαν δὲ πινες ἐν αὐτῷ τῷ
καίρῳ ἀπυργέλλοντες αὐ-
τῷ πρὸς τῶν Γαλιλαίων, ἃν τὸ
αἶμα Πιλάτου ἔμιξεν μετὰ πῶν
ὑστῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ
Γαλιλαῖοι ἔσονται ἀμαρτωλοὶ
πρὸς πάντας τὰς Γαλιλαίους
ἐρχόμενοι, ὅτι Ἰσααὶ πειπνῶ-
σαν;

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
εἰάν μὴ μετανόητε, πάντες ὡ-
σώτως ἀπολεισθήτε.

4 Ἡ ἐκείνοι οἱ δέκα καὶ ὀ-
κτώ, ἐφ' ἃς ἔπεσον ὁ πύρ-
γος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἂ
πέκτενεν αὐτάς, δακρύετε ὅτι
ἔσονται ὀφειλέται ἐρχόμενοι πα-
ρὰ πάντας ἀνθρώπους τὰς
κα-

Καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸ καιρὸν
ἦταν παρῶν καὶ κάποιοι,
οἱ ὅποιοι ἔλεγαν εἰς τὸ Ἰησοῦν
Ἄρα τὰς Γαλιλαίους, τῶν ὀποι-
ων Γαλιλαίων τὸ αἶμα ὁ Πιλᾶ-
τος τὸ ἀνακάτωσε μετὰ τῶν ὑ-
στῶν τῶν.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τοῖς· λογιζέσθε ὅτι ἐστὶ
οἱ Γαλιλαῖοι νὰ ἐγέννηκαν ἀ-
μαρτωλώτασι διὰ ὅλους τὰς
Γαλιλαίους, ἄρα τὸ ἐπάτασι
τέλειαι λογῆς;

3 Ὁχι, σὺς λέγω· ἀλλὰ καὶ
ἐσεῖς ἂν δὲν μετανόησθε, ὅλοι
ἐστὶ θέλετε ἀφανισθῆναι.

4 Ἡ ἐκείνοι οἱ δέκα καὶ ὀ-
κτώ, εἰς τὰς ὁποίας ἔπεσον ὁ πύρ-
γος εἰς τὸ Σιλωάμ, καὶ τὰς ἐ-
σκότωσε, λογιζέσθε ὅτι ἐκεῖνοι
ἐγέννηκαν ἀμαρτωλώτασι πα-
ρὰ ὅλους τὰς ἀνθρώπους ὅτι
κα-

κατικοῦνται ἐν Ἱερουσαλήμ;

κάθονται μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν ἀλλ' εἰάν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως δάπνηθε.

5 Ὅχι, σὺς λέγει ἀλλὰ εἰάν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι τέτοιαι λογῆς θέλετε ἀφανισθῆναι.

6 Ἐλεγε ὁ θεὸς τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτρωμένην καὶ ἤλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἔκ σύρει.

6 Καὶ ἔλεγε ἐτάτιν τὴν παραβολὴν· κάποιος ἀνθρώπος εἶχε μίαν συκίαν εἰς τὸ ἀμπελίον πεφυτρωμένην καὶ ἐπήλθε εἰς ἐκείνῳ νὰ ζητήσῃ καρπὸν, καὶ δὲν εὗρε.

7 Εἶπε ὁ θεὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρεῖς ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ αὐτῇ, καὶ ἔκ εὗρίσκω· ἐποσφύον αὐτὴν· ἐναιτί καὶ τὴν γῆν καταπαύει;

7 Καὶ εἶπε ὁ ἀμπελουργὸς νὰ, τρεῖς χρόνους ἔχω τρεῖς ἔτη ἔρχομαι καὶ ζητῶν καρπὸν εἰς τὴν συκίαν ἐτάτιν, καὶ δὲν εὗρίσκω· κάψω τὴν· διὰ τί ἐκπαύει καὶ τὴν γῆν;

8 Ὁ δὲ δόκωρθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἀφες αὐτὴν καὶ τὸ εἶδος, ἕως ὅτε σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλλω κοπρίαν·

8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀπεκρίθη καὶ λέγει ἴσ' αὐτῇ, ἀφήσῃ τὴν ἀκόμι εἰς τὸ εἶδος, ἕως ὅτε νὰ σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλλω κοπρίαν·

9 Καὶ ἂν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸ μῆρος, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτὴν.

9 Καὶ ἂν κάμῃ καρπὸν καλῶ· εἰδεμὴ, ἔχρονος θέλεις τὴν κόψαι.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σαββάτοι.

10 Καὶ εἰδιδάσκων εἰς ἓνα συναγωγὴν τὰ σαββάτα.

11 Καὶ ἰδὼς γυνὴ ἣν πνεῦμα ἀδελφείας ἔτι δεκά καὶ ἑκτό καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.

11 Καὶ εἰδὼς ἦν καὶ μία γυναῖκα ἣ ὅποια εἶχε πνεῦμα ἀδελφείας δεκάκατὰ χρόνους καὶ ἑκαταπενήντα, καὶ δὲν ἠμπόρουσεν κάμειν νὰ ἴσθαι ἔτι λόγους τις.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησεν, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γυνὴ, ἀποκλίναί σοι ἀδελφείαν σου.

12 Καὶ ὡσὺν τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν, καὶ εἶπεν ὅτι γυνὴ, ἐκλίναί σοι ἀδελφείαν σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας.

13 Καὶ ἔβαλλον αὐτῇ χεῖρας τὰς.

χῆ- Ο ἰπύ-

χειροσῶς κἢ παραγράμμα ἀναρ-
τήθη, κἢ ἐδόξαζε τον Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς ὁ δόξασιω-
άγων, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ
σαββάτῳ ἐθεροπόησεν ὁ Ἰησοῦς,
ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέρας εἰ-
σὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι ἐν
πάνταις οὐκ ἐρχομένοι θερο-
πύεσθε, κἢ μὴ τῇ ἡμέρᾳ ᾧ σαβ-
βάτῃ.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
Κύριος, κἢ εἶπεν· Ὑποκριταί,
ἐκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ
λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον
ἀπὸ τῆς φάττης, κἢ ἀπαρα-
γῶν ποτίζει;

16 Ταῦτῳ ἦ, θυγατέρα
Ἀβραάμ ἔσαν, ἃς ἔδησεν ὁ
σαταναῖς ἰδὲ δέκα κἢ ὀκτώ-
ἑτη, ὅτι ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τῆς ἡμέρας τοῦ σαβ-
βάτου;

17 Καὶ περὶ λέγωντος αὐ-
τῷ, κατηχημένοι οἱ πῖντες οἱ ἀν-
θικείμενοι αὐτῷ· κἢ πᾶς ὁ ὄ-
χλος ἔχουσαν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐνδόξοις τοῖς γινουμένοις ἐν
αὐτῷ.

18 Ἐλεγε δὲ· Τίνι ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; κἢ τίνας
ὁμοιάσω αὐτῷ;

19 Ὅμοια ἐστὶ κόκκῳ σινα-
πικῷ, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἐ-
βαλεν εἰς κῆπον ἰανῶν· κἢ ἤξη-
σεν, κἢ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα,
κἢ

ἀπείνα Ἰησοῦς κἢ πικρὸν ἦν ἰσάθῃ,
κἢ οὐκ ἔλαττε τὸ Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ δόξα-
σιωάγων, ἀδημονῶντας διου-
πῆ τὸ σαββάτον ἰατρῶσεν ὁ Ἰη-
σοῦς, κἢ ἔλεγε εἰς τὸ πᾶν ὄχλος·
Ἐξ ἡμέρας εἶναι ὅπως πᾶσαι τὰ
δαδάων οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰς
ταῖς λοιπὸν ταῖς ἡμέραις ἐρχε-
σθε να ἰατρῶσθε, κἢ ὅχι τῷ
ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπε-
κρίθη, κἢ εἶπεν Ἰησοῦ· Ὑποκριταί,
καθεὶς ἀπὸ ὅσων τὸ σαββάτον
δὲν λύει τὸ βοδὸν ἢ τὸν ὄνον
ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς φάττης, ἢ πι-
ναι κἢ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ ἐπέστη ὅπως εἶναι θυ-
γατέρας τοῦ Ἀβραάμ, τῶν ὁποί-
ων ἔδεσεν ὁ Σαταναῖς τὰς δε-
κακτὼ χρόνους, δὲν ἐπέστη να
λυθῆναι ἀπὸ τῆς δεσμῶν ἐν τῷ
ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ λέγωντας αὐτὸς ἐπέ-
στη ἡ λέγοντα, ἀντηροπαθῆναι
ὅλοι οἱ οἰκεῖνοι ὅπως ἐνωπιούται·
κἢ ὄχλος ὁ ὄχλος ἐχάσθηκεν εἰς
ὅλα ἐκεῖνα ἐνδοξα ὅπως ἐγι-
νῆσαν ἀπὸ αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε· μετὰ τί ὁμοι-
άζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; κἢ με-
τὰ τί να τῷ ὁμοιάσω;

19 Ὅμοιάζει τὸ κοκκὸν τοῦ
σιναπικῷ, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπὶ κῆπον
ἔβαλεν ἄνθρωπος, κἢ τὸ ἐπέστη
εἰς τὸ δένδρον μέγα· κἢ αὐξήσεται,
κἢ ἔγενεν ὡσὲν δένδρον μέγα·
καὶ

καὶ τὰ πετεινὰ ἔβραν̄ κα-
τεσκίασαν ἐν τοῖς κλάδοις αὐ-
τῶν.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁ-
μοιάσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμη, ἣν λα-
βῆσα γυνὴ ἐπέκρυψεν εἰς ἀ-
λόδρον σάββατος, ἕως ἃ ἐζυ-
μώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο καὶ πό-
λεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ
πορεύειν ποιεῖν αὐτὸν εἰς Ἱερου-
σαλήμ.

23 Εἶπε δὲ ἰς αὐτῶν Κύριε,
εἰ ἀλλοιοὶ οἱ σαζαῖμοι; Ὁ δὲ εἶ-
πε πρὸς αὐτὰς·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολ-
λοὶ θέλω εἰσελθεῖν, ἀλλὰ οὐκ
εἰσέρχονται.

25 Ἀφ' ἃν ἐγερθῇ ὁ οἰκο-
δομητής, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν
θύραν, καὶ ἀρξήσθε ἔξω ἐστῆαι,
καὶ κρείσσει τὴν θύραν, λέγοντες·
Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν· καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν ἡμῖν· ὅτι οὐκ οἶδα
ὑμᾶς, πῶθεν ἐσεῖ.

26 Τότε ἀρξήσθε λέγειν· Ἐ-
φάρμακον ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπιό-
μιον, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡ-
μῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ εἶπεν· Λέγω ὑμῖν, ὅτι
οὐκ οἶδα ὑμᾶς πῶθεν ἐσεῖ· ἀποστή-
τε ἄπ'

λον, καὶ τὰ πετεινὰ ἔβραν̄
ἐφαλίσσων εἰς τὰ κλάδοις
αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· μετὰ
ὁμοιάσω τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ;

21 Ὁμοιάζει ὡς ζύμη, τὸ
ὅποσον μία γυνὴ κρυψέ-
ψε μέσα εἰς τρεῖς σάββατα,
ἕως ὅτ' ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέειπε διὰ
μέσα διὰ ταῖς κώμας καὶ διὰ
τὰ χωρία διδάσκωντας, καὶ τη-
γενώνας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κἀποιοῦντο λέγειν
αὐτῷ ἐν τῇ ἀναστασει· ἐκεῖνοι
ὅτι ἔσονται ἡμεῖς; καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς
εἶπεν·

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμβῆτε
διὰ τῆς στενῆς τῆς θύρας· ὅτι
πολλοὶ θέλω εἰσελθεῖν, ἀλλὰ οὐκ
εἰσέρχονται, καὶ δὲν θέλω εἰ-
σελθεῖν.

25 Ἀφόνως σηκώθη ὁ οἰκο-
δομητής, ἵνα ἀποκλείσῃ τὴν
θύραν, καὶ ἀρξήσθε ἔξω ἐστῆαι,
καὶ κτυπήσει τὴν θύραν, καὶ λέ-
γεται· ἀνοίξτε, ἀνοίξτε, ἀνοι-
ξέτε ἡμᾶς· καὶ ἐκεῖνοι· οὐκ οἶδα
ὑμᾶς, ἀποστήτε ἔξω ἐσθῆτε.

26 Τότε θέλετε εἰπεῖν· Ἐ-
φάρμακον ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπιό-
μιον, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡ-
μῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐκεῖνοι· θέλετε εἰπεῖν
λέγω σοι, δὲν οἶδα ὑμᾶς ἀπο-
στήτε ἄπ'

ἀπ' ἐμῆ πάντες οἱ ἐργάται τῆς αἰκίας.

28 Ἐκεῖ ἔστι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὀφθαῖ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντας τὰς πατριάρχας ὡς φησὶς ὡς τῆ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς ἢ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἤξουσιν διὰ ἀναπλών καὶ ὄσμων, καὶ διὰ βορῶν ἐνότος καὶ ἀνακλιθισοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔρχομαι οἱ ἔσονται πατριῶτες, καὶ εἰσι πατριῶται οἱ ἐσοῦντες ἐκ πατριῶτων.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ πατριῶται ἄλλοι πινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ Ἐξέλθε καὶ πορεύεο εἰς τεύχεον ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορεύθεντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελοῦ σημεῖον καὶ αἴριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειῶμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σημεῖον καὶ αἴριον καὶ τῇ ἐχθρῶν πορεύεσθαι ὅτι οὐκ ἐνδέχεται πατριῶται ἀποκτεῖναι ἔξω, Ἰερουσαλήμ.

34 Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, ἢ ἀποκτείνουσα τὰς πατριῶτας, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀ-

π' ἐμῆ πατριῶται διὰ ἡμᾶς οἱ ἐργάται τῆς αἰκίας.

28 Ἐκεῖ ἔστι ἡ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν εἴδητε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλους τὰς πατριῶτας μέσσω ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰσῶσαι ἐκβαλλόμενοι ἔξω.

29 Καὶ θέλουσιν ἔλθῃ διὰ τὴν ἀνάπλῃν καὶ διὰ τὴν ὄσων, καὶ διὰ τὴν βορῶν καὶ διὰ τὴν ἐνότων καὶ διὰ τὴν ἀνακλιθισοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, κάποιοι οἱ πατριῶται εἰσὶν ἔρχομαι ὑπερβίοντες καὶ θέλουσιν γίνεσθαι πατριῶται, καὶ οἱ πατριῶται θέλουσιν γίνεσθαι ὑπερβίοντες.

31 Ἐκεῖναι τὴν ἡμέρᾳ ἡλθουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιοι Φαρισαῖοι, καὶ τὸν ἔλεγον εὐχάρων, καὶ πείρου ἀπ' ἐδῶ, ὅτι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σε Φονευσῇ.

32 Καὶ εἶπεν τὰς οὐρτὴν καὶ εἶπεν τὸν ἀλώπεκος ἐκ τῆς νῆος, ὅτι εὐχάρων δαιμόνια, καὶ ἰατρῶν σημεῖον καὶ αἴριον, καὶ τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ τελειῶμαι.

33 Ὅμως πρέπει σημεῖον καὶ αἴριον, ἐν τῷ ἄλλῳ κάμνει χρεῖα νὰ πηλῶν ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ χαλασθῇ πατριῶτης ἔξω διὰ τῶν Ἰερουσαλήμ.

34 Ὡς Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, ὅτι σκοτώνεις τὰς πατριῶτας, καὶ λιθοβολῶς τὰς ἀπ-

περιλυθῆναι πρὸς αὐτῷ, πο-
σάκις ἠθέλησα ἐπισυναρῶσαι τὰ
τέκνα σου, ὃν τόπον ἔρεῖς τῷ
ἐαυτῆς νοσῶν ὑπὸ τῆς πτέρυ-
γας, καὶ σὺ ἠθέλησάτε;

35 Ἰδὲ, ἀφίσταμι ὑμῖν ὁ οἶ-
κος ὑμῶν ἔρημος. ἀλλὰ ἢ λέγω
ὑμῖν, ὅτι κ' ἐὰν μὴ με ἴδῃτε ἕως ἂν
ἤξῃ ὅτε εἴπητε. Εὐλογητὸς ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

περιλυθῆναι εἰς ἑσένα, ἢ πόσας
φορὰς ἠθέλησα νὰ μαζώξω
τὰ τέκνα σου, καθὼς ἠόρηθα
μαζώνη τὰ τέκνα τῆς δόξης κα-
τὰ εἰς ταῖς πτέρυγας τῆς, καὶ
δὲν ἠθέλησάτε;

35 Νὰ, τὰρα ὅτι εἶπα ὑμῖν ἀφί-
νεταί τὸ οἶκός σου ἔρημος. καὶ
λέγω σοι, ὅτι δὲν θέλετε με εἰ-
δῆ ἄλλοιον, ἕως ὅτι νὰ εἴδῃ
καί σου, ὅτι νὰ εἴπητε. Εὐλο-
γητὸς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.

Κοφ. ιδ. 14.

ΚΑὶ ἔρχετο ἐν τῷ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν
δοχόντων τῶν φαρισσαίων σάβ-
βάτω φαγεῖν ἄρτον, ἔ αὐτοὶ ἠ-
σαν παρατηρέμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδὲ, ἀνθρώπος τις ἦν
ὕδρωπικός ἐμαρτυρεῖται αὐτῷ.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
εἰπὼς πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φα-
ρισσαίους, λέγων. Εἰ ἔξεσι τῶ σάβ-
βάτω θεραπεύειν;

4 Οἱ ἢ ἠσυχασαν. Καὶ ἐπι-
λαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ
ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐ-
τούς, εἰπὼς. Τίνος ὑμῶν ὄντος ἡ
βῆς εἰς φρέαρ ἐμπεσῆται, καὶ
σὺ σὺ δὲως ἀναστρέψει αὐτόν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ; ἢ σάββατον;

6 Καὶ Ο 3

ΚΑὶ ὅταν ἐπῆλθον εἰς ἕνα
οἶκον κάποιος ἀπὸ τῶν δο-
χόντων τῶν φαρισσαίων τὸ σάβ-
βατον νὰ φαγεῖ ψωμί, ἔ αὐτοὶ
τὸ ἐπαροφύλαξαν.

2 Καὶ νὰ, καὶ ἕνας ἕνθα-
πτος ὑδρωπικός ἐμαρτυρεῖται ἰα-
τῆ.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς ἔ εἰς
τοὺς φαρισσαίους, λέγωνταί. ἂν
εἶται ἔξεστία τὸ σάββατον νὰ
ιατρῶσῃ πῶς;

4 Καὶ ἐπείνοι ἠσυχασαν.
καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνων ἕνα ἕνα
αὐτούς, καὶ τὸ δόξαλουσε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη, ἔ εἶπεν
τοῖς ἂν ἠθέλειν ποῦ ἕνα γαῖ-
δαρος ἢ βοδὴ εἰς πηγάδι, πα-
ρῶς δὲν ἠέλει τὸ δόξαλει τὸ
σάββατον;

6 Καὶ

6 Καὶ ὅτι ἴχουσαν ἀντιπα-
κρίθηναι αὐτῷ αἰὲς ταῦτα.

7 Ἐλεγε ἢ ὡς τὰς κεκλη-
μῆνας παραβολῶν, ἐπέχων πῶς
ταῖς παραβολαῖς ἐξελέγρηται,
λέγων ὡς αὐτὸς·

8 Ὅταν κληθῆς ὑπὸ πνικ-
τοῦ εἰς γάμους, μὴ κατακληθῆς εἰς
τὴν παραβολαῖς· μήποτε ἐν-
τιμότερος σε ἢ κλημῆνός ὑπ'
αὐτοῦ·

9 Καὶ ἔλθῃν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν
καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δός τάτω
τόπον καὶ τότε ἀρέξῃ μετ' ἡ-
συχίας τὸν ἑσχάτον τόπον κοι-
τεῖν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῆς, πα-
ράθεις ἀνάπεσον εἰς τὸν ἑσχά-
τον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κε-
κληκός σε, εἴπῃ σοι· Φίλε,
παρασώβηθι ἀνωτερον. τότε
ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων σω-
μακακευμένων σοί.

11 Ὅπ πᾶς ὁ ὑψῶν ἑνω-
τὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ τα-
πεινῶν ἑνωτὸν, ὑψωθήσε-
ται.

12 Ἐλεγε ἢ καὶ τῷ κεκλη-
κόπ αὐτόν· Ὅταν ποιῆς ἄριστον
ἢ δεῖπνον, μὴ φάινει τὰς φίλους
σε, μηδὲ τὰς ἀδελφούς σε, μη-
δὲ τὰς συγγενεῖς σε, μηδὲ
γεί-

6 Καὶ δὲν ἡμῶν εἰς ἐτάτω.
ἀποκριθῆναι εἰς ἐτάτω.

7 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν πα-
ραβολῶν εἰς τὰς καλεσθῆναι,
εἰπεὶ ἐβλέπε πῶς ἐδικαίωσαν
ταῖς παραβολαῖς, λέγον-
τὸς τὰς·

8 Ὅταν καλεσθῆς δὲ κα-
λέσαι εἰς τὸ γάμον, μὴ πάρεχ-
ναι καλίστης εἰς τὸ παραβολῶν τόπον·
μήπως καὶ ἕνα ἄλλο καλε-
σθῆναι τιμότερος σε·

9 Καὶ ἔλθῃ σήμερον ἐπὶ
ἐκάλεισε καὶ ἑτέροι καὶ ἄλλοι,
καὶ θέλει εἰπεῖ· Δός ἐτάτω τό-
πον καὶ τότε θέλεις ἀρεξοῦ με
ἐντροπῶν καὶ κατῆς τὸ παρα-
κάτω τόπον.

10 Ἀλλ' ὅταν καλεσθῆς,
σύρε κάθισε εἰς τὸ κατώτερον
τόπον· καὶ ὅταν ἔλθῃ σήμερον
ὅπως σε ἐκάλεισε, καὶ σὺ εἴπῃ·
ὦ φίλε, ἀνέβα παραπάνω. τί-
τε θέλει εἶδαι τιμὴ σε ἐμ-
πορῶν εἰς ἐμῶν ὅπως κί-
θονται μαζί σε.

11 Ὅτι κάθε ἕνας ὅπως ὑ-
ψῶναι τὸ λόγον, θέλει ταπει-
νωθῆναι καὶ σήμερον ὅπως ταπει-
νώναι τὸ λόγον, θέλει ὑ-
ψωθῆναι.

12 Καὶ ἔλεγε εἰς ἐμῶν ὅ-
πως τὸ ἐκάλεισε ὅταν κάμνης
γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴ καλεῖς
τὰς φίλους σε, μηδὲ τὰς ἀδελ-
φούς σε, μηδὲ τὴν γένεαν σε,
μή

λείτους πωλείς· μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀνικαλέσωσι, καὶ ῥήσασίν σοι ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῆς δοχλὸν, κάλει πτωχοὺς, ἀνεπίστους, χωλούς, τυφλούς·

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ ὅπου ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι ἀνταποδοθήσεια γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ Μακάριος ὅς φάσεται ἄρτιον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἄνθρωπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγαν, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ἡρᾷ τὰ δεύματα εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο διὰ μιᾶς παρεπιθεῖσθαι πάντες. Ὁ παῖς ὅμως εἶπεν αὐτῷ Ἄρξον ἡγήρασαι, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτὸν ἑρωτῶ σε, ἔχει με παρεπιθῆναι.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε Ζούγη βοῶν ἡγήρασα πέντε, καὶ παρούμαι δοκιμάσαι αὐτά· ἔρω-

μὴ ἢ τὸς γειτόνους σε τὸς πωλείσιν· μήπως καὶ αὐτοὶ σε ἀνικαλέσωσι, καὶ σὲ τὸ ἀνταποδώσωσιν.

13 Ἀλλ' ὅταν κάμνης κάλεσμα, κάλεσε τὸς πτωχοὺς, τὸς βλαμωμένους, τὸς κωλύζους, τὸς τυφλοὺς·

14 Καὶ ἡλείεις εἰσαὶ καλότυχος· ὁ γὰρ δὲν ἔχεν νὰ σὲ τὸ ἀνταποδώσει, καὶ ἡλείεις σὲ ἀνταποδοθῆναι εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ ἀκούσας τοῦ ἡκουσέν ἕνας ἀπ' ἐκείνων ὅτι ἐκλήθη μετὰ ἐστὺν τὰ λόγια, καὶ εἶπεν καλότυχος εἶμαι ἐκεῖνος ὅτι φάσκει ψαμὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν ἕνας ἀνθρώπος ἔκαμε μέγαν δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ εἰς τὴν ἡρᾷν καὶ δεύματα ἐστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς κεκλημένους ἔλατε, ὅτι τῶρα εἶναι ὅλα ἕτοιμα.

18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μετὰ ἀναγκῆν νὰ παραπεῖναι, καὶ ὁ παῖς ὅμως εἶπε· χωράφι ἀγέρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ πάγω νὰ τὸ εἰδῶ· παρακαλοῦ σε, ἔχει με παρεπιθῆναι.

19 Καὶ ἄλλος εἶπε πέντε ζευγάρια βόδια ἀγέρασα, καὶ ὑπάγω νὰ τοῖς δοκιμάσω· καὶ

ἔρωτά σε, ἔχε με πιρητη-
ιδρον.

20 Καὶ ἔτερος εἶπε· Γνωαῖκα
ἔργμα, καὶ διὰ τούτο ἐδιωκα-
μαι εἰσελθεῖν.

21 Καὶ παρακλησάμενος ὁ
δὲλος εἰπὼν αὐτῷ ἀπήγγειλε τὰ
κυρία αὐτῷ ταῦτα. Τότε ὁ ἑρ-
θεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δέ-
λῳ αὐτῷ· Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὴν
πάλαιαν ἑρῴμην τῆς πόλεως, καὶ
τὰς πτωχὰς καὶ ἀναπήρους καὶ
χολὰς καὶ τυφλὰς· εἰσελάγε
αὐτὰς.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δὲλος· Κύ-
ριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξαι, καὶ
ἐπιτόπιον ἐστίν.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος· Ὡς
πὴν δέλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς οὐδὲς
καὶ φορῶντες, καὶ ἀνάγκα-
σον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶ-
κός μου.

24 Λέγω ἡμῖν ὅτι ἄλλοι
τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν κεκλη-
μένων γεύσεται μου καὶ δεῖπνον.

25 Συναπορεύοντο ἡ αὐτῶν
ὄχλοι πολλοί· Ἐσπερὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με-
ν ἐκ μου εἰς τὸν πατέρα μου καὶ
τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναι-
κα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰς ἀδελ-
φούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἐπὶ ἡμῖν
καὶ τῶν ἐμῶν ψυχῶν, ἐδιώκται
καὶ μαθητὴς εἶναι.

παρακαλῶ σε, ἔχε με πιρητη-
ιδρον.

20 Καὶ ἄλλος εἶπεν· ἔργα
ἐπαυδούθηκα, καὶ δὲν ἠμπορεῖ
να εἰλθῶ.

21 Καὶ ἐπήρθη ὁ δεσπότης
εἰπὼν αὐτῷ, καὶ εἶπεν ὁ αὐτῷ
ταῦτα εἰπὼν, τότε ἐθυμώθη ὁ οἰ-
κοκύριος εἰπὼν αὐτῷ, καὶ εἶπεν ὁ
δὲλος τε· Ὅχι· ἔξω ὀγκλήθη
εἰς τὰ πλάτανα καὶ εἰς τὰς
ῥύμους τῆς χώρας, καὶ τὰς πτω-
χὰς καὶ βλαμμένους καὶ κελῆρας
καὶ τυφλὰς φέρετε εἰς αὐτὰς.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δεσπότης·
αὐτῷ, ἔγχε κατὰς ἄλλους, καὶ
ἀκόμι εἶναι τόπον ἄλλου.

23 Καὶ λέγει ὁ αὐτῷ εἰς
τὸ δέλον· Ὅχι· ἔξω εἰς τὰς
σοφῆρας καὶ εἰς τὰς φορῶντας,
καὶ ἀνάγκαστε τὰς ναῖ εἰλθῶν μί-
σαι ναῖ γεμισθῇ τὸ σπήτιον μου.

24 Διὰ τί λέγω σας· ὅτι μὴ
ἴκανον ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐ-
κείνων τὰς καλεσθῆναι θελή-
ματός μου τὸ δεῖπνον μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπήρθη-
σαν μαζὺ μετὰ τῶν Χριστῶν· καὶ ὁ
Χριστὸς ἐμειρετο πρὸς αὐτοὺς εἶπεν·

26 Ἀνίστα καὶ κενεὸς ἐρ-
χεται εἰς ἐμένα, καὶ δὲν μιστῶ
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
τε, καὶ τὴν γυναικά τε καὶ
τὰ παιδιά τε, καὶ τὰς ἀδελ-
φούς τε καὶ τὰς ἀδελφάς τε,
ἀκόμι καὶ τὴν ζωὴν τε, δὲν ἠμ-
πορεῖ ναῖ εἶναι μαθητὴς μου.

27 Καὶ

27 Καὶ

27 Καὶ ὅσιν ἔβασιζέ τ' ἑαυρῶν αὐτῷ, καὶ ἔρχετ' ὀπίσω με, ἔδυνάτω με εἶναι μαθητῆς.

28 Τίς ἢ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, ἐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίσει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχεται ἄρα ἀπαρτισμοί;

29 Ἴνα μήποτε γέντ' αὐτῷ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντ' ἀτελέσαι, πάντες οἱ θεαροῦντες ἄρξων ἐμπαιζόν αὐτῷ.

30 Λέγοντες· Ὅτι ἔτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ σπύργουσαν ἐκτελέσαι.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς προενοῦμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, ἐχὶ καθίσας πρῶτον βεβλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντήσαι τῷ μὲν εἰκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ ἢ μή, ἐπ' αὐτῷ πύργῳ οἰκίσει, περὶ βείαν δ' ἵππεύει, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως ἔν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὅς σκεδαστάσεται πᾶσι τῖς ἑαυτῷ ὑπάρχουσιν, ἔδυνάτω με εἶναι μαθητῆς.

34 Καλὸν τὸ ἄλας· εἰάν ᾗ τὸ ἄλας μερῶν ἢ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

35 Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κορβίαν αὐθιγόν ἐστιν· ἔξω βάλ-

27 Καὶ ὅποιοι δὲν βασιζέ τ' ἑαυρῶν τε, καὶ νὰ ἔρχεται καθ' ὀπί μου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μαθητῆς με.

28 Διαπὶ ποῖοι δὲν ἔσως, θέλωντας νὰ κτίσῃ ἕνα πύργον, δὲν καθίσει πρῶτον καὶ λογαριάσει τὴν ἐξόδον, ἀν' ἔχη νὰ τ' τελειώσῃ;

29 Μήπως ἐβιάσει θεμέλιον, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τ' τελειώσῃ, καὶ ἐρχόντων ὅλοι ὅσοι τ' ἐλέπουν νὰ τ' ἐμπαιζόν;

30 Λέγοντες· Ὅτι ἐπὶ τῷ ὁ ἄνθρωπος ἄρχει νὰ κτίσῃ, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τ' τελειώσῃ.

31 Ἡ ἕνας βασιλεὺς ὅπῃ πάσῃ νὰ κτυπηθῇ με ἄλλον βασιλέα εἰς πόλεμον, δὲν καθίσει πρῶτον καὶ συμβουλεύεται, ἀν' ἠμπορῇ με δέκα χιλιάδες νὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖνον ὅπῃ ἔρχετ' ἀπάνω τε με εἰκοσι χιλιάδες;

32 Εἶδε μὲν, ἔδὲν ἠμπορεῖ, ἀκομὶ ἄντας ἐκεῖν' μακροῦ, σέμει παρεκαλεσάδες, καὶ παρεκαλεῖ (νὰ κάμῃ) εἰρήνην.

33 Ἐτ' εἰ λοιπὸν καὶ κάθε ἕνας δὲν πᾶς, ὅπῃ δὲν διστάσει ὅλα τε ἐπ' ἀρχόντων, δὲν δύνει νὰ εἶναι μαθητῆς με.

34 Καλὸν τὸ ἄλας· ἀρῆ εἰάν τὸ ἄλας ᾄσῃ αἰάλατον, με πὶ νὰ ἀλαπαθῇ;

35 Οὐ ἢ ἄλλο τὴν γῆν, οὔ ἢ ἄλλο τὴν κορβίαν εἶναι καλόν·

βύλλασιν αὐτό. Οἱ ἔχον ὅτα
ἐκένεν, ἀπέκτετο.

ἀλλὰ τὸ ῥίχνησον ἔξω· ὅπου
ἔχη αὐτὰ ναὶ ἀκὴν, ἄς ἀκὴν.

Κεφ. 15. 15.

Ησαν ἡ ἐγγίζοντες αὐτῷ
πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ
ἀμαρτωλοὶ, ἀκένεν αὐτῷ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ φα-
ρισαιοὶ καὶ οἱ γραμματεῖς, λέ-
γοντες· Ὅτι ἕτος ἀμαρτω-
λὸς ἀποδέχεται, καὶ συνειδί-
κει αὐτοῖς.

3 Εἶπε ἡ ὡς αὐτὸς τὴν
παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἄνθρωπος ἔξ ὑμῶν
ἔχει ἑκατὸν ἀσέβατα, καὶ ἀπο-
λίσας ἐξ αὐτῶν, ἕ καὶ αἰεί-
πει τὰ ἐνηνεκονταενεά ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καὶ πορεύσῃ ἐπὶ τὸ ἀπο-
λωλός, ἕως εὐρῆ αὐτοῦ;

5 Καὶ εὐρῶν ἐπιπέθην ἐπὶ
τὸς ἄμους ἑαυτοῦ χαίρων;

6 Καὶ ἔλθων εἰς τὸ οἶκον,
συγκαλεῖ τὸς φίλους καὶ τὸς
γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγ-
χαίρητέ μοι, ὅτι εὐρον τὰ ἀσέ-
βατά μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἕτος χα-
ρῆ ἔσται ἐν πᾶσι βραβίῃ ἐπὶ ἐνὶ ἀ-
μαρτωλῷ μετανοῶντι, ἢ ἐπὶ ἐν-
νηκονταενεά δικαίοις, οἵτινες
ἕ χρεῖαν ἔχουσιν μετανόωσαι.

8 Ἡ πῖς χυτῆ, δραχμῆς
ἕχουσι δίκαια, ἐάν ἀπολέσῃ
δραχμὴν μίαν, ἔχη ἅπταιλυ-
χου

ΚΑὶ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ
ἀμαρτωλοὶ ἐπαθήσαν καὶ
εἰσηκόναν, ναὶ βύλλασιν.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐβόησαν, καὶ ἐλε-
γαν· ὅτι ἕτος ἀμαρτωλὸς
ἀνθρώπος ἀδέχεται, καὶ συνειδί-
κει αὐτοῖς.

3 Καὶ εἶπεν τὸς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην, λέγωντος·

4 Ποῖος ἀπολεῖται ναὶ
εἰχει ἑκατὸν ἀσέβατα, καὶ ναὶ
ἤθελε χάσῃ ἕνα ἀπ' αὐτὰ, δὲν
ἀφίσει τὰ ἐνηνεκονταενεά ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάσῃ εἰς τὸ
καρπύον, ἕως ὅπου ναὶ τὸ εὐρῆ;

5 Καὶ ὡσάν τὸ εὐρῆ τὸ βραβί
ἀπάνω εἰς τὸς νόμους τε καὶ
χαίρας;

6 Καὶ ὡσάν ἔλθῃ εἰς τὸ
οἶκόν τε, καλεῖται τὸς φίλους καὶ
τὸς γείτονας, καὶ λέγῃ τὸς· Συγ-
χαίρητε καὶ ἑαῖς μετὰ μοι, ὅτι εὐ-
ρον τὸ χαμῆρόν μου ἀπολωτόν.

7 Λέγω τὰς, ὅτι τέτοιος λο-
γῆς χαρῆ ἔσται εἰς τὸ εὐρῆ τὸ
ἀμαρτωλὸν ὅτι
μετανόησιν, πύρῃ εἰς τὸς ἐνηνε-
κονταενεά δικαίους, οἱ ὅπου
δὲν χρεῖαν ἔχουσιν μετανόωσαι.

8 Ἡ καμῖα, καμῖα, ὅτι
ναὶ ἔχη δέκα δραχμῆς, ἀν ἤθε-
λε χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲν
καμῖα

χρον, καὶ σαροὶ τῶ οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτε εὐρη;

9 Καὶ εὐρῆσαι συγκαλεῖται πῶς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγουσα· Συγχαρτέ μοι, ὅτι εὐρη τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῶ μετνοῶντι.

11 Εἶπε δὲ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο ὄσες.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τοῦ ἔσσιος. Καὶ διέδωκεν αὐτοῖς τὸ βίον.

13 Καὶ μετ' ἕπολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος ὄσος ἀπδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν ἔσσιαν αὐτῆς, ζῶν ἀσάτως.

14 Δαπανήσας αὐτῆς πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς καὶ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ περιθεὶς ἐκκεκλήθη ἐνὶ τῇ πολιτῶν τοῦ χωρίου ἐκείνου· καὶ ἐπεμύνη αὐτὸν εἰς τὴν ἀγρὸν αὐτῆς βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτῆς ἀπὸ τῶ κροσσῶν

ἀνάπτει λυχνόν, καὶ σαρώει τὸ σῆπι, καὶ γράσσει ἐπιμελῶς, ἕως ὅτε εὐρη τὴν δραχμὴν;

9 Καὶ ἀσάν τὴν εὐρήν, καὶ προσήγαγε τὰς φιλενάδας καὶ τὰς γείτονας τῆς, καὶ λέγει· χαρῆτε καὶ ἐστὶς μετεωρα, ἔτι δὲ ἔρηκα τὴν δραχμὴν ὅπως ἔχασα.

10 Τέτοιαι λογῆς, οὕτως λέγω, χαρὰ γίνεται ὁμοίως εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἀμαρτωλοῦ ὅπως μετάνοι.

11 Καὶ εἶπε· κύριε ἄνθρωπε εἶχε δύο ὄσες.

12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος· ἀπὸ αὐτῶν εἰς τὸ πλεονεκτήσει· ὦ πάτερ, δός μοι τὸ μερικὸν ὅπως μὴ τυχῶν τῆς κληρονομίας. καὶ ἔχασεν τὴν βίον τε.

13 Καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις ἐμάζωξεν ὅλα ὁ μικρότερος ὄσος, καὶ ἐμίσθων εἰς χώραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ ἐσκόρπισε τὰ ἔσσιμα αὐτῆς, ζῶντας ἀσάτως.

14 Καὶ ὡσπὲν τὰ ἐξόδιασεν αὐτῆς ὅλα, ἔγινε πείνα μεγάλη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἀρχίσθη τὰ γίνεσθαι ἐνδεής.

15 Καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκεκλήθη εἰς ἕνα ἀπὸ τῶν πολιτῶν τοῦ χωρίου ἐκείνου· καὶ ἐπεμύνη αὐτὸν εἰς τὰς ἀγροὺς αὐτῆς, νὰ βόσκη τὴν χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμει νὰ γεμίσει τὴν κοιλίαν τῆς ἀπὸ τῶν κροσσῶν

πάν ἂν ἡδίων οἱ χοῖροι· καὶ ὡς
αὐτοὶ εἶδον αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν ᾗ ἔλθων, εἶπε·
Πόσοι μίσθιοι εἰς πατρός μου
παρασκευασμένοι ἔσονται, ἐγὼ δὲ λι-
μῶ δέπομαι;

18 Ἀναστὰς παρεύσμαι
ὡς εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐγὼ
αὐτῷ. Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸ
ἔρανον, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ συνέπι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι ἕως σου· πίνισόν με ὡς
ἓνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε ὡς εἰς
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἐπὶ ᾗ αὐτῷ
μακρῶν ἀπέχοντο, εἶδεν αὐ-
τὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐίσωλαγ-
χισίη· καὶ θραμῶν ἐπέπεσεν
ἐπὶ τὸν ἄκροτον αὐτοῦ, καὶ κατε-
φίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε ᾗ αὐτῷ ὁ ἕως Πάτερ,
ἡμαρτον εἰς τὸ ἔρανον καὶ ἐνώ-
πιόν σου, καὶ συνέπι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι ἕως σου.

22 Εἶπε ᾗ ὁ πατήρ ὡς εἰς τὸν
δούλον αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὸν
σὺν τῷ πατρὶ, καὶ ἐνδύ-
σωτε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον
εἰς τὸν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑπόδη-
μά σου εἰς τὰ πόδας.

23 Καὶ ἐνέγκατε τὸν μό-
χον τὸ σπεντὸν θύσατε· καὶ φα-
ροντες εὐφραίνωμαι.

24 Ὅτι ἕτος ὁ ἕως μου νε-
κρός ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ δὲπο-
μα.

ὡς ὅτι ἔπαυσα οἱ χοῖροι·
καὶ κατέλας δὲν εἶδον.

17 Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὸν
ἑαυτὸν τῶν, εἶπε· πόσοι ἐπα-
ρετοὶ εἰς πατρός μου παρασκευασ-
μένοι, καὶ ἐγὼ λιμῶ δέπομαι
πείνα;

18 Ἀναστὰς καὶ ὡς εἰς τὸν
ἑαυτὸν τῶν, καὶ ἦλθε ὡς εἰς
εἶπε· ὦ πάτερ, ἡμαρτον εἰς
τὸ ἔρανον, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ δὲν εἰμὶ ἄξιος να
καλεσθῶ ἕως σου· κάμω με καὶ
ἐνδύω ὡς ἓνα τῶν ἐπα-
ρετῶν σου.

20 Καὶ σηκανάμην ἦλθεν
εἰς τὸν πατέρα τῶν. καὶ ἀπέμα-
τας μακρῶν, τὸ εἶδεν ὁ πατήρ
τῶν, καὶ τὸ ἐίσωλαγχισίη καὶ
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν ἄκροτον
τῶν, καὶ τὸ ἐκατεφίλησε.

21 Καὶ λέγει τῶν ὁ ἕως ὦ
πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸ ἔρανον
καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ πείνα δὲν εἰ-
μα ἄξιος να καλεσθῶ ἕως σου.

22 Καὶ ὁ πατήρ εἶπε εἰς τὸν
δουλό ταδες τῶν· ἐνδύσατε τὸν
φορεσίαν τὸν πατρὶ, καὶ
ἐνδύσατε τὸν, καὶ δότε καὶ δακτυ-
λίδιον εἰς τὸ χεῖρα τῶν, καὶ ὑπό-
δήματι εἰς τὰ ποδάρια τῶν.

23 Καὶ φέρετε καὶ τὸ μόχ-
ον τὸ σπεντὸν καὶ θύσατε· καὶ
φαίμε να χαρῶμαι.

24 Ὅτι ἐτος ὁ ἕως μου νε-
κρός ἦτον, καὶ ἀνέζησε· καὶ λι-
μῶ δέπομαι.

λαλῶς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν ὁ ὄψος αὐτῶ οὐ προσβύττεσθαι ἀγροῦ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤρχισεν τῆ οἰκίᾳ, ἠέκασε συμφωνίας καὶ χορῶν.

26 Καὶ ἠεσκαλοσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυθάνεσθαι τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σε ἤκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σε τῷ μόχῳ τῷ σιτευτῷ, ὅτι ὑγαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὡς ἐξῆλθεν ὁ, καὶ ἐκ ἠέθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ δὲ ἐν πατρὶ αὐτῶ ἐξεληθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀπακριβεῖς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ, ποσῶν τι ἐπιδούλωσόν μοι, καὶ ἐδέξασθε ἐντολήν σε παρελήθων, καὶ ἐμοὶ ἐδέξασθε ἐδοκίμασθε ἐρίφον, ἵνα μὴ τῶν φίλων με εὐφρανθῶ.

30 Ὅτε ὁ ὄψος σε ἔτρεψεν, ὁ καταφωγὼν σε τῷ βίον μὴ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τῷ μόχῳ τῷ σιτευτῷ.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμῶ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμά, σὺ εἶσιν.

ἰδύμενος, καὶ εὐρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι).

25 Καὶ ὁ μεγαλίτερος τῶν ὄψεων εἰς τὸ χωράφι· ἔκαστος ἤρχισεν ἔσφαξεν εἰς τὴν σπηλιάν, ἠέκαστος τρυγέδια καὶ χορῶν.

26 Καὶ ἐλάλησεν ἕνα δὲ τῶν δουλοτάδων τῶν, ἔξω τῆ σπηλίας νὰ εἴναι αὐτῶ.

27 Καὶ ἐκεῖνος τῶν εἶπεν· ὅτι ὁ ἀδελφός σε ἤκει· καὶ ὁ πατήρ σε ἔσφαξεν τὸ μόχθον ἐν τῷ σιτευτῷ, διὰ τὸ δουλοσῶσέ σε.

28 Καὶ ἐξῆλθεν, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἐμβῆ μέσα. ὁ πατήρ τῶν λοιπῶν εὐφρανόμενος ἐξῶ τῆ ἐπαρκάλει.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη ἔξω τῶν πατρὸς τῶν· νὰ, πόσους χορῶν ὅτι σε δουλοσῶ, ἔκαστος ὁ δὲ ποτὲ δὲν ἐπαρκήσωσιν τῶν ἐντολῶν σε, ἔξω τῶν καμίνων φορῶν δὲν μὴ ἐδοκίμασθε ἐνα κατρίκι, νὰ εὐφρανθῶν ἔξω μὴ τῶν φίλων με.

30 Καὶ πῶσιν διὰ τὴν ἦλθεν ὁ ὄψος σε ἔτρεψεν, ὅτι ἐκάταφαγε τὸ βίον σε μὴ ταῖς πορνῶν, ἔσφαξεν τὸ μόχθον ἐν τῷ σιτευτῷ διὰ τὸ δουλοσῶσέ σε.

31 Καὶ ἐκεῖνος τῶν εἶπεν· ὦ παιδί με, σὺ πάντοτε μετ' ἐμῶ εἶσιν, καὶ ὅλα τὰ ἐδικά με, ἐδικά σε εἶσιν.

32 Εὐφραθήναι ἢ καὶ χαρῆσαι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔβρανε κρῆς ἦν, καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλώς ἦν, καὶ εὐρέθη.

32 Ἀμὴν ἔφησεν ναὶ χαρῆσαι ἢ ναὶ δ. Φραυδῆμεν, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔβρανε ἦτον νεκρός, καὶ ἀνέζησε καὶ χαρῆσαι ἢ δ. εὐρέθη.

Κεφ. 15. 16.

Ε Λεγοῦν καὶ πᾶς τὸς μαθητάς αὐτῶν· Ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονομὸν καὶ ἕτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς Δρακορπίζαν ἔκ υπάρχοντα αὐτῷ.

2 Καὶ Φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τῶτο ἀκῶα πᾶσι σὺ; ἀπόδο τὸ λόγον τῆς οἰκονομίας σου· ἢ ἢ δύνησῃ ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονομῶν· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κυριός μου ἀφαιρεῖ τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκαπτὴν σπιχῶν, ἔκκαυτεῖν ἀρχύομαι.

4 Ἐγὼν τί ποιήσω; ἵνα ὅταν μετασθῶ τὴν οἰκονομίαν, δέξωνταί με εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἀποκαλεσάμενος ἕνα ἕκασον τῶν χειραφελιτῶν εἶπεν κυρίῳ αὐτῷ, ἔλεγε τῷ πρῶτῷ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βάττας ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δίδου αὐτὸν τὸ γράμμα, καὶ κἀθίνας

Κ Αὶ ἐλεῖν εἰς τὰς μαθητὰς τὸν ὁ Χριστός· κάποιον ἄνδρα πλούσιον εἶχεν ἕνα οἰκονομὸν καὶ διεβλήθη εἰς αὐτὸν, πῶς σκαρπίσει ὑπάρχοντα τῷ.

2 Καὶ φωνάζων τὸν, εἶπε· τί εἶναι ἐτύπησεν ὅτι ἀκῶα δίδου λόγον σου; ὅς μου λογαριασμὸν δίδου τὴν οἰκονομίαν ὃς ἔκαμες· ἀλλὰ δὲν θέλεις ἡμπερὲς πλεονεξία ναὶ οἰκονομεῖν.

3 Καὶ ὁ οἰκονομῶν εἶπε μίσωστέ με· τί ναὶ κάμω, ἐπιδοθήσιν μου αὐθιγῆς μου τὴν οἰκονομίαν ἀπὸ τοῦ λόγου μου; ναὶ σκαπτὴν δὲν δίδωμαι· ναὶ ζητῶ ἐνασπίτωμαι.

4 Ἐξέρω ἢ θέλω κάμω, δίδου ναὶ με δεχθῆσιν ἡμεῖς εἰς τὰς οἰκίας τῶν, ὅταν ἀπαχθῆσιν ἀπὸ τῶν οἰκονομῶν.

5 Καὶ ἀποκαλεσάμενος καὶ ἕνα ἀπὸ τῶν χειραφελιτῶν εἶπεν αὐθιγῆς τῷ, εἶπεν εἰς τὸ πρῶτον· πόσον χειρωθεῖς εἶ αὐθιγῆς μου;

6 Καὶ αὐθιγῆς εἶπεν· ἕκατὸν μέτρα λάδι. καὶ λέγει τῷ· ἔπαρε τῷ δίδου εἰς σε, καὶ κἀθίνας

θίους ὡς ἑξῆς γράψον πεντήκοντα.

7 Ἐπειὶ ἕτέρω εἶπε· Σὺ ᾧ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόρυς σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξασθε τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸ οἰκονόμον τὴν ἀδικίαν, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ ἡοὶ τῶν αἰῶνων τάττε φρονιμώτερον ὑπὲρ τῆς ἡμέρας φωτός εἰς τὴν γενεάν τῶν ἑαυτῶν εἶσι.

9 Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω· Ποίησατε ἑαυτοῖς φίλους ἐν τῇ μαμωνᾷ τῇ ἀδικίᾳ· ἵνα ὅταν ἐκλήπητε, δέξων ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πλοῦτος οὐ ἐλαχίστος, καὶ ὁ πτωχὸς πολλῶν πτωχῶν ἐστίν· καὶ ὁ οὐ ἐλαχίστος ἀδικῶν, καὶ ὁ πολλῶν ἀσπίκός ἐστιν.

11 Εἰ ἔστιν ἐν τῷ ἀδικῷ μαμωνᾷ πίστις ὅσον ἕνα σπένδιον, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστὸς ὅσον ἕνα σπένδιον, τὸ ὑμέτερον ἕως ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὺς κυρίαὺς δουλεύειν· ἢ ἢ τὸ ἓν ἀγαπήσει, καὶ τὸ ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀγαπήσει, καὶ τὸ ἕτερον ἐμίσησει.

ἵνα γλήρωσεν καὶ γράψῃ πενήκοντα.

7 Καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἐπεὶ· καὶ εἰς πόσον χρεωσθεῖς; καὶ εἰπὼν· εἶπεν· ἑκατὸν κοίλα σίτου· καὶ λέγει τῷ· ἔπαρε τῷ δίδου ξίς σου, καὶ γράψῃ ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπαινέσεν ὁ αὐθέντης τὸ οἰκονόμον τὴν ἀδικίαν, ὅτι φρόνιμα ἐπορεύθηκε· ἀλλ' οὐ ἡοὶ τῶν αἰῶνων τάττε ἐναι φρονιμώτερον τοῦ εὐαιότερον διὰ τῆς ἡμέρας φωτός εἰς τὴν γενεάν τῆς.

9 Καὶ ἐγὼ σὺς λέγω· κάμειτε φίλους εἰς τὴν λόγῃ σου διὰ τὴν πλῆθυν τὴν ἀδικίαν· καὶ ὅποτε ἀποθήκετε, γέλων σὺς δεχθήσιν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ἐκεῖνος ὅστις ἐναι ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἐμπιστοσύνη ἐναι· καὶ ἐκεῖνος ὅστις ἐναι ἀδικῶν εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἀδικῶν ἐναι.

11 Ἄν λοιπὸν εἰς τὸ ἀδικῶν πλῆθυν δὲν ἐρῶν κατε ἐμπιστοσύνη, ποῖος γέλοι σὺς ἐμπιστοσύνη τὸ ἀληθινόν;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ ἐρῶν κατε ἐμπιστοσύνη, τὸ εὐαιόν σου πλῆθυν ἕως γέλοι σὺς τὸ δώσει;

13 Κανεὶς δουλοῦν δὲν δυοῦν καὶ δουλοῦν δυοῦν αὐθεντάδες· ἀλλ' ἢ τὸ ἓν γέλοι μισήσει, καὶ τὸ ἄλλο γέλοι ἀγαπήσει· ἢ τὸ ἓν γέλοι ἀγαπήσει, καὶ τὸ ἄλλο γέλοι

ἐτέρη καθαφρονήσθ. ἔ δὲ δύνασθε
Θεῶν δαλεῦν καὶ μαμωνᾶ.

14 Ἦκεον ἡμεῖς πάντες καὶ
οἱ Φαρισσαῖοι, Φιλαργμοὶ ὑπα-
ρέχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον
αὐτὸν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτὰς ἐνώπιον
τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει
τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀν-
θρώποις ὑψηλὸν, ῥηδελυγμα-
τὸν Θεοῦ ἐστίν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ταὶ Ἰωάννης· διὰ τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεσθαι, καὶ
πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεσθαι.

17 Εὐκολώτερον δὲ ἐστὶ τὸ οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ
τὸ νόμον μίαν κεραμίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ δὲ πολύν τινὴν γυ-
ναῖκα αὐτῆ, καὶ ζαμμῶν ἐτέ-
ραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ δὲ πω-
λελυμῆν διὰ ἀνδρὸς ζαμμῶν,
μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλεῖ-
σιος, καὶ συνεδιδύσκετο πορφύ-
ραν καὶ βύσσιν, εὐφραίνον-
το καὶ ἡμέραν λαμπα-
ρῶν.

20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν ἐνό-
ματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβητο
πρὸς

τῆς καθαφρονήσθ. δὲν δύνασθε
να δαλεῦσθε Θεὸν ἔ πλεῖτον.

14 Καὶ οἱ Φαρισσαῖοι ἤκα-
σαν ἐτέρη ὅλα, καὶ τὸ ἐξελῶσαν
διὰ τὴν βασιλείαν Φιλαργμοῦ.

15 Καὶ λέγει τῶν· ἐσεῖς εἶ-
στε ὅτι δικαιοῦντε ἐ λόγους σας
ὁμωσασθ εἰς τὴν ἀνθρώπων·
ἀλλὴ ὁ Θεὸς γινώσκει τὰς καρ-
δίας σας· διὰ τὴν αἰνῶ ὅτι
εἶνα ὑψηλὸν ὁμωσασθ εἰς τὴν
ἀνθρώπων, εἶνα συγχωσθ
ὁμωσασθ εἰς τὸ Θεόν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ταὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εὐαγγελίζεσθαι, καὶ πᾶς εἰς
αὐτὴν βιάζεσθαι.

17 Εὐκολώτερον εἶνα να
παραλθῆ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, πα-
ρὰ να πέσῃ διὰ τὸ νόμον μίαν
κεραμίαν.

18 Κάθε ἀνθρώπου ὅτι
ἀφῆσθ τινὴν γυναῖκα τε, καὶ
παρθενωθῆ ἄλλῳ, εἶνα μοι-
χὸς· καὶ κάθε εἷνα ὅτι πω-
λελυμῆν διὰ ἀνδρὸς γυναικῶν
διὰ τὸ ἀνδρὸς τῆς, μοιχεύει.

19 Καὶ κάποιος ἀνθρώπου
ἦτο πλεῖσιος, καὶ συνεδιδύκετο
κόκκιναν καὶ βύσσιναν φορέματα,
καὶ εὐφραίνετο καὶ ἡμέραν
λαμπαρῶν.

20 Καὶ ἦτο καὶ εἷνα πτω-
χὸς τὸ ὄνομα τῆς Λάζαρος, ὃ
ἦτο

πρὸς τὴν πυλῶνα αὐτῆ ἠλωκμή-
νος.

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτά-
θῆναι δὲ τῶν ψυχῶν τῶν
πιπτόντων δὲ τῆς τραπέζης
τῶ πῶσις· ἀλλὰ καὶ οἱ κύβες
ἐρχόμενοι ἀπέλειπον τὰ ἔλκη-
αὐτῶ.

22 Ἐγένετο ἡ δόξα αὐτῶν τὸν
πῶτον, καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν
κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε
ἡ καὶ ὁ πῶσις, καὶ ἐξέ-
φη.

23 Καὶ ἐν ταῖς αἰῶν ἐπά-
ρας τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶ,
ὕπαρχον ἐν βασάνοις, ὅρα
τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν,
καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις
αὐτῶ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶ-
πε· Πάτερ Ἀβραάμ ἐλέησόν
με, καὶ πέμψον Λάζαρον,
ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύ-
λου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ κατα-
λύξῃ τὴν γλῶσάν μου· ὅτι
ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ τρυ-
τη.

25 Εἶπε ἡ Ἀβραάμ· Τέ-
κνον, μή οἴητι· ὅτι ἀπέλαβες σὺ
τὰ ἀγαθὰ σε ἐν τῇ ζωῇ σε,
καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
νῦν ἡ ὁδὸς παρακαλεῖται, σὺ ἡ
ὀδυνῶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις,
μετα-

ὁποῖοι ἦσαν ἐρρίμηντο· ὁμοῦ-
σα εἰς τὴν θύραν τοῦ πηλο-
μή.

21 Καὶ ἐπιθυμῶν να χορτά-
σθαι δὲ τὰς ψυχὰς ὅσας ἐπέ-
φθασιν δὲ τὴν τραπέζαν τῶ
πῶσις· ἀλλὰ καὶ οἱ σκύλοι ἤρ-
χενται καὶ ἐγλυφον τὰς πη-
γὰς τα.

22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ ἀπέ-
θανεν ὁ πῶτος, καὶ ἐπῆσαν τὸν
οἱ ἄγγελοι, καὶ ἐπήσαν ἐν εἰς τὸ
κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ἀπέθα-
νε καὶ ὁ πῶσις καὶ ἐξήπτη.

23 Καὶ μέσα εἰς τὴν αἰῶνα,
ὀρῶντο αὐτῶ εἰς τὰ βασάνια,
εἰσῆκασε τὰ μάτια τα, καὶ εἶδε τὸν
Ἀβραάμ δὲ μακροῦ, καὶ τὸν Λά-
ζαρον εἰς τὰς κόλπους τα.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφώνησε, καὶ
εἶπεν· ὦ πάτερ Ἀβραάμ λυ-
πήσατε με, καὶ πέμψετε τὸν Λάζαρον,
να βετήσῃ τὴν ἄκρον τοῦ δακτύ-
λου τα εἰς τὸ νερὸν, να δαγίσῃ τὴν
γλῶσάν μου· ὅτι βασανί-
ζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγα
ἐν τῷ.

25 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τα εἶπεν·
ὦ παιδί μου, ἐν θυμῷ ησθε, ὅτι
εἰς δόξα αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ σε εἰς
τὴν ζωὴν σε, καὶ ὁ Λάζαρος
ὁμοίως τὰ κακά· ἐν τῷ εἰς-
τῷ παρακαλεῖται, καὶ εἰς λυ-
πῶσαι.

26 Καὶ ἀπίσω εἰς ὅλα ἐτέ-
τα,

μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα
μεγάλον ἔσται), ὅπως οἱ θέλον-
τες διαβῆναι ἐντεύθεν πρὸς
ὑμᾶς, μὴ δύναται), μηδὲ οἱ
ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶ-
σιν.

27 Εἶπε δὲ Ἐρωτῶ ἔν σε,
πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς
τὸ οἶκόν σου πατρός μου.

28 Ἐχω ἥδη πέντε ἀδελφούς,
ὅπως διαμικρυνθῶ) αὐτοῖς,
ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸ
τόπον τῆτον τῆ βασιλείου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ·
Ἐχουσι Μωσῆα καὶ τὸς ἀσφί-
τας· ἀκροάτωσιν αὐτῶν.

30 Οὗ ἔειπεν· Οὐχί, πά-
τερ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἴάν τις ἀπὸ
νεκρῶν περυσθῆ, πρὸς αὐτὸς,
μετανοήσεται.

31 Εἶπε ἡ αὐτῷ· Εἰ Μωσῆας
καὶ τῶν ἀσφητῶν σὸν ἀκού-
σιν, εἰδὲ εἴάν τις ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στῆ, περυσθῆσεται.

τα, ἀνάμεστο εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς
ἡμᾶς εἶναι μέγαν χάσμα,
διὰ τὸ μὴ δύνασθαι) ἐκεῖνοι
ὅπως θέλουν νὰ περῶσιν ἀπ' ἐδῶ
εἰς ἑαυτὸς, μηδὲ ἡ ἐκεῖνοι ὅπως εἶ-
ναι ἀπ' ἐκεῖ, νὰ περῶσιν εἰς
ἡμᾶς.

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· πε-
ρὸς αὐτὸν σε λοιπὸν, ὦ πάτερ,
νὰ τὸ πέμψῃς εἰς τὸ οἶκόν σου πα-
τρός μου.

28 Διὰ τὸ ἔχω πέντε ἀδελ-
φούς, νὰ τὸς μικρυνθῶ) ἐγὼ,
διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐλθόντες) αὐτοῖς εἰς τὸ
τόπον ἐστὶν τῆ βασιλείου.

29 Λέγει τῷ ὁ Ἀβραάμ·
ἔχουσι τὸν Μωσῆα καὶ τὸς ἀσφί-
τας· ἀκούσων αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· ὅχι,
πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἴάν τις ἀπὸ
νεκρῶν περυσθῆ εἰς αὐτὸς,
μετανοήσεται.

31 Καὶ ὁ Ἀβραάμ εἶπεν·
εἴάν τις ἀπὸ τῶν ἀσφητῶν
δὲν ἀκούσιν, καὶ ἡ εἴάν τις ἀναστῆ
κακῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν, θέλων
τὸ περῶσθαι.

Κεφ. ιζ'. 17.

Εἶπε ἡ πρὸς τὸς μαθητάς·
Ἀνευδέκτον ἔσται μὴ ἔλθῃν
τα σκάνδαλα· καὶ ἡ δι' ἔρχε-
ται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μὴ
ὀνικός περικεκαται) ὡς τὸ τρέ-
χουσι αὐτῶ, καὶ ἔρριπται εἰς
τὴν

Καὶ εἶπεν εἰς τὸς μαθητά-
δες τὰς· ἀδιώκων εἶναι
νὰ μὴ ἔλθωσιν) τα σκάνδαλα·
ἀλλ' ἀειλύμενον εἰς ἐκεῖνον,
διὰ τὸ μέσθαι) ὅποιος ἔρχεται).

2 Καλλίτερον τὰ εἶναι, νὰ
εἶναι μία μυλόπιτρα) τετυρωμένη
εἰς τὸ λαμῶν τὰς, καὶ νὰ ριφθῆ
εἰς

τῶν θάλασσαν, ἢ ἕνα σκανδαλίση ἕνα τῶν μικρῶν τῶν τῶν.

3 Περιερχεσθε ἑαυτοῖς. Ἐάν ᾗ ἁμαρτη εἰς σέ, ὁ ἀδελφός σε, ἐπιπίησον αὐτῷ, καὶ εἰάν μεθονοήσῃ, ἀφες αὐτῷ.

4 Καὶ εἰάν ἐπιτάκῃς τῆς ἡμέρας ἁμαρτη εἰς σέ, καὶ ἐπιτάκῃς τῆς ἡμέρας ἐπιπέψῃ ἐπὶ σε, λέγων· Μεθονοῶ· ἀφῆσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πράδες ἡμῖν πίσιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ ἔχετε πίσιν ὡς κόκκοι σιτάπεως, ἐλάγητε ἀντὶ τῆς σικαμίνῃ αὐτῇ· Ἐκκαζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑψηλῶσεν ἀνὸς υἱῶν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι αὐτῷ ἀρεῖ ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάπεσαι;

8 Ἀλλ' ἐὰν ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐθίμασον τί δεσπῆσω, καὶ περιελασάμην· Διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεται καὶ πίεται σύ;

9 Μὴ χάριν ἔχῃ τῷ δέσῳ σκεῖναι ὅτι ἐποίησε τῷ Διακόνου θένον αὐτῷ; ἢ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν

πρῆν

εἰς τῶν θάλασσαν, περιερχεσθε ἑαυτοῖς σκανδαλίση ἕνα τῶν μικρῶν ἐτέτες.

3 Ἔχετε τὸ νῆν σας, καὶ εἰάν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σας εἰς ἐσένα, ἐπιπίησέ τον· Ἐάν μεθονοήσῃ, συγχώρεσέ τε.

4 Καὶ ἀντὶ τὴν σφάλῃ ἐπιπέψῃς τῶν ἡμερῶν, ἔεις ταῖς ἐπιτάκῃς τῆς ἡμέρας εἰς ἐσένα, νὰ εἴπῃ· μεθονοῶ· νὰ συγχωρήσῃς.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τὸν Κύριον· ἀφήσεις μας πίσιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· εἰάν ἔχετε πίσιν ὡσάν τὸ κοκκὶ τῆς σιτάπεως, ἤτελετε εἰπεῖν εἰς ἐτέτῳ τῶν σικαμινῶν· ζελεζώσῃς, ἔ φυτεύσῃς εἰς τῶν θάλασσαν· ἔ ἤτελε σῶς ὑψηλῶσῃ.

7 Καὶ ποῖος δὲ ἀπὸ εἰσῶς ἔχωντα δέσῳ ὅπῃ νὰ κάμῃη τὸ ἀλέξει, ἢ νὰ βόσῃη τὰ ὑψηλῶσῃ, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἐλάγη μέσα εἰς τὸ σῶντι δὲ τὸ χωριῶφι, τὸ λέγει παρελθὼν· πέρασε κάθισε;

8 Καὶ δὲν θέλει τὸ εἰπεῖν· ἐθίμασε ὑποτες νὰ δεσπῆσω, καὶ περιελασάμην καὶ ὑψηλῶσῃ με, ἕως ὅπῃ νὰ φάγω καὶ νὰ πίω· καὶ ὑπεροχὴ θέλεις φάγη καὶ θέλεις πίει καὶ ἐσύ;

9 Τάχα ἀχαιεῖται τὸ δέσῳ σκεῖναι ὅτι ἐκαρῆν σκεῖναι ὅπῃ τὸ ἐδικαίωσῃ; δὲν λογιάζῃ.

10 Ἐτὶ καὶ ἐσεῖς, ὅταν κά-

μετε

ποιήσατε πάντα τὰ Δεῦτε-
χθέντα υἱῶν, λέγετε· Ὅτι δε-
λοι ἀχρεῖς ἐσμὲν· ὅτι ὁ ἀφεί-
λοιρῳ πηῖσαι, πεπεικῆκαμν.

11 Καὶ ἔγενετο ἐν τῷ παρεύ-
σοθ' αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
αὐτὸς διήρχετο Διδ' μέσωσ Σα-
μαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομῆς αὐτῆ
εἰς πνα κωμην, ἀπήντησαν αὐ-
τῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἕστη-
σαν πόρῳθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἤσαν Φωνῆς,
λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέ-
ησον ἡμῶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
Παρευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτῆς
τοῖς ἱερεσσι. Καὶ ἔγενετο ἐν τῷ
ὑπαλθῆν αὐτῆς, ἐκαθαρίσθη-
σαν.

15 Εἷς ᾗ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι
ιάθη, ὑπέσπρε, μὲν Φωνῆς
μεγάλῃς δοξάζων τὸ Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ σπῆστυπον
πκαρὰ τῆς πόδας αὐτῆ, ἀύχα-
ριεῖσῳ αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦν Σα-
μαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς ᾗ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρί-
σθησαν; οἱ ᾗ ἰνεία πῆ;

18 Οὐχ' οὐρέθησαν ὑπέσπρε-
ψαντες δῶσαι δόξαν τῷ Θεῷ,
εἰ μὴ ὁ ἀλλογεῖς ἔτ'·

19 Καὶ

μετε ὅλα ἐμῆνα, ὅπῃ οὐῶς ἐδία-
τάχθηκαμν, νὰ λέγετε· ὅπ
ἀχρεσσι δαυδουτάδες εἰμεσθαι·
ὅπ ἐμῆνο ὅπῃ ἐχρεασ' αὐταμν
νὰ κάμωμν, ἐκαμωμν.

11 Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπάλθην
εἰς τῷ Ἱερουσαλήμ, ἐπέστη
Διδ' μέσωσ τ' Σαμαρείας καὶ τ'
Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβαῖνοντας εἰς κά-
ποιαν κώμην, τ' ἀπήντησαν
δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὅπῃ
ἐστήθηκαμν δὸτὸ μακροῦ.

13 Καὶ εὐχαλαμ Φωνῶν, καὶ
εἶπαν· ὁ διδουκαλε Ἰησοῦ, λυ-
πήσῃ μας.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσῶν τῆς
εἶδεν, εἶπεν· ἄμετε δεῖξετε τ'
λόγῃ σας εἰς τῆς ἱερεῖς. καὶ αὐ-
τοὶ ἐμῆ ὅπῃ ἐπάλθην ἐκαθ-
ρίσθηκαμν.

15 Καὶ ἕνασ ἀπ' αὐτῆς,
ὡσῶν εἶδεν πῶς ἱατρεῦσθη, ἐμ-
εισεν (εἰς τὸ Χερσῶν), μὲ με-
γάλῃς Φωνῆς δοξάζωντας τὸ
Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσε σπῆστυμῆσ εἰς
τὰ πόδαμῆσ τῆ, ἀύχαριεῖσῳ
αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμα-
ρείτης.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· δὲν ἐκαθαρίσθηκαμν
καὶ οἱ δέκα; ἀμὴ οἱ ἐνεία πῆ
εἶναμ;

18 Δὲν οὐρέθηκαμν νὰ γυμ-
σεν νὰ δῶσεν δόξαν τῷ Θεῷ,
παρὸ μοιχαλῆ ἐτ'· ὁ ἄλλο-

19 Καὶ

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνα-
στάς πορεύε· ἡ πίστις σε σέσωκε
σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς ᾗ ὑπὸ τῶν
Φαρισαίων πότε ἔρχε· ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχε· ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως.

21 Οὐδὲ ἔρχε· ἰδὲ ὧδε,
ἢ, ἰδὲ ἐκεῖ· ἰδὲ ἔνθ, ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ οὐτός ὑμῶν ἐστίν.

22 Εἶπε ᾗ ὡς τὸς μαθη-
τάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε
ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ
ἡμεῶν τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐ
ὄψεσθε.

23 Καὶ ἔρχονται ὑμῖν· ἰδὲ
ὧδε, ἢ, ἰδὲ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθη-
τε, μηδὲ διαώξητε.

24 Ὡστε ἢ ἡ ἀσραπή ἡ
ἀσράπτισα ἐκ τῶν ὑπὸ ἔρανον,
εἰς τὴν ὑπὸ ἔρανον λάμπη· ἕ-
τως ἔσται καὶ ὁ ἦος τῶν ἀνθρώπων
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ.

25 Πρῶτον ᾗ δεῖ αὐτὸν πολ-
λὰ παιδεῖν, καὶ διποδοκιμα-
σθῆναι διὰ τῶν γενεῶν ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἕτως ἔσται καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἡμεῶν τοῦ
ἀνθρώπου.

27 Ἡδίων, ἔπιον, ἐγά-
μαι,

19 Καὶ λέγει τῷ· σῆμα πά-
ρῃ· ἡ πίστις σε σέσωκε.

20 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τῷ
ἐρώτησαν· πότε ἔρχεται ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη καὶ
εἶπέν τος· ὃν ἔρχεται ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ φύλαξιν·

21 Οὐδὲ ᾗ ἡμεῶν εἶπεν· νῦν
ὧδε, ἢ, νῦν ἐκεῖ ἐστίν· ἢ ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ ἐστὶν μέσα
σε.

22 Καὶ εἰς τὸς μαθητῶν
εἶπεν· ἡμεῶν εἶπεν· ἡμεῶν
ἐπιθυμήσετε μίαν διὰ τῶν
ἡμερῶν τοῦ ἡμεῶν τοῦ ἀνθρώπου
εἰδεῖν, καὶ οὐδεὶς ἔσται ἡμεῶν
εἰδεῖν.

23 Καὶ ἔρχονται ὑμῖν· ἰδὲ
ὧδε ἐστίν· ἢ ἐκεῖ ἐστίν· καὶ
οὐδεὶς ἡμεῶν ἰδεῖν, καὶ οὐδεὶς
ἡμεῶν ἰδεῖν.

24 Διὰ τὴν καθὼς ἡ ἀσραπή
ὅτι ἀσράπτει διὰ τὴν μίαν με-
ραῖν διὰ τὸν κατὰ τὸν ἔρανον,
λαμπὴ ἕως τὴν ἀπὸ μεραῖν
διὰ τὸν κατὰ τὸν ἔρανον· τέλει
λογίᾳ ἡμεῶν εἰδὲ καὶ ὁ ἦος τοῦ
ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν τῆς.

25 Καὶ πρῶτον καμὴν χρεῖαν
καὶ παιδεῖν πολλὰ, καὶ νῦν κατα-
φοροσθῆναι διὰ τὴν γενεῶν ἐκ-
τῶν.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο εἰς
ταῖς ἡμέραις τῆς Νῶε, ἕτως ἔσται
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
ἡμεῶν τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἐσθίων καὶ ἔπιον,
ἐγάμαι,

μεν, ἐξεγαμίζοντο, ἀρχὴ ἧς
ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κι-
βωτὸν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυ-
σμός, καὶ ἀπόλεσεν ἅπαντας.

28 Ὅμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἠόδιον, ἐπι-
νον, ἠθροαζον, ἐπόλεον, ἐφύ-
τεσον, ἀποδόμενον·

29 Ἡ ἡμέρα ἐξῆλθε Λώτ
διὰ Σόδομον, ἐβρεξε πύρ καὶ
θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπόλε-
σεν ἅπαντας·

30 Καθὼ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέ-
ρα ὃς ἔσται τῷ ἀνθρώπῳ ἀποκαλύ-
πτε).·

31 Ἐν σκέπη τῆς ἡμέρας, ὃς
ἔσται ἐπὶ τῆς δώματός, καὶ τὰ
σκευὴ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ
καταβάτω ἄραυ αὐτῆ· καὶ ὁ ἐν
τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιτρέψα-
τω εἰς τὰ ὄπισθον.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναίκος
Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτῆς σῶσαι, ἀπολέσει αὐ-
τήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν,
ζωοποιήσῃ αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτη τῆς νυ-
κτὸς ἐστὶν ὅσο ἐπὶ κλίνης μιᾶς·
ὁ εἰς παραλήθησεται, καὶ ὁ
ἐτεροῦ ἀφεθήσεται).

35 Δύο ἔσονται ἀλήθευσαι ἐπὶ
τό

ἐπ' ἀνδρῶν ἐπιανδρούμενται,
ἕως τῆς ἡμέρας σκεπῆς ὅπως
εἰσῆλθεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτὴν·
καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ τῆς
ἐχάλασεν ὅλους.

28 Τέτιαις λογῆς ἀκόμι ἄς
κατῶς ἐγενεν εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς
Λώτ· ἐτρωγαμ ἐῆπτιαν, ἀθρο-
αζαν, ἐπολέσαν, ἐφύτσο-
αν, ἐκαμνον ἀπῆλια·

29 Καὶ τὴν ἡμέραν ὅπως δει-
γῆκεν ὁ Λώτ διὰ τὰ Σόδομα,
ἐβρεξε φωτιά ἐ θειάφῃ διὰ τὸ
οὐρανόν, καὶ τῆς ἐχάλασεν ὅλους·

30 Τὰ ὅμοια θέλει εἶδῃς ἐ
εἰς τὴν ἡμέραν σκεπῆς ὅπως ὁ
ὄς τῷ ἀνθρώπῳ θέλει φαινε-
ρῶθῃ.

31 Ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ὅπου θέλει εἶδῃς ἀπῆλιον εἰς τὸ
δῶμα, καὶ τὰ ἀρχαῖα ὅπως ἐχά-
λασεν εἰς τὸ ἀπῆλιον, καὶ μὴ
κατέβῃ τὰ ἀπῆλιον· ἐκείνῃ
ὅπως εἶναι εἰς τὸ χωρεῖσθαι,
ὁμοίως ἄς μὴν γυρίσῃ ὀπίσθον.

32 Καὶ ἐνημῶσθαι τὴν γυ-
ναῖκα τῆς Λώτ.

33 Ὅπου ζητήσῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτῆς ζῶσαι, θέλει ἀπο-
λέσθαι· καὶ ὅπου τὴν ψυχήν,
θέλει τὴν φυλάξῃ.

34 Λέγω σας, εἰς σκεπῆς
τῆς νυκτὸς θέλεσθαι εἶδῃς δύο εἰς
ἓνα κρεββάτιον· καὶ ὁ εἰς θέλει
παρεθῆ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει
ἀφεθῆ.

35 Δύο θέλεσθαι ἀλήθει εἰς
μῖαν

τὸ αὐτό· ἢ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἕτερα ἀφεθήσεται).

36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται).

37 Καὶ ἀπεκρίθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Πᾶ, Κύριε; Ὁ ἦ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπως τὸ σῶμα, οὕτως συναχθήσονται οἱ ἄετοί.

μία μεραῖαν· Ἐἢ μία θείλη παρεῖται, Ἐἢ ἄλλη θείλη ἀφεῖται.

36 Δύο θείλασιν εἰσὶ εἰς τὸ χωράφι· ὁ ἓνας θείλη παρεῖται, Ἐὐ ἄλλῃ θείλη ἀφεῖται.

37 Καὶ ἀπεκρίθηκαὶ καὶ λέγουσιν τε· Πᾶ, Κύριε; καὶ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· Ὅπως εἶπα τῷ πτώμα, οὕτως θείλαν μαζωχθήσονται καὶ οἱ ἄετοί.

Κεφ. ιη'. 18.

ΕΛεγε ἡ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς ὡς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐγκακεῖν.

2 Λέγων· Κριτὴς ἦν ἢ ἐν πινύποι τῷ Θεῷ μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέποντα.

3 Χῆρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο ὡς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐνδίκησόν με ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου μου.

4 Καὶ ἐκ ἠέλησεν ἐπὶ χεῖρον· μὴ ἦ οὕτως εἶπεν ἐν εὐαγγελίῳ· Εἰ καὶ τῷ Θεῷ ἐφοβούμεθα, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομα.

5 Διάως τὸ παρέχεν μοι κόπον τὴν χῆραν πενυλίαν, ἀδικήσω αὐτῷ· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ἐπαπαύσῃ με.

6 Εἶπε ἡ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆ ἀδικίας λέγει.

7 Ὁ ἦ Θεὸς ἐ μὴ ποιήσει τί.

ΚΑὶ ἐλεῖθ' τις καὶ παραβολὴν, πῶς πρέπει πάντα νὰ προσεύχεται, καὶ νὰ μὴν ὀκνεῖ.

2 Λέγων· Κριτὴς ἦν ἢ ἄλλῃ εἰς τὴν εἰς μίαν χῆραν, καὶ μὴ ἦ τῷ Θεῷ ἐφοβούμενος, καὶ ἦ τὸς ἀνθρώπους ἐντρέποντα.

3 Ἦτον καὶ μία χῆρα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ ἤρχετο εἰς τὴν τὴν κριτὴν, καὶ ἐλεῖθ'· αὐτῇ ἐνδίκησέ με ἀπὸ τῆ ἐναντίας μου.

4 Καὶ δὲν ἠέλησεν εἰς μερικὸν καιρὸν· ὕστερα εἶπεν μέσσα τῶ ἀνθρώπῳ· Ἐτῷ Θεῷ δὲν ἐφοβούμεθα, καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπομα.

5 Ὅμως διαπὶ νὰ μὲ πᾶρῶ ἢ ἡ χῆρα ἐτέθη, ὡς τὴν ἐκαδικήσω· ἀλλὰ νὰ μὴν ἐρχεῖ ἕως τὸ τέλος καὶ μὲ θλίβῃ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἀκούσατε τί λέγει ὁ κριτὴς τῆ ἀδικίας.

7 Καὶ ὁ Θεὸς πῶς νὰ μὴν κάμῃ.

τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐ-
τῶν ἢ βροάντων πρὸς αὐτὸν ἡμέ-
ρας καὶ νυκτῶν, καὶ μακροθυ-
μῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσῃ τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν οὐ ὄχρει. τὴν
ὁ ἦος ἔτι ἀνθρώπων ἔλθει ἀπο-
δύρειται τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε ἢ καὶ πρὸς τινὰς
τὴν πεπιθότας ἐφ' ἐαυτοῖς ὅτι
εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενήσας
τὴν λοιπὴν, τὴν παραβολὴν
ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἔσθην παστούραδ· ὁ εἰς
Φαρισαῖον, καὶ ὁ ἕτερον τε-
λῶνις·

11 Ὁ Φαρισαῖον εὐθεὶς
πρὸς ἐαυτὸν ἠγάπα παστούραδ·
Ὁ Θεὸς, δύχαριστῶ σοι, ὅτι
οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοί,
μοιχοί, ἢ καὶ ὡς ἄλλοι ἄτελῶ-
νις.

12 Νηστεύω δις ἑβδομάτας,
δοδεκάτῳ πάντα ὅσα κτῶ-
μα.

13 Καὶ ὁ τελῶνις μακρόθεν
εἶπὸς οὐκ ἠθέλην εἶδε τὴν οὐφθαλ-
μῶν εἰς τὸ ἔσθην ἐπ' αὐτῶν· ἀλλ'
ἐτυπτεν εἰς τὸ σῆμα αὐτῶν, λέ-
γων· Ὁ Θεὸς ἰλασθήτι μοι τῶν
ἀμαρτωλῶν.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη ἔξω
δοδικομαρτῶν εἰς τὸ οἶκον αὐ-
τῶν

κάμη τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἀγαλλί-
ων ὡς ὅτι βροῦν εἰς αὐτὸν ἡμέ-
ρας καὶ νυκτῶν, ὅτι μακροθυ-
μῶν εἰς αὐτοῖς;

8 Λέγω σοι ἐν ἡμέρῃ καμῆ
τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν γλήσσει·
ὡμωσ ὁ ἦος τῶν ἀνθρώπων ἄσπιν
ἔλθῃ, ὅτι καὶ ἡμέρῃ εὐρεῖ τὴν πί-
σιν ἀπείνω εἰς τὴν γῆν;

9 Καὶ εἶπε καὶ εἰς κάποιους,
ὅτι ἐπίσθουαν εἰς ἑαυτοὺς τὴν
πῶς εἶναι δίκαιοι, καὶ ἐκαταφρο-
νῆσαν τὴν ἄλλοις, ἐτύπτεν τὴν
παραβολὴν·

10 Δύο ἀνθρώποι ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἔσθην νὰ παστούραδ·
ὁ εἰς Φαρισαῖον, καὶ ὁ ἄλ-
λον κωμαρκίαν.

11 Ὁ Φαρισαῖον εἶπεν
νὰ εὐθεὶς εἰς τὴν λόγῃ τῶν παστού-
ραδ οὐκ εἶμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ ἀνθρώ-
πων, ὅτι καὶ ἐκαταφρο-
νῆσαν τὴν ἄλλοις, ἐτύπτεν τὴν
παραβολὴν·

12 Νηστεύω δύο φοραῖς τὴν
ἑβδομάδα, δοδεκάτῳ ὅλα
ὅσα καὶ ἀνέχω.

13 Καὶ ὁ κωμαρκίαν εἶπεν
τὸν ἀπὸ μακρῶν, καὶ δὲν ἠθέλη
εἶδε τὴν μάτια τῶν νὰ σπικωσῇ
εἰς τὸ ἔσθην· ἀλλὰ ἐτύπτεν
τὸ σῆμα τῶν, καὶ ἐλεγε· Ὁ Θεὸς
ὁ ἰλασθήτι μοι τῶν ἀμαρτωλῶν.

14 Λέγω σοι, ἐτύπτεν ἐκ-
πέση δοδικομαρτῶν εἰς τὸ οἶκον
αὐτῶν

τῶ, ἢ σκεῖσθι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψίων
 ἰαυτῶν, ταπεινωθήσεται. ὁ δὲ τα-
 πεινῶν ἰαυτῶν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ
 βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἀπτη·
 ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπιπήμιστον
 αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ Ἰησοῦς ἀποκαλε-
 σάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφε-
 τε βρέφια ἔρχεσθαι πρὸς με,
 καὶ μὴ καλύετε αὐτὰ· τῶν γὰρ
 τοιούτων ἐστὶ ἡ βασιλεία τοῦ
 Θεοῦ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν
 μὴ δεξῆται τὴν βασιλείαν τοῦ Θε-
 οῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσελθῆ
 εἰς αὐτὴν.

18 Καὶ ἐπρωτόησε τινεσὶ αὐτῶν
 ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε
 ἀγαθε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνι-
 ον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀ-
 γαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Ταῦς ἐντολαῖς οἶδας· Μὴ
 μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ
 κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρή-
 σης· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
 τὴν μητέρα σου.

21 Οἱ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάν-
 τοι ἐφυλάξαμαι ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-
 σοῦς,

ἢ τε, παρὰ σκεῖσθι. Διὰ
 κάθε ἀνδρωπὸς ὅσῃ ὑψίωνε),
 θελεῖ ταπεινωθῆ· καὶ ὅπου
 ταπεινῶν τῶ λογῶν τε, θελεῖ
 ὑψωθῆ.

15 Καὶ ἐφερόν τε καὶ τὰ μι-
 κρὰ παιδία, ναὶ ἐπίσθη· καὶ οἱ
 μαθηταὶ τῶ ἄσπιν εἶδαν τῶς
 ἀνείδισαν σκεῖντες ὅτῃ τὰ ἐφε-
 ρων.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βρέφια πάλ-
 λεσε, καὶ εἶπεν· ἀφήτε τὰ παι-
 δία ναὶ ἔρχεσθαι εἰς ἐμένα, καὶ
 μὴ τὰ ἐμποδίζετε· Διὰ τῶν
 τοιούτων ἐστὶ ἡ βασιλεία τοῦ
 Θεοῦ.

17 Βέβαια πᾶς λέγω, ὅτι
 ὅπου δὲν δεχθῆται τὴν βασιλεί-
 αν τοῦ Θεοῦ ὡσπιν παιδί, δὲν θε-
 λεῖ εἰσελθεῖ εἰς αὐτὴν.

18 Καὶ κάποιος ἀρχωντίας
 ἔρωτόησε, ὅτι εἶπεν· διδάσκα-
 λε ἀγαθε, τί ναὶ κάμω ναὶ κλη-
 ρονομήσω τὴν ζωὴν τῶ αἰώνιου;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῶ εἶπεν·
 τί με λέγεις ἀγαθόν; κανένας
 δὲν ἐστὶν ἀγαθός, παρὰ ἑνός,
 ὁ Θεός.

20 Ταῦς παραγγελίας ταῦς
 ἐξούρεις· μὴ μοιχεύσης· μὴ
 φονεύσης· μὴ κλέψης· μὴ
 ψευδομαρτυρήσης· τίμα τὸν
 πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ σκεῖσθι· εἶπεν· ἐτά-
 τα ὅλα τὰ ἐφυλάξαμαι ἀπὸ τῶν
 νεότητά μου.

22 Καὶ ἀκούωντάς τε ὁ Ἰη-
 σοῦς,

σῆς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπὶ ἐν σοὶ
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώ-
λησον, καὶ Δάδου πτωχοῖς,
καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ἑρμιᾷ·
καὶ δεύσῃ, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ ᾧ, ἀκούσας ταῦτα,
ἀτίλυτον ἔγενετο ἢ ἢ πλῆ-
σιον σφοδρῶς.

24 Ἰδὼν ᾧ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
ἀτίλυτον γενόμενον, εἶπε·
Πῶς δύσκολος οἱ τὰ χεῖματά
ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον γὰρ ἐστὶ κεί-
μηλον Διδ. τετρακλιῶν βαφίδιον
εἰσελθεῖν, ἢ πλῆστον εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον ᾧ οἱ ἀκούσαντες·
Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ ᾧ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα
παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ ἐστὶ
παρὰ τοῦ Θεοῦ.

28 Εἶπε ᾧ ὁ Πέτρος· Ἰδὲ,
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ
ἠκολοθήσομεν σοι.

29 Ὁ ᾧ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς
ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ
ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα,
ἕνεκεν τῆ βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὅς ἐ μὴ ἀπολάβῃ πολ-
λα πλοῦσινα ἐν τῷ καιρῷ τῷ
τῷ

σῆς, τῷ εἶπεν· ἀκούμι ἐνα σὺ
λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχης πώ-
λησέτω, καὶ μοιῶστέ τω εἰς τῆς
πτωχῶν, καὶ θέλεις δεύσῃ τῆς
σωθῆναι εἰς τὸ ἑρμιόν· καὶ ἔλα,
ἀκολούθει με.

23 Καὶ σμῆνιον, ὡσάν τῷ
ἦκυσεν, ἐλυπήθη πολλῶν· Διδ. π
ἦτον πολλῶν πλῆστον.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσάν τῷ ἔ-
δεν πῶς ἐλυπήθη πολλῶν, εἶπε·
πῶς σμῆνιόν ὅπῃ ἔχεν τὰ χεῖ-
ματά, δύσκολα θέλειν ἐμθῆ εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον ἐστὶν κεί-
ματῶν ἢ κείμηλον Διδ. π
τετρακλιῶν βαφίδιον, πῶς ὁ
πλῆστον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ σμῆνιόν ὅπῃ ἔκ-
υσαν, εἶπαν· καὶ τίς δύναται
σωθῆναι;

27 Καὶ σμῆνιον εἶπεν· σμῆ-
νιόν ὅπῃ εἶναι ἀδύνατα σημεῖα εἰς
τῆς ἀνθρώπων, εἶναι δυνατὰ
σημεῖα εἰς τὸ Θεόν.

28 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν·
καὶ, ἡμεῖς ὅπῃ ἀφήκαμεν ὅλα,
καὶ σὺ ἀκολοθήσομεν σοι.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν·
βέβαια σὺς λέγω, ὅτι δὲν ἐστὶν
κατεῖνας ὁ ὅπῃ ἀφήκεν οἰκίαν,
ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖ-
κα, ἢ τέκνα, Διδ. π
λαῖαν τῷ Θεῷ,

30 Ὅπῃ κεί μὴ ἔλα
λαύση πολλὰ πλοῦσινα εἰς τὸ
καιρῷ

τω, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχο-
μῳ ζῶναι αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν ὃ τὸς δώδε-
κα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ,
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα,
καὶ τελεσθήσεται πάντα ἃ γε-
γραμμένα εἰσὶν ἐν βιβλίῳ τῶν προφητῶν,
καὶ ἔσονται ὑμεῖς ἀνθρώποι.

32 Παραδοθήσεται ἡ πόλις ἐν ἔθ-
νεσι, καὶ ἐμποικηθήσεται, καὶ
ὕβριδιθήσεται, καὶ ἐπιτυθήσεται.

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀπο-
κτενεῖσιν αὐτὴν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ αὐτῇ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ἔθεν τέταν
συνήκων· καὶ ἦν τὸ ἷμα τέτο
κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ
ὅσοι ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐπιζῆσαι
αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼν, τυφλὸς τις ἐ-
κάθητο πρὸς τὴν ὁδὸν βοσκει-
τῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὅτι ἦλθε διαπο-
ρευομένης, ἐπιυθύνετο πρὸς αὐ-
τὴν.

37 Ἀπήγγειλεν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρ-
χεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰη-
σοῦ ἢ Δαβὶδ, ἐλέησον με.

39 Καὶ οἱ ἀπεσπῶντες ἐπέ-
βησαν αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς
δὲ

καὶ ἔειπεν, καὶ εἰς τὸ ἐρχο-
μῳ αἰῶνα ζῶναι αἰώνιον.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιαντὰς
τοὺς δώδεκα μαθητάς, τὸς
εἶπε· ἰδοὺ, ὅτι ἀναβαίνομεν εἰς
τὴν Ἱερουσόλυμα, καὶ γέλυται τε-
λεσθῆναι ὅλα ὅσα εἰσὶν γεγραμμένα
ἐν βιβλίῳ τῶν προφητῶν,
καὶ ὑμεῖς ἀνθρώποι.

32 Διαπρυμνισθήσεται ἡ πόλις
ἐν ἔθνεσι, καὶ γέλυται ἐμποικηθῆ-
ναι, καὶ γέλυται ὑβριδιθῆναι, καὶ
ἐπιτυθήσεται.

33 Καὶ ὅταν τὸ δεῖρον γέλυται
τὸ σκοτάδι, καὶ τὸ πνεῦμα ἡμέ-
ραν γέλυται ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ἔθεν ἐρηϊκή-
σαν ὑποπτεῖς διὰ τῆς πίστεως· καὶ ἔει-
πεν ὁ λόγος ἡσυχίας κρυμμένης
ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν ἐγίνωσκον
ἐκεῖνα ὅτι ἐλέγευτο.

35 Καὶ ὅταν ἐσθίωμεν εἰς
τὴν Ἱεριχὼν, ἐκάθητο πρὸς τὴν ὁ-
δὸν τυφλὸς τις εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐζήτησε.

36 Καὶ ὅταν ἀκούσῃ ὅτι
ἐπιυθύνεται πρὸς αὐτὴν, ἐβόησε
καὶ εἶπεν· Ἰησοῦ ἢ Δαβὶδ,
ἐλέησον με.

37 Καὶ εἰπὼν αὐτῷ, ὅτι Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν· Ἰη-
σοῦ ἢ Δαβὶδ, ἐλέησον με.

39 Καὶ οἱ ἀπεσπῶντες ἐπέβη-
σαν αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ, καὶ αὐτὸς
δὲ

Ἧ πολλῶν μάλλον ἔκραζεν· γιὲ Δαβίδ, ἐλήσόν με.

40 Σπαθείς ἡ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀρῆσθαι παρὰ αὐτὸν ἔρχονται· ἡ αὐτῷ ἐπηρώτησεν αὐτὸν,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις ποιῆσαι; Ὁ ἡ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀναβλέψον· ἡ πίστις σε σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δοξάζων τὸ Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

λαὸς περισσότερον ἔκραζεν· ἡ δὲ Δαβίδ, ἐλήσον με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέστη καὶ ἐκέλευσε αὐτὸν τὸ φέρειν· καὶ αὐτὸν ἐσημασεν αὐτὸς, τὸ ἐρωτήσεν αὐτὸν,

41 Καὶ εἶπε· Τί θέλεις ναὶ σὺ κάμω; καὶ εἰπὼν εἶπε· αὐθέντη, ναὶ εἰδῶ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· ἰδὲ· ἡ πίστις σε σέσωσε.

43 Καὶ παραχρῆμα εἶδε, καὶ ἠκολούθησε δοξάζων τὸ Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡσάν τ εἰδὼν, σύγκαίτησαν τὸ Θεῷ.

Κεφ. 18. 19.

Κ αὶ εἰσελθὼν διήρχετο πρὸς Ἱερουσόμ.

2 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ὀνόματι καλεῖσθρος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ἐστὶν ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτησε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν ὡς ἐστὶ· καὶ οὐκ ἠδύνατο διὰ τὸ εἶναι ὄχλον, ὅτι τῆ ἡλικίας μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προσδραμὼν ἐμπαροῦσεν, ἀνέστη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν· ὅτι διὰ σκευῆς ἡμετέρας διερχοῦτο.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸ τόπον, ἀνα-

Κ αὶ ὡσάν ἐμῆκεν μέσῃ ἐπέριαν διὰ πρὸς μέσῃ τὸ Ἱερουσόμ.

2 Καὶ ναὶ, καὶ εἰδὼν ἀνδρῶν πρὸ ὅτι τὸ ἔκραςεν τὸ ὄνομα τὸ Ζακχαῖον· καὶ ἐστὶν ἐπιπλοῦτος καμερικῶν, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτησε ναὶ εἰδῆν τὸν Ἰησοῦν ὡσάν πρὸς εἶναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο διὰ τὸ πλῆθος, ὅτι ἦν μικρὸς εἰς τὸ κορμί.

4 Καὶ ἐτρέξεν ὀμπαροῦσεν καὶ ἀνέστη ἀπάνω εἰς μίαν συκομορέαν, διὰ ναὶ τὸ εἰδῆν διὰ σκευῆν πρὸς πρὸς ἐμῆν ναὶ παρῶση.

5 Καὶ ὡσάν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς

ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐ-
τὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Ζακ-
χαῖε, σπύσας κατέβηθι· σή-
μερον ἦσσι τὰ οἶκόν σου δέξαι με
μεῖναι.

6 Καὶ αὐτίστας κατέβη, καὶ
ὑπέδεξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαιντες διε-
ρρήμιζον, λέγοντες· Ὅτι πα-
ρῶ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσήλθε
καταβῆσαι.

8 Σταθεὶς ἡ Ζαχαῖα εἶ-
πε πρὸς τὸ Κύριον· Ἰδὲ, τὰ
ἡμίση τῶ ὑπαρχόντων μου, Κύ-
ριε, δίδωμι· τοῖς πτωχοῖς· καὶ
εἰ πνὸς ἢ ἑσυκοφάνησσι, διδο-
δίδωμι τετραπλῆν.

9 Εἶπε ἡ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ
οἴκῳ τέττα ἔγενετο, καθότι καὶ
αὐτὸς ἦος Ἀβραάμ ἐστίν·

10 Ἦλθε γὰρ ὁ ἦος τῷ ἀνθρώ-
πῳ ζητήσαι καὶ σῶσαι τὸ διπο-
λαλὸς.

11 Ἀκούοντων ἡ αὐτῶν συνέ-
θε, ἀπερὸ εἰς εἶπε παρεβολὴν,
διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν εἶναι Ἰερου-
σαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτῶς ὅτι
παροχρημα μέλει ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ ἀναφανέως.

12 Εἶπεν ἔν· Ἄνθρωπός τις
εὐγενὴς ἐπερέυθη εἰς χώραν μα-
κρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλεί-
αν, καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας ἡ δέκα δούλους
ἑαυ-

εἰς τὸ τόπον ἐκείνον, ἀπέτισε ἔ-
εἶδεν τον, ἔ εἶπεν· Ζαχαῖε,
κατέβη ὀγλήρηρα· διὰ τὸ σή-
μερον κάμνη χρεῖα νὰ μεῖνω εἰς
τὸ σπίτι σου.

6 Καὶ αὐτίστας ἔ ἐκατέβη,
ἔ τὸ εἶδε χρεῖα μου.

7 Καὶ ὡσὶν τὸ εἶδαν ὅλοι
ἐρρήμιζαν, ἔ ἔλεγαν· ὅτι εἰς
ἀνθρώπον ἀμαρτωλὸν ἐπήγε νὰ
κοιμῆται.

8 Καὶ ὁ Ζαχαῖα ἐτάθη
ἔ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· νὰ, αὐ-
θεντη, ἔ ἡμῶν τῶ ὑπαρχόντων
μου δίδω εἰς τὸς πτωχοῦς· ἔ ἂν
ἑσυκοφάνησσι πνὸς ἵπποτες, τὸ
δίδω ὅσῳ τετραπλοῦν.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ εἶπεν·
ὅτι σήμερον ἔγενε σωτηρία εἰς τὸ
σπίτι σου, εἰς ὅσον εἶναι καὶ
ἐστὶν ἦος τῷ Ἀβραάμ.

10 Διὰ τὸ ἦος τῷ ἀνθρώπῳ
ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σῶσῃ τὸ
κακόν.

11 Καὶ ἀκούοντες ἐκείνοι
ἐπέθε, ἔ αὐτίστας καὶ εἶπε μίαν
παρεβολὴν, μὲ τὸ νὰ εἶναι
κοιτῆ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ
νὰ λογιάζεν, ὅτι παρεούσης
μέλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ
ἀναφανῆ.

12 Λοιπὸν εἶπεν· ἕνας ἀν-
θρώπος εὐγενὴς ἐπήγε εἰς
χώραν μακρὰν, νὰ πείρῃ διὰ
λόγου τῆ βασιλείαν, καὶ νὰ γυ-
εῖσῃ.

13 Καὶ ἐκράζε δέκα τῶ δι-
λούς.

ἑαυτῶ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα
μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Προβηματεύσατε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ ὃ πολῖται αὐτῶ ἐμί-
σαν αὐτὸν, καὶ ἀπέσειλαν
πρεσβείαν ὀπίσω αὐτῶ, λέγον-
τες· Οὐ θέλομεν τῷτον βασι-
λευσάμιν ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔπα-
νελευθῆν αὐτὸν λαβροβατῶν βα-
σιλείαν, καὶ εἶπε Φωνηθῆναι
αὐτῷ τρεῖς δούλους τῆς αἰ-
ῶνος, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γινῶ τίς
τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο ὃ ὁ πρῶτος,
λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σε σωσο-
εργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγα-
θὲ δόξα· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς
ἔγενε, ἴδι ἐξουσίαν ἔχων ἐπά-
νω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος,
λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σε ἐπί-
ησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε ὃ καὶ τῷτῳ· Καὶ
σὺ γίνε ἐπίων πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων·
Κύριε, ἴδου, ἡ μνᾶ σε, ἦν ἐπι-
χον δικοκιδνῆν ἐν σαδνείῳ.

21 Ἐφοβέμην γάρ σε, ὅτι
ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἰρεῖς
ὁ σοὶ ἔθικας, καὶ θερίζεις ὁ σοὶ
ἵαπειρας.

22 Λέγει

λαυταῖδες, καὶ τρεῖς ἔδωκε δέκα
μνᾶς, καὶ τρεῖς εἶπε· ναὶ πρε-
γματεύσατε ἕως ὅπως ναὶ ἔλθω.

14 Καὶ οἱ πολῖται τῷ τῷ
ἐμίσησαν, καὶ ἐστῆσαν πρεσβεί-
αν ὀπίσω τῷ, καὶ ἔλεγον· δὲν
τῷ θέλομεν ναὶ βασιλεύσῃ εἰς
ἡμᾶς.

15 Καὶ ὅταν ἐγύρωσε καὶ ἐπι-
ρετῶν βασιλείαν, εἶπε ναὶ τῷ
λαλήσαι τρεῖς δουλοὺς ἐκεί-
νων, εἰς τρεῖς ὁποῖας ἔδωκε τὸ
ἀσῆμι τῷ. Ἀλλὰ ναὶ μάθη τί κέρ-
δεσεν καθεὶς ἕνας εἰς τῶν πρε-
γματείαν τῷ.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος,
καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μῆσα
μνᾶ ἕκαμω παραπάνω δέκα
μνᾶς.

17 Καὶ λέγει τῷ· γάρ σε, δὲ-
λα ἀγαθὲ· ἐπὶ δὲ εἰς τὸ ὀλίγη
ἔγενε ἐμπιστευόμενος, ἔχε ἐξου-
σίαν ἀπάνω εἰς δέκα πόλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος,
καὶ εἶπεν· αὐθέντη, ἡ μνᾶ σε
ἕκαμω ἄλλαις πέντε μνᾶς.

19 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς τῷτῳ·
καὶ σὺ ναὶ γίνε ἐξουσιαστὴς ἀπάν-
ω εἰς πέντε πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ
εἶπεν· αὐθέντη, ναὶ, ἡ μνᾶ σε,
ὅπως τῶν εἶχα βαλνυμῶν εἰς τὸ
μανδύλιον.

21 Διατί σε ἐφοβέμην, ὅτι
εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς· σπι-
κάνεις ἐκείνο ὅπως δὲν ἐσώσεις,
καὶ θερίζεις ἐκείνο ὅπως δὲν ἔσπι-
ρες.

22 Καὶ

22 Λέγει ἡ αὐτῶ· Ἐκ τῆ
σώματος σε κρινῶ σε, πονηρῆ
δ' ἔγω· ἡδὲς ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος
αὐστηρὸς εἰμι, αἰρών ὁ σὺ ἐθη-
κα, καὶ θερίζων ὁ σὺ ἑσπερα.

23 Καὶ Διδάχῃ σὺν ἑδωκας τὸ
ἀργυρίον μου ἐπὶ τὴν τεράπιζαν,
καὶ ἐγὼ ἔλθων σὺν τίκῳ ἀν' ἑπτα-
ξυ αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶ-
πεν· Ἀρατε ἀπ' αὐτῆ τὴν μνάην,
καὶ δοῦτε τὰς δέκα μνάς
ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῶ· Κύριε,
ἔχεις δέκα μνάς·

26 Λέγω ἡδ' ὑμῖν, ὅτι παν-
τὴ τῶ ἔχοντι δοθήσε'· ἀπὸ ἡ δὲ
μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχει, ἀρ-
θήσε' ἀπ' αὐτῶ.

27 Πλὴν τὸς ἐχθρὸς μου
σκέινυς, τὸς μὴ θελήσαντοίς
με βασιλεύσω ἐπ' αὐτῶς, ἀ-
γάγατε ἰδοε, καὶ κατασφάζετε
ἐμαυτὸν ἐν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπο-
ρεύετο ἑμαυτὸν εἰς ἀναβαίαν
εἰς Ἱερουσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς
Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν, παρὸς
τὸ ὄρεον τὸ καλεῖσθαι Ἐλαιῶν,
ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐ-
τῶ,

22 Καὶ λέγει τῶ ὁ αὐθῆντις
τῶ· ἀπὸ τὸ σώμα σε κρίνω σε
κρινῶ, πονηρῆ δ' ἔγω· ἔξουρες
ὅτι ἐγὼ εἰμι ἄνθρωπος
αὐστη-
ρὸς, σηκώνω σκεῖνο ὅτι δὲν
ἔβαλα, καὶ θερίζω σκεῖνο ὅτι
δὲν ἑσπερα.

23 Καὶ Διδάχῃ δὲν ἑδωκας τὸ
ἀργυρίον μου εἰς τὴν τεράπιζαν,
καὶ ἐγὼ ὡσὸν ἤρχεσθαι ἡθελῶ τὸ
πάρη μὲ τ' κάρματι;

24 Καὶ εἰς σκεῖνυς ὅτι
ἐπαρωσέκονταυ σκεῖς, εἶπεν·
ἐπαρετε ἀπ' αὐτῶν τῶν μνάην,
καὶ δοῦτε τῶν σκεῖνυς ὅτι ἔχει τῶς
δέκα μνάς.

25 Καὶ λέγουσιν τῶ· αὐθῆντι,
ἔχεις δέκα μνάς·

26 Διδάχῃ ἐγὼ σὺς λέγω, καὶ-
θεῖναις ὅτι ἔχεις, θελή τῶ δοθῆ
καὶ ἀπὸ σκεῖνον ὅτι δὲν ἔχεις, καὶ
σκεῖνο ὅτι ἔχεις, θελή παρεθῆ
ἀπ' αὐτῶν.

27 Καὶ ἀπέκει τὸς ἐχθρὸς
μου σκεῖνυς, ὅτι δὲν ἠθέλησαν
να βασιλεύσω εἰς αὐτῶς, φέ-
ρετέ μου τῶς ἐδῶ, καὶ κατασφά-
ξετέ τῶς ὁμαυτῶν μου.

28 Καὶ ὡσὸν εἶπεν ἐταῦτα
ὁ Ἰησοῦς, ἐπάρηεν ὁμαυτῶν,
ἀναβαίαντας εἰς τὰ Ἱερουσόλυ-
μα.

29 Καὶ ὡσὸν ἐσημῶσεν εἰς
τὴν Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν,
εἰς τὸ ὄρεον ὅτι καλεῖσθαι Ἐλαιῶν,
ἔστειλε δύο ἀπὸ τῶν μαθητι-
δῶ τῶς,

30 Εἰπὼν Ὑπάγετε εἰς τὴν
καπέταντι κάμλῳ ὃν ἡ εἰσπο-
ρευόμενοι εὐρέσετε πῶλον δεδε-
μῆρον, ἐφ' ὃν ἔσθεις πῶποτε ἀν-
θρακῶν ἐκάθιστε ἕλσαντες αὐ-
τὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ εἰὼν ἕως ὑμᾶς ἐρωτᾷ
Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐ-
τῷ Ὅποι Κύριε αὐτῷ χρεῖ-
αν ἔχει.

32 Ἀπλθόντες ἡ οἱ ἀπε-
σταλμένοι, εὐσθν καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς.

33 Λυόντων ἡ αὐτῶν τὸ πῶ-
λον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτῶ ἀπὸς
αὐτῶς Ὅτι λύετε τὸ πῶλον;

34 Οἱ ἡ εἶπον Ὁ Κύριε
αὐτῷ χρεῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἀπὸς
τὸ Ἰησοῦν. Καὶ ἐπὶ ἰδόντες
εἰαυτῶν ἐμάλα ἐπὶ τὸ πῶλον,
ἐπεβίβασαν τὸ Ἰησοῦν.

36 Πορευομένης ἡ αὐτῶ,
ὑπεσπῶννον ἐμάλα αὐτῶν ἐν
τῇ ὁδῷ.

37 Ἐξίζοντο ἡ αὐτῶ ἡδὲ
ἀπὸς τῇ καθιδιάσθ' ὄρεος τῆ
Ἐλαιῶν, ἡρξάθη ἅπαν τὸ
πληθὺς τῶ μαθητῶν χαίροντες
αἰεὶν τὸ Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ
πρὸς πᾶσιν ἃν εἶδον δυνάμειαν,

38 Λέγοντες Ἐὐλογημέ-
νη ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν
ὀνόματι

30 Καὶ εἶπεν ὑμεῖς εἰς τὸ
χωρεῖν ὅπως ἐναγ' ἀγνάπια ἡ
ἐκεῖ ὅπως ἐμβασιτε εἰς αὐτὸ ἡ-
λετε εὐσθ' ἐνα πελάει δειμῶν,
εἰς τὸ ὅποιον κανενας ἀνθρα-
κῶν ἀκομιθῶν ἐκάθιστε ἡ λύ-
σατε ἡ φέρετέ με το.

31 Καὶ ἂν σὺς ἐρωτήση κα-
νένας Ὅτι πὶ τὸ λύετε; γὰ τὸ
εἰπήτε ἔτι ὅτι ὁ αὐτῶν τις τὸ
χρεῖαν ἔχει.

32 Καὶ εἰσὼν ἐπήγαν οἱ ἀπε-
σταλμένοι, ὁρῶσαν καθὼς τὸς
εἶπε.

33 Καὶ ἐκεῖ ὅπως ἔλασαν τὸ
πελάει, τὸς εἶπαν οἱ αὐτῶ-
τάδες τῶ Ὅτι πὶ λύετε τὸ πε-
λάει;

34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν ὅτι
ὁ αὐτῶν τις τὸ χρεῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἤφεραν τὸ πελάει
εἰς τὸ Ἰησοῦν ἡ ἐβαλκων ἀπί-
νω ἐφορέματι τῶς, ἡ ἐκάθι-
σαν τὸ Ἰησοῦν.

36 Καὶ ἐκεῖ ὅπως ἐπέρινα,
ἐσπῶσαν διὰ κάτω τοῖ φορέ-
ματι τῶς εἰς τὴν σπῶταν.

37 Καὶ ὡσὰν ἐσημῶσεν ὡσπῶ-
μάη εἰς τὸ κατήφορον τῶ βουῖ
τῶ ἐλαιῶν, ἤρξασαν ὅλοι τὸ
πληθὺς τῶ μαθητῶν ἡ ἐχά-
ρουνται, ἡ ὑμῶσαν τὸ Θεὸν
μὲ μεγάλῃ φωνῇ ὡσπῶ ὅσας
ταῖς δυνάμειαις, ὅπως εἶδαν.

38 Καὶ ἔλεγον Ὀλογο-
μένη ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς
ἐν ὀνόματι

ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη σὲ ἐρα-
νῶ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ πινες τῶν Φαρισαίων
διὰ τῆς ὄχλης εἶπον πρὸς αὐτὸν·
Διδάσκαλε, ἐπιήμεσον τοῖς
μαθηταῖς σε.

40 Καὶ ἀπεκρίθεις εἶπεν
αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν ἴσται
σιωπήσων, οἱ λίθοι κεκορώξον-
ται.

41 Καὶ ὡς ἤρχισεν, ἰδὼν τὴν
πόλιν, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνων
καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σε
ταύτῃ, ἔα πρὸς εἰρήνην σε· ἰὺν
ᾧ ἐκρύβη διὰ ὀφθαλμῶν σε·

43 Ὅτι ἤξευσιν ἡμέραι ἐπὶ
σε, καὶ περὶ βαλεῖσι οἱ ἐχθροί
σε χάρακά σοι, καὶ περικυ-
κλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε
πάντοθεν·

44 Καὶ ἰδαφίξουσέ σε, καὶ ἔα
τέκνα σε ἐν σοί· καὶ σὺ ἀφή-
σων ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ'
ὧν σὺ ἔγνωσας τὸ καιρὸν τῆ ἐπι-
σκοπῆς σε.

45 Καὶ ἐσελθὼν εἰς τὸ Ἰε-
ροσόφον, ἤρξατο ἐμβαλεῖν τὰς πω-
λεῖντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζου-
σας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέ-
γραπται· Ὁ οἶκός μου, οἰ-
κὸν πρῶτον ἔσται· ὑμεῖς ὅ-
μως ἔ-
αυτοῦ

ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἠρώων ἐν
ἐρανώ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ κάποιοι διὰ τῆς
Φαρισαίων διὰ μέσου διὰ τῆ
πολλῆς· ἔειπαν· διδάσκαλε,
φοβέρισε τὰς μαθητὰς σε.

40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν
τῆς· λέγω σας, ὅτι ἐὰν αὐτοῖ
σιωπήσων, ἡ πέτρας ἕλκων
λαλήσῃ.

41 Καὶ ὡσὲν εἰήμεσον, εἶ-
δε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐκλαυσε,

42 Λέγωντας· ὅτι ἂν ἐγνώ-
ριζες καὶ ἐγὼ, καὶ εἰς τὴν ἡμέ-
ραν σε ταύτην, ἔα πρὸς ἡμᾶς
ὅπως εἶναι εἰς τὴν εἰρήνην σε·
ἀλλ' ἵδων ἐκρύβη διὰ τῶν μά-
κῶν σε·

43 Ὅτι ἕλκων σε ἔλθῃ
ἡμέραις, καὶ οἱ ἐχθροί σε ἕλκων
βαλλῆ πτερυγῶν σε χωνταίικι, καὶ
ἕλκων σε πτερυγῶν σε· ἔδελκων
σε θλίψῃ διὰ καθε τόπον·

44 Καὶ ἕλκων σε ἔξουπῶσῃ
ἔως ἔα ἡμέλια, καὶ τὰ παιδιὰ
σε ἕλκων καλῶσῃ μέσου εἰς ἐσέ-
να· καὶ δὲν ἕλκων σε ἀφῆσῃ πέ-
τραν ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν·
ἀλλ' ἵδων εἰώρῃσῃ τὸ καιρὸν τῆ
ἐπισκοπῆς σε.

45 Καὶ ὡσὲν ἐμῶκε μέσου
εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐν ἁγίῳ
ἕξω ἐκείνους ὅπως ἐπελῶσων μέ-
σου ἐ ἀγοράζων,

46 Λέγωντας τῆς· εἶναι γε-
γραμμῶν, εἰς τὸ ἁγίον μετῆ-
ναι ἁγίον πρῶτον· καὶ ἐσῆς
τὸ

αὐτὸν ἐπιήσαστε πῆλικοι λη-
στῶν.

47 Καὶ ἰὼν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ ἤ δόξα-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζητοῦ-
σάντων ἀπολέσαι, καὶ οἱ ᾠροῦ-
τοι ἔλαβ'.

48 Καὶ ἔχ' ὄρασκον ἑπ' εἰ-
πήσασιν· ὁ λαὸς ἦν ἅπασ' ἐξ-
εκρέμασθ' αὐτῷ ἀπέων.

τὸ ἐλάματε πηλεῖα τῶν κλη-
πτῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε καθ' ἡ-
μέραν εἰς τὸ ἱερόν. καὶ οἱ δό-
ξαρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζη-
τοῦσαν νῆν χαλάσων, καὶ οἱ
ᾠροῦτοι ἔλαβ'.

48 Καὶ δὲν ὄρασκων τὸ ἑ-
π' ἡμελῶν ἔλαμα· Διότι ὁ
λαὸς ἐκρέμασθ' ἀπ' αὐ-
τὸν νῆν ἀπέων.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἐγένεθ' ἐν μιᾷ τῶν ἡ-
μερῶν ἐκείνων, διδά-
σκουσί· αὐτῷ τὸν λαὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ συναγελεζομένους, ἐπέ-
σησαν οἱ δόξαρεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς αὐτῷ τίς πρῆσβυτερος;

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέ-
γοντες· Εἰπέ ἡμῖν ἐν ποίῳ ἐξου-
σία τοῦτο ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ
ὄντας σοὶ τίλ' ἐξουσίαν ἐπέσει;

3 Ἀποκρίθεις ἡ εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς
ἐπελάοι· καὶ εἰπάτε μοι·

4 Τὸ βασιλεῖμα Ἰωάννης ἐξ
ἐρανοῦ ἰὼ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ ἡ συναλογίσανθ' πρὸς
ἑαυτούς, λέγοντες· Οὐ εἰάν εἰ-
παίμ'· Ἐξ ἐρανοῦ ἐρεῖ· Διὰ τί
αὐτῷ ὄντος ἐπιτεύσαστε αὐτῷ;

6 Ἐάν ἡ εἰπαίμ'· Ἐξ ἀν-
θρώπων πῶς ὁ λαὸς καταλι-
θήσει ἡμᾶς πεπεισμένους· γὰρ

ΚΑὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκεί-
νων, διδάσκων ἰσῆν τὸν λα-
ὸν εἰς τὸ ἱερόν καὶ συναγελεζομένους,
ἀποσδοκῆτως ἐπήσαν οἱ δόξα-
ρεῖς καὶ ἡ γραμματεῖς μὲν
τίς πρῆσβυτερος;

2 Καὶ εἶπαν ἰσῆν· εἰπέ μοι ἐν
ποίῳ ἐξουσίαν καίμας ἐπέσει· καὶ
ποῖ· εἶναι ἐκείν· ὅτι· ὅτι· ὅτι·
δοκε τίλ' ἐξουσίαν ἐπέσει;

3 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε
ἰσῆν· νῆν ὄντος ἐρωτήσω καὶ ὑμεῖς
ἐπελάοι· καὶ εἰπάτε μοι·

4 Τὸ βασιλεῖμα Ἰωάννης
δοκῆ τ' ἐρανοῦ ἦτον· ἢ δὲν τῶν
ἀνθρώπων;

5 Καὶ ἐκείνοι ἐσυναλογίζον-
του μέσα τους, καὶ ἔλεγον· ὅτι·
ἀν εἰπαίμ'· δὲν τ' ἐρανοῦ· ἡμεῖς
εἰπέ· Διότι λοιπὸν δὲν τὸ ἐπι-
τεύσαστε;

6 Ἄν εἰπαίμ'· δὲν τῶν ἀν-
θρώπων· ὅλ· ὁ λαὸς δὲν
μας λιθήσει· Διότι εἶναι καὶ

ἐπὶ Ἰωάννῳ ἀσφρήτῳ εἶπα.

πεισθῆναι, πῶς ὁ Ἰωάννης νὰ εἶμαι ἀσφρήτης.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν πῶς δὲν ἔξοῦρουν διὰ πῶς εἶμαι.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ αὐτῶν ποίω.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· Ἐγὼ πῶς λέγω καὶ ποίω ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐτέῳ.

9 Ἡξάτω δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τῷ παραβολῶν ταύτῳ· Ἀνθρωπὸς τις ἐφύτωσεν ἀμπελῶνα, ἔξέδωτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπέδημησε χρόνους ἰκανούς.

9 Καὶ ἄρχετε νὰ λέγη εἰς τὸν λαὸν ἐτέῳ τῷ παραβολῶν· Ἐναι ἀνθρώπου ἐφύτωσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἐδώκεν ἕξω εἰς τὸς γεωργούς· καὶ τὸ ἀμπελουργῆν· καὶ ἐδίβη καὶ ἔλαψεν χρόνους μερικῶς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τὸς γεωργούς ἄλλον, ἵνα διὰ τὸ καρπῶν τῶν ἀμπελῶν δώσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δειραντες αὐτὸν, ἐξάπεστειλαν κενόν.

10 Καὶ εἰς τὸ καιρὸν ἀπέστειλε ἄλλο δούλῳ εἰς τὸς γεωργούς, νὰ δάσῃ διὰ τὸ καρπὸν τῶν ἀμπελῶν· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸ ἐδῆσαν, καὶ τὸ ἐστειλαν εὐκαιρῶν.

11 Καὶ ἀσπείρετο πέμψαι ἕτερον ἄλλον, οἱ δὲ καμῖνον δειραντες καὶ ἀπμάσασαυτες ἐξάπεστειλαν κενόν.

11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον ἄλλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸ ἔδειραν καὶ ἐπένον, καὶ τὸ ἀπμάσασαν καὶ τὸ ἐξάπεστειλαν εὐκαιρῶν.

12 Καὶ ἀσπείρετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τῶν τραυματίσασαυτες ἐξέβαλον.

12 Καὶ πάλιν ἐπέμψεν ἀκόμην καὶ τρίτον· καὶ ἐπένοι καὶ τῶν τῶν τὸ ἐπλήρωσαν καὶ τὸ δούλωσαν ἕξω.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τῶν ἀμπελῶν· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τῶν ἰδόντες ἐντραπήσονται.

13 Καὶ ὁ αὐθέντης τῶν ἀμπελῶν εἶπε· Ἢ νὰ κάμω; ἄς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· καὶ ἀντύχη ὡσάν τὸ εἶδῃς· δέλωσῃ τὸν τραπέϊ.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτάς· Λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ὡσάν τὸ εἶδαν, ἐσυλογίζοντο μετὰ τῶν καὶ ἔλεγαν· Ἐστὸς εἶμαι ὁ κλη-

10 μὲν δὲ ὑμεῖς, ἀπέκτεινόντων αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐμβαλόντες αὐτὸν ἔξω τῆς ἀμπέλων, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τῆς ἀμπέλων;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τὰς γεωργὰς τὰς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες ἡ ἑταῖροι· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον περὶ Λίθου ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, ἕτερον γὰρ κλήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ περὶ ἐπὶ ἐκείνου τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἢ ὃν δ' αὖ πάλιν, λιμῆσει αὐτόν.

19 Καὶ εἰρήνησαν οἱ δούλοισι τοῖς οἰκοδομοῦσι ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτοὺς ὡς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι περὶ αὐτὰς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παραφύλαξάντες ἐπέσειλαν ἰσχυροὺς, ἵνα κεραιώσιν αὐτοὺς δικαίως· ἵνα εἰς ἐπιλάβονται αὐτὰς λόγους, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ

κληρονομίᾳ· εἴλατε, καὶ ἄς τὸ σκοτώσωμεν, διὰ τὴν γῆν ἡ κληρονομία τῆς ἐδικῆς μας.

15 Καὶ ἐμβαλόντες τὸν ἔξω ἀπὸ τῆς ἀμπέλι, ἡ τὴν ἐσκότισαν. ἢ θέλει κάμψαι λοιπὸν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀμπέλις εἰς ἐκείνας τὰς γεωργὰς;

16 Θέλει ἔλθῃ καὶ θέλει χαλάσῃ τὰς γεωργὰς ἐτάσας, ἐπὶ τῆς ἀμπέλι θέλει τὸ δῶσθαι εἰς ἄλλους. καὶ ἐκείνοι ὡσάν τὸ ἡκισσαν, εἶπαν· μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ ἰησοῦς ἐγένετο καὶ τὰς εἶδε, καὶ εἶπε· ἢ εἶναί λοιπὸν ἐτάσῃ τὸ γεγραμμένον ὅτι ἡ πέτρα, τὴν ὅποιαν ἐκαβαλοῦσιν οἱ κτιστὰδες, ἐκείνη ἐγενε κεφαλὴ τῆς γωνίας;

18 Καὶ ὅποιος πέσῃ ἀπὸ τῆς ἑπὶ αὐτῆς τῆς πέτρας, θέλει συνθλασθῆναι· καὶ εἰς ὅποιος πέσῃ, θέλει τὴν λιμῆσει.

19 Καὶ οἱ δούλοισι καὶ οἱ οἰκοδομοῦσι ἠθροῦσαν ἐκείνῳ τῆς ἡμέρας ἵνα ἀπολέσῃ τὰς χεῖρας τὰς ἀπὸ τῆς ἀμπέλις· ἀμὴ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διὰ τὸ ἐγνωσάντων, ὅτι διὰ λόγους ἐπέσειλαν τὴν παραβολὴν ἐκείνῳ.

20 Καὶ παραφύλαξάντες ἐπέσειλαν ἀνθρώπους ἐπίστατους, οἱ ὅποιοι ἐμεταπολάττειναι ἵνα εἰς ἐπιλάβονται αὐτοὺς δικαίως· διὰ τὸ παραδοῦναι αὐτὸν λόγους, ἵνα τὸν παραδώσιν εἰς τὴν ἀρχηγῆναι,

τῆ δόξης καὶ τῆ ἐξουσίᾳ ἢ ἡγ-
μονῶν.

21 Καὶ ἐπὶ κηρώθησαν αὐτὸν,
λέγοντες· Διδάσκαλε, οὐκ ἔστιν
ὄχι ὁ ἰσχυρὸς λέγει καὶ διδάσκει,
καὶ ἔλαμβάνεις πρῶτον, καὶ
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν ἢ
Θεῶ διδάσκει;

22 Ἐξεστὶν ἡμῖν Καίσαρα Φά-
ρον δοῦναι, ἢ ἔ;

23 Κατανοήσαι ἢ αὐτῶν τὴν
πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τί με περιφύετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δυνά-
ειον· ἢ ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι-
γραφήν; Ἀποκριθέντες ἢ
εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ ἦ ἐπεὶ αὐτοῖς· Ἀπό-
δοτε ἑνὸν τὰ Καίσαρι· Καί-
σαρι, καὶ τὸ ἢ Θεῷ τὸ ἢ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴχυσαν ἐπι-
λαβέσθαι αὐτὸν ῥήματι· ἐναν-
τίον ἢ λαῷ καὶ θιμάσαντες
ἐπὶ τῆ ἀπακρίσει αὐτῶν, ἐσίγη-
σαν.

27 Προσελθόντες δὲ πῖνες τῶν
σαδδουκαίων, (οἱ ἀντιλέγοντες
ἀνάσσειν μὴ εἶναι) ἐπὶ κηρώθησαν
αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωϋσῆς ἐγραψεν ἡμῖν· Ἐάν τις
ἢ ἀδελφὸς ἀποθήνη ἔχων γυ-
ναῖκα, καὶ ἔτερον ἢ ἀποθήνη, ἢ
ἀποθήνη, ἢ ἀδελφὸς
αὐ-

καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἢ ἡγε-
μονῶν.

21 Καὶ τὸ ἐκηρώθησαν, καὶ
εἶπαν· διδάσκαλε, ἢ ἰσχυρὸν
ὄχι καλῶ λέγει καὶ διδάσκει,
καὶ δὲν ἀποκρίσας εἰς πρῶτον,
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν φάσιν
ἢ Θεῶ διδάσκει;

22 ἢ ἡμπορεῖν ἡμῖς να δό-
δωμεν χαράτζι εἰς τὸ Καίσαρος,
ἢ ὄχι;

23 Καὶ γνωρίζοντας τὴν
πανουργίαν, τὸς λέγει· τί με
περιφύετε;

24 Δείξατέ μοι ἓνα δυνάειον·
ἢ εἰκόνα ἔχει καὶ ἀπογραφήν;
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶ-
παν· ἢ Καίσαρος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπε·
ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ πρῶτα
ἢ Καίσαρι· εἰς τὸ Καίσαρος,
καὶ τὸ πρῶτον ἢ Θεῷ εἰς τὸ
Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἢ ἡμπορεῖται να
τὸ πᾶσιν εἰς λόγον ὁμοιωσῶν
εἰς τὸ λαόν καὶ ἐθιμάσων εἰς
τὴν ἀπακρίσειν, καὶ ἐσίγησαν.

27 Καὶ κάποιος ἀπὸ τῶν
σαδδουκαίων, ὁπῶς ἐναντιῶνται
πῶς να μὴ εἶναι ἀνάσσειν, ἐ-
πὶ κηρώθησαν, καὶ τὸ ἐκηρώθησαν.

28 Καὶ εἶπαν· διδάσκαλε,
ὁ Μωϋσῆς ἐγραψεν εἰς τὸ νόμον·
εἰάν τις ἀποθήνη κενὸς ἀδελφός,
ὁπῶς να ἔχη γυναῖκα, ἢ ἐστὶν
να ἀποθήνη ἢ ἀποθήνη, να παῖρα
P 7

αὐτῷ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐξα- ο ἀδελφός τις τῶν γυναικῶν,
ναήση σπέρμα τῶ ἀδελφῶ
αὐτῷ. να ἐξαναήση σπέρμα εἰς τὸ
ἀδελφόν τις.

29 Ἐπταὶ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ παῖς τῶν γυναικῶν,
ἀπέθανεν ἄτεκνος.

29 Ἐπταὶ λοιπὸν ἦσαν ἀ-
δελφοὶ· καὶ ὁ παῖς τῶν
γυναικῶν, καὶ ἀπέθανεν ἄτε-
κνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τῶν γυναικῶν, καὶ ἔτεκεν ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἐπήρην ὁ δεύτερος
τῶν γυναικῶν, καὶ ἀπέθανεν
καὶ ἔτεκεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐ-
τῶν, ὡσαύτως ἢ καὶ οἱ ἑπτὰ·
καὶ ἔκατέλιπον τέκνα, καὶ
ἀπέθανον.

31 Καὶ ἐπήρην τῶν ὁ τρίτος,
ὁμοίως καὶ οἱ ἑπταὶ καὶ δὲν ἄφη-
σαν παιδιὰ, καὶ ἀπέθανον.

32 Ὑστερον ἢ πάντων ἀπέ-
θανον καὶ ἡ γυνή.

32 Καὶ ὕστερα δὲ πᾶσι ἀ-
πέθανε καὶ ἡ γυναικῶν.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, πῆ-
ν αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ δὲ
ἐπταὶ ἔχον αὐτὴν γυναικῶν.

33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτῶν
ὄλως εἰς τὴν ἀνάστασιν θίσει
εἶδαι ἡ γυναικῶν; ἀλλὰ τῶν
εἶχον καὶ οἱ ἑπτὰ γυναικῶν.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τῶν αἰῶν
τέτε γαμήσι καὶ ἐκνομισπονη-
ται.

34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν ἰσ' οἱ υἱοὶ τῶν αἰῶν
τέτε πανδρόμων καὶ παυδρό-
μων.

35 Οἱ ἢ καὶ ζωθέντες τῶ
αἰῶν ἐκείνῃς τυχεῖν, καὶ τῆς
ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, ἔτε
γαμήσι, ἔτε ἐκνομισπονη-

35 Ἀλλ' ἐκεῖνοι ὅτι καὶ
ζωθέντες να τυχεῖν τῶ αἰῶν
ἐκείνῃς, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν, ἔτε πανδρόμων, ἔτε παυ-
δρόμων.

36 Οὔτε δὲ ἀποθανεῖν ἐπι-
διώκονται ἰσχυροὶ γὰρ εἰσὶ
καὶ υἱοὶ εἰσὶ τῶ Θεοῦ, τῆς ἀνα-
στάσεως υἱοὶ ὄντες.

36 Οὔτε ἡμπερὶς ἀπὸ
να ἀποθάνουσι· ἀλλὰ εἶναι ἰσχυ-
ροὶ μετὰ τοῦ ἀγγέλου· καὶ εἶναι
υἱοὶ τῶ Θεοῦ, καὶ υἱοὶ τῆς ἀναστά-
σεως.

37 Ὅτι ἢ ἐγγιστοὶ οἱ νε-
κροὶ, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ
τῆς βράτης, ὡς λέγει Κύριον τὸν
Θε-

37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθνήσκοντες
σικῶνται, καὶ ὁ Μωσῆς τὸ ἐπι-
μαρτυρεῖ εἰς τὴν βράτην, ἐκεῖ ὅτι
λέγει

Θεόν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεόν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεόν Ἰακώβ.

38 Θεός ἢ σὺ ἐστὶ νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες ἤδ' αὐτῷ ζῶσιν·

39 Ἀποκριθέντες δὲ Ἰουδαῖοι γραμματεῖν εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔπ' ἢ ἐτόλμων ἐπειρωτῆν αὐτὸν εἶναι.

41 Εἶπε ἢ ὡς αὐτός· Πῶς λέγεσι τὸν Χριστὸν ἡμεῖς Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βιβλίῳ Ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριός τῳ Κυρίῳ με· Κάθε ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως ἂν ἴω τὸς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς ἡὸς αὐτοῦ εἶναι;

45 Ἀκούοντες ἢ πάντες Ἰσραὴλ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

46 Προσέχετε διὰ τῶν γραμματέων τῶν Ἰουδαίων περὶ πατεῖν ἐν συναῖς, καὶ φιλομήτων ἀσπασμῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ὑποκαταδύειν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ

λέγει Κύριον εἶναι τὸν Θεόν Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Θεόν Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Θεόν Ἰακώβ.

38 Καὶ ὁ Θεός δὲν εἶναι νεκρῶν Θεός, ἀλλὰ ἐκείνων ὅπως ζῶσι· διὰ τὸ ὅτι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Καὶ ἀπεκρίθησαν κατὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Καὶ πῶς δὲν ἐτόλμων ἐπειρωτῆσαι τὸν ἐρωτήσαν Ἰησοῦς.

41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· πῶς λέγεσι τὸν Χριστὸν ἡμεῖς εἶναι ἡὸς Δαβὶδ;

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· εἶπεν ὁ αὐθέντης εἰς τὸν ἀνεστηλῶ με· καὶ ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως ὅπου ἰδὼ θάλασσαν τὸς ἐχθρούς σου διὰ τὸ κατὰ πόδας σου εἶναι ποδῶν σου.

44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸ κηρύττει ἀνεστηλῶν, καὶ πῶς εἶναι ἡὸς Ἰησῦς;

45 Καὶ ἀκούοντες ὅλην ὁ λαὸς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάδας Ἰησῦς·

46 Ἐχετε τὸ νῦν σας διὰ τὸς γραμματεῖς ὅπως θέλουσι ἐπιπατεῖν με ἐν συναῖς, καὶ ἀγαπᾶν τοὺς χαίρεσθαι εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ τὰς ὑποκαταδύειν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ

αποστοκλίσιας ἐν τοῖς δέ-
προις.

47 Οἱ κατεδίδοσι τοῖς οἰ-
κίαις τῶν χηρῶν, καὶ αὐθά-
σαι μικροὶ ἀποσείχονται ἔ-
τοι λήψονται περισσότερον κρι-
μα.

νά ἀποκαθάρσανται εἰς τοῖ δέ-
πνοις.

47 Οἱ ὅποιοι κατατρέγουσι
τὰ σπήλια τῶν χηρῶν, καὶ κά-
μην ἀφορμῶν πᾶς ἀποσεί-
χονται μεγάλας ἀποσείχονται
ἐτέροι θείας παρὲς ἀποσεί-
χονται κριμα.

Κεφ. κβ. 21.

Α Ναβλέφας ἦ εἶδε τὰς
βάλλοντας τοῖς δώροις αὐ-
τῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλε-
σίαις.

2 Εἶδε ἡ καίθηνα χήρα πε-
νιχρῶν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο
λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὐ-
τῆ πλεῖον πάντων ἔβαλεν.

4 Ἄπαντες ᾗ ἔθει ὅτι
ἀποσείχοντες αὐτοῖς ἔβαλλον
εἰς τὰ δώρα· ὅτι αὐτῆ ἦ ἔν
ἦ ὑπερήματι αὐτῆς ἄπαντα
τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καὶ πᾶν λεγόντων τοῖς
ἦ ἰερῶν, ὅτι λίθοις καλοῖς
καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται,
εἶπεν·

6 Ταῦτα ἀφωρεῖτε, ἐλά-
σσονται ἡμέρασι αὐαῖς ὅσα ἀφο-
ρήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ἵς ἔ
καταλυθήσεται.

Κ Αὐτίσεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶδε πλεσίαις ὅτι ἔβα-
λαν τοῖς δώροις εἰς τὸ κελὸν τῆ
ἐλεημοσύνης.

2 Καὶ εἶδε ἡ κάποιαν χή-
ρα πτωχῶν, ἡ ὅποια ἔβαλε δύο
φύλας.

3 Καὶ εἶπεν· ἀληθῶς αὐαῖς
λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ ἐ-
τερε ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ
ἄλλαις.

4 Διατί ὅλοι ἐτέτοι ἔβαλλον
εἰς τοῖς δώροις· ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ
ὅτι τὰς ἀποσείχουσαν ἀπὸ
αὐτῆ ἀπὸ τὸ πτωχικὸν τῆς
λοῦ τῆς τῆ βίον ὅσα ἔ
ἔβαλε.

5 Καὶ εἶπεν· ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
λεγειν εἶπεν τὸ ἰερῶν, ὅτι ἐπὶ
τοῖς λίθοις με πέτραις ὁμο-
φοῖς καὶ με ἀφιερῶματα,
εἶπεν·

6 Αὐαῖς ὅτι βλέπετε, ἐλά-
σων ἔλη ἡμέραις, ὅτι τὰ
μὲν ἀπὸ τῆς πέτρας ἀπὸ
εἰς τὴν πέτραν, ὅτι τὰ
καταλυθῆ.

7 Ἐπηρεώθησαν ὃ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε ἔν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ ὃ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε πολλοὶ ᾧ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Οὐ ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ κληρὸς ἡγμεκ. μὴ οὖν παραβῆτε ὅπισθ αὐτῶν.

9 Ὅταν ὃ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι· ἀλλ' ὅσα ἰδέεσθε τὰ τέλη αὐτῶν.

10 Τότε ἔλεγον αὐτοῖς· Ἐμαρτυρήσατε ἐπὶ ἑθνοῦ, καὶ βασιλείᾳ ἐπὶ βασιλείᾳ·

11 Σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ τόποι, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητροί τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανό· μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ ὃ τέτων ἀπάντων ἐπιβαλέσιν ἐφ' ὑμᾶς ἕως χειρὸς αὐτῶν, καὶ διαξέσιν, παραδιδόντες εἰς σιμαρώνας καὶ φυλακαῖς, ἀρμηθῆτες ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τῷ ὀνόματός μου.

13 Ἀποθήσεσθε ὃ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θιάθεσθε οὖν εἰς πάντας καρτεροί.

7 Καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλειν γίνεσθαι ταῦτα; καὶ τί ἔσται τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ νὰ γίνῃ ἔσθαι;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· βλέπετε νὰ μὴ πλανηθῆτε διὰ τὸ πολλοὶ θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὸ ὄνομά μου, νὰ εἰπῶσιν, ὅτι ἐγὼ εἰμαι· καὶ ὁ κληρὸς ἐσημῶσε. μὴ πάντε λοιπὸν ὅπισθ ἴδῃ.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε· διὰ τὸ πάντως γέσσει νὰ γίνῃ ἔσθαι ταῦτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι πρὸς τὸ τέλος αὐτῶν.

10 Τότε τὸς ἔλεγον· θέλει σκηθῆ ἕνα ἔθνος ἀπ' ἑνὸς εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλείᾳ ἀπ' ἑνὸς εἰς ἄλλο βασιλείᾳ·

11 Καὶ θέλειν γίνεσθαι σημεῖα μεγάλα· καὶ τόποι, καὶ πείλαις, καὶ πανέκλεις, καὶ παρ' ἡμῶν ὅσα νὰ δίδῃν φόβον καὶ σημεῖα μεγάλα διὰ τὸ ἔραρον θέλουσιν εἶδῃ.

12 Καὶ παρ' ἑτέρου διὰ τῶν ὅσα ὅλα θέλειν ἀπαλάσθαι τὰ χεῖρά τῶν ἀπάντων, καὶ θέλειν οὖν καταστῆσαι, νὰ οὖν παραδώσῃν εἰς σιμαρώνας καὶ εἰς φυλακαῖς, νὰ οὖν πᾶσιν εἰς βασιλεῖς καὶ ἀρχιεγεῖς, διὰ τὸ ὄνομά μου.

13 Ἀλλὰ θέλει οὖν εὐρεῖν εἰς μαρτύριον.

14 Βιάθετε λοιπὸν εἰς πάντα καρτε-

δίας ὑμῶν, μὴ ἀπομελετᾶν
διπλολογηήναι.

15 Ἐγὼ ἥδ' ὁμῶν ὑμῖν εὐ-
μα καὶ σοφίαν, ἣ ἔστι διωχόμενοι
ἀντεπιθεῖν, καὶ ἀντιπύλαι πάν-
τες οἱ ἀπικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε ἡ καὶ ὑπὸ
γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγ-
γλυφῶν, καὶ φίλων καὶ θανατώ-
σεσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά
μα.

18 Καὶ θέλει εἶναι τῆς κεφα-
λῆς ὑμῶν καὶ μὴ διπλόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτῆσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν ἡ ἴδῃτε κυκλυ-
σθῆναι ὑπὸ στρατοπέδων τῶν
Ἰερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι
ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ,
φύγεταισαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ
ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρητήσασιν,
καὶ οἱ ἐν γούρῳ χῶραις, μὴ εἰσέλ-
θῶσασιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐνδικήσεως
αὐταῖ εἰσι, καὶ πληθεύσονται πάντα
τὰ γέγραμμένα.

23 Οὐαὶ ἡ πῦρ ἐν καρδίᾳ
ἐχέουσιν, καὶ ταῖς θηλαζούσιν

καρδίαν σας, καὶ μὴ ἀπομε-
λετᾶτε τὴν ἐν ἀποκρίσει.

15 Διαπίερα θέλει εἶναι εὐ-
μα καὶ σοφίαν, ὅπως καὶ μὴ
ἠμπορέσεν νὰ εὐμα εἰνα-
παθεῖν, μὴ ἡ νὰ ἀντιπύλαι ὅλοι
οἱ ἐκείνοι σας.

16 Καὶ θέλετε παραδοθῆναι
καὶ ὑπὸ γονεῖς, καὶ ὑπὸ ἀδελ-
φούς, καὶ ὑπὸ συγγενεῖς, καὶ φί-
λους καὶ θέλει θανατώσασιν με-
εἰκὺς ὑπὸ πάντων.

17 Καὶ θέλετε εἶναι μισου-
μένοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά
μα.

18 Ἀμὴν θέλει εἶναι τῆς κε-
φαλῆς σας καὶ μὴ διπλόληται.

19 Μὲ τῆν ὑπομονὴν σας
θέλετε ἀποκρίσει ταῖς ψυχὰς
σας.

20 Καὶ ὅταν εἰδῆτε τὴν
Ἰερουσαλήμ νὰ εἶναι περιου-
σμένη διὰ φρούρια, τότε νὰ γιν-
εἴξετε ὅτι ἐρήμωσεν ἡ ἐρημωσίς
τῆς.

21 Τότε ἐκεῖνοι ὅπως εἶναι
εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ, εἰς φρούρια
εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐκεῖνοι ὅπως εἶ-
ναι εἰς τὴν μέσῳ τῆς, εἰς ἀνα-
χωρήσασιν καὶ ἐκεῖνοι ὅπως εἶναι
εἰς τὰς χῶραις, εἰς μὴ εἰσέλ-
θῶσιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέ-
ραι ἐνδικήσεως, καὶ πληθεύσονται
ὅλα τὰ γέγραμμένα.

23 Καὶ αἰνυμένοι εἰς ταῖς
ἐγγαστριμύχαις, καὶ ἐκεῖναις ὅτι

ἐν οὐρανῷ ταῖς ἡμέραις ἔσται ἢ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄρμη ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.

24 Καὶ πεσοῦνται ἴσματα μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωποθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται περικυβητομένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῆσαι καιροῦ ἔθνῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῳ, καὶ ἀστροῖς· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς σεισμοὶ ἔθνῶν ἐν δόξασιν, ἢ χύσις θαλάσσης καὶ σέλις·

26 Ἀποφυχόντων ἀνθρώπων διὰ φόβου καὶ πειρασμοῦ πάντων ἐπιερχομένων τῇ οἰκουμένη· αἱ ἢ διώμας τῶν ἔθνων σαρκοφάγοι.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων ἡ τέτων γένεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τοὺς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίξει ἡ δόξα τῆς βασιλείας ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὰς αὐτοῖς· Ἴδετε τὸν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

βυζάντιον εἰς οὐρανῷ ταῖς ἡμέραις· διὰ τὸ θελεῖ εἶδαι μεγάλη ἀνάγκη ἀπάνω εἰς τὸν γῆν, καὶ ὄρμη μεγάλη εἰς τὸν λαὸν ἐτούτον.

24 Καὶ θέλουν πέσῃ εἰς ἴσματα ἔσματα μαχαίρας, καὶ θέλουν σκλαβωθῆναι εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶδῃ κατακυβητομένη ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, ἕως ὅτε εἰς τὸν πληρωθῆσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.

25 Καὶ θέλουν εἶδῃ σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὸ φεγγάριον, καὶ εἰς τὰ ἀστροῦ καὶ σεισμοὶ γῆς ἐθνῶν ἀπάνω εἰς τὸν γῆν, ἢ θαλάσσης καὶ σεισμοὶ ἢ χύσιν καὶ ταραχὴν.

26 Νὰ δόξαται οἱ ἄνθρωποι διὰ τὸν φόβον τοῦ καὶ διὰ τὴν πειρασμοὶν οὐρανῶν τῶν πειρασμῶν ὅτε ἔρχεται εἰς τὴν οἰκουμένην· διὰ τὸ αἱ διώμας τῶν ἔθνων θέλουν σαρκοφάγοι.

27 Καὶ τότε θέλουν εἶδῃ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεων καὶ δόξης πολλῆς.

28 Καὶ ὅταν ἀρχομένων ἡ τέτων γένεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰ κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίξει ἡ δόξα τῆς βασιλείας ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὰς αὐτοῖς· Ἴδετε τὸν συκῆν καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν πρὸς θάλασιν ἢ
 θη, βλέποντες ἀφ' ἑωυτῶν γι-
 νώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θεῖον
 ἐστίν·

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
 ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γνω-
 σκετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔ-
 μη παρέλθῃ ἡ ἡμέρα αὕτη,
 ἕως ἂν πάντα γνηται.

33 Ὁ ἕρως καὶ ἡ γῆ πα-
 ρελύσσονται, οἱ δὲ λόγοι μου ἔ-
 μη παρέλθωσι.

34 Προσέχετε ἡ ἑωυτοῖς
 μήκατε θρασυψῶσι ὑμῶν αἰ-
 καρδίαν ἐν κραυγῇ, καὶ με-
 θῇ, καὶ μεθύουσιν βιωτικοῖς, ἔ-
 κλιψιδιᾶσθε ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῆ ἡ
 ἡμέρα αὕτη·

35 Ὡς παρὶς ἢ ἐπελύ-
 σται ἐπὶ πάντας τοὺς καθη-
 μένους ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου τῆς
 γῆς.

36 Ἀρτυεῖτε οὖν, ἐν παν-
 τὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα κατα-
 ξιωθῆτε ἐμφυγεῖν ταῦτα πάντα
 τὰ μέλλοντα γινέσθαι, καὶ σω-
 θῆσθε ἑαυτοῦσιν ἐν τῷ ἁν-
 θρώπῳ.

37 Ἦν δὲ πρὸς ἡμέρας ἐν ταῖς
 ἱερῶν διδασκαλίαις ὡς ἡ νύκτας
 ἐξαρχομένου ἠνθίζετο εἰς τὸ
 ὄρος τὸ καλεόμενον Ἐλαιῶν.

30 Ὅταν ἀνοίξεν, τότε
 βλέποντες γνωρίζετε ὅσοι λόγοι
 μου, ὅτι σημεῖα ἐγγύς τῶν θεῶν·

31 Ἐπὶ καὶ ἐστὶς, ὅταν εἰ-
 δῆτε ἐτέτα ὅλα πῶς γίνονται,
 γνωρίζετε ὅτι σημεῖα ἐγγύς ἡ βα-
 σιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βέβαια οὕτως λέγω, ὅτι
 δὲν θέλει παύσασθαι ἡ ἡμέρα αὕ-
 τήτης, ἕως ὅσως γὰρ ἡμεῖς ἐτέτα
 ὅλα.

33 Ὁ ἕρως καὶ ἡ γῆ θέρ-
 σι παρέλθῃ, ἀλλὰ τὰ λόγια μου
 δὲν θέρων παρέλθῃ.

34 Καὶ ἔχετε τὸ νοῦν σας
 μήπως καὶ καιροῦ φορῶν θρα-
 συψῶσθε ἢ καρδίαις σας εἰς τὴν
 σατανῶν ἢ εἰς τὴν μέθυ καὶ
 εἰς φρογνίδες κοσμικαῖς, καὶ
 ἔλθῃ ἕξαφνα εἰς ἑσᾶς ἡ ἡμέρα
 αὕτη·

35 Διατὶ αἰσῶν παρὰ δι-
 λει ἔλθῃ εἰς ὅλους ὅπως κἀθε-
 λαι ἀπάναι εἰς τὴν ἐπιπέδου τῆς
 γῆς.

36 Ἀρτυεῖτε τὸ λοιπὸν
 καὶ παρακαλεῖτε καθε καιρῶν
 νὰ ἀξιωθῆτε νὰ φυγετε ἐτα-
 τα ὅλα ὅπως μέλλει νὰ γνησῶν
 καὶ νὰ σωθῆτε ἑαυτοῦσιν εἰς τὸ
 ἁνθρῶπῳ.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδο-
 σκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ
 τὴν νύκτα δὲ ἦγεν ἔξω καὶ ἔ-
 μδεν εἰς τὸ ὄρος ὅπως καλεῖται
 Ἐλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἄρθει-
ζε ὡς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκρό-
ειν αὐτοῦ.

38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐση-
κάνετον εἰς τὸ ἄρθαι καὶ ἐπα-
ρῆσαι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἔακρό-
ου.

Κεφ. κβ'. 22.

Η Γράψε δὲ ἡ εὐαγγέλιον τῶν ἀζύ-
μων, ἡ λεηρμένη πάχα.

Κ Αἱ ἡ εὐαγγέλιον τῶν ἀζύμων,
ὅπως ἐλεηρμένη πάχα,
ἐσημάνει.

2 Καὶ ἐζητήσω οἱ δόχμεροι καὶ οἱ
γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀ-
νέλυσιν αὐτόν· ἐφοβήθη δὲ τὸν
λαόν.

2 Καὶ οἱ δόχμεροι καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐζητήσαν, μετὰ τὴν
τράπον νὰ τὸ σκοπίωσιν· ἀλλὰ
ἐφοβήθησαν τὸν λαόν.

3 Εἰσήλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς
Ἰησοῦν τὸν ἐπικαλεῖσθαι Ἰσ-
καριώτην, ὄντι οὐκ ἔδραμεν
τῶν δώδεκα.

3 Καὶ ὁ σατανᾶς ἐμῶσθε
μέσω εἰς τὸ Ἰησοῦν ὅπως ἐκρά-
ζετον Ἰσκαριώτης, ὁ ὀπίσθῃ
ἦτον ἀπὸ τῶν ἀκριβῶν τῶν δώ-
δεκα.

4 Καὶ ἀπελθὼν σιωπᾶ-
λῃσι τοῖς δόχμεροι καὶ τοῖς
γραμματεῖς, τὸ πῶς αὐτὸν πα-
ραδῶσιν αὐτοῖς.

4 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐσιώπησε
μετὰ τοῖς δόχμεροι καὶ μετὰ τοῖς
γραμματεῖς, τὸ πῶς νὰ τὸν
παράδωσιν.

5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ σιω-
πήσαν αὐτὸν δόχμερον δούλου.

5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ ἐσιώπη-
σαν νὰ τὸν δώσω δόχ-
μερον.

6 Καὶ ἐξωμολόγησε καὶ
ἐξήτει δουλῆσαι τὸν παραδῶ-
σαι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὀχλοῦ.

6 Καὶ αὐτὸς ἔταξε (νὰ τὸ
κάμῃ) καὶ ἐζήτησε δουλίαν νὰ
τὸν παραδῶσιν χωρὶς σύγ-
χρισιν.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀ-
ζύμων, ἐν ἧ ἔδει θύειν τὸ
πάχα.

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν
ἀζύμων, ὅπως ἔκαμε χρεια νὰ
θύωσιν τὸ πάχα.

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ
Ἰωάννην, εἰπὼν Ποροθύεις
ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάχα,
ἵνα φάγωμεν.

8 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἐπέστειλε τὸν
Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν·
ἑτοιμάσατε καὶ ἐτοιμάσατέ με
ἵνα νὰ φάγωμεν τὸ πάχα.

9 Οἱ

9 Καὶ

9 Οἱ ᾧ εἶπον αὐτῷ· Πῶς θέλει εἶθιμάστωμεν;

10 Ὁ ᾧ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσπληθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, σιωπήθητε ὑμῖν ἀνθρώπων κερῶμιον ὑδάτων βασιλείων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν ἕως εἰσπορεύεσθαι.

11 Καὶ εἰρεῖτε τῷ οἰκοδομηθέντι τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Πῶς εἶσι τὸ κατελυμα ὅπως τὸ πάχος μετὰ τῶν μαθητῶν μεφάρω;

12 Κακεῖνοι ὑμῖν δείξει πῶς ἀνάγειν μέγα ἐρωτησάντων· ἐκεῖ εἰσιμαστέτε.

13 Ἀπεληθόντες ᾧ ὄραον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάχος.

14 Καὶ ὅτε ἐλθῆτο ἡ ὥρα, ἀνέστη, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθύμια ἐπιθύμησα τῷ τὸ πάχος φάρω μετ' ὑμῶν ὡς ἔμε πατήρ.

16 Λέγω ᾧ ὑμῖν, ὅτι σκεῖτε μὴ φάρω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτε πληρωθῆ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, ὄχλασε καὶ εἶπε· Λάβετε τῆτο, καὶ ἀφαιμερίστωτε ἑαυτοῖς·

18 Λέγω ᾧ ὑμῖν, ὅτι μὴ πῶ

9 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· πῶς θέλει εἶθιμάστωμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνοι τὸς εἶπεν· ὄραον ὅπως εἰσῆτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σῶς ἀπειθήσθαι ἕως ἀνθρώπων, ὁ ὅποιος σκεῖται ἕνα λαγῆν νεροῦ καὶ ἀκολουθήσεται ἕως εἰς τὸ σπῆν ὅπως ἐμβαίνει.

11 Καὶ θέλει εἰρεῖ εἰς τὸ οἰκοκῶμιον τῆς οἰκίας· ὁ διδάσκαλος σὺ λέγει· πῶς εἶσι τὸ κατοικῆμα, ὅπως μέλλω νὰ φάρω τὸ πάχος μετὰ μετὰ τῶν μαθητῶν με;

12 Καὶ ἐκεῖνοι θέλει σῶς δείξει ἀνάγειν μέγα ἐρωτησάντων· ἐκεῖ εἰσιμαστέτε.

13 Καὶ ἀπὸν ἐπήγαυ, ὄραον καθὼς τὸς εἶπεν· καὶ εἰσιμασσαν τὸ πάχος.

14 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισεν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μετὰ αὐτόν.

15 Καὶ εἰπὼν τῶν μετὰ τῶν ἐπιθυμῶν ἐπιθύμησα νὰ φάρω τῶν τὸ πάχος μετὰ σῶς μετὰ τῶν πάχος.

16 Διατὶ σῶς λέγω, ὅτι πλεονὸν δὲν θέλω φάρω ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ὅπως νὰ τελειωθῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπήρα ποτήριον, καὶ ὄχλασε καὶ εἶπεν· ἐπιθύμησα τῆτο, καὶ ἀφαιμερίστωτε τὸ ἀνάμεσθαι σῶς

18 Διατὶ σῶς λέγω, ὅτι πῶ

πίω ἀπὸ τῆς θύνης καὶ τῆς
ἀμπέλου, ἕως ὅτε ἡ βασιλεία
Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστίας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τῆτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδομένον· τῆθ' ποίειτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων· Τῆτό τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ Θεοῦ παροιδῶντάς με μετ' ἐμῶ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν ἦος τῆς ἀνθρώπων προσέεται καὶ τὸ ὄλεθρον· πλὴν καὶ τῶ ἀνθρώπων ἐκείνων, οἳ τὸ παροιδῶσι.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν ἀλλήλους, τὸ τίς ἀρεθὴ εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τῆθ' μέλλων παροιδῆσαι.

24 Ἐρῆυτο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μέλλων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν ἐυεργετοῦν καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ οὕτως μὴ

δὲν θέλω πίνειν ἀπὸ τῆς θύνης καὶ τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτε ἡ βασιλεία Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ πέντενας ψαμί, καὶ εὐχαριστίας τῆς ἑκοστῆς ἔδωκε, εἰπὼν· τῆθ' εἶναι τὸ σῶμά μου, ὅπως διδοται ὑμῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὁμοίως εἶπεν καὶ τὸ ποτήριον, καὶ τὸ ἔδωκε, ὑστερον ἀφόντις ἐδέκτησε, λέγων· τῆτό τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου, τὸ ὅποσον χυόμενον ὑμῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

21 Ὁμοίως γὰρ, τὸ χεῖρ ἐκείνων ὅπως με παροιδῶναι, εἶναι μαζύ μου εἰς τὸ τραπέζην.

22 Καὶ ὁ μὲν ἦος τῆς ἀνθρώπων παροιδῶναι καὶ τὸ ὄλεθρον· ὅμως ἀειλύμενον εἰς τὸ ἀνθρώπων ἐκείνων, οἳ τὸ παροιδῶσι.

23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν ναὶ συζητεῖν ἀλλήλους, τὸ τίς ἀρεθὴ ναὶ εἶναι ἀπ' αὐτῶν ὅπως μέλλει ναὶ κάμῃ ἐτῆστο.

24 Καὶ ἐγένετο καὶ φιλονεικία εἰς αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν ναὶ εἶναι ὁ μέλλων καλοῦνται.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκείνοι ὅπως τὸ ἐξουσιάζουσι καλοῦνται ἐυεργετοῦν.

26 Ἀμὴ ἐπεὶ δὲν εἶδοτε ἐτῆστο,

ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος· ἔο ἡγέμενος, ὡς ὁ Διευκρινών.

27 Τίς ἢ μείζων, ὁ ἀνακεῖ-
μενος, ἢ ὁ Διευκρινών; ἐγὼ ὁ
ἀνακεῖμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν
μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ Διευκρινών.

28 Ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε οἱ Διευκ-
ρινώτεροι μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου.

29 Καθὼ Διεύθυνται ὑμῖν,
καθὼ δίδεται μοι ὁ πατήρ μου
βασιλείαν·

30 Ἴνα ἰδῆτετε καὶ πῖνθε
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ μου, καὶ καθήσθε ἐπὶ
θρόνων, κερύοντες ὡς δώδεκα
φυλάς τῆς Ἰσραήλ.

31 Εἶπε ἢ ὁ Κύριος· Σίμων,
Σίμων, ἰδοὺ, ὁ σατανᾶς ἐξή-
τησάτο ὑμᾶς, ἵνα σκίσῃ ὡς τὸν
σίτον·

32 Ἐγὼ ἢ ἐδεήθην πρὸς σὺν,
ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, καὶ
σύ ποτε ἐπιτρέψῃς, σπείξῃς
τὸν ἀδελφόν σου.

33 Ὁ ἢ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε,
μετὰ σὺν ἑτοιμὸς εἰμι καὶ εἰς
φυ-

ἔττι· ἀλλὰ ὁ μεγαλύτερος ἀ-
νάμεσόν σου, ὡς ὁ νεώτερος ὁ
μικρότερος καὶ ὁ ἀσθενέστερος, ἀ-
στὴν ὁ ὑποτάκτος.

27 Διὰ τί ποῖος εἶναι μεγα-
λίτερος, ἐκεῖνος ὅστις κέρ-
ται, ἢ ἐκεῖνος ὅστις ὑποτάκ-
ται; δὲν εἶναι μεγαλύτερος ἐκεῖνος
ὅστις κέρται; ἀλλὰ ἐγὼ εἰμι
εἰς τὴν μέσον σου ὡστὴν ἐκεῖνος
ὅστις ὑποτάκτος.

28 Καὶ ἐστὶς εἶδε ἐκείνους
ὅστις ἐμένετε πάντοτε μετ' ἐ-
μοῦ εἰς τοὺς πειρασμούς μου.

29 Καὶ καθὼς ὁ πατήρ μου
δίδωσιν εἰς εἰδὴν τὴν βασιλεί-
αν, ἔττι καὶ ἐγὼ Διεύθυνται ἐκεῖ-
νον εἰς ἰσχύς·

30 Νὰ τρώγετε καὶ νὰ πί-
νετε εἰς τὴν τραπέζην μου εἰς τὴν
βασιλείαν μου, καὶ νὰ καθή-
σθε εἰς τοὺς θρόνους, νὰ κέρυτε
τοὺς δώδεκα φυλάς τῆς Ἰ-
σραήλ.

31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Σί-
μων, Σίμων, νὰ, ὁ Σατανᾶς ἔ-
πῆσῃς ἐξήτησε νὰ σὺν κοπι-
σῇ ὡστὴν ὅστις κοπινίζει τὴν
σίτον·

32 Καὶ ἐγὼ ἐπεπαράκαλα
Διεύθυνται σοὶ, Διεύθυνται νὰ μὴ ἐ-
κλείπῃ ἡ πίστις σου, καὶ ἐσύ πο-
τε ὡστὴν ὑποτάκτος, σπείξῃς τοὺς
ἀδελφούς σου.

33 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε
αὐτῷ· ἔτοιμος εἰμι καὶ μετὰ
σου

Φυλακῶν καὶ εἰς θάνατον πο-
ρεύομαι.

34 Ὁ ἰησοῦς εἶπε· Λέγω σοι, Πέ-
τρε, ἡ μὴ Φωνήσῃ σήμερον ἀ-
λέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ
μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε
ἀπέσειλα ὑμᾶς ἀτερ βαλαυπῆς,
καὶ πῆρας, καὶ ὑποδημάτων,
μὴ τι οὐδ' ὑστερήσατε; Οἱ ἰησοῦς
εἶπον· Οὐδένος.

36 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς· Ἀλλὰ
νῦν, ὃ ἔχον βαλαυπῆν, ἀφεί-
πω, ὁμοίως καὶ πῆραν· καὶ ὃ
μὴ ἔχον, πωλοῦσάτω τὸ ἱμάτι-
ον αὐτοῦ, καὶ ἀρροβούσάτω μά-
χιμας.

37 Λέγω ἡμεῖς ὑμῖν, ὅτι ἔτι
τῆτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελε-
θῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μὴ
ἀνόμων ἐλογιάσθῃ. Καὶ γὰρ ὅτι
πρὸς ἐμὲ τέλος ἔχει.

38 Οἱ ἰησοῦς εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ
μάχιμας ἂν δύο. Ὁ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Ἰκανοὶ ἐστέ.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπαρεύθη
εἰς τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρεον τῶν Ἐλαι-
ῶν· ἠκολούθησαν ἰησοῦς αὐτῷ καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος ἰησοῦς ἐπὶ τῆς τό-
πης, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχε-
σθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

σένα νὰ πάγω καὶ εἰς τὴν Φυλα-
κῶν ἔξω εἰς τὸ θάνατον.

34 Καὶ ἰησοῦς εἶπε· Πέ-
τρε, ἡ μὴ φωνήσῃ σήμερον
νὰ καλήσῃ ὁ πέτερος σήμερον,
πρὶν εἰς τρεῖς φορὰς πρὸς
δέν με εἰδέναι.

35 Καὶ εἶπεν τοῖς· ὅταν οὐκ
ἔσῃτε χωρὶς περὶ, καὶ σακκῶ-
λι, καὶ ὑποδήματα, μὴ οὐδ' ὑστερη-
θήκατε τίποτε; καὶ οὐκ εἶπαν· τίς
εἶπεν· τίποτε δὲν μας ἔλαψεν.

36 Εἶπεν τοῖς λοιποῖς· ἀλλὰ
νῦν, ὃ ἔχον σακκῶ-
λι, ὁμοίως ἔσῃτε· καὶ ὃ
μὴ ἔχον, πωλοῦσάτω τὸ ἱμάτι-
ον αὐτοῦ, καὶ ἀρροβούσάτω μά-
χιμας.

37 Διατί οὐκ εἶπα ὑμῖν, ὅτι
ἀκόμι ἐτέτο τὸ γεγραμμένον ἐν
ἐμοί, καὶ μὴ ἀνόμων ἐλογιάσθῃ
με· τό, πῶς ἐλογιάσθῃ με
τῶν ἀνόμων. Διατί οὐκ εἶπα
ὑμῖν, ὅτι πρὸς ἐμὲ τέλος ἔχει.

38 Καὶ οὐκ εἶπαν· Κύριε, ἰδοὺ
ἀκόμι δύο μάχιμας. Ὁ ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανοὶ ἐστέ.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπαρεύθη
εἰς τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρεον τῶν Ἐλαι-
ῶν· ἠκολούθησαν αὐτῷ καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Καὶ γενόμενος ἐπὶ τῆς τό-
πης, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχε-
σθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ

41 Καὶ

41 Καὶ αὐτὸς ἀπαικώδη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθος βολῆν, καὶ θείῃ τῇ γυνάξῃ προσήχετο,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βάλῃ παρενεγκῆν τὸ πηπέλον τῆτο ἀπ' ἐμῆ· πολλὸν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ ὅσον γενέσθω.

43 Ὡφθη ἡ αὐτῷ ἀγγελία ἀπ' οὐρανόσιν ἐπιφάνων αὐτόν.

44 Καὶ ἡσούμηνον οὐ ἀγωνία, ἐκτενέστερον προσήχετο. ἰσχυροὶ ἡ οἰσῶσ αὐτῆ ὡσεὶ θρόμβοι αἱματὸσ καταβαίνοντες ἐπὶ τῷ γῆν.

45 Καὶ ἀνεσῆσ δὲ τὸ προσόχησ, ἔλθων πρὸσ τῆσ μαθητῆσ αὐτῆσ, εὔρεν αὐτῆσ κοιμωμένησ δὲ τὸ λύπησ.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖσ· Τί καθεύδετε; ἀγασσῆντες προσόχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰσ πειρασμόν.

47 Ἐκ ἡ αὐτῆσ λαλῆσ, ἰδὲ ὄχλḡσ, καὶ ὁ λεγόμενον Ἰούδασ, εἰσ τὸ δωδεκά, προσήχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φίλησασ αὐτόν.

48 Ὁ ἡ Ἰησοῦσ εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φίλημασ τὸν μόνον ἡ ἀνθρώπων παραδίωσ;

49 Ἰδόντεσ ἡ οἱ πρὸσ αὐτόν

41 Καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησ μακρῶ ἀπ' αὐτῆσ ὡσ μίαν πηπέβωλίαν τόπον, καὶ γενήσωντασ ἐπροσόχετο,

42 Λέγωντασ· ὦ πάτερ, ἀνθρώπε, νὰ προσήκη τῆτο πηπέλον δὲ τὸ λόγου μου· ὅμως ὄχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἐδικόν σου ὡσ ἡσούμηνον.

43 Καὶ ἐφάνη εἰσ αὐτόν ἀγγελία δὲ τὸ ὕψωνόν ὁ ὀπίσθῃ ἡ ἐδωκίμωσ.

44 Καὶ ἔσονται νὰ ἔλθῃ ἐκτενέστερον, ἐπροσόχετο πλεον σφοδρότερον. Ὁ ἰσχυροὶ πηπέβων ὡσάν κόμποι αἱματὸσ ἐπιφταν εἰσ τῷ γῆν.

45 Καὶ ὡσάν ἐσηκώθη δὲ τῷ προσόχῃ, ἦλθεν εἰσ τῆσ μαθητῆσ τεσ, καὶ τῆσ κούρεν ὅτισ κοιμώνταν δὲ τῷ λύπησ τεσ.

46 Καὶ τῆσ εἶπε· τί κωμάσθε; σηκώτε προσόχῃν, ἵνα νὰ μὴ ἐμβῆτε εἰσ πειρασμόν.

47 Καὶ οἰκώμῃ ἐκεῖ ὅτισ πηπέβωσ, καὶ νὰ ὄχλḡσ ὁ ἐφάνησ ὁ λεγόμενον Ἰούδασ· εἰσ τῆσ δωδεκά ἐπὶ ἤγγισε ὀπίσθῃ αὐτῶν, καὶ ἐήγγισε εἰσ τὸ Ἰησοῦν νὰ τὸ φίλησῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦσ τῆσ εἶπε ὦ Ἰούδα, μὲ φίλημασ παραδίωσ τὸν μόνον τῆσ ἀνθρώπων;

49 Καὶ ὡσάν εἶδων οἱ ἄλλοι

ὅτισ ἦταν πρὸσ τῶν τεσ ὀπίσθῃ

τ' ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίραις;

50 Καὶ ἐπ' αὐτῶν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ αὐτῶν τὸ δόλον ἔδραμον, καὶ ἀφείλεν αὐτῶν τὸ δόξασμα.

51 Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐὰν ἐως τούτου. Καὶ ἀψάμβροτος ἦ ὡπὸς αὐτῶν, ἰσώσασθε αὐτοὺς.

52 Εἶπε ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πενηνταμοῦν ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τε ἰερῶν καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπιλήσῃ ἐξεληλύθατε μὴ μαχαίρων καὶ ξύλων;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντες μετ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὅσα ἐξείνατε τοὺς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. ἀλλ' αὐτῇ ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία ἔστω ὑμῶν.

54 Συλλαβόντες ὁ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἀκολούθει μακρόθεν.

55 Ἀψώντων δὲ πύρην μέσῳ τ' αὐλῆς, καὶ συγκαθίσαντων αὐτῶν, ἐκάλησεν ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδῶσα δὲ αὐτὸν παιδικῆς καθήκοντος πρὸς τὸ Φῶς, καὶ ἀπεκρίσασθαι αὐτῷ, εἶπε· Καὶ εἶπες· σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι, ὅσα οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ

ὅπως ἔμολε νὰ ἴδῃ, λέγων τὸ αὐτόν, θέλεις νὰ κτυπήσωμεν μετὰ τοῦ σπαθί;

50 Καὶ ἑκαστὸς ἀπ' αὐτῶν ἐκτύπησε τὸ δόλον ἔδραμον, ἐφαίρασε τὸ αὐτὸν τὸ δόξασμα.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· ἀφῆτε, φρουρὴ εἰς ἐδῶν. καὶ ἐπέσθη τὸ αὐτὸν τὸ δόξασμα.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς στρατηγούς τε ἰερῶν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους· ὅπως ἤλθετε ἀπάνω τοῦ αὐτοῦ εἰς λησὶν σύγκρατε εἰς ἐμάς με σπαθία καὶ με ξύλα;

53 Καθ' ἡμέραν ἤμουν μετὰ σῶς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν ἀπέλωσα τὰ χεῖρά μου ἀπάνω με· ἀλλ' ἐτίθη ἕνα καὶ ἡ ὥρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τῶν πλοῦτων.

54 Καὶ ὡσάν τ' ἐπίστασαν, ἤφεραν καὶ ἐμβασάν τον εἰς τὸ σπήν τῶ ἀρχιερέως. καὶ ὁ Πέτρος ἀκολούθει ἀπὸ μακροῦ.

55 Καὶ ἔσοντας νὰ ἀνάψωσιν φωτὶ εἰς τὴν μέσῳ τ' αὐλῆς, ἐκάλισαν μαζὺν, καὶ ὁ Πέτρος ἐκάλητο εἰς τὴν μέσῳ τῶν.

56 Καὶ ὡσάν τ' εἶδε μία νοπέλα ὅπως ἐκάλητο αὐτὸς εἰς τὴν φωτὶ, καὶ ἀπέκρινεν εἰς αὐτόν, εἶπε· καὶ ἐτίθησθε μαζὺν μετ' αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος ἀρνήθη, λέγωντας· ἂν γινώσκω, δὲν εἶμι ἰδῶσα.

58 Καὶ

Q 3

58 Καὶ μὲν βασιλὸν ἔτερον ἰδὼν αὐτὸν, εἶπε· Καὶ σὺ εἶς αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, σὺν ἐμῷ.

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὄρας μίας, ἀλλ' οὐκ ἐδίωκεν αὐτὸν λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ ἔτος μετ' αὐτῶν ἦν· καὶ ἦν Γαλιλαῖος ἐστίν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, σὺν οἶδα ὁ λέγεις. Καὶ παρεσχρήμα, ἐπὶ λαλῶντων αὐτῶν, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ σφραγίσας ὁ Κύριος ἐπέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ λόγον τῶ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅπως εἶν ἀλέκτωρ φωνήσας, ἀπειρήσῃ με τῆς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαύσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸ Ἰησοῦν, συνέπαιζον αὐτῷ, θέραντες.

64 Καὶ ἀποκαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπον αὐτῶν ὡς σάκκον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Προφήτευσον τίς ἐστίν ὁ παῖσός σε.

65 Καὶ ἔτερον πολλὰ βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ αἷς ἐγένετο ἡμέρας, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τῶ λαοῦ, ὀρχηρεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπηγάσαν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ

58 Καὶ ὡσάν ἐπέφρασαν αὐτὸν, τὸ εἶδεν ἀλλ' οὐκ εἶπε καὶ σὺ ἀπ' αὐτῶν εἶσαι. Ὁ Πέτρος εἶπεν ὡς ἄνθρωπος, δὲν εἶμαι

59 Καὶ ἀφ' ἑαυτῶν αἷς μίαν ὄραν, καὶ οὐκ ἐδίωκεν αὐτὸν λέγων· καὶ ἔτος ἐπ' ἀληθείας καὶ ἔτος μετ' αὐτῶν ἦν· καὶ ἦν Γαλιλαῖος ἐστίν.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν ἄνθρωπε, δὲν ἰσχυρῶς ἢ λέγεις καὶ παρεσχῆμα, ἀκόμι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔλεγε, ὁ πετρεὸς ἐλάλησεν

61 Καὶ σφραγίσαντας ὁ Κύριος εἶδε εἰς τὸ Πέτρον· ὁ Πέτρος ἀναμνήσθη τὸ λόγον τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν· Ὅπως τῶν καὶ λαλήσῃ ὁ πετρεὸς, φωνήσῃ με τῆς Φοραῖς.

62 Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαύσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες ὡς ἑκάστησαν τὸ Ἰησοῦν, τὸ ἀνεμύπησαν ἐπ' αὐτὸν.

64 Καὶ ἀποκαλύποντες αὐτὸν ἐκτύπησαν εἰς τὸ ὡς σάκκον, ὡς ἔλεγον· προφήτευσον τίς ἐστίν ὁ παῖς σου ἐκτύπησε.

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡσάν ἐξημέρησαν, ἐμαζωχθησαν τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ὀρχηρεῖς καὶ ὁ γραμματεῖς, καὶ ἀνεμύπησαν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον τῶν,

67 Καὶ εἶ ἔλεγον· εἰ

Χει-

μα)

Χριστός; εἶπε ἡμῖν. Εἶπε ὁ αὐ-
 τῆς· Ἐάν ὑμῖν εἶπω, ἔμη πι-
 στεύσητε·

68 Ἐάν ὁ καὶ ἐρωτήσω, ἔμη
 ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύ-
 σσητε.

69 Ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου καθήκει ὅτι δεξι-
 ῶν τῶν δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον ὁ πάντες· Σὺ ἐν
 εἰς ὅς τοῦ Θεοῦ; Ὁ ὁ ἁγίου-
 τῆς ἐφῆ· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ
 εἰμι.

71 Οἱ ὁ εἶπον· Τί ἐν χρεῖ-
 αν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ
 ἠρώσαντες ἀπὸ τοῦ σώματος
 αὐτοῦ.

μας, ἀν εἰς εἶσαυ ὁ Χριστός; ὁ
 λέγει τῆς· Ἐάν σὺς εἶπω, δὲν
 θέλετε με πιστεύσῃ·

68 Καὶ ἐάν ὁ σὺς ἐρωτήσω,
 δὲν θέλετε με ἀποκριθῆ, μὴ ὁ
 θέλετε με ἀπολύσῃ.

69 Ἀπὸ τῶν ὁ ὁμαρτυρίας
 ὁ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίσει
 ἐκ δεξιῶν τῶν δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὁλοι εἶπαν· ἰσχυ-
 λοιπὸν εἶσαυ ὁ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ; καὶ
 ἐκεῖνοι τῆς εἶπεν· ἰσχυρὸς τὸ λέ-
 γετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· τί
 χρεῖαν ἔχομεν πῶς μαρτυρί-
 αι; αὐτοὶ ἐμεῖς τὸ ἀκρωσάμεν
 ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πῶν-
 τος αὐτῶν, ἦρχεν αὐ-
 τὴν ἐπὶ τὸ Πιλάτον.

2 Ἠρξάντο ὁ κατηγορεῖν
 αὐτῆς, λέγοντες· Τῶν ὁμο-
 ῶν Δαυιδεφῶν τὸ ἔθνος, καὶ
 πάλαι οὖν Καίσαρι φόρος δι-
 δόναι, λέγοντες ἰσχυρὸν Χριστὸν
 βασιλεῖα εἶναι.

3 Ὁ ὁ Πιλάτος ἐπηρώτη-
 σεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἰ ὁ βα-
 σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ ὁ ἀπο-
 κριθεὶς αὐτῷ ἐφῆ· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ ὁ Πιλάτος εἶπε αὐτῶν
 τῶν δεξιερῶν καὶ τῶν ὁχλῶν·
 Οὐ-

ΚΑὶ σηκνόμενον ὁλοι τὸ
 πῶν τῶν Ἰουδαίων,
 τῆς ἔφεραν εἰς τὸ Πιλάτον.

2 Καὶ ἄρχσαν να τὸ κατη-
 γρηῆσι, να λέγασιν· ἐμεῖς ὁμο-
 ῶν καὶ ἐτατον ὁπῆς ἐνέριζε τὸ
 ἔθνος, ὁ ἐμπόδιζε τῆς να δι-
 δειν δόσημον τῶν Καίσαρι, λέ-
 γοντας τῆς λόγους τῆς, πῶς να εἶ-
 ναι Χριστὸς βασιλεύς.

3 Καὶ ὁ Πιλάτος τῆς ἐρωτή-
 σε; ὁ εἶπεν· ἐσὺ εἶσαυ ὁ βασι-
 λεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ ὁ ἰσχυρὸς
 ἀπεκριθῆ ὁ εἶπεν τῆς· ἐσὺ τὸ
 λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε εἰς
 τῶν δεξιερῶν ὁ εἰς τὸ ὁχλον·
 Q 3 ἐγὼ

Οὐδὲν ἄλλο πω αἶνον ἐν τῷ ἀ-
φρώτῳ τέτρω.

5 Οἱ ἡ ἐπίχουον, λέγοντες·
Ὅτι ἀνισείει τὸ λαὸν, διδά-
σκων καὶ ὅλης τῆς Ἰουδαίας,
ἡ ἑβραίων, καὶ τῆς Γαλιλαίας
ἡ ἡμετέρας.

6 Πιλάτος ἡ ἀκούσας Γαλι-
λαίαν, ἐπερώτησεν εἰ ὁ ἀνθρω-
πὸς Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἀποκρίθης ὅτι ἐν τῇ ἐξ-
ουσίας Ἡρώδης ἐστίν, ἀπέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὅτι καὶ
αὐτὸς ἐν Ἱερουσαλὺμοις ἐν πύ-
λαις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ ἡ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸ Ἰη-
σοῦν, ἐχάρη λίαν ἢ ἠθέλων
ἐξ ἰκανῶ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ
ἀκούειν πολλὰ πρὸς αὐτῶ καὶ
ἐλπίζε ἡ σημεῖον ἰδεῖν ὑπὸ αὐ-
τῶ γινώσκων.

9 Ἐπερώτησεν ἡ αὐτὸν ἐν λό-
γοις ἰκανοῖς· αὐτὸς ἡ ἔδεν ἀπε-
κρίνατο αὐτῶ.

10 Εἰσῆκεσαν ἡ οἱ δόχμερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς ὑπόνοις κα-
τηρηθῆναι αὐτῶ.

11 Ἐξεβηνήσας ἡ αὐτὸν ὁ
Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν
αὐτῶ, καὶ ἐμπαιξάσας, περιβα-
λὼν αὐτὸν ἰσθῆτι λαμπρῶν,
ἀπέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο ἡ φίλοι ὁ, τε
Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐ-
τῇ

ἐγὼ δὲν ἄλλο πω ἡ πάσις ἀφρο-
μῶν εἰς τὸ ἀνθρώπον ἔτρω.

5 Ἀμὴ σπένειο Φιλοναικῶ-
τες δυνατώτερον ἐκαθεπονῶ-
σαν, λέγοντες ὅτι συζητῶν τὸ
λαὸν, διδάσκωντας εἰς ὅλην
τῶν Ἰουδαίαν, ἡ ἑβραίωντας καὶ
τῶν Γαλιλαίαν εἰς ἡμετέρας.

6 Καὶ ὁ Πιλάτος ὡπὼν ἡ-
κυσεν Γαλιλαίαν, ἐρώτησεν,
ἂν ὁ ἀνθρώπος εἶνα Γαλι-
λαῖος.

7 Καὶ ὡπὼν ἔμαθεν πῶς εἶνα
καὶ τῶ ἐξουσίαν ἡ Ἡρώδης, τὸ
ἐπεμψεν εἰς τὸ Ἡρώδην, ἡ
ὁποῖος ἡταν σπένειος ταῖς ἡ-
μέραις εἰς τῶν Ἱερουσαλὺμων.

8 Καὶ ὁ Ἡρώδης, ὡπὼν ἡ-
δε τὸ Ἰησοῦν, ἐχάρη καὶ πολλῶ
διὰ ἡ ἡμετέρας καὶ πολλὴν καιρῶ
να τὸ εἰδῆ ἡ ἡμετέρας πρὸς
αὐτὸν καὶ ἡμετέρας ἡμετέρας
εἰς ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας.

9 Καὶ ἐρώτησεν τὸν εἰς πύ-
λαις λόγοις· ἀμὴ αὐτῶ δὲν ἡ
ἀπεκρίθη ἡμετέρας.

10 Καὶ οἱ δόχμερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐσεκέντησαν καὶ τὸ
ἐκατηρηθῆσαν δυνατῶ.

11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μετὰ ἡ
ταῖς στρατιώταις τε τὸ αἵματι
καὶ τὸ ἐμπαιξέ, καὶ ἐνδύωντας
τὸν εἶνα φόρεμα λαμπρῶν,
ἔστρε πάλιν εἰς τὸ Πιλάτον.

12 Καὶ σπένειο τῶν ἡμετέρας
ἐγένοντο φίλοι ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ
Πιλάτος

τῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων ὡς ἐπυπρήχον ἢ ὡς ἔχθρα ὄντες ὡς εἰ αὐτοῦς.

13 Πιλάτος ᾗ, συγκαλεσάμενος τὰς ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς ἀρχοντας, καὶ τὸ λαόν,

14 Εἶπε ὡς αὐτοῦς· Προσῆγάγετέ μοι τὸ ἄνθρωπον τούτον, ὡς ἀπερίφροντα τὸ λαόν· καὶ ἰδὲ, ἐγὼ οὐώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, ἔδεν εὐργὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τάτω ἀπίον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτῶν.

15 Ἀλλ' εὐδὲ Ἡρώδης ἀπέπεμψα ἱερέας ὡς αὐτὸν, καὶ ἰδὲ, ἔδεν ἀξιὸν θανάτου ἐστὶ πεπεραγμένον αὐτῶν.

16 Παιδεύσας ἐν αὐτὸν δόπλυσεν.

17 Ἀνάγκην ᾗ ἔχεν δόπλυσεν αὐτοῖς καὶ ἐορτίω ἑναί.

18 Ἀνέκραξαν ᾗ πικρῶς θεοῖ, λέγοντες· Αἶρε τῶν δόπλυσον ᾗ ἡμῖν τὸ Βαροβθάαν.

19 Ὅστις ἦν διὰ τῶν πινά γεννημένον ἐν τῇ πόλει καὶ Φόρον, βεβλημένον εἰς φυλακίω.

20 Πάλιν ἐν ὅ Πιλάτος ὡς ἐσεφώνησε, θέλων δόπλυσεν τὸ Ἰησοῦν.

21 Οἱ ᾗ ἐπέφωνον, λέγοντες·

Πιλάτος ἑνας μὲ τ' ἄλλον· Διὰ τὸ ὡς ὑπέρθεο ἔχων ἔχθραν ἀνάμεσόν τῶν.

13 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐμάζωξε τὰς ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς ἀρχοντας, καὶ τὸ λαόν,

14 Καὶ εἶπεν αὐτοῦς· ἔσοῖς μὲ ἐφέρετε τὸ ἄνθρωπον ἐτούτον, ὡς ὅσον ὅτις ἀπερίφροντα τὸ λαόν· καὶ ἰδὲ, ἐγὼ ὅτις ὁμασσοῦ σας τὸ ἐξέβαλα, καὶ δὲν εὐρηκα ἵπποτες ἀφορμῶν εἰς τὸ ἄνθρωπον διὰ ὁμείνα ὅτις τὸ κατηγορεῖτε.

15 Ἀλλὰ μὴ ᾗ ὁ Ἡρώδης εὐρηκε ἵπποτες· Διὰ ἐγὼ ἐπὶ τῶν τῶν ἐπέμψα εἰς αὐτὸν, καὶ ἰδὲ, ἐπὶ δὲν ἔκαμα ἵπποτες ὅτις νὰ ἑναί ἀξιὸν θανάτου.

16 Νὰ τὸ παιδεύσω λοιπὸν, καὶ νὰ τὸ δόπλυσω.

17 Εἶχεν καὶ ἀνάγκην εἰς τὴν ἐορτίω, νὰ τὰς δόπλυσῃ ἑνα φυλακωμένον.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐκράξαν, λέγοντες· εὐχαλετῶν διὰ τὴν μέσιν, καὶ διὰ τὸ λυσεῖ μάς τὸ Βαροβθάαν.

19 Ὅ ὁποῖον Βαροβθάαν ἦτον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακίω, διὰ κάποιον διχοστασίαν ὅτις ἔργινεν εἰς τὴν πόλιν καὶ διὰ τὸ φόνον.

20 Θέλωντας λοιπὸν ὁ Πιλάτος νὰ δόπλυσῃ τὸ Ἰησοῦν, τὰς ἐλάλησε πάλιν.

21 Ἀμὴ ὁμοῖοις ἐφώνασαν καὶ

τες Ἐπαύρωσον, σώρωσον καὶ ἔλεγαν· σώρωσε, σώρω-
αὐτόν. σε τον.

22 Ὁ δὲ πρῶτος εἶπε ἄρα αὐ-
τός· Τί ἥδ' ἄκακόν ἐποίησεν οὗ-
τος; ἔδεν αἶπιον θανάτου εὖρον
ὡν αὐτῷ· παιδύσας ἔν αὐ-
τὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο Φωναῖς
μεγάλαις, αἰτέωντο αὐτὸν
σαυραθῆναι· καὶ κατόχουον αἰ-
φαναί αὐτῶν καὶ τῶν δεχηρέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρι-
νε γενέσθαι αἰτήματα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸ δευ-
τέρου καὶ φόνου βεβλημένοι εἰς
τὴν φυλακὴν, ὃν ᾔπαινον· τὸ
δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θηλήματι
αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν,
ἐπιλαβόμενοι Σίμωνος υἱοῦ
Κυρηναίου ἔρχομένου ἀπὸ ἀ-
γρῆς, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸ σαυρῶν,
φέρειν ὅπουθεν ἔβη.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
πληθὺς Ἰουδαίων καὶ γυναικῶν·
αἱ καὶ ὀκνοῦντο καὶ ἐβρῆεν
αὐτόν.

28 Στραφεὶς δὲ ἄρα αὐτῶν
ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Ουχαίτερες
Ἰερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπὶ
ἐμῆ, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε,
καὶ ἐπὶ ταῖς τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι ἴδε, ἔρχονται ἡμέ-
ρας

22 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε πρῶ-
τος εἰς αἰείνας· καὶ ἡ κακὸς ἔκα-
μην ἐτάχθη ὁ ἄνθρωπος; ἐρῶ
δὲν ἀρετὰ εἰς αὐτὸν εἴ μὴ
ἀφορμὴ θανάτου· γὰρ τὸ παι-
δύσω λοιπὸν, καὶ γὰρ τὸ ἀπολύσω.

23 Καὶ αἰεῖνοι ἐπέειπον
φωναίαντας μεγάλας φωναίαν,
ζητῶντες γὰρ σωραθῆναι καὶ τῶν
φωναίαν αὐτῶν καὶ τῶν δεχηρέων
ἐκαταποιῆσαι.

24 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπέ-
κρίσθη γὰρ τὸν ζήτημα τῶν.

25 Καὶ τῶν ἀπέλυσε ἐκεί-
νον ὅτι ἐζητῶσαν· ὁ ὅποιος
ἦτον βαλμύρα μίστη εἰς τὴν
φυλακὴν διχοστασίαν καὶ
διὰ φόνου· καὶ τὸ Ἰησοῦν τὸ ἐπι-
πέδωκε εἰς τὸ θηλήμα τῶν.

26 Καὶ ὡς αὐτὸν ἐπέλαβον,
ἐπίκειον κάποιον Σίμονα Κυ-
ρηναῖον ὁ ὅποιος ἔρχετο ἀπὸ
τὸ χωράφι, καὶ ἔβαλαν ἀπεί-
νά τε τὸ σαυρῶν, γὰρ τὸ σηκῶν
ὅπου δὲ τὸ Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἀκολούθησαν τὸν Ἰη-
σοῦν πολὺ πλῆθος τῶν καὶ καὶ
τῶν γυναικῶν· αἱ ὅποιαι τὸ
ἐλυπῶνταν καὶ τὸ ἐκλαίον.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμύσει εἰς
αὐτὰς, καὶ ταῖς εἶπεν· Ὁ Ἰου-
δαίταις τὸ Ἰερουσαλήμ, μὴ
κλαίετε ἐμῶν, ἀλλὰ κλαίετε
τὰς λογισαίαν καὶ τὰ παιδία σας·

29 Ὅτι γὰρ, ὅτι ἔρχονται
ἡμέ-

ραυ οὐ αἰς ἐρεῖσι· Μακάριαι αἱ
σεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέν-
νησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλα-
σαν.

30 Τότε ἀρξόν^ς λέγουσιν τοῖς
ὄρεσι· Πέστετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
τοῖς βροχοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὕδατι ξύλων
παύει ποιεῖσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί
γένη^ς;

32 Ἡρόδοτος καὶ ἕτεροι δύο
κακῆρασι συν αὐτῷ ἀναιρε-
θῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ
τόπον ὅπου ἐκράζετον Κρανίον,
ἐκεῖ ἐσαύρωσαν αὐτὸν καὶ τὰς
κακῆρας· ὃν ἄνθρωπος ἐν δεξιῶν,
ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πά-
τερες, ἀφες αὐτοῖς· ἢ ἢ οἶδασι
τί ποιεῖσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ
ἱμάτια αὐτῶν, ἔβαλον κλήρον.

35 Καὶ εἰσήκει ὁ λαὸς θεω-
ρῶν. ἐξεμυκτίσθη δὲ καὶ οἱ
ἀρχοντες συν αὐτοῖς, λέγοντες·
Ἄλλως ἔστωσιν, σωσάτω ἑαυτὸν,
εἰ ἔτος ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
δαυὶδ.

36 Ἐνέπεισον δὲ αὐτῶν καὶ οἱ
σραπίῳ, ὡς σερρατόμοι, καὶ
ὄξυ^ς ὡς σφαιροῦντες αὐτῶν,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον
σεαυτὸν.

38 Ἦν

ἡμέρας ἐς τὰς ὁποίας θέλων
εἶπε· καλότυχοι αἱ σεῖραι,
καὶ κοιλίαι οὐκ ἐγέννησαν,
καὶ μαστοὶ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε θέλων ἀρξόν^ς λέ-
γουσιν εἰς αὐτῶν· πέστετε ἀπάνω
μας· καὶ αὐτοὶ βροχοῖς· σκεπάσατέ
μας.

31 Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύ-
λων κάμνωσιν αὐτῶν, εἰς τὸ ξη-
ρὸν τί θέλη^ς γένη^ς;

32 Καὶ ἐφέρωνταν καὶ ἄλλοι
δύο κακῆρασι νὰ σκοτωθῶσι
μαζὺ μετ' ἑαυτῶν.

33 Καὶ ὅταν ἐπῆγαν εἰς τὸ
τόπον ὅπου ἐκράζετον Κρανίον,
ἐκεῖ τὸν ἐσαύρωσαν, καὶ τὰς κα-
κῆρας· τὸν ἄνθρωπον δὲ ἐν δεξιῶν,
καὶ τὸν ἄλλον δὲ ἐν τῷ αριστερῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε· Ἄ-
πτερες, συγχάραστε τὸν· ἄλλοι
δὲν ἐξείδον ἢ κάμνωσι. καὶ δια-
μοιράζοντες τὰ φορέματά τινος
ἐβίβησαν λαχνοῦς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐπέκειτο καὶ
ἔβλεπε. καὶ μαζὺ μετ' αὐτῶν
καὶ οἱ ἀρχοντες τὸν ἐμαλῶσαν, καὶ
ἔλεγον· Ἄλλως ἔστωσιν, εἰς σω-
σάτω ἑαυτὸν, ἂν εἶναι ὁ υἱὸς
δαυὶδ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
δαυὶδ.

36 Καὶ τὸν ἀνέπεισον καὶ οἱ
σραπίῳ, ὡς σερρατόμοι κοτυῶν,
φέρωντες τὸν ξυδίον,

37 Καὶ ἔλεγον· ἂν εἶναι ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων,
σῶσον τὸν ἑαυτὸν.

38 Ἦν

Q 5

πνευμά μου. Καὶ ταῦτα εἶπὼν
ἔξῆπεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ θρόνον, ἐδόξασε τὸ Θεόν,
λέγων· Οὗτως ὁ ἄνθρωπος οὗ-
τος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπα-
ρακληόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεα-
σίαν αὐτοῦ, θεωρῶντες τὰ γι-
νόμια, τύποντες ἑαυτῶν ἐν
σῆτι ὑπέσπερον.

49 Εἰσήκουσαν δὲ πάντες
οἱ γινώσκοντες αὐτὸ μακροῦς, καὶ
γνωστικῶς αἰ συνακαλεσθήσονται
αὐτῷ ἄπο τῆ Γαλιλαίας, ὅρα-
σαι αὐτόν.

50 Καὶ ἰδὼς αἰνὴς ὀνόματι
Ἰησοῦ, βελούτης ὑπάρχων,
αἰνὴς ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος γὰρ ἦν συγκα-
ταθεμένος τῇ βελῇ καὶ τῇ
πρωτεύει αὐτῶν) ἄπο Ἀριμα-
θαίας πόλεως τῆ Ἰουδαίας ὅς
καὶ ἠσπασατο καὶ αὐτὸς τὴν
βασίλειαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πι-
λάτῳ, ἠρώτησε τὸ σῆμα τοῦ Ἰη-
σοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐπε-
τύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἐθή-
κεν αὐτὸ ἐν μνήματι λεξολιθῶν,
ὃ γὰρ ἦν κενὸν καὶ κενὸν κενὸν.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρα-
σκυή, καὶ σάββατον ἐπέφω-

376

55 Κα-

δίδα τὸ πνευμά μου. καὶ ὡσάν
εἶπεν ἐτάτα ἐξεψύχησε.

47 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος
ὡσάν εἶδεν κείνον ὅπως ἔμνηεν,
ἐδόξασε τὸ Θεόν, λέγωντας·
βέβαια ἐτάτα ὁ ἄνθρωπος
ἦν δίκαιος.

48 Καὶ ὅλοι ὁ λαὸς ὅπως
ἐπῆγε μαζὺ εἰς τὴν θεωρίαν
ἐκείνου, βλέποντας κείνον ὅπως
ἐμνηενται, κτυπώντας ἐν σῆτι
τὴν ἐμνηενται.

49 Καὶ ἐσπασατο ὅλοι οἱ
γνωστικοὶ τὰ ἄπο μακροῦ, καὶ
γνωστικῶς ἢ ὁποῖος τὸ ἀποκα-
θεσθῆναι ἄπο τῆ Γαλιλαίας, ἐ-
βλεπαν ἐτάτα.

50 Καὶ ἰδὼς, καὶ ἦτον ἑνας ἄν-
θρωπος, τὸ ὄνομα τῆ Ἰησοῦ,
ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
ὁ ὅποιος ἦτον βελούτης.

51 Ἐτάτα δὲν ἐσυμφώνη-
σεν εἰς τὴν βελίαν καὶ εἰς τὴν
πρωτεύει αὐτῶν ὁ ὅποιος ἦν
ἄπο τῆ Ἀριμαθαίας πόλεως τῆ Ἰου-
δαίας, καὶ ἠσπασατο καὶ αὐ-
τὸς τὴν βασίλειαν τοῦ Θεοῦ.

52 Ἐτάτα ἐπῆγεν εἰς τὸν
Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῆμα
τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ ἑκατόντασε καὶ τὸ
ἐτύλιξεν μετὰ εἰς σινδόνι, καὶ τὸ
ἐβάλλεν εἰς ἕνα μνήμα πελεκη-
τόν, εἰς τὸ ὅποιον ἀκόμι κανεῖς
δὲν ἦτον βαλίαν.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρα-
σκυή, καὶ ἐσπασατο τὸ σάββατον.

Q 6

55 Καὶ

55 Καὶ ἀκολοθήσασι ἢ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συναθροισαὶ αὐτῶ ἐκ τῆ Γαλιλαίας, ἰθεασαυτο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῶ.

56 Ἰπποκρίψασαυ ἢ ἠτοίμασαν ἀρώματα ἕκ μύρα· Ἐ τὸ μὲρ σάββατον ἰσχύασαυ καὶ τὴν ἐντολήν.

55 Καὶ ἔσονται τὰ ἀκολοθῆσαν καὶ γυναῖκαις, ἢ ὅποιας ἔχασιν ἔλθῃ μαζὺ μετ' αὐτῶ διὰ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἶδαν τὸ μνημεῖον, καὶ πῶς ἐβάλθη τὸ σῶμα ἐκεῖ.

56 Καὶ ψεύζοντες ἐτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ ἠτύχασαν τὸ σάββατον καὶ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. 24.

Τῆ ἢ μίση τῆ σαββάτων, ὅρθρω βαθεῖ ἤλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, φερεσασαυ ἢ ἠτοίμασαν ἀρώματα· καὶ πινε συν αὐταῖς.

2 Εὐθρο ἢ τὸ λίθον δάπεκυλισμῶν διὰ τὸ μνημεῖον.

3 Καὶ ἐσελθῶσαυ ἔχ εὐθρο τὸ σῶμα Ἐ Κυρίαι Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἰθέρε ἐν τῷ Δεσπερεῖσασαυ αὐτῶ ἀεὶ τέτε, καὶ ἰδὲ, δύο ἄνδρες ἐπέσησαν αὐταῖς ἐν ἰδοήσασιν ἀπραπύσασιν.

5 Ἐμφόβων ἢ θρομῶμων αὐτῶν, καὶ κλινεσῶν τὸ ἀεσσωπὸν εἰς τὴν γῆν, εἶπον ἀεὶς αὐταῖς· Τί ζητεῖτε τὸ ζῶν ἄμῃ τῶ νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ἄδε, ἀλλ' ἠέρεθη. Μνήσθετε ὡς ἐλάλησιν ὑμῖν, ἐπὶ ἂν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

Α Μὴ τὴν πρώτῃν ἡμέραν τῆ ἑβδομάδος, συνύχθων ἤλθαν εἰς τὸ μνημεῖον αὐτῶ γυναῖκαις ἐκεῖναις, καὶ ἔφεραν αὐτῶ εἰδησματα ὅτῶ ἐβίμασαν· καὶ κάποιαις ἄλλαις μαζὺ μετ' αὐταῖς.

2 Καὶ δέρεσαν τὴν πέτρων κυλισμῶν διὰ τὸ μνημεῖον.

3 Καὶ ἐμβένοντες μέσα ἐν δέρεσαν τὸ κορμὸν τῶ Κυρίαι Ἰησοῦ.

4 Καὶ εἶπὲ ὅτῶ δέρεσασιν Δε τῶ τὸ πῶμα, καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἤλθαν εἰς αὐταῖς μετ' ἑσασαυ ὅτῶ ἀεσσωπῶν.

5 Καὶ ἔσονται τὰ φερεσασιν ἐκεῖναις, καὶ τὰ βάλων τῶ ἀεσσωπὸν τῶς κάτω εἰς τὴν γῆν, ταῖς εἶπον· τί ζητεῖτε τὸ ζῶν ἄμῃ τῶ νεκρῶν;

6 Δὲν εἶναυ εἶδῶ, ἀλλ' ἀνασῶθη. ἀσθησῶθητε καθὼς οὐκ εἶπε τότε, ὅταν ἀκούει δέρεσασιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

7 Λέγων· Ὅτι δὲ τὸ ἕν ἔσθ' ἀνθρώπων παραδοθήναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ τυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ εὐηγήθησαν τὰ ῥήματων αὐτῶν.

9 Καὶ ὡς ἐπέφασκεν δὲ τὸ μνημεῖον ἀπήγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκά, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν ὃ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαί, συν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον ὡς τὸς δασοκότας αὐτῶν.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνάπιον αὐτῶν ὡς εἰς λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσαν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔθραυεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακυψάς βλέπει τὰ ὀθονία κεκρυμμένα· καὶ ἀπήλθε, ὡς εἰς τὸν θυμαζών τ' ἠερῶς.

13 Καὶ ἰδὼς, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν προσβύμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σενδίας ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαῦς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὁμίλουν ὡς εἰς ἀλλήλους ὡς πᾶντων τῶν συμβηθῶν τέτων.

7 Λέγωντας· ὅτι κάμνυ χεῖρά ὁ ὅς τῷ ἀνθρώπῳ να παραδοθῆ εἰς χεῖρα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ να τυρωθῆ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ να ἀνασταθῆ.

8 Καὶ εὐηγήθησαν τὰ λόγια τα.

9 Καὶ ὡς ἄν ἐγύρισαν ἀπὸ τοῦ μνημείου τὰ ἔπειτα ὅλα ἐτέτα εἰς τὸς ἑνδεκά, καὶ εἰς ὅλους τὸς ἐπιλοιπὸς.

10 Καὶ ἦσαν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, ἡ Μαρία τῷ Ἰακώβου, ἡ ἐπιλοιπὸς μαζί μετ' αὐταῖς, ἡ ὁποίας ἔλεγαν εἰς τὸς δασοκότας ἐτέτα.

11 Καὶ ἐφάνηκαν ὁμαρῶς τὰς ὡς ἄν φλυαρία τὰ λόγια τα, ἡ δὲ ἄν ταῖς ἐπίσους.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσκύθη καὶ ἔτρεξεν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ σκύψας καὶ βλέψας ἡ ὀθονία ὡς εἰς κρυμμένα· καὶ ἀπῆλθεν ὡς εἰς τὸν θυμαζών τ' ἠερῶς.

13 Καὶ ἰδὼς, ἡ δύο ἀπ' αὐτῶν ὡς εἰς ἐπηρῶσαν αὐτῷ τῷ ἡμέρᾳ εἰς μίαν κώμην, ἡ ὁποία εἶναι μακαρῶ ἀπὸ τῶν Ἱερουσαλήμ ἐξήκοντα σταδία, ἡ ὀνομα τῆς Ἐμμαῦς.

14 Καὶ ἐτέτοι ἐσωτύχουσαν ἀνάμεσά τας δύο ὅλα ἐτέτοι ὡς εἰς ὡμιῶσαν.

15 Καὶ

Q 7

15 Καὶ

15 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ὁμιλίαις αὐτῆς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγύσας συνεπερὸύετο αὐταῖς.

16 Οἱ ἃ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατεῖτο ἃ μὴ ἐπιγνώσκει αὐτὸν.

17 Εἶπε ἃ πρὸς αὐτῆς· Τίνες οἱ λόγοι ἔσονται ἃς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀδελφὴς ἀπειτυχεῖτες, καὶ ἐστε σκυθρωπαί ἃ;

18 Ἀποκριθεὶς ἃ ὁ εἰς τὸ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτὴν· Σὺ μόνον παρεκίεις ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ ἐρώσεως ταῖς γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτῆς· Ποία; Οἱ ἃ εἶπεν αὐτῇ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ ἀσφάλης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτὸν.

21 Ἡμεῖς ἃ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶ ὁ μέγας λυτῆρὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πάνσι τέτοις, πρὸς ταῦτα ἡμέρων ἀγει σήμερον ἀφ' ἃ ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες πνεσ

15 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐσωσιμολῶσαν καὶ ἐδιαλεγύετο, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐσημῶσε καὶ ἐπέγνω μετ' αὐτῆς.

16 Καὶ τὰ μάτια τῶν ἐμποδίζονταν νὰ μὴ τὴν γνώσκων.

17 Καὶ εἶπεν τῶν· τί εἶναι τὰ λόγια αὐτῶν ὅπῃ σωτηρεύετε ἑνας μετ' ἄλλον ἐδῶ ὅπῃ περιπατεῖτε, καὶ εἶθε σκυθρωπαί;

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ εἰς τὸ ὄνομά τε Κλεόπας, καὶ εἶπε τῇ· ἐσὺ κατακλιώντας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, μόνον δὲν ἐξέρχῃς ἐκεῖνα ἐπὶ ἐρώσεως μετὰ ἐς αὐτὴν ἐς ταῖς ἡμέρας ταύταις;

19 Καὶ λέγει τῶν· ποία; καὶ ἐμῶν ἃ εἶπεν· ὅτι περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· ὁ ὅποιός ἐστι ἀνθρώπου ἀσφάλης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ὁμοιωσῶν εἰς τοὺς Θεόν, καὶ εἰς ὅλοιον λαόν.

20 Καὶ πῶς τὸν ἐπαράδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, ὃ τὸν ἐσταύρωσαν.

21 Καὶ ἡμεῖς ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἐλευθέρων τοῦ Ἰσραὴλ· ὅμως μετὰ ὅλα τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν τῆν ἡμέρων ἐχθ' ἠμῶν, ἀφ' ὅπου ἐγένηκαν ἐσθ' τοῦ.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες πνεσ

καὶ

ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμενοι ὁρθηταί ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

23 Καὶ μὴ εὐρύσαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ἡλθοι, λέγασαυ καὶ ὅπλασίαν ἀγγέλων ἐωρακίαι, οἱ λέγασιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπῆλθον ἄνθρωποι τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὐθὺς ὑπὸ καθῶς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν ᾧ ὅσον εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτὰς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδείας τῆ καρδίας ἔπιστεύετε ἐπὶ πάντι οἷς ἐλάλησαν οἱ ἁγῶφοι).

26 Οὐχὶ ἔειπεν ἡμεῖς παθεῖν τὸ Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρχόμενος διὰ Μωσέως καὶ διὰ πάντων τῶν ἁγῶφῶν, ἀνεμαρτυρεῖεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ ῥηθῶ αὐτῶν.

28 Καὶ ἠγγύασιν εἰς τὸ κῆμα ἐπέσπεύοντο· καὶ αὐτὸς ἁπλοῦς περὶ τοῦ παρῶτερον παρεδῶσε.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτοῦ, λέγοντες· Μείνον μετῶ ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ πέλειεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε ἔμεινε σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλῶ

κοις διὰ ταῖς ἐδικαῖς μαῖς ἐξεθόμαζαν, αἱ ὅποιαι ἐπῆγαν τὸ αὐτὸν εἰς τὸ μνημα.

23 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐβραβετο τὸ κορμὶ τῶ Ἰησοῦ, ἡλθον καὶ εἶπαν πῶς νὰ εἰδοῦσι τὸ ὄψασίαν ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι ἀγγελοι λέγασιν αὐτὸν πῶς νὰ ζῆν.

24 Καὶ ἐπῆγαν κάποιος ἀπῶ σπείρας ὅπῃ ἦταν μαζὺ μετῶ ἡμῶς εἰς τὸ μνημα, καὶ εὐσηκαν ἐτῶ καθῶς εἶπαν καὶ αἱ γυναῖκαῖς· ἀμὴ αὐτὸν δὲν ἔειδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τὰς εἶπεν· Ὡ ἀγῶσοι καὶ βραδείας τῆ καρδίας εἰς τὸ νὰ πιστεύετε εἰς σπείρας ὅλα ὅπῃ ἐλάλησαν οἱ ἁγῶφοι).

26 Δὲν ἐπέσπε νὰ ἔμεινη ἐτῶτα ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν δόξαν τῆ;

27 Καὶ ἀρχίζοντας διὰ τῶ Μωυσεῖα καὶ ἁγῶφῶντας διὰ ὅλης τῆς ἁγῶφῆτας, τὰς ἐξήγησεν ἁπλοῦς πρὸς ταῖς ἐγραφεκαὶ ῥηθῶ λογῶ τῆ εἰς ὅλας ταῖς γραφαῖς.

28 Καὶ ἐσῆμῶσαν εἰς τὸν κῆμα ὅπῃ ἐπῆγαν· καὶ αὐτὸς σπῆμῶθη πῶς πᾶσι μακρῶτερον.

29 Καὶ τῶ ἐβίωσαν, λέγοντες· μείνον μετῶ ἡμῶς, ὅτι βραβῶ, καὶ ἐπῆρσεν ἡ ἡμέρα. καὶ ἐμβῆκε μέσα νὰ μείνη μετῶ αὐτῶς.

30 Καὶ ὅταν ἐκῆσπεν αὐτὸς

κλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τ' ἄρτον δὺλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδωκε αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν ἡ διηγοίχησται οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπίγνωσαν αὐτὸν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ᾠδῇ, καὶ ὡς διηγοίχην ἡμῖν ταῖς γραφαῖς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ᾠδῇ, ὑπέψευσαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἕως ἔσθην συνηθερισμένους τὴν ἑδέκα καὶ τὴν ἑξήκοντα.

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγάθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ἄφη Σίμαν.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο ἐν τῇ ᾠδῇ, καὶ ὡς ἐγνώθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τῶν ἄρτων.

36 Ταῦτα ἡ αὐτῶν λαλῶντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔση ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες ἡ καὶ ἔμφοβοι γενομένοι ἐδόκεν πνεῦμα φαιρῶν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ ἀπίστοι ἀναβαίνετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

τὸς μετ' αὐτῶν, ἐπῆρε τὸ ψαμί, ἕως ἔδωκε τὴν δὺλόγησε, ἕως ἔδωκε τὴν δὺλόγησε, ἕως ἔδωκε τὴν δὺλόγησε.

31 Καὶ τότε ἀνοίχθησαν αὐτοῖς οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπίγνωσαν αὐτὸν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπαν ἀλλήλους· Δὲν ἦν ἡ καρδία μας καιομένη εἰς ἡμᾶς, ὅσον μᾶς ἐλάλει ἐν τῇ ᾠδῇ, ἕως ἔσθην συνηθερισμένους τὴν ἑδέκα καὶ τὴν ἑξήκοντα;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ᾠδῇ, ὑπέψευσαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἕως ἔσθην συνηθερισμένους τὴν ἑδέκα καὶ τὴν ἑξήκοντα, ἕως ἔσθην συνηθερισμένους τὴν ἑδέκα καὶ τὴν ἑξήκοντα.

34 Ὅπως ἔλεγαν· ὅτι ὁ Κύριος ἀνεστάθη βεβαίως, καὶ ἄφη Σίμαν.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο ὅπως ἤλθον ἐδιηγοῦντο ταῖς ᾠδαῖς, καὶ ὡς ἐγνώθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τῶν ἄρτων· καὶ ὡς ἐγνώθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τῶν ἄρτων.

36 Καὶ ἐκεῖ ὅπως ἔλεγαν αὐτοῖς αὐτῶν τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστῆ ἐν τῇ μέσῳ τῶν, καὶ λέγει τῶν· Εἰρήνη εἰς ἑσάς.

37 Καὶ ἔσθην νὰ φοβηθῶσι δυνατῶς ἕως ἔσθην νὰ βλεπέεν πνεῦμα φαιρῶν.

38 Καὶ λέγει τῶν· Διὰ τί ἐστέ τεταραγμένοι, καὶ ἀπίστοι ἀναβαίνετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἰδε-

39 Ἰδε-

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τὰς πόδας μου· ὅτι αὐτός ἐγώ εἰμι· ἠηλοφῆσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σίκερα καὶ ὀστέα σσὺ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τῷ ἔσπῳ ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας.

41 Ἐπὶ ἧ ἀπισθόντων αὐτῶν διὰ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε πβρώσιμον οὐτάδε;

42 Οἱ ἧ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἔχοντα ὅπτε μέρτε, καὶ διὰ μελοσις κηλίς.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγε.

44 Εἶπε ἧ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι ἔς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ ἅν σὺ ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γραμμῆμα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ πρὸς φήταις, καὶ ψαλμοῖς πρὸ ἐμῆ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, ἧ σιωπῆναι τὰς γραφᾶς.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἔτι γέγραπτον, καὶ ἔτις εἶδε παθεῖν τὸ Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐν νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ,

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῷ μετάνοιαν καὶ ἀφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα

39 Ἴδετε τὰ χεῖρά μου καὶ τὰ πόδας μου· ὅτι αὐτός ἐγώ εἰμι· ἠηλοφῆσατέ με· καὶ ἴδετε με· διὰ τὸ πνεῦμα σίκερα καὶ κόκαλα δὲν ἔχει, καθὼς βλέπετε ἐμένα ὅτις ἔχω.

40 Καὶ ὡσὺν εἶπεν ἐστὸ, τὰς ἑδείξε τὰ χεῖρα καὶ τὰ πόδια.

41 Καὶ ἔστους νὰ ἀπισθὼν ἀκομί διὰ τὴν χαρᾶν τες, καὶ νὰ θαυμάζον, τες εἶπεν· ἔχετε ἕποτες φαγοσιτῶν ἐδῶ;

42 Καὶ ὡσὺν τῷ ἐδῶκαν ἕνα κομμάτι ψάρι ψητόν, καὶ διὰ μελόπιτα.

43 Καὶ ἔπηρεν ὀμασῶσῶν τῶν ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπεν τες· ἐστὸ πῶ εἶνα ὡσὺν ὅπτε σὺς ἐλάλησα ἀκομί ἄντως μετῶσῶν, ὅτι πῶς κἀμὲν χρεῖα νὰ πληρωθῶν ὅλα ὡσὺν ὅπτε εἶνα γραμμῆμα ἐν τὸν νόμον ἧ Μωσέως, καὶ εἰς τὰς πρὸς φήταις, καὶ εἰς τὰς ψαλμῶνς διὰ λόγῃ μου.

45 Τότε τες ἀνοιξεν τὸ νῦν τες, νὰ καταλάβον τὰς γραφᾶς.

46 Καὶ εἶπεν τες· ὅπ ἐτῶ εἶνα γραμμῆμον· καὶ τέτοιας λογῆς ἔκαμμε χρεῖα νὰ πάθη ὁ Χριστὸς· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστῆναι διὰ τὰς νεκρῶν.

47 Καὶ νὰ κηρυχθῆν εἰς τὸ ὄνομα τῷ μετάνοιαν καὶ ἀφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, διὰ χῆ

πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχαίμονι δὲ ἀρχιζωνταῖς δὲ τῷ Ἰερουσαλήμ.

48 Ἦμεῖς δὲ ἔσε μάρτυρες πάντων. 48 Καὶ ἐσεῖς εἶδα μάρτυρες ἐτάτων.

49 Καὶ ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω τῷ ἐπαγγελίᾳ τῷ πατρὸς με ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς ἡ καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἰερουσαλήμ, ἕως ἃ ἐκλυθῆτε διώκῃν ἐξ ὑψους.

49 Καὶ νῦν, ἐγὼ ὅπως στέλλω τὸ ταξιμον τῷ πατρὸς με εἰς ἐσεῖς καὶ ἐσεῖς καθίστατε εἰς τῷ πόλει Ἰερουσαλήμ, ἕως ἃ νῦν ἐκλυθῆτε διώκῃν δὲ πάντων.

50 Ἐξέλθατε ἢ αὐτὸς ἐξῆλθε εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρασε αὐτὸς χεῖρας αὐτῶν, ἀλόγησεν αὐτὸς.

50 Καὶ ἐξελθὲν Ἰησὺς ἐξῆλθε εἰς τῷ Βηθανίᾳ καὶ ἐσήκωσε αὐτὸς χεῖράς τε, καὶ τὰς ἀλόγησε.

51 Καὶ ἐρῆθη ἐν τῷ ἀλογεῖν αὐτὸν αὐτὸς, διῆθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

51 Καὶ ἐκεῖ ὅπως αὐτὸς τὰς ἀλογεῖσεν, ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοῦ Ἰησὺς, καὶ ἐφέρετο ἀπὸ πάντων εἰς τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνησάντες αὐτὸν, ἐπέφεραν εἰς Ἰερουσαλήμ μετὰ χαρῆς μεγάλης.

52 Καὶ αὐτοὶ ὡσάν τινι ἐπροσκύνησαν, ἐγύρισαν εἰς τῷ Ἰερουσαλήμ μετὰ χαρῆς μεγάλης.

53 Καὶ ἦσαν ἀσπεντός ἐν τῷ ἱερῷ, ἀνοῦντες ἐ δόλοζωῶντες τὸν Θεόν. Ἀμὴν.

53 Καὶ ἀσπεντόνταν πάντοτε εἰς τὸ ἱερόν, ὑμνοῦντες καὶ δόλοζωῶντες τὸν Θεόν. Ἀμὴν.

